

SPIS TREŚCI

SEMESTR I	3
Wprowadzenie do psychologii: historia i współczesność	3
Wprowadzenie do psychologii społecznej	11
Biologiczne podstawy zachowania	20
Podstawowe umiejętności psychologiczne	28
Umiejętności akademickie	34
Język angielski 1/Język angielski 2/Język angielski 3/Język angielski 4	40
SEMESTR II	45
Psychologia społeczna	45
Psychologia emocji i motywacji	52
Psychologia rozwoju człowieka	63
Krytyczna analiza tekstów psychologicznych	72
Umiejętności pracy w grupie	78
Wykład humanistycznospołeczny	82
Jak żyć? Etyka i społeczeństwo	82
Kulturowe uwarunkowania negocjacji międzynarodowych	86
Poznanie historyczne z perspektywy psychologii	92
Wpływy historii i historyków na politykę	98
SEMESTR III	104
Psychologia osobowości	104
Psychologia poznawcza	112
Podstawy metodologii i statystyki	122
Obszary zastosowań psychologii	129
Esej psychologiczny: projekt indywidualny	135
SEMESTR IV	154
Psychopatologia	154
Psychologia różnic indywidualnych	161
Podstawy psychometrii	170
Rozmowa psychologiczna: projekt indywidualny	177
SEMESTR V	183
Psychologia kliniczna i zdrowia	183
Psychologia pracy i organizacji	193
Psychologia edukacji	200
Umiejętności osobiste A	208
Praca empiryczna: projekt zespołowy	216
SEMESTR VI	225
Dylematy etyczne psychologa	225
Człowiek – perspektywa humanistyczna	231

Psychologia międzykulturowa	243
Zastosowania psychologii: projekt zespołowy	249
Promocja zdrowia	249
Psychologia społeczna	258
Psychologia społeczna	266
Resocjalizacja	274
Kryminologia i kryminalistyka	283
Reklama społeczna w biznesie	293
Promocja zdrowia	301
Profilaktyka zdrowia psychicznego	309
Psychologia emocji, motywacji i poznania	319
Fakultet 1; Fakultet 2; Fakultet 3; Fakultet 4; Fakultet 5	327
Fakultet humanistyczny/psychologiczny 1 / Fakultet humanistyczny/ psychologiczny 2	329

SEMESTR I

Nazwa przedmiotu:	
Wprowadzenie do psychologii: historia i współczesność	
Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	1
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	150
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr hab. Tomasz Grzyb, prof. SWPS tgrzyb@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
wykład	30	24
ćwiczenia	24	12

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
wykład	dr hab. Tomasz Grzyb, prof. SWPS tgrzyb@swps.edu.pl	dr hab. Tomasz Grzyb, prof. SWPS tgrzyb@swps.edu.pl
ćwiczenia	dr Dagmara Staszak dgawron1@swps.edu.pl	mgr Marta Sudoł-Malisz msudol-malisz@swps.edu.pl mgr Julia Boguszevska jboguszevska@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS		
Forma zajęć	Liczba godzin -	Liczba godzin -

		forma stacjonarna		forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	wykład	54	30	42	24
	ćwiczenia		24		18
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	96	22	108	28
	przygotowanie się do kartkówek		10		10
	wykonanie zadań domowych		30		30
	przygotowanie się do egzaminu		32		38
	uczestnictwo w egzaminie		2		2
Łączny nakład pracy studenta			150		150

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W1 PS1_W2 PS1_W5 PS1_W6	<ul style="list-style-type: none"> - Student zna uwarunkowania historyczne i kulturowe głównych szkół i subdyscyplin psychologicznych oraz rozumie w jaki sposób przyczyniły się one do powstania współczesnej psychologii. - Student posiada wiedzę na temat kontrowersyjnych badań psychologicznych i zdyskredytowanych nurtów badawczych i rozumie ich szkodliwość. - Student zna pojęcia i doktryny odnoszące się do filozoficznych podstaw psychologii, w tym relacji między zjawiskami psychicznymi a fizycznymi - Student zna podstawowe obszary współczesnej psychologii naukowej i stosowanej.
PS1_U4	<ul style="list-style-type: none"> - Student potrafi wskazać zweryfikowane empirycznie i rozwijane nurty psychologii oraz odróżnić je od nurtów zdyskredytowanych lub niepotwierdzonych. - Student potrafi opisać źródła i rozwój poszczególnych obszarów psychologii (np. psychologii poznawczej, psychologii ewolucyjnej, psychologii pozytywnej). - Student potrafi pozyskiwać wiedzę na temat nowych nurtów badawczych i kierunków rozwoju współczesnej psychologii.
PS1_K2 PS1_K3	<ul style="list-style-type: none"> - Student ma świadomość konieczności nieustannego aktualizowania swojej wiedzy wraz z nieustannym rozwojem psychologii jako nauki. - Student uznaje znaczenie konieczności empirycznej weryfikacji teorii psychologicznych i praktycznych zastosowań psychologii.

Treści programowe i formy zajęć

Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Dlaczego warto studiować psychologię? ▪ naukowe i przednaukowe korzenie psychologii	– Benjamin, L.T. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i> . Warszawa: PWN. (rozdz.1, 3-4). – Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i> . Kraków: Wyd. UJ, r.1 (Badanie historii psychologii) i r. 4, s. 85-101 (Nowa psychologia, Wundt).
2. Ewolucja przedmiotu i metod badawczych wykorzystywanych w psychologii; jak zmiana przedmiotu wymuszała zmianę metod i odwrotnie. Proces badawczy i metody badawcze stosowane w psychologii	– Zimbardo, P.G., Johnson, R.L., McCann, V. (2011). <i>Psychologia. Kluczowe koncepcje. Tom 1</i> . Warszawa: PWN. (rozdz. 1.3, s.53-76). – Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i> . Kraków: Wyd. UJ, np. r. 5 (Strukturalizm) i r. 7 (Funkcjonalizm). – Kosslyn S. M., Rosenberg R. S. (2006). <i>Psychologia: mózg, człowiek, świat</i> . Kraków: Wyd. ZNAK, r. 2 Proces badawczy: w jaki sposób prowadzimy nasze dociekania? – Tavis, C., Wade, C. (1999). <i>Psychologia: podejścia oraz koncepcje</i> . Poznań: Wyd. Zysk i S-ka. Rozdział 2, Badania nad zachowaniem człowieka. – Rathus S. A. (2006). <i>Psychologia współczesna. Lepiej-więcej-przystępniej</i> . Gdańsk: GWP, r.2 Metody badań psychologicznych, s. 76-103.
3. Prezentacja najważniejszych kierunków i szkół psychologicznych, jako stale rozwijających się sposobów poznawania człowieka	– Stachowski R., Dobroczyński B. (2008). <i>Historia psychologii-od Wundta do czasów najnowszych</i> . W: J. Strelau, D. Doliński (red). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i> . Gdańsk: GWP, t. 1., roz. 2 (fragmenty). – Wadeley A., Birch A., Malim T. (2007). <i>Wprowadzenie do psychologii</i> . Warszawa: PWN, r. 2.
4. Wybrane współczesne kierunki psychologii. Interdyscyplinarność psychologii	– Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i> Kraków: Wyd. UJ, 14, s. fragment s. 465-467 (Psychologia pozytywna) i r. 15 (Współczesne trendy w psychologii). – Rathus S. A. (2006). <i>Psychologia współczesna. Lepiej-więcej-przystępniej</i> . Gdańsk: GWP, np. fragmenty r. 13 (Płeć i seksualność), r. 14 (Stres i zdrowie).
5. Psychologia akademicka a psychologia stosowana: ▪ główne obszary psychologii stosowanej kiedyś i dzisiaj ▪ stare i nowe punkty sporne między psychologami akademickimi a psychologami praktykami	– Wadeley A., Birch A., Malim T. (2007). <i>Wprowadzenie do psychologii</i> . Warszawa: PWN, r.7 (Psychologia w praktyce). – Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2008). <i>Historia współczesnej psychologii</i> . Kraków: Wyd. UJ, r. 8 (Psychologia stosowana: dziedzictwo funkcjonalizmu). – Kosslyn S. M., Rosenberg R. S. (2006). <i>Psychologia: mózg, człowiek, świat</i> . Kraków: Wyd. ZNAK, r. 1, s. 50-56.
6. Historia polskiej myśli psychologicznej, wybrani prekursorzy. Jak jest teraz (nowe badania polskich badaczy). Dialog polskiej	– Stachowski R., Dobroczyński B. (2008). <i>Historia psychologii-od Wundta do czasów najnowszych</i> . W: J. Strelau, D. Doliński (red). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i> . Gdańsk: GWP, t. 1., roz. 2.10. i 2.11. lub

<p>psychologii z wiodącymi ośrodkami na świecie. Wskazanie przyszłych kierunków badań, rozwijanych teorii i praktyki psychoterapeutycznej.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Stachowski R. (2010). <i>Historia współczesnej myśli psychologicznej. Od Wundta do czasów najnowszych</i>. Warszawa: Wyd. Naukowe „Scholar”, r. 8. – Rzepa, T. Dobroczyński, B. (2019). <i>Historia polskiej myśli psychologicznej. Wydanie nowe</i>. Warszawa: PWN. (wybrane rozdziały). – Rathus S. A. (2006). <i>Psychologia współczesna. Lepiej-więcej-przystępniej</i>. Gdańsk: GWP, r. 16 Metody terapii.
<p>7. Etyka w psychologii</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ jak ewoluowała myśl etyczna w psychologii. ▪ historyczne przykłady, ze wskazaniem na współczesne rozwiązania w badaniach i w praktyce psychologa 	<ul style="list-style-type: none"> – Grobler A., Koczanowicz L. (2008). <i>Elementy filozofii dla psychologów</i>, w: J. Strelau, D. Doliński (red). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>. Gdańsk: GWP, t. 1., roz. 1.7. – Wadeley A., Birch A., Malim T. (2007). <i>Wprowadzenie do psychologii</i>. Warszawa: PWN, r. 5 (Etyka w psychologii). – Kosslyn S. M., Rosenberg R. S. (2006). <i>Psychologia: mózg, człowiek, świat</i>. Kraków: Wyd. ZNAK, r. 1, s. 34-50.
<p>8. Psychologia jako pseudonauka: fałszywe tropy (w historii psychologii i współcześnie). Kontrowersyjne badania, metody i zdyskredytowane nurty badawcze.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Lilienfeld, S.O., Lynn, S.J., Ruscio, J. Beyerstein, B.L. (2017). <i>50 wielkich mitów psychologii popularnej</i>. Warszawa: Wydawnictwo CIS. (wybrane rozdziały). – Wadeley A., Birch A., Malim T. (2007). <i>Wprowadzenie do psychologii</i>. Warszawa: PWN, r. 3 (Sporne zagadnienia w psychologii), r. 4 (Kontrowersje w badaniach psychologicznych). – Hock Roger R. (2005). <i>40 prac badawczych, które zmieniły oblicze psychologii</i>. Gdańsk: GWP (wybrane rozdziały).
<p>9. Czego uczą nas zwierzęta?</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ O długu psychologii wobec szurów, szympanów, kapucynek, karaluchów, kotów i gołębi 	<ul style="list-style-type: none"> – De Waal, F. (2013). <i>Małpy i filozofowie: skąd pochodzi moralność?</i>. Kraków: Copernicus Center Press. – Dunbar, R. I. M. (2009). <i>Pchły, plotki a ewolucja języka</i>. Warszawa: Czarna Owca.
<p>10. Pytania, jakie stawia psychologia</p> <p>Nad czym od zawsze zastanawiali się ludzie? Obszary wiedzy psychologicznej Na jakie pytanie znamy odpowiedzi? Na jakie nie? „Kimże jest człowiek?” – różnice między psychologią jako nauką a sztukami pięknymi</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Łukaszewski, W. (2015). <i>Wielkie (i nieco mniejsze) pytania psychologii</i>. Sopot: Smak Słowa
<p>11. Pomnikowi psychologowie i postacie z psychologią związane</p> <p>Jean Piaget, Noam Chomsky, Kurt Lewin, Max Wertheimer, Wilhelm Wundt, Jane Goodall, Karen Horney, Józefa Joteyko,</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Schultz, D., Schultz, S. (2007). <i>Historia współczesnej psychologii</i>. Kraków: WUJ

Hermann Ebbinghaus i inni/inne.	
12. Myślenie naukowe i myślenie potoczne (zdrowy rozsądek) Dlaczego ludzie wierzą w rzeczy wiary niewarte? Po co człowiekowi wiedza o świecie? „Každy głupi swój rozum ma” – o potocznych koncepcjach ludzkiej natury	– Zimbardo, P., Johnson, R., McCann, V. (2017). Psychologia. Kluczowe koncepcje. Warszawa: PWN
13. Po co światu psycholożka/psycholog? O obszarach rzeczywistości, w których psycholog się przydaje – a może nawet zmienia świat.	– Lilienfeld, S. O., Lynn, S. J., Ruscio, J., & Beyerstein, B. L. (2017). 50 wielkich mitów psychologii popularnej: półprawdy, ćwierćprawdy i kompletne bzdury. Wydawnictwo CiS.

Ćwiczenia

Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Historia psychologii. Psychologia jako nauka <ul style="list-style-type: none"> ▪ Krótki zarys historyczny – psychologia od Wundt'a do dziś ▪ Introspekcja a psychologia empiryczna ▪ Pojęcia psychologii naukowej – zmienna zależna, zmienna niezależna, korelacja, eksperyment ▪ Metody badawcze w psychologii 	<ul style="list-style-type: none"> – Tavis, C., Wade C. (2008). Psychologia. Podejścia i Koncepcje (s. 51-79). Poznań: Zysk i S-ka. – Gerrig, R.J., Zimbardo P.G. (2012). Psychologia i Życie (s. 2-19). Warszawa: PWN. – Zimbardo, P.G. i in. (2010). Psychologia. Kluczowe Koncepcje. Podstawy Psychologii (s. 22-81). Warszawa: PWN.
2. Psychoanaliza w wydaniu freudowskim <ul style="list-style-type: none"> ▪ trójsystemowa koncepcja osobowości Freuda ▪ stadia rozwoju osobowości ▪ mechanizmy obronne <i>Ego</i> ▪ charakterystyka terapii psychoanalitycznej 	<ul style="list-style-type: none"> – Tavis, C., Wade, C. (1999). Psychologia. Podejścia i Koncepcje (s. 419–431). Poznań: Zysk i S-ka. – Gerrig, R.J. Zimbardo, P.G. (2012). Psychologia i Życie (s. 435-442, 504-507). Warszawa: PWN.
3. Behawioryzm i uczenie się <ul style="list-style-type: none"> ▪ Zachowanie przedmiotem psychologii - <i>Manifest behawiorystyczny</i> Johna Watsona ▪ Warunkowanie klasyczne i warunkowanie instrumentalne ▪ Neobehawioryzm: co pomiędzy S – R? ▪ Charakterystyka terapii behawioralnej ▪ Modelowanie – uczenie się bez wzmocnień: <i>Teoria Społecznego Uczenia się</i> Alberta Bandury 	<ul style="list-style-type: none"> – Tavis, C. , Wade, C. (2008). Psychologia. Podejścia i Koncepcje (s. 163–191). Poznań: Zysk i S-ka. – Gerrig, R.J., Zimbardo P.G. (2012). Psychologia i Życie (s. 166-201, 507-514). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

4. Psychologia Humanistyczna i Poznawcza <ul style="list-style-type: none"> ▪ Sprzeciw wobec deterministycznemu postrzeganiu człowieka - czas „Trzeciej Siły” ▪ Teoria samoaktualizacji i Piramida Potrzeb - Abraham Maslow ▪ Teoria fenomenologiczna – Carl Rogers ▪ Georga Kelley'ego Teoria konstruktów Osobistych ▪ Charakterystyka terapii humanistycznej i poznawczej 	5. Gerrig, R.J., Zimbardo P.G. (2012). Psychologia i Życie (s. 442-444, 514-519). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. 6. Oleś, P.K. (2011). Wprowadzenie do Psychologii Osobowości (s. 187-194, 291-311). Warszawa: Scholar.
7. Ewolucjonizm i Socjobiologia <ul style="list-style-type: none"> ▪ kobiece i męskie strategie doboru stałego partnera ▪ jak socjobiologia traktuje zdradę: kobiety vs. mężczyźni ▪ Dawida Bussa teoria inwestycji rodzicielskich ▪ altruizm krewniaczy i altruizm odwzajemniony 	– Buss, D. (2001). Psychologia Ewolucyjna (s. 128 – 213). Gdańsk: GWP. – Dunbar, R. (2018). Człowiek. Biografia. Kraków: Copernicus Center.
Praca nad studium przypadku	
Prezentacja prac własnych studentów	

Literatura uzupełniająca do wykładów i ćwiczeń wskazana przez koordynatora/wykładowcę przedmiotu na Wydziale.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Egzamin końcowy – egzamin „z wykładu” (zakres treści sprawdzianu zgodnie z wytycznymi koordynatora na Wydziale)	25-50
2.	Zadania wykonywane podczas ćwiczeń	26-50

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Szczegółowe warunki uzyskania punktów z ćwiczeń

Liczba punktów do zdobycia podczas zajęć: maksymalnie **50 punktów** z ćwiczeń w semestrze.

Minimalnie należy zdobyć **26 punkty**, aby zaliczyć ćwiczenia. Na ocenę będą składać się następujące elementy:

Zadania punktowane i inne warunki uczestnictwa w zajęciach:

(1) Zajęcia w sali – 38 punktów (aby zaliczyć semestr należy zdobyć minimalnie 20 pkt.)

- a) **Kolokwia** - 26 pkt. (2 x 13 pkt) (minimum do zaliczenia każdego z kolokwiów: 7 pkt). Możliwość pisania kolokwium poprawkowego (przewidziany jest tylko jeden termin poprawkowy). Każde z kolokwiów będzie się składało z 26 pytań testowych, każde pytanie = 0,5 pkt.)
- b) **Wejściówki** (dwa 5cio minutowe sprawdziany) – 8pkt (2 x 4pkt). Obejmą materiał z poprzednich zajęć. Wejściówki nie podlegają poprawie a Student, który jest nieobecny nie ma możliwości napisania sprawdzianu w innym terminie, co automatycznie oznacza utratę tych punktów.
- c) **Aktywność** - 4 pkt. Aktywna obecność na zajęciach.

(2) Projekt semestralny (praca własna) – 12 punktów (aby zaliczyć semestr, należy zdobyć minimalnie 6 pkt.)

Zadanie studentów polega na dobraniu się w grupy (3-4 osoby) i w oparciu o konkretną teorię (oraz zaleconą literaturę) analiza rozdanych przez prowadzącą studiów przypadków, a następnie na końcowych zajęciach prezentacja wypracowanych rozwiązań w odpowiedzi na poruszane w danym przypadku zagadnienia.

Ocenie podlegać będzie:

* Aspekt treściowy: Trafność i głębokość analiz (do 6 pkt.)

* Aspekty formalne:

- ✓ Klarowność przygotowanej prezentacji i jej estetyka (do 3 pkt.)
- ✓ Umiejętność zwięzłego i jasnego przedstawiania swoich pomysłów, autoprezentacja (do 3 pkt.)

Studenci pracujący wspólnie w grupach otrzymają identyczne oceny. Studenci sami dzielą pracę i biorą odpowiedzialność za to, by podział ten był sprawiedliwy i sensowny. Dozwolone są różne konwencje prezentacji. Jeżeli jeden z autorów pracy jest nieobecny, drugi z autorów ma obowiązek przedstawić wspólną pracę. Studenci, którzy dopuszczają się niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za daną pracę. Każdy przypadek niesamodzielności lub plagiatu będzie zgłaszany komisji dyscyplinarnej uczelni i może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania zadania domowego lub kolokwium, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych kursów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Punkty zlicza się pod warunkiem spełnienia wymogu obecności na zajęciach i pod warunkiem zaliczenia kolokwium oraz zdobycia minimalnego progu 21 pkt. za zajęcia w sali oraz progu 6 pkt. z projektu semestralnego. W przypadku nie spełnienia któregokolwiek z tych warunków, wpisana do protokołów suma punktów będzie wynosiła 0.

Nieobecności - Możliwe są **dwie** nieobecności w semestrze. Jeżeli student opuści zajęcia trzy razy musi je obowiązkowo odrabiać z inną grupą, lub też odpowiadać ustnie z danego tematu. Jeżeli student opuści zajęcia cztery razy lub więcej (niezależnie od przyczyny) automatycznie oznacza to niezaliczenie przedmiotu i konieczność powtarzania całego modułu w następnym roku akademickim. **W wyjątkowych przypadkach (np.**

udokumentowany pobyt w szpitalu, kwarantanna) prowadząca może wyznaczyć indywidualne warunki zaliczenia przedmiotu.

Nazwa przedmiotu:

Wprowadzenie do psychologii społecznej

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	1
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	150
Język wykładowy	polski
Koordinator	Prof. dr hab. Dariusz Doliński ddolinsk@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
wykład	30	24
ćwiczenia	18	12

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
wykład	Prof. dr hab. Dariusz Doliński ddolinsk@swps.edu.pl	Prof. dr hab. Dariusz Doliński ddolinsk@swps.edu.pl
ćwiczenia	mgr Rafał Węgrzyn rwegrzyn@swps.edu.pl	mgr Aleksandra Penza apenza@swps.edu.pl mgr Katarzyna Kulwicka kkulwicka@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS					
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	wykład	48	30	42	24
	ćwiczenia		18		12

Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	96	22	108	28
	przygotowanie się do kartkówek		10		10
	wykonanie zadań zaliczeniowych		30		30
	przygotowanie się do egzaminu		32		38
	uczestnictwo w egzaminie		2		2
Łączny nakład pracy studenta			150		150

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W10	<ul style="list-style-type: none"> - Student zna podstawowe teorie psychologii społecznej, wyjaśniające mechanizmy funkcjonowania człowieka w jego otoczeniu oraz badania empiryczne, których wyniki pomagają rozumieć i wyjaśniać różne procesy społeczne. - Student zna i rozumie podstawowy aparat pojęciowy właściwy dla psychologii społecznej w zakresie wiedzy i sądów o świecie społecznym, samowiedzy i samowartościowania, postaw i zmiany postaw, komunikacji interpersonalnej. - Student zna i rozumie zarówno klasyczne koncepcje i badania, jak i w stopniu podstawowym aktualny dorobek psychologii społecznej w tym dorobek światowej psychologii, jak i wyniki badań polskich psychologów społecznych.
PS1_U9	<ul style="list-style-type: none"> - Student posługuje się podstawową terminologią stosowaną w psychologii społecznej i jej subdyscyplinach, zarówno w mowie, jak i w piśmie. - Student przygotowuje wystąpienie lub tekst zgodnie z wymaganymi kryteriami merytorycznymi i formalnymi związanymi ze studiowanym obszarem wiedzy psychologii społecznej. - Student planuje i organizuje pracę zespołową, współdziała z innymi osobami w ramach pracy zespołowej przygotowującej wspólne zadania. - Student potrafi aplikować teoretyczną wiedzę z zakresu psychologii społecznej do rozumienia konkretnych sytuacji życia codziennego.
PS1_K2 PS1_K5	<ul style="list-style-type: none"> - Student dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy z obszaru psychologii społecznej; stosuje ją do rozwiązywania problemów teoretycznych i praktycznych. - Student poddaje krytycznej ocenie swoją wiedzę i umiejętności, a także postawy i zachowania.

	<ul style="list-style-type: none"> - Student refleksyjnie i krytycznie posługuje się wiedzą, poszukuje informacji o świecie społecznym; ocenia umiejętności własne i innych studentów w tym obszarze. - Student zdaje sobie sprawę z wpływu czynników sytuacyjnych i przyjmowanej perspektywy na spostrzeganie świata społecznego.
--	--

Treści programowe i formy zajęć

Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Czym i jak zajmuje się psychologia społeczna?	<ul style="list-style-type: none"> - Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> o Rozdział 1: Czym i jak zajmuje się psychologia społeczna.
Psychologia grupy	<ul style="list-style-type: none"> - Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> o ROZDZIAŁ 18: Grupa społeczna.
Prospołeczność	<ul style="list-style-type: none"> - Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> o ROZDZIAŁ 14: Prospołeczność.
Agresja	<ul style="list-style-type: none"> - Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ▪ ROZDZIAŁ 15: Agresja.
Ja i inni	<ul style="list-style-type: none"> - Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ▪ ROZDZIAŁ 5: Spostrzeganie osób. ▪ ROZDZIAŁ 7: Samoocena - Skarżyńska K. (red). (2012). <i>Między ludźmi...oczekiwania, interesy, emocje</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. ROZDZIAŁ 1.
Postawy	<ul style="list-style-type: none"> - Wojciszke, B. (2011). <i>Psychologia społeczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ▪ ROZDZIAŁ 8: Postawy.
Tożsamość społeczna i współzależność	<ul style="list-style-type: none"> - Grzelak, J.Ł. (2002). <i>Kontrola, preferencje kontroli, postawy wobec problemów społecznych</i>. W: M. Lewicka i J. Grzelak (Red.) <i>Jednostka i społeczeństwo</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
Kultura jako determinanta zachowań ludzi	<ul style="list-style-type: none"> - Boski, P. (2009). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. R. 3. Warszawa. Wydawnictwo Naukowe PWN

Literatura uzupełniająca (dodatkowa - wybór w/g zagadnień):

- Ariely, D. (2018). *Potęga irracjonalności. Ukryte siły, które wpływają na nasze decyzje*. Sopot: Wydawnictwo Smak Słowa.
- Aronson, E. (2000). *Człowiek – istota społeczna* (wyd. 2). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Aronson, E. (red.) (2000). *Człowiek istota społeczna. Wybór tekstów*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Aronson, E., Wilson, T. D., Akert, R. M. (1997). *Psychologia społeczna. Serce i umysł*. Poznań: Zysk i S-ka.

- Baryła, W., Czapiński, J., Doliński, D., Drogosz, M., Grzelak, J., Krzemiński, I., Lewicka, M., Skarżyńska, K., Trzebiński, J., Wojciszke, B. (2005). Jak Polacy wygrywają? Jak Polacy przegrywają? Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- Besta, T., Jaśko, K., Grzymała-Moszczyńska, J., Górska, P. (2019). Walcz, protestuj, zmieniaj świat. Sopot: Wydawnictwo Smak Słowa.
- Buss, D. M. (2001). Psychologia ewolucyjna. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- Buss, D. M. (2014). Morderca za ścianą. Zabójcze skłonności ludzkiego umysłu. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- Buss, D. M. (2014). Ewolucja pożądania. Jak ludzie dobierają się w pary. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- Bloom, P. (2015). To tylko dzieci. Narodziny dobra i zła. Sopot: Wydawnictwo Smak Słowa.
- Bloom, P. (2017). Przeciw empatii. Argumenty za racjonalnych współczuciem. Kielce: Wydawnictwo Charaktery.
- Cain, S. (2012). Ciszej proszę... Siła introwersji w świecie, który nie może przestać gadać. Wydawnictwo: Laurum.
- Cialdini, R. (2004). Wywieranie wpływu na ludzi. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- Doliński, D. (2006). Techniki wpływu społecznego. Warszawa: Wydawnictwo naukowe SCHOLAR.
- Doliński, D., Grzyb, T. (2017). Posłuszni do bólu. O uległości wobec autorytetu w 50 lat po eksperymencie Milgrama. Sopot: Wydawnictwo Smak Słowa.
- Gilovich, T., Ross, L. (2017). Najmądrzejszy w pokoju. Jakie korzyści możemy czerpać z najważniejszych odkryć psychologii społecznej. Sopot: Wydawnictwo Smak Słowa.
- Haidt, J. (2006). Szczęście: od mądrości Starożytnych po Koncepcje Współczesne. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- Haidt, J. (2014). Prawy umysł. Dlaczego dobrych ludzi dzieli religia i polityka? Sopot: Wydawnictwo Smak Słowa.
- Kenrick, D., Goldstein, N., Sanford, B. (2012). Sześć poziomów wpływu społecznego. Nauka, praktyka i psychologia Roberta Cialdiniego. Wydawnictwo: Helion.
- Kenrick, D., Neuberg, S., Cialdini, R. (2002). Psychologia społeczna. Rozwiązane tajemnice. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- Kofta, M., Szustrowa, T. (2001). Złudzenia, które pozwalają żyć. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Kosakowska-Berezecka, N., Besta, T. (2017). Między grupami. Przewodnik po relacjach z ludźmi, którzy się od nas różnią. Sopot: Wydawnictwo Smak Słowa.
- Kahneman, D. (2012). Pułapki myślenia. O myśleniu szybkim i wolnym. Poznań: Wydawnictwo Media Rodzina.
- McKay M., Davis M. i Fanning P. (2002). Sztuka skutecznego porozumiewania się. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne (część I, część II).
- Michel, W. (2015). Test Marshmallow. O korzyściach płynących z samokontroli. Sopot: Wydawnictwo Smak Słowa.
- Miller, A. G. (red.) (2008). Dobro i zło z perspektywy psychologii społecznej. Kraków: Wydawnictwo WAM.
- Pinker, S. (2012). Tabula rasa. Spory o naturę ludzką. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- Pinker, S. (2012). Zmierzch przemocy. Lepsza strona naszej natury. Poznań: Zys i S-ka.
- Seligman, M. E. P. (1993). Optymizmu można się nauczyć. Jak zmienić swoje myślenie i swoje życie. Wydawnictwo Media Rodzina.
- Skarżyńska, K. (2006). Między ludźmi... oczekiwania, interesy, emocje. Warszawa: Wydawnictwo naukowe SCHOLAR.
- Strelau J., Doliński, D. (red.) (2016). Psychologia. Podręcznik akademicki. Tom I -II. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- Wojciszke, B. (2011). Psychologia miłości. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

- Wojciszke, B., Grzyb, T. (2024). Psychologia społeczna. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.
- Wojciszke, B. (2010). Sprawczość i wspólnotowość. Podstawowe wymiary spostrzegania społecznego. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Metody psychologii społecznej	Wojciszke, B., Grzyb, T. (2024). <i>Psychologia społeczna</i> . Wydawnictwo Naukowe Scholar. – Rozdział 1: Czym i jak zajmuje się psychologia społeczna (w całości)
Spostrzeganie siebie i innych	Wojciszke, B., Grzyb, T. (2024). <i>Psychologia społeczna</i> . Wydawnictwo Naukowe Scholar. – Rozdziały: 5.1, 5.2, 5.4 oraz 6.1, 6.2, 6.3.
Poznanie społeczne i wprowadzenie do psychologii grupy	Wojciszke, B., Grzyb, T. (2024). <i>Psychologia społeczna</i> . Wydawnictwo Naukowe Scholar. – Rozdziały: 3.1, 3.2, 3.3 oraz 18.1, 18.3
Stosunki międzygrupowe (stereotypy i uprzedzenia)	Wojciszke, B., Grzyb, T. (2024). <i>Psychologia społeczna</i> . Wydawnictwo Naukowe Scholar. – Rozdział 19: Stosunki międzygrupowe (w całości)
Prospołeczność i agresja	Wojciszke, B., Grzyb, T. (2024). <i>Psychologia społeczna</i> . Wydawnictwo Naukowe Scholar. – Rozdziały: 14.1, 14.2 oraz 15.1, 15.2, 15.3
Zajęcia podsumowujące	

Literatura uzupełniająca do wykładów i ćwiczeń wskazana przez koordynatora/wykładowcę przedmiotu na Wydziale

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania	
W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:	
Bardzo dobra (5,0) Dobra plus (4,5) Dobra (4,0) Dostateczna plus (3,5) Dostateczna (3,0) Niedostateczna (2,0)	od 91 punktów do 100 punktów od 81 punktów do 90 punktów od 71 punktów do 80 punktów od 61 punktów do 70 punktów od 51 punktów do 60 punktów poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	EGZAMIN TESTOWY Z WYKŁADU Wykładowca zastrzega możliwość zmiany formy sprawdzianów odbywających się w indywidualnych terminach (§31 ust. 5 Regulaminu studiów).	26-50

2.	AKTYWNY UDZIAŁ W ZAJĘCIACH Aktywny udział w ćwiczeniach indywidualnych oraz grupowych, dyskusjach, dzielenie się swoimi opiniami.	3-10
3.	WIEDZA Z LEKTUR Sprawdzana w formie kilku wejściówek.	11-20
4.	ZADANIE Komentarz medialny – notatka indywidualna lub grupowa przesyłana osobie prowadzącej Projekt filmowy – praca grupowa	5-10 6-10

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

ZADANIA ZALICZENIOWE

1. Komentarz medialny - notatka indywidualna lub grupowa przekazana osobie prowadzącej

Proszę wykonać następującą pracę. Po pierwsze, proszę przeczytać uważnie literaturę na dane zajęcia (zalecamy sięgnięcie do innych podręczników z zakresu psychologii społecznej). Po drugie, proszę znaleźć przykład z życia (dobrze znany, medialny) z ostatnich dwóch lat, który jest przykładem omawianych (na danych zajęciach) procesów z zakresu psychologii społecznej. Następnie wyobrazić sobie, że Centrum Prasowe Uniwersytetu SWPS przygotowuje konferencję prasową, na której wystąpią eksperci z tej dziedziny. Zadaniem ekspertów (czyli Państwa) jest przedstawienie komentarza pozwalającego odbiorcom zrozumieć zachodzące procesy (z punktu widzenia psychologii społecznej). Komentarz ma wyjaśnić, jakie mechanizmy psychologii społecznej można zauważyć w tym przykładzie. Można powiedzieć o tym, co teoria psychologii społecznej pozwala przewidzieć. Można zaproponować dalsze działania oparte na psychologii społecznej itp. Język komentarza musi być prosty (mają zrozumieć go nie-specjaliści), ale nie może być banalny. Z drugiej strony, jeżeli będą Państwo używać języka hermetycznego, naukowego, zawodowego, to odbiorca będzie miał problem z nadążaniem za Państwa wywodem. Ocenie będą podlegać:

- trafność przykładu - 3 pkt
- wnikliwość analizy przedstawionego w mediach zjawiska w kontekście wybranych koncepcji psychologicznych - 4 pkt
- czytelność tekstu (zrozumiałość wywodu) - 2 pkt
- zgodność zapisu bibliograficznego ze standardami APA - 1 pkt

Komentarz medialny ma formę krótkiej notatki prasowej, wykonany jest w formie pisemnej. Niedostarczenie komentarza jest równoznaczne z brakiem punktów za to zadanie.

2. Projekt filmowy - praca zespołowa

W ramach tego projektu macie Państwo za zadanie wykonać pracę z zakresu nachodzenia na siebie psychologii społecznej i filmu. Państwa zadaniem jest przygotowanie prezentacji „Psychologia społeczna w filmach dokumentalnych i fabularnych” i przygotowanie analizy

wybranego zjawiska psychologicznego na podstawie fragmentów filmu/filmów (np. mechanizm wykluczenia społecznego pokazany w filmie *Duże zwierzę* Jerzego Stuhr). W ramach tego zadania mają Państwo znaleźć film, zaprezentować fragmenty, które ilustrują wybrane zjawisko psychologiczne i przedstawić jego analizę.

Ocenie będą podlegać:

- trafność przykładu filmowego - 3 pkt
- wnikliwość analizy pokazanego w filmie zjawiska w kontekście wybranych koncepcji psychologicznych - 4 pkt
- zgodność zapisu bibliograficznego ze standardami APA - 1 pkt
- przygotowanie do zaprezentowania na forum grupy (np. klarowność wyводу) - 1 pkt
- zmieszczenie się z prezentacją w określonym czasie - 1 pkt

Projekt realizowany jest w 4-5 osobowych zespołach. Ma on formę prezentacji (czas trwania i termin określa prowadzący). W prezentacji uczestniczą wszystkie osoby zaangażowane w przygotowanie projektu filmowego.

WIEDZA Z LEKTUR - wejściówki

Podczas zajęć sprawdzana jest wiedza studentów (liczbę i formę wejściówek określa osoba prowadząca podczas pierwszych zajęć). Trzeba otrzymać min. 11 pkt ze wszystkich wejściówek (max. 20 pkt), aby zaliczyć to zadanie. Przy braku uzyskania min. zaliczeniowego student wybiera temat wejściówki, który chce poprawić. Poprawa jest możliwa na koniec po podliczeniu punktacji i mogą do niej podejść wyłącznie osoby, które nie uzyskały min. zaliczeniowego. W przypadku nieobecności na wejściówce należy podejść do jej pisania w terminie wskazanym przez osobę prowadzącą zajęcia.

OBECNOŚĆ NA ZAJĘCIACH

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa. Dopuszcza się nieusprawiedliwione nieobecności na maksymalnie 1 spotkaniu.

Każda następna musi zostać nadrobiona poprzez zaliczenie danego tematu (w formie wskazanej przez osobę prowadzącą zajęcia). Zwolnienia lekarskie nie zwalniają z obowiązku odrobienia zajęć. W wyjątkowych przypadkach np. długotrwały pobyt w szpitalu czy kwarantanna prowadzący może wyznaczyć indywidualne warunki zaliczenia (obowiązują zasady ujęte w Zasadach studiowania na Wydziale oraz Regulaminie studiów). Nieobecność na ponad 50% spotkań skutkuje niezaliczeniem przedmiotu, bez względu na przyczynę nieobecności.

POPRAWIANIE ZADAŃ I WEJŚCIÓWEK

1. Poprawianie zadań

Zadania zaliczeniowe można konsultować z osobą prowadzącą zajęcia przed ich złożeniem. Zadania, które spełniły kryteria zaliczenia (zostały zaliczone przez osobę prowadzącą), nie podlegają poprawie. Zadanie, które nie zostało zaliczone, podlega poprawie tylko raz, w terminie wyznaczonym przez osobę prowadzącą. Zadanie, które nie zostało zaliczone pomimo wcześniejszej konsultacji, pozostaje niezaliczone.

2. Poprawianie wejściówek

Prawo do poprawy wejściówek przysługuje studentom tylko w przypadku, gdy po ostatniej wejściówce okaże się, że sumaryczna ocena za wszystkie wejściówki nie przekracza progu

zaliczenia. Wówczas student ma prawo wybrać dowolną liczbę wejściówek, którą chce poprawić. Decyzja o poprawie wejściówki wiąże się z akceptacją poprawionego wyniku jako ostatecznego, nawet w wypadku gorszego wyniku niż w pierwszym terminie. Poza poprawami wejściówek, student ma także prawo podejścia do wejściówki, której nie pisał z powodu nieobecności.

Terminy poprawek oraz nadrabiania wejściówek ustala osoba prowadząca zajęcia; poprawa powinna odbyć się do końca trwania zajęć w danym semestrze, zgodnie z zatwierdzonym przez Dziekana harmonogramem zajęć dydaktycznych).

1. Terminy składania zadań zaliczeniowych

Dokładne terminy oddania poszczególnych zadań zaliczeniowych wskaże osoba prowadząca podczas pierwszych zajęć. Zadanie zaliczeniowe oddane do 3 dni po ustalonym terminie będzie ocenione na maksymalnie 50% punktów możliwych do uzyskania za to zadanie. Za zadanie oddane ponad 3 dni po terminie studentka/student otrzymuje 0 punktów bez możliwości poprawy zadania.

2. Forma egzaminu

Egzamin w formie testowej. Wykładowcy zastrzegają sobie możliwość zmiany formy egzaminu odbywającego się w terminie indywidualnym lub przywróconym (§32 ust. 5 i ust. 7 Regulaminu studiów).

Podejrzanie plagiatu lub niesamodzielności

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który wyjaśnia sprawę i może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów. Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy osoby lub zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Praca w grupach

- Studenci pracujący wspólnie w grupach otrzymają identyczne oceny. Studenci sami dzielą pracę i biorą odpowiedzialność za to, by podział ten był sprawiedliwy i sensowny. Jeżeli jeden z autorów pracy jest nieobecny na zajęciach, pozostali mają obowiązek przedstawić wspólną pracę. Osoba nieobecna podczas prezentacji projektu musi usprawiedliwić nieobecność, a osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć dodatkowe zadanie zaliczeniowe. Jeśli osoba prowadząca zajęcia uzna, że podział pracy w ramach zespołu nie był równy, może indywidualnie ocenić wkład każdego z członków zespołu.

Pozostałe informacje

- Podczas zajęć, studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania).
- Prace zaliczeniowe nie mogą być realizowane z wykorzystaniem narzędzi AI (np. chatGPT) w celu generowania treści będących przedmiotem oceny. Dozwolone jest natomiast korzystanie z narzędzi AI do innych celów np. korekty językowej czy

odnajdywania materiałów źródłowych. Brak wykorzystania modelu AI ma być jasno udokumentowane przez osoby studiujące w pracy poprzez zamieszczenie następującej adnotacji:

“Podczas przygotowywania tej pracy AUTOR/AUTORZY nie użyli narzędzi AI w celu generowania treści. Autor/autorzy pracy bierze/biorą pełną odpowiedzialność za jej ostateczną postać”.

- Wykorzystanie modelu AI w celach innych niż generowanie treści ma być jasno udokumentowane przez osoby studiujące w pracy poprzez zamieszczenie dodatkowej adnotacji:

“Podczas przygotowywania tej pracy AUTOR/AUTORZY użyli [NAZWA NARZĘDZIA] w celu [UZASADNIENIE]. Autor/autorzy pracy dokonali weryfikacji treści i redakcji tekstu pracy zgodnie z jej założeniami”.

Nazwa przedmiotu:

Biologiczne podstawy zachowania

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	1
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	8 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	200
Język wykładowy	polski
Koordinator	prof. dr hab. Bogusław Pawłowski, bpawlowski@swps.edu.pl boguslaw.pawlowski@uwr.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
wykład	30	24
ćwiczenia	18	12

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
wykład	prof. dr hab. Pawłowski Bogusław bpawlowski@swps.edu.pl boguslaw.pawlowski@uwr.edu.pl	prof. dr hab. Pawłowski Bogusław bpawlowski@swps.edu.pl boguslaw.pawlowski@uwr.edu.pl
ćwiczenia	dr Małgorzata Bonar mbonar@swps.edu.pl dr Agnieszka Żelaźniewicz azelazniewicz@swps.edu.pl	dr Agnieszka Żelaźniewicz azelazniewicz@swps.edu.pl dr Judyta Nowak-Kornicka jnowak-kornicka@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS			
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna

Liczba godzin kontaktowych	wykład	48	30	36	24
	ćwiczenia		18		12
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	152	35	164	41
	wykonanie zadań zaliczeniowych		35		35
	przygotowanie się do sprawdzianu zaliczeniowego		35		35
	przygotowanie się do egzaminu		45		51
	uczestnictwo w egzaminie		2		2
Łączny nakład pracy studenta			200		200

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W9	<ul style="list-style-type: none"> - Student ma podstawową wiedzę na temat anatomii i fizjologii układu nerwowego jak i w zakresie metod badania czynności mózgu. - Student zna mózgowy mechanizm funkcji psychicznych: percepcji, pamięci, emocji itp. - Student rozumie jak funkcjonują narządy zmysłu. - Student ma podstawową wiedzę z układu dokrewnego i wpływu hormonów na funkcjonowanie (w tym zachowania) hormonów. - Student rozumie znaczenie wpływu genów i czynników środowiskowych na ludzkie zachowania.
PS1_U1	<ul style="list-style-type: none"> - Student potrafi wykorzystać uzyskaną wiedzę biologiczną do wyjaśnienia zachowań człowieka.
PS1_K4 PS1_K8	<ul style="list-style-type: none"> - Student jest otwarty na współpracę z innymi, nowe idee i różne punkty widzenia. - Student potrafi współpracować ze specjalistami z różnych dziedzin. - Student rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie.

Treści programowe i formy zajęć	
Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Funkcje organizmów żywych. Organizm ludzki a regulacja jego funkcji. Funkcje układu nerwowego. Komórka nerwowa: budowa i czynność.	<ul style="list-style-type: none"> - Kalat, J. W. (2006). Biologiczne podstawy psychologii. Warszawa: PWN. - Sadowski, B (2007). Biologiczne mechanizmy zachowania ludzi i zwierząt. Warszawa: PWN.

Synapsy, neurotransmitery, enzymy rozkładające neurotransmitery. Przykłady leków działających w synapsach nerwowych.	<ul style="list-style-type: none"> – Jaśkowski, P. (2009). <i>Neuronauka poznawcza. Jak mózg tworzy umysł</i>. Warszawa: VIZJAPRESS&IT; rozdz. 2 (str. 42-79). – Michajlik A., Ramotowski W. (2006) - "Anatomia i Fizjologia Człowieka" (podręcznik dla średnich szkół medycznych), PZWL, W-wa. – Plomin R., DeFries J.C, McClearn G.E., McGuffin P. (2001) – "Genetyka zachowania", PWN, Warszawa. – Górska T., Grabowska A., Zagrodzka J. (2005) – „Mózg a zachowanie”, PWN, W-wa.
Fizjologia mięśni poprzecznie prążkowanych. Funkcje mięśni, a w tym mięśni mimicznych	
Ogólna budowa układu nerwowego. Budowa i czynności rdzenia kręgowego. Budowa mózgowia. Funkcje rdzenia przedłużonego, mózdzku i śródmózgowia. Układ siatkowaty	
Ośrodki kierujące zachowaniem: ośrodki motywacyjne międzymózgowia, kresomózgowie (funkcje płatów kresomózgowia, układ limbiczny, zwoje podstawy).	
Nerwy czaszkowe i ich funkcje. Układ nerwowy autonomiczny a fizjologia reakcji na stres. Sposoby percepcji. Przetwarzanie informacji wzrokowych. Budowa ucha i fizjologia słyszenia.	
Zmysł węchu a zachowania. Czucie eksteroceptywne (dotyk, smak, odbiór bodźców bólowych). Znaczenie dotyku w kontaktach międzyosobniczych.	
Układ dokrewny i system jego regulacji. Funkcje podwzgórza i przysadki mózgowej. Funkcje gruczołów dokrewnych i hormonów. Wpływ hormonów na zachowania człowieka.	
Podstawy genetyki: reguły dziedziczenia cech jakościowych i ilościowych. Plejotropia. Ekspresja genów. Podstawy epigenetyki.	
Interakcja i korelacja genotyp-środowisko. Wybrane zaburzenia o podłożu genetycznym. Determinacja płci u człowieka. Współczynnik odziedziczalności i metody jego badania u ludzi.	

Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Zajęcia organizacyjne <ul style="list-style-type: none"> ▪ Nauki behawioralne - biologiczne podłoże zachowania: etologia, ekologia behawioralna, neurobiologii ▪ Przydział tematów 	

<ul style="list-style-type: none"> Podanie literatury 	
<p>Metody badania układu nerwowego</p> <ul style="list-style-type: none"> Badania inwazyjne - badania eksperymentalne zwierząt (stereotaksja, pobudzenie/sedacja ośrodków nerwowych) Badania nieinwazyjne: techniki bioelektryczne (EEG, MEG, EMG, potencjały wywołane, neurografia), techniki neuroobrazowania (CT, PET, MRI i modyfikacje). 	<ul style="list-style-type: none"> – Jaśkowski, P. (2009). Neuronauka poznawcza. Jak mózg tworzy umysł. Warszawa: VIZJAPRESS&IT – Sadowski, B (2007). Biologiczne mechanizmy zachowania ludzi i zwierząt. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN – Kalat, J. W. (2006). Biologiczne podstawy psychologii. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN – Żernicki, B. (1986). Czuwający mózg izolowany. Wrocław: Zakład Narodowy im. Ossolińskich. – Koszewicz, M., & Pokryszko-Dragan, A. (2008). – Znaczenie badań elektrofizjologicznych w diagnostyce schorzeń ośrodkowego i obwodowego układu nerwowego. Polski Przegląd Neurologiczny, 4(4), 174-180.
<p>Biologiczne podłoże stresu</p> <ul style="list-style-type: none"> Struktury mózgu odpowiedzialne za przetwarzanie emocji (ośrodki korowe układu limbicznego, ciało migdałowate, podwzgórze, jądro półleżące). Neuronalne podłoże stresu - struktury mózgu, neurotransmitery i hormony zaangażowane w reakcję stresową (układ autonomiczny, hormony stresu, układ limbiczny, miejsce sinawe, układ dopaminergiczny, serotonergiczny, ciało migdałowate). 	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2006). Biologiczne podstawy psychologii. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN – Sadowski, B (2007). Biologiczne mechanizmy zachowania ludzi i zwierząt. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN – Landowski, J. (2007). Neurobiology of stress. Neuropsychiatria i neuropsychologia, 2(1), 26. – Sowa, J. E., & Tokarski, K. (2018). W zdrowym ciele zdrowy mózg. Relacje pomiędzy układem odpornościowym, nerwowym i hormonalnym. Wszechświat, 119 (04-06).
<p>Biologiczne podłoże zachowań agresywnych</p> <ul style="list-style-type: none"> Struktury mózgu zaangażowane w stymulowanie lub hamowanie agresji, neurotransmitery (serotonina, adrenalina). Hormonalne podłoże zachowań agresywnych, lęk. 	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2006). Biologiczne podstawy psychologii. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN – Sadowski, B (2007). Biologiczne mechanizmy zachowania ludzi i zwierząt. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN – Vetulani, J. (2013). Neurochemia impulsywności i agresji. Psychiatria Polska, 47(1), 103-115.
<p>Uzależnienia</p> <ul style="list-style-type: none"> Neurobiologiczne podłoże uzależnień: układ limbiczny, układ nagrody, kora czołowa, jądro półleżące, hipokamp. Rodzaje i mechanizmy działania substancji psychoaktywnych. 	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2006). Biologiczne podstawy psychologii. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN – Sadowski, B (2007). Biologiczne mechanizmy zachowania ludzi i zwierząt. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

	<ul style="list-style-type: none"> – Szukalski, B. (2009). Neurobiologiczne podstawy uzależnienia od narkotyków. <i>Farmacja Polska</i>, 65(9), 655-664. – Vetulani, J. (2001). Uzależnienia lekowe: mechanizmy neurobiologiczne i podstawy farmakoterapii. <i>Alkoholizm i Narkomania</i>, 14(1), 13-58.
<p>Neuroplastyczność</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Plastyczność po uszkodzeniu mózgu (przyczyny uszkodzenia, mechanizmy regeneracji, kompensacji, reorganizacja reprezentacji zmysłowych, kończyny fantomowe). ▪ Neurogeneza w dorosłym mózgu i starzenie mózgu. 	<ul style="list-style-type: none"> – Kalat, J. W. (2006). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN – Grabowska, A., Jaśkowski P. i Seniów, J. (2008). <i>Mózgowe mechanizmy funkcji psychicznych i ich zaburzeń z perspektywy neuropsychologii i neuronauki</i>. W: Strelau, J., Doliński, D. (red.), <i>Psychologia, Podręcznik akademicki</i>. Gdańsk, Wydawnictwo GWP – Latacz, A. (2014). Neurogeneza w dorosłym mózgu. <i>Wszechświat</i>, 115(01-03). – Kossut, M. (2019). Neuroplastyczność - podstawowe mechanizmy. <i>Neuropsychiatria i Neuropsychologia</i>, 14 (125-140). – Niewiadomska, G. (1999). Starzejący się mózg-zmiany strukturalne i czynnościowe. <i>Kosmos</i>, 48(2), 201-213.
<p>Uczenie się i pamięć</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Typy pamięci, przechowywanie informacji w układzie nerwowym. ▪ Mechanizmy uczenia się (warunkowanie klasyczne i instrumentalne, imprinting, habituacja, asocjacja), konsolidacja, engramy, ślady pamięciowe. 	<ul style="list-style-type: none"> – Jaśkowski, P. (2009). <i>Neuronauka poznawcza. Jak mózg tworzy umysł</i>. Warszawa: VIZJAPRESS&IT – Kalat, J. W. (2006). <i>Biologiczne podstawy psychologii</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe. – Sadowski, B (2007). <i>Biologiczne mechanizmy zachowania ludzi i zwierząt</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
<p>Biologiczne podłoża zaburzeń psychicznych</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Oś jelito-mózg - mechanizmy wiążące mikrobiotę z funkcjonowaniem OUN. ▪ Patogeny (infekcje i latentne formy patogenów) a choroby neurodegeneracyjne i depresja. 	<ul style="list-style-type: none"> – Gulas i wsp. 2018. Jak mikrobiologia może wpływać na psychiatrię? Powiązania między mikroflorą jelit a zaburzeniami psychicznymi. <i>Psychiatria Polska</i> 52(6);1023-1039 – Żakowicz, J., Bramorska, A., Zarzycka, W., Kovbasiuk, A., Kuć, K., & Brzezicka, A. (2020). Wpływ mikrobiomu jelitowego na mózg i psychikę. <i>Kosmos</i>, 69(1), 45-58. – Skonieczna-Żydecka, K., Łoniewski, I., Marlicz, W., & Karakiewicz, B. Mikrobiota jelitowa jako potencjalna przyczyna zaburzeń funkcjonowania emocjonalnego człowieka. <i>Organ</i>

	<p>Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego–Państwowego Zakładu Higieny I Polskiego Towarzystwa Mikrobiologów, 163.</p> <ul style="list-style-type: none"> – Talarowska, M., Florkowski, A., Macander, M., & Gałęcki, P. (2010). Grypa i infekcje grypopochodne a funkcje poznawcze. <i>Neuropsychiatr Neuropsychol</i>, 5, 3-4. – Ufnał, M., & Wołynczyk-Gmaj, D. (2011). Mózg i cytokiny-wspólne podłoże depresji, otyłości i chorób układu krążenia? <i>Postepy Higieny i Medycyny Doswiadczalnej</i>, 65. – Zawada, M. (2012). Potencjalne czynniki patogenne w stwardnieniu rozsianym (SM). <i>Postepy Higieny i Medycyny Doświadczalnej</i>, 66, 758-770. – Tedford, E., & McConkey, G. (2017). Neurophysiological changes induced by chronic <i>Toxoplasma gondii</i> infection. <i>Pathogens</i>, 6(2), 19.
Zaliczenie	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Pisemny test jednokrotnego wyboru 	

Literatura uzupełniająca do wykładów i ćwiczeń wskazana przez koordynatora/ wykładowcę przedmiotu na Wydziale.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania	
W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:	
Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Egzamin pisemny - test jednokrotnego wyboru	31-60
2.	Dwa zadania zaliczeniowe: <ol style="list-style-type: none"> 1. Wystąpienie w czasie zajęć (20 pkt.) oraz 2. Kolokwium zaliczeniowe na koniec cyklu zajęć (20 pkt.) 	20-40

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zasady zaliczenia przedmiotu:

Przy zaliczaniu każde z zadań wymaga otrzymania przez studenta co najmniej 50% punktów, przy czym próg zaliczenia sprawdzianu z wykładu wynosi 50% +1. Oceniana będzie zawartość merytoryczna wystąpienia, w tym korzystanie ze źródeł naukowych, używanie fachowej terminologii, jak również forma wystąpienia (przekazanie informacji w jasny i ustrukturyzowany sposób, dyscyplina czasowa).

Poprawianie zadań:

Zadania zaliczeniowe można konsultować z osobą prowadzącą zajęcia przed ich złożeniem. Zadania, które spełniły kryteria zaliczenia (zostały zaliczone przez osobę prowadzącą zajęcia), nie podlegają poprawie.

Niezaliczone kolokwium można poprawiać tylko raz. Termin poprawy ustala osoba prowadząca zajęcia. Poprawa powinna odbyć się do końca zajęć w danym semestrze, zgodnie z zatwierdzonym przez Dziekana harmonogramem zajęć dydaktycznych.

Terminy składania zadań zaliczeniowych:

Dokładne terminy oddania poszczególnych zadań zaliczeniowych wskaże osoba prowadząca podczas pierwszych zajęć.

Zadanie zaliczeniowe oddane do 10 dni po ustalonym terminie będzie ocenione na maksymalnie 50% punktów możliwych do uzyskania za to zadanie. Za zadanie oddane ponad 10 dni po terminie studentka/student otrzymuje 0 punktów.

Forma egzaminu:

Wykładowca i prowadzący ćwiczenia zastrzegają sobie możliwość zmiany formy egzaminu odbywającego się w terminie indywidualnym lub przywróconym (§32 ust. 5 i ust. 7 Regulaminu studiów).

Obecności:

Dopuszcza się jedną nieobecność bez podania przyczyny (ale nie w dniu przewidzianym na wystąpienie studenta). Nieobecność w dniu przewidzianym na wystąpienie skutkuje brakiem uzyskania pkt z prezentacji. Każda kolejna nieobecność (ale nie więcej niż dwie) musi zostać potwierdzona zwolnieniem lekarskim/zaświadczeniem sanepidu, a w celu jej odrobienia student otrzyma dodatkowe pytania na kolokwium zaliczeniowym.

Podejrzanie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który wyjaśnia sprawę i może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy osoby lub zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Pozostałe informacje:

Podczas zajęć prowadzonych zdalnie studenci muszą mieć włączoną kamerę (§9 ust 7 Zasad studiowania).

Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania).

Nazwa przedmiotu:

Podstawowe umiejętności psychologiczne

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	1
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	100
Język wykładowy	polski
Koordinator	mgr, Sławomir Prusakowski sprusakowski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
warsztaty	24	18

Forma zajęć	Prowadzący - forma stacjonarna	Prowadzący - forma niestacjonarna
warsztaty	mgr, Sławomir Prusakowski sprusakowski@swps.edu.pl mgr Marzena Ryba mryba@swps.edu.pl mgr Aleksandra Tylus atylus@swps.edu.pl	mgr Marzena Ryba mryba@swps.edu.pl mgr Małgorzata Kosiba mkosiba@swps.edu.pl mgr Michalina Mazurek mazurek@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS			
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
Liczba godzin kontaktowych	warsztaty	24	18

Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	76	40	84	42
	wykonanie zadań zaliczeniowych		36		40
Łączny nakład pracy studenta			100		100

Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się - I stopień	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W19	<ul style="list-style-type: none"> - Student zna i rozumie pojęcie komunikacji interpersonalnej, teorie opisujące i wyjaśniające funkcjonowanie człowieka w tym zakresie. - Student w stopniu zaawansowanym zna możliwości zastosowania psychologii w obszarze budowania kontaktu, aktywnego słuchania i otwartości w relacjach.
PS1_U9	<ul style="list-style-type: none"> - Student opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka w zakresie komunikacji i budowania relacji. - Student potrafi zaplanować i zorganizować pracę zespołową i współdziałać z innymi osobami.
PS1_K2	<ul style="list-style-type: none"> - Student dostrzega i uznaje znaczenie zaawansowanej wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów praktycznych w obszarze komunikacji i budowania relacji z ludźmi. - Student zauważa pojawiające się możliwości rozwoju w obszarze budowania kontaktu z drugą osobą i jest gotowy do ich wykorzystania zgodnie z zasadami etyki zawodowej i z dbałością o wysoki standard działań profesjonalnych.

Treści programowe i formy zajęć	
Warsztaty	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Zajęcia 1 Integracja: <ul style="list-style-type: none"> ▪ Poznawanie innych i samego siebie. Budowanie kontaktu: <ul style="list-style-type: none"> ▪ Zaciekawienie, koncentrowanie się na drugiej osobie, radzenie sobie z barierami w słuchaniu 	<ul style="list-style-type: none"> - Okun, B.F. (2002). Skuteczna pomoc psychologiczna (rozd. 3., s. 57-90). Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia PTP.

<p>Rola psychologa w życiu (W)</p> <ul style="list-style-type: none"> Opracowanie obszarów pracy psychologa. Praca nad urealnieniem obrazu psychologa. 	
<p>Zajęcia 2</p> <p>Komunikacja interpersonalna:</p> <ul style="list-style-type: none"> Czym jest komunikacja, płaszczyzny komunikacyjne (anatomia wypowiedzi), komunikacja niewerbalna, błędy komunikacyjne <p>Aktywne słuchanie</p> <ul style="list-style-type: none"> Parafrazowanie, klaryfikowanie <p>Aktywne słuchanie</p> <ul style="list-style-type: none"> odzwierciedlanie, podsumowywanie. Zadawanie pytań – cel, rodzaje pytań. 	<ul style="list-style-type: none"> Gordon, T (1991). Wychowanie bez porażek (s. 34-64). Warszawa: Instytut wydawniczy PAX. Karpeta, D. E. (2005). Podstawowy warsztat. W: K. Drat-Ruszczak, E. Drążkowska-Zielińska (red.) Podręcznik pomagania (rozdz. 3, s.33-44). Warszawa: Wydawnictwo SWPS Academica. Ustjan, D. (2009). Pytania i inne instrumenty konwersacyjne. Zastosowania praktyczne podczas wywiadu diagnostycznego. W: K. Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.) Wywiad psychologiczny (t. 2, s. 152-187). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
<p>Zajęcia 3</p> <p>Aktywne zadawanie pytań. (W)</p> <ul style="list-style-type: none"> Zadawanie pytań – cel, rodzaje pytań. <p>Aktywne zadawanie pytań. (W)</p> <ul style="list-style-type: none"> Ćwiczenia praktyczne <p>Reagowanie w sytuacjach komunikacyjnych (W)</p> <ul style="list-style-type: none"> Praca na scenkach – ćwiczenie radzenia sobie w różnych kontekstach pracy psychologa. 	
<p>Zajęcia 4</p> <p>Otwartość i postawa w relacjach. Informacja zwrotna</p> <ul style="list-style-type: none"> Otwartość i postawa w relacjach interpersonalnych. Metoda FUCO i NVC. <p>Otwartość i postawa w relacjach. Informacja zwrotna</p> <ul style="list-style-type: none"> Rola informacji zwrotnej w budowaniu otwartości na innych ludzi. Asertywność jako świadoma postawa – szacunek i odpowiedzialność w komunikacji. Rola nastawień emocjonalnych i poznawczych w budowaniu kontaktu z drugą osobą. <p>Otwartość i postawa w relacjach. Informacja zwrotna (W)</p> <ul style="list-style-type: none"> Ćwiczenia praktyczne 	<ul style="list-style-type: none"> Król-Fijewska, M. (2005). Stanowczo, łagodnie, bez lęku. Warszawa: Wydawnictwo W.A.B. Strumska-Cylwik, L. (2005). Pomiedzy otwartością i zamknięciem (s. 26-40). Kraków: Wydawnictwo Impuls.

Literatura uzupełniająca do warsztatów wskazana przez koordynatora/ wykładowcę przedmiotu na Wydziale:

Zajęcia 2:

- Von Thun, F.S. (2001). Sztuka rozmawiania (cz. 1, s. 23-69). Kraków: Wydawnictwo WAM.

Zajęcia 3:

- Rosenberg, M. (2009). Porozumienie bez przemocy. O języku serca. Warszawa: Jacek Santorski & Co Agencja Wydawnicza.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Praca na warsztacie, udział w dyskusjach (obecność obowiązkowa). <ul style="list-style-type: none">Aktywność na zajęciach 4 x 9 punktów - 36 punktów Wejściówki z zadanego materiału 2 x 12 punktów.	30-60
2.	Zadanie sprawdzające praktyczne wykorzystanie wiedzy. <ul style="list-style-type: none">Zestaw scenek (opis) – zadaniem studenta jest identyfikacja prawidłowej reakcji oraz zachowania zgodnie ze zdobytą wiedzą psychologiczną. – 10 punktówPrzygotowanie i przeprowadzenie trzech 10 - 11 minutowych mini-wywiadów, w których studenci będą mogli przećwiczyć nabyte umiejętności komunikacji i pracy w relacji z drugim człowiekiem. Terminy oddania efektów pracy: ustalone z prowadzącą/cymAutorefleksja studenta o zmianach w prowadzeniu rozmów. Terminy oddania efektów pracy: ustalone z prowadzącą/cym (wywiady i autoanaliza łącznie 30 punktów)	21-40

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe

- Dwa spotkania rozpoczną się od wejściówki z materiału zadanego na dane zajęcia. Każda wejściówka składa się z 6 pytań zamkniętych. Prawidłowa odpowiedź na pytanie to 2 punkty. Łącznie do zdobycia 24 punkty
- Zestaw scenek (opis) – zadaniem studenta jest identyfikacja prawidłowej reakcji oraz zachowania zgodnie ze zdobytą wiedzą psychologiczną. – 10 punktów
- Przygotowanie i przeprowadzenie trzech 10 - 11 minutowych mini-wywiadów, w których studenci będą mogli przećwiczyć nabyte umiejętności komunikacji i pracy w relacji z drugim człowiekiem. Terminy oddania efektów pracy zostaną ustalone z prowadzącą/cym na pierwszych zajęciach
- Autorefleksja studenta o zmianach w prowadzeniu rozmów. Terminy oddania efektów pracy zostaną ustalone z prowadzącą/cym na pierwszych zajęciach

1. Kryteria oceny

W analizie:

- Głębokość refleksji na temat własnych mocnych i słabych stron w prowadzeniu rozmowy.
- Opis podjętych w rozmowie działań, wykorzystanych narzędzi poznanych z zajęć i z literatury.
- Krytyczna autoanaliza adekwatności ich zastosowania i propozycja zmian:
 - Zastosowanie umiejętności komunikacyjnych ćwiczonych na zajęciach.
 - Adaptacja do wypowiedzi i reakcji rozmówcy.
 - Używanie języka zrozumiałego i adekwatnego do kontekstu rozmowy.

2. Poprawianie zadań:

Poprawianie zadań odbywa się w trakcie kolejnych zajęć kiedy studenci mają możliwość konsultowania wykonanych wywiadów.

3. Terminy składania zadań zaliczeniowych:

Dokładne terminy oddania poszczególnych zadań zaliczeniowych wskaże osoba prowadząca podczas pierwszych zajęć.

Obecności:

Studenci muszą być obecni na wszystkich zajęciach. Ewentualne sytuacje losowe rozpatrywane są indywidualnie przez prowadzącego.

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

NIE otrzymuje zaliczenia student który: przedstawi cudzą pracę jako własną, przedstawi do oceny wywiad odgrywany na role, przedstawi nagranie wywiadu po zmianach (wycinanie fragmentów, montaż, dogrywanie fragmentów, wycinanie fragmentów i inne ingerencje w materiał surowy), przedstawi do oceny za krótki wywiad (poniżej 10 minut), przedstawi tylko jeden element z dwóch koniecznych (nagrane wywiady i krytyczna analiza).

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który wyjaśnia sprawę i może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy osoby lub zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Pozostałe informacje:

Zajęcia te będą miały charakter warsztatowy i będą skoncentrowane na rozwijaniu umiejętności w dwóch obszarach.

Pierwszy obszar dotyczyć będzie umiejętności społecznych w kontekście nawiązywania relacji i kontaktu z klientem/pacjentem w pracy psychologa. Zarówno psycholodzy w biznesie jak i w kontekście klinicznym do swojej pracy potrzebują profesjonalnych narzędzi komunikacji i aktywnego słuchania. Z tego względu zajęcia prowadzone będą w postaci treningów aktywnego słuchania, zadawania pytań, korzystania z narzędzi komunikacyjnych takich jak: parafraza, klaryfikacja, podsumowania. Umiejętności te będą mogły zapewnić studentom podstawy budowania relacji z klientem. W tym obszarze studenci będą mogli także ćwiczyć wnioskowanie jako umiejętność konieczną do efektywnej pracy z drugim człowiekiem.

Drugi obszar budowanie relacji z innymi ludźmi w grupie, w ramach którego omówiony zostanie proces powstawania i rozwoju grupy, role grupowe, a także komunikacja w grupie i umiejętność dzielenia zadań. Umiejętności te mają wspierać studentów zarówno podczas dalszego toku studiów jak i w przyszłej pracy zawodowej. Zajęcia te z jednej strony pozwalają rozwinąć umiejętności niezbędne do pracy psychologa w różnych organizacjach, jako współpracownika, z drugiej zaś strony, pozwalają na świadome prowadzenie grupowych zajęć psychologicznych.

Nazwa przedmiotu:

Umiejętności akademickie

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów	1
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	75
Język wykładowy	polski
Koordinator	mgr Katarzyna Kulwicka kkulwicka@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
ćwiczenia	18	12
e-learning	6	6

Forma zajęć	Prowadzący - forma stacjonarna	Prowadzący - forma niestacjonarna
ćwiczenia	mgr Agata Kocimska-Bortnowska akocimska-zych@swps.edu.pl	mgr Marta Błaszyk mblaszyk@swps.edu.pl mgr. Agata Tokarek atokarek1@swps.edu.pl
e-learning	mgr Katarzyna Kulwicka kkulwicka@swps.edu.pl	mgr Katarzyna Kulwicka kkulwicka@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS					
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	ćwiczenia	24	18	18	12
	e-learning		6		6

Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	51	11	57	17
	przygotowanie zadania zaliczeniowego (streszczenie artykułu)		20		20
	wykonanie zadań domowych		20		20
Łączny nakład pracy studenta			75		75

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W25 PS1_W27	<ul style="list-style-type: none"> Student ma wiedzę na temat organizacji, w tym wiedzę na temat organizacji uczelni wyższej. Student ma wiedzę o rodzajach tekstów naukowych: teoretycznych, empirycznych, i popularyzujących wiedzę. Student wie, czym jest nauka i rozumie potrzebę pogłębiania swojej wiedzy i uczenia się przez całe życie.
PS1_U5 PS1_U8	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi stosować typowe technologie informacyjne w praktyce oraz w poszukiwaniu informacji z różnych źródeł. Student potrafi efektywnie korzystać ze źródeł wiedzy pozyskanej online. Student potrafi stosować standardy bibliograficzne oraz standardy pisania prac naukowych zgodnych z APA.
PS1_K4	<ul style="list-style-type: none"> Student jest gotów korzystać z Internetu jako narzędzia komunikacji, poszukiwania i pozyskiwania informacji.

Treści programowe i formy zajęć	
Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Jak "poruszać się" po uczelni (2h): <ul style="list-style-type: none"> Podstawowe informacje na temat organizacji nauki na Wydziale Psychologii we Wrocławiu Struktura uczelni Narzędzia cyfrowe (Wirtualna Uczelnia, Elearning, uczelniana poczta Gmail, Google Classroom, platforma SONA) 	<ul style="list-style-type: none"> Materiały udostępnione przez prowadzącą/ego podczas zajęć
Akademicki savoir vivre (2h): <ul style="list-style-type: none"> Kto jest kim na Uczelni 	<ul style="list-style-type: none"> Materiały udostępnione przez prowadzącą/ego podczas zajęć

<ul style="list-style-type: none"> Ścieżka rozwoju akademickiego Zasady komunikacji na Uczelni 	
Zaufane źródła informacji (4h): <ul style="list-style-type: none"> Wyznaczniki naukowości i różnice pomiędzy tekstami popularnonaukowymi i naukowymi Rodzaje publikacji naukowych Proces publikacyjny Narzędzia do wyszukiwania źródeł naukowych Ocena jakości źródeł naukowych 	<ul style="list-style-type: none"> Materiały udostępnione przez prowadzącą/ego podczas zajęć.
Standardy edytorskie obowiązujące w nauce (6h): <ul style="list-style-type: none"> Rodzaje standardów edytorskich w nauce Podstawowe standardy APA Przytaczanie źródeł wg APA Zapis bibliograficzny wg APA Przygotowywanie tekstu zgodnie ze standardami APA Przygotowywanie prezentacji zgodnie ze standardami APA 	<ul style="list-style-type: none"> Skimina, E., Harasimczuk, J., Ciecuch, J. (2022). Podstawowe standardy edytorskie naukowych tekstów psychologicznych w języku polskim na podstawie reguł APA 7. Warszawa: Wydawnictwo: Liberi Libri. https://apa7.liberilibri.pl https://apastyle.apa.org/products/publication-manual-7th-edition
Narzędzia do prowadzenia badań naukowych online (2h): <ul style="list-style-type: none"> Google Forms Qualtrics 	<ul style="list-style-type: none"> Materiały udostępnione przez prowadzącą/ego podczas zajęć.

E-learning	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Kurs biblioteczny (1h): <ul style="list-style-type: none"> Korzystanie z zasobów biblioteki Uniwersytetu SWPS Bazy publikacji biblioteki Uniwersytetu SWPS oraz ogólnodostępne 	
Własność intelektualna (5h): <ul style="list-style-type: none"> Prawa autorskie, plagiat i autoplgiat Wykrywanie zapożyczeń, system Plagiat 	

Literatura uzupełniająca do wykładów wskazana przez koordynatora/ wykładowcę przedmiotu na Wydziale.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania	
W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:	
Bardzo dobra (5,0) Dobra plus (4,5) Dobra (4,0) Dostateczna plus (3,5) Dostateczna (3,0) Niedostateczna (2,0)	od 91 punktów do 100 punktów od 81 punktów do 90 punktów od 71 punktów do 80 punktów od 61 punktów do 70 punktów od 51 punktów do 60 punktów poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Wykonywanie bieżących zadań i merytoryczna aktywność podczas zajęć	18-36
2.	Wykonanie kursu na platformie e-learningowej	18-35
3.	Praca pisemna - fact-checking materiału z platformy TED	15-29

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe:

Wykonywanie bieżących zadań i merytoryczna aktywność podczas zajęć (18-36 pkt)

Na każdym zajęciu można zdobyć od 0 do 4 punktów za wykonywanie bieżących zadań. Przykładowe zadania realizowania w trakcie zajęć, to: wyszukiwanie informacji na WU, wyszukiwanie czasopism punktowanych, wyszukiwanie artykułów w bazach danych, sporządzenie zapisu bibliograficznego. Szczegółowe instrukcje osoba prowadząca zajęcia będzie zamieszczała na Classroom.

Bieżące zadania wykonywane na zajęciach mogą zostać oddane najpóźniej w dniu następnym. W przeciwnym razie 0 pkt.

Nieobecność na ponad 50% spotkań skutkuje niezaliczeniem przedmiotu, bez względu na przyczynę nieobecności. W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18 Regulaminu Studiów).

Wykonanie kursu na platformie elearningowej (18-35 pkt)

Aby zaliczyć tę aktywność należy zdobyć minimum 18 pkt. Termin na wykonanie kursów zostanie podany przez osobę prowadzącą zajęcia podczas pierwszego spotkania.

Praca pisemna – fact-checking materiału z platformy TED (15-29 pkt)

Celem zadania jest weryfikacja efektów uczenia się w zakresie odróżniania wiedzy naukowej od wiedzy potocznej, posługiwania się narzędziami do wyszukiwania artykułów naukowych oraz przyswojenia standardów APA dla prac pisemnych. Minimum na zaliczenie zadania to 15 pkt. W przypadku nieuzyskania wymaganej liczby punktów, możliwa jest jednorazowa poprawa pracy. Termin oddania pracy oraz termin na przesłanie poprawionego zadania ustala osoba prowadząca zajęcia.

Zadanie jest grupowe, praca powinna zostać napisana w 3-4 osobowych zespołach. W pracy należy zawrzeć informację na temat wkładu każdego z autorów. Prowadzący zajęcia przedstawi listę wykładów z platformy TED, spośród których każdy zespół będzie miał za zadanie wybrać jeden, a następnie zweryfikować, czy treści poruszane w wykładzie są

zgodne ze stanem naukowej wiedzy psychologicznej. Praca nie powinna przekraczać trzech stron standardowego maszynopisu i zawierać następujące elementy: 1) streszczenie wykładu, 2) weryfikacja omawianych w wykładzie treści z literaturą naukową i argumentacja na rzecz dobrej/złej jakości zawartości merytorycznej wykładu (minimum 3 pozycje z literatury naukowej), 3) podsumowanie, 4) bibliografia.

Kryteria oceny pracy:

- 1) Struktura – 0-3 pkt – praca ma zadaną strukturę i nie przekracza zadanej objętości
- 2) Jakość argumentacji – 0-10 pkt – przytaczane argumenty są spójne i logiczne
- 3) Jakość źródeł – 0-6 pkt – przytaczana literatura spełnia standardy naukowości
- 4) Zgodność ze standardami APA – 0-10 – ogólny format tekstu, sposób przytaczania źródeł oraz zapis bibliograficzny jest zgodny ze standardami APA (najczęstsze popełniane błędy: brak podwójnej interlinii, brak odsyłaczy do źródeł, odsyłacze w stopce, dosłowne przytaczanie tekstu, mylenie formatu APA z MLA)

Prace oddawane są na platformie Classroom przez każdą osobę z zespołu.. Praca na pierwszej stronie powinna zawierać imiona i nazwiska osób autorskich oraz informację o tym, czy i w jakim zakresie do jej napisania zostały wykorzystane narzędzia AI.

Poprawianie zadań:

Zadanie zaliczeniowe można skonsultować z osobą prowadzącą zajęcia przed ich złożeniem. Zadania, które spełniły kryteria zaliczenia (zostały zaliczone przez osobę prowadzącą zajęcia), nie podlegają poprawie.

Terminy składania zadań zaliczeniowych:

Dokładne terminy oddania poszczególnych zadań zaliczeniowych wskaże osoba prowadząca podczas pierwszych zajęć.

Praca pisemna oddana do 3 dni po ustalonym terminie będzie oceniona na maksymalnie 50% punktów możliwych do uzyskania za to zadanie. Za zadanie oddane ponad 3 dni po terminie cały zespół projektowy otrzymuje 0 punktów. Zadanie, które zostało ocenione na 0 punktów musi zostać poprawione w terminie wyznaczonym przez osobę prowadzącą zajęcia.

Bieżące zadania wykonywane na zajęciach mogą zostać oddane najpóźniej w dniu następnym. W przeciwnym razie 0 pkt.

Obecności:

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa. Dopuszcza się jedną nieusprawiedliwioną nieobecność w semestrze. Wszystkie nieobecności ponad ten limit muszą być usprawiedliwione np. zwolnieniem lekarskim w przypadku choroby. Osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć sposób nadrobienia nieobecności, np. odpowiedź ustną podczas konsultacji lub wykonanie zadań zastępczych.

Nieobecność na ponad 50% spotkań skutkuje niezaliczeniem przedmiotu, bez względu na przyczynę nieobecności. W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18 Regulaminu Studiów).

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który wyjaśnia sprawę i może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy osoby lub zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Praca w grupach:

W przypadku zadania, które realizowane jest w grupie: studenci pracujący wspólnie w grupach otrzymają identyczne oceny. Studenci sami dzielą pracę i biorą odpowiedzialność za to, by podział ten był sprawiedliwy i sensowny.

Pozostałe informacje:

Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania).

Nazwa przedmiotu:

Język angielski 1/Język angielski 2/Język angielski 3/Język angielski 4

INFORMACJE OGÓLNE

Prowadząca/y zajęcia Adres email	Zgodnie z informacjami zamieszczonymi w planie zajęć na Wirtualnej Uczelni	Nazwa przedmiotu	<i>Język angielski</i>
Dzień i godzina zajęć		Kurs/ poziom	Zgodnie z informacjami zamieszczonymi w planie zajęć na Wirtualnej Uczelni
Nazwa kursu na platformie PEC (Pearson English Connect)	<i>Przekazywana na zajęciach przez prowadzącego</i>	Identyfikator kursu na platformie PEC	<i>Przekazywana na zajęciach przez prowadzącego</i>
Liczba godzin w planie studiów	<i>Studia dzienne: 30 godz. zajęć stacjonarnych w klasie +6 godz. w e-learningu (PEC) Studia zaoczne: 24 godz. zajęć stacjonarnych w klasie +6 godz. w e-learningu (PEC)</i>	Forma studiów	Zgodna z informacjami zamieszczonymi w planie zajęć na Wirtualnej Uczelni
Punkty ECTS Nakład pracy studentki/a	3 75 godzin (w tym 39 godzin pracy samodzielnej)	Semestr	<i>Zimowy</i>

INFORMACJE SZCZEGÓŁOWE

Podręcznik (literatura obowiązkowa)	<i>Speakout (3rd edition)-zgodna z poziomem biegłości wersja z kodem do platformy e-learningowej PEC (Pearson English Connect); kod zniżkowy ważny na bookland.com.pl: SWPS_WROCLAW - szczegółowe informacje dotyczące podręcznika zostaną przekazane przez prowadzących na pierwszych zajęciach</i>
--	---

Materiały dodatkowe	<i>Treści na platformie e-learningowej oraz materiały dydaktyczne dostarczone przez lektora, uwzględniające treści kształcenia związane z kierunkiem studiów.</i>	
Założenia i cele kursu		
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
PS1_U7	<i>Celem kursu jest uzyskanie efektów uczenia się na poziomie B2/B2+ których realizacja nastąpi w dwojaki sposób, poprzez pracę w klasie oraz realizację komponentu online. Zarówno podczas zajęć stacjonarnych jak i w e-learningu studenci ćwiczyć będą wszystkie umiejętności językowe, z naciskiem na rozwój umiejętności komunikacyjnych niezbędnych do uzyskania efektów uczenia się na poziomie B2/B2+.</i>	<i>Metoda 1/2/3/4</i>

WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ (szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu)

Uzyskanie zakładanych efektów uczenia się następuje w dwojaki sposób, poprzez naukę face-to-face oraz realizację komponentu online. Zarówno podczas zajęć stacjonarnych jak i w e-learningu studenci ćwiczą wszystkie umiejętności językowe, z naciskiem na rozwój umiejętności komunikacyjnych niezbędnych do uzyskania efektów kształcenia dla danego poziomu. Zajęcia są dostosowane do wyjściowego poziomu znajomości języka przez studentów

Zajęcia stacjonarne

Testy (metoda 1 i 2)	Praca własna (metoda 3)	Dopuszczalne nieobecności
<p>1 test MID- TERM (zaliczony na min. 60%). (studia dzienne)</p> <p>1 test FINAL na koniec semestru (zaliczony na min. 60%). (studia dzienne i zaoczne)</p> <p>W przypadku nieobecności usprawiedliwionej student umawia się z</p>	<p>Aby uzyskać zaliczenie, w poniższych obszarach student/ ka powinien/ na wykazać:</p> <p>aktywność na zajęciach,, umiejętności mówienia, obecność na zajęciach, w tym na testach oraz, wywiązywanie się z prac dodatkowych.</p>	<p>Na dwóch zajęciach (2x90min.).</p> <p>Trzecia i czwarta nieobecność może zostać nadrobiona za pośrednictwem platformy PEC poprzez wykonanie dodatkowych ćwiczeń wskazanych przez prowadzącego.</p> <p>Nieobecność na więcej niż czterech zajęciach</p>

<p>prowadzącym na napisanie testu w drugim terminie. W przeciwnym razie test jest niezaliczony i może mieć wpływ na niezaliczenie całości kursu.</p>		<p>skutkuje oceną niedostateczną, ponieważ uniemożliwia uzyskanie zakładanych efektów uczenia się dla lektoratu z języka obcego.</p>
E-learning (PEC)		
Wykonanie zadań na platformie (metoda 4)		
<p>Student ma do wykonania 100 zadań z listy zadań na stronie głównej kursu Pearson English Connect. Aby zaliczyć komponent PEC średnia poprawność nie może spaść poniżej 60%. Uzyskane wyniki progu poprawności przekładają się na zaliczenie jak poniżej: 0-59%- nzał. 60%-100%- zał.</p>		
Kryteria oceniania		
<p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest <i>jednoczesne spełnienie poniższych wymogów:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zaliczenie każdego z testów MID-TERM i końcowego- FINAL na min. 60% punktów możliwych do zdobycia. 2. Obecność na zajęciach stacjonarnych w wymiarze określonym w sylabusie. 3. Zaliczenie wszystkich części składowych kursu tj. testów, pracy własnej, obecności oraz PEC (Metoda 1/2/3 i 4). <p><i>Niespełnienie jednego lub więcej z wyżej wymienionych wymogów skutkuje oceną niedostateczną (2,0) z danego semestru.</i></p> <p><i>Jeśli wszystkie trzy wymogi zostały spełnione, ocena semestralna wystawiana jest na podstawie uśrednionych wyników z testów:</i></p> <p><i>MID-TERM TEST: (próg zaliczeniowy: 60% pkt) - metoda 1</i> <i>FINAL TEST: (próg zaliczeniowy: 60%) - metoda 2</i> <i>Praca własna: zał. - metoda 3</i> <i>PEC: zał. - metoda 4</i></p> <p><i>Uśrednione wyniki z testów przekładają się na ocenę końcową wg następującej skali:</i></p> <p><i>00-59 - niedostateczny (2,0)</i> <i>60-67 - dostateczny (3,0)</i> <i>68- 75 - dostateczny+ (3,5)</i></p>		

76- 83 - dobry (4,0)
84- 91 - dobry+ (4,5)
92- 100 - bardzo dobry (5,0)

INNE WAŻNE INFORMACJE

1. Jeśli nie posiadasz konta użytkownika, wejdź na stronę: english.com/login, kliknij przycisk 'Create account' i zarejestruj się. Następnie wpisz kod dostępu do platformy z podręcznika (lub z oddzielnego kodu dostępu zakupionego online) wybierając opcję: "Add a product" lub "Dodaj produkt".
 2. Jeśli posiadasz konto na Pearson English Connect (PEC) oraz dostęp do platformy (z podręcznika lub z kodu dostępu), zaloguj się na stronie: english.com/login, za pomocą posiadanych danych. Następnie dołącz do kursu za pomocą właściwego identyfikatora kursu z sylabusu. Jeśli zapomniałeś/łaś hasła wejdź na stronę logowania i wybierz opcję "zapomniałem hasła", następnie podaj swój adres email. Otrzymasz wiadomość z łączem do zmiany hasła.
 3. Wykonuj **zadania** przypisane przez lektora znajdujące się na **Liście zadań** na **stronie głównej**. Pilnuj terminu wykonania **zadań**, gdyż po jego upływie uznaje się je za **niezaliczone** (nie będą punktowane w ogólnym rozliczeniu wykonania i poprawności wszystkich zadań w kursie). **Po upływie terminu wykonania, zadanie staje się niepunktowanym ćwiczeniem.**
 4. **„Zapisz”** swoją pracę. **„Prześlij”** jeśli zadanie zostało ukończony i jest gotowe do wysłania do oceny.
 5. Wykonuj **zadania systematycznie**, na każdy kolejny termin zajęć, który ustala lektor w zależności od dnia w którym odbywają się zajęcia stacjonarne.
 6. Spędzaj **minimum 1,5h zegarowej** na nauce w tygodniu.
 7. Problemy techniczne zgłaszaj poprzez infolinię: 22 306 07 79 lub online:
<https://support.pearson.com/globaleit/s/contactsupport?language=pl>
 8. Korespondencja z uczelnią jest korespondencją formalną prowadzoną na kontaktach mailowych dostępnych na domenie swps.edu.pl i w sytuacjach spornych może być udostępniona osobom decyzyjnym.
 9. Student jest zobowiązany do poszanowania praw własności intelektualnej i dóbr osobistych osób trzecich, w szczególności majątkowych i osobistych praw autorskich oraz przestrzegania uczelnianych przepisów dotyczących praw własności intelektualnej. Naruszenie praw własności intelektualnej (w tym poprzez tzw. plagiat) może skutkować odpowiedzialnością dyscyplinarną na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz odpowiednich aktach wewnątrzuczelnianych.
 10. Szczegółowe warunki zaliczenia kursu językowego zamieszczone są w sylabusie i stanowią kontrakt pomiędzy studentami, a lektorem (uczestnictwo w zajęciach jest równoznaczne z akceptacją warunków zapisanych w sylabusie).
- DOTYCZY ZAJĘĆ ONLINE:**
11. Posiadanie włączonej kamery i sprawnego mikrofonu jest podstawą wpisania obecności podczas zajęć, a w przypadku testów, podstawą do zaliczenia sprawdzianu.
 12. Zapoznaj się z netykietą dotyczącą zajęć zamieszczoną na Google classroom/ udostępnianą przez Wydziały.

TREŚCI PROGRAMOWE - studia dzienne/studia zaoczne

Lp.	Zajęcia stacjonarne	Data wykonania	E-learning (PEC)
-----	---------------------	----------------	------------------

1	1	UNIT 1 1A	przed godziną rozpoczęcia ostatnich zajęć w semestrze	7 zadań
2	2	1B		7 zadań
3	3	1C		7 zadań
4	4	UNIT 2 2A		7 zadań
5	5	2B		7 zadań
6	6	2C		7 zadań
7		BBC lessons- 1D a nd 2D		7 zadań
8	MID- TERM TEST (units 1- 2) After the test: group discussion/ time for extra materials with the group			
9	7	UNIT 3 3A	przed godziną rozpoczęci a ostatnich zajęć w semestrze	7 zadań
10	8	3B		7 zadań
11		3C-		7 zadań
12	9	UNIT 4 4A		7 zadań
13	10	4B		7 zadań
14	11	4C		9 zadań
15	12	FINAL TEST (units: 3-4)		

SEMESTR II

Nazwa przedmiotu:	
Psychologia społeczna	
Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	1
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	150
Język wykładowy	polski
Koordinator	prof. dr hab. Dariusz Doliński ddolinsk@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
wykład	30	24
ćwiczenia	18	12

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
wykład	dr hab. Tomasz Grzyb tgrzyb@swps.edu.pl prof. dr hab. Dariusz Doliński ddolinsk@swps.edu.pl	dr hab. Tomasz Grzyb tgrzyb@swps.edu.pl prof. dr hab. Dariusz Doliński ddolinsk@swps.edu.pl
ćwiczenia	mgr Agata Kocimska-Bortnowska akocimska-zych@swps.edu.pl mgr Katarzyna Kulwicka kkulwicka@swps.edu.pl	dr Kamil Izydorczak kizydorczak@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS			
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna

Liczba godzin kontaktowych	wykład	48	30	36	24
	ćwiczenia		18		12
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	102	35	114	41
	wykonanie zadań zaliczeniowych		30		30
	przygotowanie się do egzaminu		35		41
	uczestnictwo w egzaminie		2		2
Łączny nakład pracy studenta			150		150

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W10	<ul style="list-style-type: none"> - Student w stopniu zaawansowanym zna teorie psychologii społecznej, wyjaśniające mechanizmy funkcjonowania człowieka w jego otoczeniu oraz badania empiryczne, których wyniki pomagają rozumieć i wyjaśniać różne procesy społeczne, w szczególności dotyczące wpływu społecznego, poznania społecznego, przekonań społecznych i moralności, atrakcyjności, miłości i bliskich związków, moralności, stereotypów i uprzedzeń. - Student zna możliwości wykorzystania psychologii społecznej w praktyce. - Student w stopniu pogłębionym zna zarówno klasyczne koncepcje i badania, jak i aktualny dorobek psychologii społecznej, w tym dorobek światowych badaczy, jak i wyniki badań polskich psychologów społecznych, w szczególności dotyczące wpływu społecznego, poznania społecznego, przekonań społecznych i moralności, atrakcyjności, miłości i bliskich związków, moralności, stereotypów i uprzedzeń.
PS1_U2 PS1_U5	<ul style="list-style-type: none"> - Student potrafi aplikować teoretyczną wiedzę z zakresu psychologii społecznej do rozumienia konkretnych sytuacji życia codziennego. - Student potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę dla analizowania i wyjaśniania zachowań społecznych ludzi. - Student posługuje się aparatem pojęciowym właściwym dla psychologii społecznej. - Student potrafi wykorzystać - jako punkt wyjścia do planowania badań naukowych - koncepcje i badania, jak i aktualny dorobek psychologii społecznej w tym dorobek światowej psychologii, jak i wyniki badań polskich psychologów społecznych. - Student odróżnia wiedzę psychologiczną opartą na dowodach empirycznych od wiedzy potocznej.

PSI_K1 PSI_K3	<ul style="list-style-type: none"> - Student zdaje sobie sprawę z wpływu czynników sytuacyjnych i przyjmowanej perspektywy na spostrzeganie świata społecznego. - Student dostrzega przejawy niesprawiedliwości społecznej, nietolerancji i dyskryminacji.
--------------------------------	--

Treści programowe i formy zajęć	
Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Wpływ społeczny	<ul style="list-style-type: none"> - Doliński, D. (2008). Techniki wpływu społecznego. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ROZDZIAŁ 1 i 2.
Poznanie społeczne	<ul style="list-style-type: none"> - Wojciszke, B. (2011). Psychologia społeczna. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ROZDZIAŁ 3: Poznanie społeczne.
Atrakcyjność	<ul style="list-style-type: none"> - Wojciszke, B. (2011). Psychologia społeczna. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ROZDZIAŁ 12: Atrakcyjność.
Miłość i bliskie związki	<ul style="list-style-type: none"> - Wojciszke, B. (2011). Psychologia społeczna. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ROZDZIAŁ 13: Miłość.
Przekonania społeczne	<ul style="list-style-type: none"> - Wojciszke, B. (2011). Psychologia społeczna. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ROZDZIAŁ 4: Przekonania społeczne. - Grzelak, J.Ł. (2002). Kontrola, preferencje kontroli, postawy wobec problemów społecznych. W: M. Lewicka i J. Grzelak (red.) Jednostka i społeczeństwo. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
Moralność	<ul style="list-style-type: none"> - Wojciszke, B. (2011). Psychologia społeczna. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ROZDZIAŁ 9: Moralność.
Stereotypy i uprzedzenia	<ul style="list-style-type: none"> - Wojciszke, B. (2011). Psychologia społeczna. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ROZDZIAŁ 19: Stosunki międzygrupowe.
Reguły wpływu społecznego i ich zastosowania w życiu społecznym i gospodarczym	<ul style="list-style-type: none"> - Cialdini, R. B. (2009). Wywieranie wpływu na ludzi-teoria i praktyka. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. - Cialdini, R. B. (2017). Pre-swarzja: jak w pełni wykorzystać techniki wpływu społecznego. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
Posłuszeństwo	<ul style="list-style-type: none"> - Doliński, D., Grzyb, T. (2017). Posłuszni do bólu. Wydawnictwo Smak Słowa.
Psychologia międzykulturowa	<ul style="list-style-type: none"> - Boski, P. (2009). Kulturowe ramy zachowań społecznych. Wydawnictwo Naukowe PWN. Rozdział 3
Bezrefleksyjność	<ul style="list-style-type: none"> Gigerenzer, G. (2007). Intuicja. Inteligencja nieświadomości. Prószyński i Spółka

Język	Tokarz, M. (2010). Argumentacja, perswazja, manipulacja: Wykłady z teorii komunikacji. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
--------------	---

Ćwiczenia	
Treści programowe*	Literatura obowiązkowa
Atrakcyjność, miłość i bliskie związki	– Wojciszke, B. (2011). Psychologia społeczna. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ROZDZIAŁ 12: Atrakcyjność. ROZDZIAŁ 13: Miłość. Materiały z zajęć
Przekonania społeczne	– Wojciszke, B. (2011). Psychologia społeczna. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ROZDZIAŁ 4: Przekonania społeczne. Materiały z zajęć
Moralność	– Wojciszke, B. (2011). Psychologia społeczna. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ROZDZIAŁ 9: Moralność. Materiały z zajęć
Stereotypy i uprzedzenia	– Wojciszke, B. (2011). Psychologia społeczna. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ROZDZIAŁ 19: Stosunki międzygrupowe. Materiały z zajęć
Replikowalność badań w psychologii społecznej	– Klebaniuk, J. (2012). Profesor Stapel na dopingu. O upiększaniu psychologii społecznej. Psychologia Społeczna, 3(22), 213-217. Materiały z zajęć
Poznanie społeczne	– Wojciszke, B. (2011). Psychologia społeczna. Wydawnictwo Naukowe Scholar. ROZDZIAŁ 3: Poznanie społeczne. Materiały z zajęć
Władza	– Wojciszke, B. (2011). Psychologia społeczna. Wydawnictwo Naukowe Scholar. Rozdział 17. Materiały z zajęć
Wpływ społeczny	– Wojciszke, B. (2011). Psychologia społeczna. Wydawnictwo Naukowe Scholar. Rozdział 11. Materiały z zajęć
Szczęście	– Wojciszke, B. (2011). Psychologia społeczna. Wydawnictwo Naukowe Scholar. Rozdział 10. Materiały z zajęć

* Ćwiczenia będą obejmowały zagadnienia komplementarne względem wykładu, będą też poświęcone praktycznemu zastosowaniu wiedzy i rozwiązywaniu problemów na podstawie wiedzy nabywanej podczas wykładów i samodzielnego studiowania literatury.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania	
W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:	
Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów

Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja**
1.	Egzamin testowy (zakres treści sprawdzianu zgodnie z wytycznymi koordynatora na Wydziale)	26-50
2.	Aktywny udział w zajęciach	5-10
3.	WIEDZA Z LEKTUR SPRAWDZANA NA ĆWICZENIACH: WEJŚCIÓWKI	10-20
4.	ZADANIE ZALICZENIOWE: ASK ARIELY – PREZENTACJA ZESPOŁOWA.	10-20

**Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe:

Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest zdobycie co najmniej 26 punktów ze wszystkich zadań punktowanych w tym: minimum 5 z aktywności na zajęciach, minimum 10 ze sprawdzianów z sprawdzających wiedzę z lektur oraz minimum 10 z zadania „Ask Ariely”.

ASK ARIELY - PREZENTACJA ZESPOŁOWA

Zadaniem osób studiujących jest weryfikacja badań naukowych, na które powołuje się psycholog Dan Ariely w swojej odpowiedzi na zadane przez internautów pytanie. Zadanie zaliczeniowe „Ask Ariely” należy wykonać w grupach 3-4 osobowych. Osoby studiujące powinny wykonać zadanie w następujących krokach:

Wejdź na stronę Ask Ariely <http://danariely.com/tag/ask-ariely/>, na której psycholog Dan Ariely, posługując się wiedzą naukową, udziela odpowiedzi na pytania czytelników. Kolejne kroki zadania:

- Przeczytaj minimum 10 postów na stronie (niekoniecznie po kolei, jest ich tam bardzo dużo).
- Wybierz jedno pytanie czytelnika, które uznasz za szczególnie interesujące.
- Na podstawie odpowiedzi udzielonej przez Dana Ariely'ego przeprowadź research literatury naukowej (na Ebsco oraz w innych zasobach sieciowych dostępnych na USWPS), żeby odnaleźć źródło, na które powołuje się Ariely.
- Przeczytaj znaleziony tekst naukowy.
- W grupie 3-4 osobowej przygotujcie krótką prezentację (5-7 min), w ramach której opowiesz o pytaniu czytelnika, odpowiedzi Ariely'ego oraz o tym, jak zostało przeprowadzone badanie, na podstawie którego Ariely wyciągnął wnioski.
- Na końcu prezentacji zamieść dwa cytowania: znalezionej tekstu naukowego oraz postu Ariely'ego (oba w stylu APA 7).

Kryteria oceny zadania:

- sposób prezentacji (czy treści zaprezentowane są w sposób czytelny, czy omówienie treści jest zrozumiałe i przejrzyste) - **4 pkt**
- jakość znalezionych źródeł - **4 pkt**
- adekwatność źródeł do tematu - **3 pkt**

- sposób prezentacji badań (czy omówiony został cel badań, hipotezy, zmienne i ich operacjonalizacja, procedura badawcza, opis próby i wyniki) - **7 pkt**
- zgodność prezentacji ze standardami APA 7 - **2 pkt**

WEJŚCIÓWKI:

Podczas ćwiczeń odbędą się 2 wejściówki sprawdzające wiedzę z lektur. Z każdej wejściówki można otrzymać max. 10 pkt (minimum zaliczeniowe dla jednej wejściówki to 5 pkt).

Poprawianie zadań:

Zadanie zaliczeniowe "Ask Ariely" można skonsultować z osobą prowadzącą zajęcia przed ich złożeniem. Zadania, które spełniły kryteria zaliczenia (zostały zaliczone przez osobę prowadzącą zajęcia), nie podlegają poprawie. Niezaliczone zadanie (brak uzyskania min. zaliczeniowego) należy poprawić we wskazanym przez osobę prowadzącą terminie. Zadanie można poprawić tylko raz.

Niezaliczone wejściówki można poprawiać tylko raz (termin poprawy ustala osoba prowadząca zajęcia; poprawa powinna odbyć się do końca zajęć w danym semestrze, zgodnie z zatwierdzonym przez Dziekana harmonogramem zajęć dydaktycznych). Można poprawiać tylko te wejściówki, które nie zostały zaliczone. W sytuacji nie pisania wejściówki w pierwszym terminie istnieje możliwość jednego podejścia do zaliczenia.

Terminy składania zadań zaliczeniowych:

Dokładne terminy oddania poszczególnych zadań zaliczeniowych wskaże osoba prowadząca podczas pierwszych zajęć.

Zadanie zaliczeniowe oddane do 3 dni po ustalonym terminie będzie ocenione na maksymalnie 50% punktów możliwych do uzyskania za to zadanie. Za zadanie oddane ponad 3 dni po terminie cały zespół projektowy otrzymuje 0 punktów. Zadanie, które zostało ocenione na 0 punktów musi zostać poprawione w terminie wyznaczonym przez osobę prowadzącą zajęcia.

Forma egzaminu:

Wykładowcy zastrzegają sobie możliwość zmiany formy egzaminu odbywającego się w terminie indywidualnym lub przywróconym (§32 ust. 5 i ust. 7 Regulaminu studiów).

Obecności:

Dozwolona jest jedna nieobecność podczas zajęć – nie wpływa ona na końcowy wynik. Każdą kolejność nieobecności należy nadrobić (sposób nadrobienia nieobecności leży w gestii osoby prowadzącej zajęcia). Zwolnienia lekarskie nie zwalniają z obowiązku zajęć. Osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć sposób nadrobienia nieobecności, np. odpowiedź ustną podczas konsultacji lub wykonanie zadań zastępczych.

W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18 Regulaminu Studiów).

Podejrzanie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który wyjaśnia sprawę i może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy osoby lub zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Praca w grupach:

Studenci pracujący wspólnie w grupach otrzymają identyczne oceny. Studenci sami dzielą pracę i biorą odpowiedzialność za to, by podział ten był sprawiedliwy i rozsądny. Jeżeli jeden z autorów pracy jest nieobecny na zajęciach, pozostali mają obowiązek przedstawić wspólną pracę. Osoba nieobecna podczas prezentacji projektu musi usprawiedliwić nieobecność, a osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć dodatkowe zadanie zaliczeniowe.

Jeśli osoba prowadząca zajęcia uzna, że podział pracy w ramach zespołu nie był równy, może indywidualnie ocenić wkład każdego z członków zespołu.

Pozostałe informacje:

Podczas zajęć prowadzonych zdalnie studenci muszą mieć włączoną kamerę (§9 ust 7 Zasad studiowania).

Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania).

Nazwa przedmiotu:

Psychologia emocji i motywacji

Rok akademicki	2024/2024
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	1
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	150
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr hab. Katarzyna Byrka, prof. USWPS kbyrka@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
wykład	30	24
ćwiczenia	24	18

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
wykład	dr hab. prof. USWPS Katarzyna Byrka kbyrka@swps.edu.pl	dr hab. prof. USWPS Katarzyna Byrka kbyrka@swps.edu.pl
ćwiczenia	mgr Aleksandra Penza apenza@swps.edu.pl mgr Oliwia Malińska omalinska@swps.edu.pl	mgr Jakub Michalik jmichalik@swps.edu.pl mgr Aleksandra Penza apenza@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS			
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna

Liczba godzin kontaktowych	wykład	54	30	42	24
	ćwiczenia		24		18
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	96	20	108	26
	przygotowanie do sprawdzianów (kolokwium, kartkówki)		12		12
	wykonanie zadania zaliczeniowego (projekt/esej/opracowanie)		32		32
	przygotowanie się do egzaminu		30		36
	uczestnictwo w egzaminie		2		2
Łączny nakład pracy studenta			150		150

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W11	<ul style="list-style-type: none"> - Student zna klasyczne i współczesne koncepcje oraz główne nurty badawcze dotyczące psychologii emocji i motywacji. - Student posiada zaawansowaną wiedzę na temat komponentów emocji, mechanizmów wzbudzania emocji, ekspresji i kontroli emocjonalnej, a także rodzajów i mechanizmów motywacji. - Student w stopniu zaawansowanym zna teorie i wyniki badań empirycznych nad wzajemnymi relacjami między emocjami, poznaniem, zachowaniem i motywacją. - Student rozumie, że ludzkie emocje i motywacje są pochodną zarówno procesów biologicznych, jak i kulturowych.
PS1_U1 PS1_U2	<ul style="list-style-type: none"> - Student potrafi aplikować zaawansowaną wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji do rozumienia konkretnych sytuacji życia codziennego. - Student potrafi wykorzystać - jako punkt wyjścia do planowania badań naukowych - koncepcje i badania z zakresu psychologii emocji i motywacji. - Student odróżnia wiedzę psychologiczną opartą na dowodach empirycznych od wiedzy potocznej.
PS1_K7	<ul style="list-style-type: none"> - Student jest świadomy konieczności ustawicznego aktualizowania posiadanej wiedzy i umiejętności dotyczących psychologii emocji i motywacji. - Student zdaje sobie sprawę z ograniczeń epistemicznych psychologii emocji i motywacji jako obszaru badań i dociekań teoretycznych w naukowej psychologii.

Treści programowe i formy zajęć

Wykład

Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>1. Podstawowe koncepcje emocji</p> <p>Definicje stanów afektywnych; Peryferyjna Teoria Jamesa-Langego; Centralna Teoria Cannona-Barda; Dwuczynnikowa Teoria Schachtera-Singera; Funkcjonalistyczna Teoria Frijdy.</p>	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T., Doliński D., Łukaszewski W., Marszał-Wiśniewska M. (2018). Powstawanie emocji - interakcja mechanizmów biologicznych, psychologicznych i społecznych. W: J. Strelau i D. Doliński (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki (tom 1, s. 513-552). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Damasio, A. (1994), Descartes' Error: Emotion, Reason, and the Human Brain. Reprinted in Quill New York. – Frevert, U. (2016). The history of emotion. In L.F. Barrett (Ed.), Handbook of Emotion (4th Edition). New York: Guilford Publications. – Frijda N. (2007). The Laws of Emotion. Routledge NY – Webb, C., Pizzagali, D.A., (2016). Sadness and depression. In L.F. Barrett (Ed.), Handbook of Emotion (4th Edition). New York: Guilford Publications.
<p>2. Biologiczne, społeczne i poznawcze czynniki wzbudzenia emocji</p> <p>Procesy poznawcze a emocje; Neurofizjologia emocji; Afekt a percepcja; Afekt a pamięć; Afekt a procesy uwagowe</p>	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T., Doliński D., Łukaszewski W., Marszał-Wiśniewska M. (2018). Powstawanie emocji - interakcja mechanizmów biologicznych, psychologicznych i społecznych. W: J. Strelau i D. Doliński (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki (tom 1, s. 513-552). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Clore, G.L., & Schiller, J. (2016). New Light on the affect-cognition connection. In L.F. Barrett (Ed.), Handbook of Emotion (4th Edition). New York: Guilford Publications. – Hajcak, G., Jackson, F., Ferri, J., & Weinberg, A. (2016). Emotion and attention. In L.F. Barrett (Ed.), Handbook of Emotion (4th Edition). New York: Guilford Publications. – Kensinger, E.A., & Schacter, L. (2016). Memory and emotion. In L.F. Barrett (Ed.), Handbook of Emotion (4th Edition). New York: Guilford Publications.

	<ul style="list-style-type: none"> – Michalowski, J. M., Pané-Farré, C. A., Löw, A., & Hamm, A. O. (2015). Brain dynamics of visual attention during anticipation and encoding of threat-and safe-cues in spider-phobic individuals. <i>Social Cognitive and Affective Neuroscience</i>, 10(9), 1177-1186.
<p>3. Koncepcje emocji podstawowych</p> <p>Wyrażanie emocji; Ekspresja emocjonalna; Debata nad uniwersalnością ekspresji emocjonalnej i przeżywania emocji; Konstruktywistyczna Teoria Feldman- Barrett</p>	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Barrett, L. F. (2018). Jak powstają emocje: sekretne życie mózgu. Wydawnictwo CeDeWu. Rozdz. 1-6. – Ekman, P. (2003). Emocje ujawnione. Rozdz. 1-3. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Izard, C. E. (2009). Emotion theory and research: Highlights, unanswered questions, and emerging issues. <i>Annual review of psychology</i>, 60, 1-25. – Keltner, D. i Ekman, P. (2006). Wyrażanie emocji twarzą. W: Lewis, M. i Haviland-Jones (red.). <i>Psychologia emocji</i> (s. 210-225). Gdańsk: GWP.
<p>4. Złożoność procesów afektywnych</p> <p>Emocje samoświadome; Emocje kontrfaktyczne; Emocje społeczne; Zarażanie afektywne</p>	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – DeStano, D., Condon, P., Dickens, L., (2016). Gratitude and compassion. In L.F. Barrett (Ed.), <i>Handbook of Emotion</i> (4th Edition). New York: Guilford Publications. – Lewis, M. (2005). Emocje samoświadomościowe zażenowanie, duma, wstyd, poczucie winy. W: M. Lewis i J. Haviland-Jones (red.), <i>Psychologia emocji</i> (780-797). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Gilovich, T., Medvec, V. H. (1995). The experience of regret: what, when, and why. <i>Psychological review</i>, 102(2), 379. – Zaki, J., & Oschner, D., (2016). Empathy. In L.F. Barrett (Ed.), <i>Handbook of Emotion</i> (4th Edition). New York: Guilford Publications. – Zeelenberg, M., & Pieters, R. (2007). A theory of regret regulation 1.0. <i>Journal of Consumer psychology</i>, 17(1), 3-18.
<p>5. Rola różnic indywidualnych w procesach afektywnych</p> <p>Różnice płciowe w przeżywaniu i wyrażaniu emocji; Wiek a stany afektywne; Aleksytymia</p>	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Brody, L.R., Hall, J.A., Stokes, L.R.(2016). Gender and emotion: Theory, findings, context. In L.F. Barrett (Ed.), <i>Handbook of Emotion</i> (4th Edition). New York: Guilford Publications. – Mather, M. Ponzio, A. (2016). Emotion and aging. In L.F. Barrett (Ed.), <i>Handbook of Emotion</i> (4th Edition). New York: Guilford Publications.

	<ul style="list-style-type: none"> – Thompson, J. (2009). Emotionally dumb: An overview of alexithymia. Soul books.
<p>6. Motywacja w najważniejszych systemach</p> <p>Socjobiologiczne, behawioralne, poznawcze teorie motywacji; Teorie potrzeb</p>	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T., Doliński, D., Łukaszewski, W., Marszał-Wiśniewska, M. (2018). Motywacja w najważniejszych systemach teoretycznych. W: J. Strelau i D. Doliński(red.), Psychologia. Podręcznik akademicki (tom 1, s. 588-597). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Franken, R. E. (red.) (2005) Psychologia motywacji. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 1.
<p>7. Typy motywacji</p> <p>Motywacje homeostatyczne na przykładzie zachowań żywieniowych i seksualnych; Heterostatyczne na przykładzie uzależnień</p>	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T., Doliński, D., Łukaszewski, W., Marszał-Wiśniewska, M. (2018). Motywacja w najważniejszych systemach teoretycznych. W: J. Strelau i D. Doliński(red.), Psychologia. Podręcznik akademicki (tom 1, s. 612-630). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Deckers, L. (2024). <i>Motywacja: Perspektywa biologiczna, psychologiczna i środowiskowa</i>. PWN. Rozdz. 3 (s. 65-100) – Deckers, L. (2024). <i>Motywacja: Perspektywa biologiczna, psychologiczna i środowiskowa</i>. PWN. Rozdz. 4 (s. 105-135) – Meston, C. M., & Buss, D. M. (2007). Why humans have sex. <i>Archives of sexual behavior</i>, 36(4), 477-507.
<p>8. Podstawowe mechanizmy motywacyjne: afektywne, poznawcze i fizjologiczne</p> <p>Motywacja wewnętrzna i zewnętrzna; Pobudzenie afektywne; Sukces-porażka</p>	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Franken, R. E. (2005). Psychologia motywacji (rozdział 11: Emocje spójne z celem). Gdańsk: GWP – Deckers, L. (2024). <i>Motywacja: Perspektywa biologiczna, psychologiczna i środowiskowa</i>. PWN. Rozdz. 9 (s. 287-318) <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Hsee, C. K., & Ruan, B. (2016). The Pandora effect: The power and peril of curiosity. <i>Psychological science</i>, 27(5), 659-666
<p>9. Teorie celów</p> <p>Motywacja świadoma i nieświadoma; Motywacje symultaniczne, hierarchiczne; Konflikty motywów; Cele tożsamościowe</p>	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Deckers, L. (2024). <i>Motywacja: Perspektywa biologiczna, psychologiczna i środowiskowa</i>. PWN. Rozdz. 10 (s. 319-352) <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Gollwitzer, P. M. (2018). The goal concept: A helpful tool for theory development and testing in motivation science. <i>Motivation Science</i>, 4(3), 185.

	<ul style="list-style-type: none"> – Kruglanski, A. W. (2003, January). Goal systems theory: Integrating the cognitive and motivational aspects of self-regulation. In Motivated social perception: The Ontario symposium (Vol. 9).
<p>10. Rola różnic indywidualnych w procesach motywacyjnych</p> <p>Osobowość a motywacja; Siła woli i samokontrola; Ciekawość</p>	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Baumeister, R.F. i Tierney, J. (2013). Siła woli. Odkryjmy na nowo to, co w człowieku najpotężniejsze. Poznań: Media Rodzina. Rozdz. 1-4 – Mischel, W. (2015). Test Marshmallow. O pożytkach płynących z samokontroli. Sopot: Wydawnictwo Smak Słowa. Rozdz. 1-4 <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Hagger, M. S., Chatzisarantis, N. L., Alberts, H., Anggono, C. O., Batailler, C., Birt, A. R., ... & Zwiener, M. (2016). A multilab preregistered replication of the ego-depletion effect. <i>Perspectives on Psychological Science</i>, 11(4), 546-573. – Hagger, M. S., Wood, C., Stiff, C., & Chatzisarantis, N. L. (2010). Ego depletion and the strength model of self-control: a meta-analysis. <i>Psychological bulletin</i>, 136(4), 495.

Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>1. Podstawowe koncepcje emocji</p> <p>Emocje w różnych ujęciach teoretycznych; Emocje a inne zjawiska afektywne</p>	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T., Doliński D., Łukaszewski W., Marszał- Wiśniewska M. (2018). Powstawanie emocji - interakcja mechanizmów biologicznych, psychologicznych i społecznych. W: J. Strelau i D. Doliński (red.), <i>Psychologia. Podręcznik akademicki (tom 1, s. 513-552)</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> – Doliński, D. Strelau, J. (2008). <i>Psychologia. Podręcznik akademicki. Rozdział 7.2.7</i> – Ekman, P., Davidson, R. (1999). <i>Natura emocji. Podstawowe zagadnienia</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Pytanie 2
<p>2. Biologiczne, społeczne i poznawcze czynniki wzbudzania emocji</p> <p>Funkcje emocji i ich związek z poznaniem i funkcjonowaniem społecznym</p>	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Keltner, D., Oatley, K., Jenkins, J. M. (2021). <i>Zrozumieć emocje</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. Rozdz. 10

<p>3. Koncepcje emocji podstawowych i złożonych</p> <p>Ekspresja emocji podstawowych i pochodnych; Ekspresja mimiczna, pantomimiczna; Wzorce mimiczne i behawioralne w wyrażaniu emocji</p>	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Barrett, L. F. (2018). Jak powstają emocje: sekretne życie mózgu. Wydawnictwo CeDeWu. Rozdz. 1-6 – Ekman, P. (2003). Emocje ujawnione. Wydawnictwo Helion. Rozdz. 1-3 <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Keltner, D., Ekman, P. (2005). Wyrażanie emocji twarzą. W: M. Lewis i J. M. Haviland-Jones (red.), Psychologia emocji (s. 307-323). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
<p>4. Złożoność procesów afektywnych</p> <p>Emocje samoświadome; Emocje kontrfaktyczne; Emocje społeczne; Zarażanie afektywne</p>	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Lewis, M. (2005). Emocje samoświadomościowe zażenowanie, duma, wstyd, poczucie winy. W: M. Lewis i J. Haviland-Jones (red.), Psychologia emocji (780-797). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. – Eisenberg, N. (2005). Empatia i współczucie. W: M. Lewis i J. Haviland-Jones (red.), Psychologia emocji (849-862). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Roese, N. J., Summerville, A. (2005). What we regret most... and why. Personality and Social Psychology Bulletin, 31(9), 1273-1285. https://doi.org/10.1177/0146167205274693 – Ware, B. (2016). Czego najbardziej żałują umierający. Wydawnictwo Czarna Owca. – Zeelenberg, M., Pieters, R. (2007). A theory of regret regulation 1.0. Journal of Consumer Psychology, 17(1), 3-18.
<p>5. Rola różnic indywidualnych w procesach afektywnych</p> <p>Różnice płciowe w przeżywaniu i wyrażaniu emocji; Wiek a stany afektywne; Aleksytymia</p>	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Brody, R. L., Hall J. A. (2005). Płeć, emocje i ekspresja, W: M. Lewis i J. M. Haviland-Jones (red.), Psychologia emocji (s. 431-445). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
<p>6. Motywacja w najważniejszych systemach</p> <p>Natura motywacji w różnych ujęciach m.in. socjobiologiczne, behawioralne i poznawcze teorie motywacji; Teorie potrzeb</p>	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T., Doliński, D., Łukaszewski, W., Marszał- Wiśniewska, M. (2018). Motywacja w najważniejszych systemach teoretycznych. W: J. Strelau i D. Doliński (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki (tom 1, s. 588-597). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Franken, R. E. (red.) (2005) Psychologia motywacji. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdział 1
<p>7. Typy motywacji</p>	<p>Literatura obowiązkowa:</p>

<p>Motywacja zadaniowa, poznawcza; Motywacje homeostatyczne na przykładzie zachowań żywieniowych i seksualnych; Motywacje heterostatyczne na przykładzie uzależnień</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T., Doliński D., Łukaszewski W., Marszał- Wiśniewska M. (2018). Typy motywacji. W: J. Strelau i D. Doliński (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki (tom 1, s. 612-630). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. – Franken, R. E. (2005). Psychologia motywacji. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdz. 3 <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Franken, R. E. (2005). Psychologia motywacji. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdz. 4 i 7
<p>8. Podstawowe mechanizmy motywacyjne: afektywne, poznawcze i fizjologiczne</p> <p>Motywacja wewnętrzna i zewnętrzna; Pobudzenie afektywne; Sukces-porażka</p>	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Franken, R. E. (2005). Psychologia motywacji. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdz. 11 – Deckers, L. (2024). <i>Motywacja: Perspektywa biologiczna, psychologiczna i środowiskowa</i>. PWN. Rozdz. 9 (s. 287-318) <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>Ryan, R. M., Deci, E. L. (2000). Intrinsic and extrinsic motivations: Classic definitions and new directions. <i>Contemporary educational psychology</i>, 25(1), 54-67. https://doi.org/10.1006/ceps.1999.1020</p>
<p>9. Teorie celów</p> <p>Motywacja świadoma i nieświadoma; Motywacje symultaniczne, hierarchiczne oraz konflikty motywów; Cele tożsamościowe Uruchomienie i podtrzymywanie czynności celowych; Czynniki wpływające na rozpoczęcie, kontynuację i porzucanie działania</p>	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Doliński, D., Łukaszewski, W. (2000). Mechanizmy leżące u podstaw motywacji. W: J. Strelau (red.). Psychologia. Podręcznik akademicki (tom 2, s. 441-468). Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. – Franken, R. E. (2005). Psychologia motywacji. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdz. 2
<p>10. Rola różnic indywidualnych w procesach motywacyjnych</p> <p>Siła woli; Wytrwałość; Skuteczność w działaniu; Samokontrola; Samoregulacja motywacji</p>	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Baumeister, R.F., Tierney, J. (2013). Siła woli. Odkryjmy na nowo to, co w człowieku najpotężniejsze. Wydawnictwo Media Rodzina. Rozdz. 1-4 – Franken, R. E. (2005). Psychologia motywacji. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Rozdz. 14 <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Hagger, M. S., Chatzisarantis, N. L., Alberts, H., Anggono, C. O., Batailler, C., Birt, A. R., ... Zwienerberg, M. (2016). A multilab preregistered replication of the ego-depletion effect. <i>Perspectives on Psychological Science</i>,

	<p>11(4), 546- 573. https://doi.org/10.1177/1745691616652873</p> <ul style="list-style-type: none"> – Hsee, C. K., Ruan, B. (2016). The Pandora effect: The power and peril of curiosity. <i>Psychological science</i>, 27(5), 659-666. https://doi.org/10.1177/0956797616631733 – Mischel, W. (2015). Test Marshmallow. O korzyściach płynących z samokontroli. Wydawnictwo Smak Słowa. Rozdz. 1-4
--	---

Literatura uzupełniająca do wykładów i ćwiczeń wskazana przez koordynatora/wykładowcę przedmiotu na Wydziale

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania	
W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:	
Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Egzamin Egzamin pisemny w formie testowej z treści wykładu oraz obowiązkowej literatury wskazanej przez prowadzącą (25 pytań)	26 - minimalna liczba punktów konieczna do zaliczenia składowej 50 - maksymalna liczba punktów do zdobycia
2.	Projekt grupowy (praca pisemna oraz prezentacja)	11 - minimalna liczba punktów konieczna do zaliczenia składowej 20 - maksymalna liczba punktów do zdobycia
3.	Dwa kolokwia sprawdzające znajomość zadanej literatury obowiązkowej podczas ćwiczeń	11 - minimalna liczba punktów konieczna do zaliczenia składowej 20 - maksymalna liczba punktów do zdobycia
4.	Aktywność podczas zajęć i/lub realizacja dodatkowych zadań	brak minimalnej liczby punktów 10 - maksymalna liczba punktów

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe:

Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest zdobycie minimum 25 punktów, wymagana obecność na zajęciach oraz uzyskanie zaliczenia z obu składowych projekt grupowy i kolokwia.

PROJEKT GRUPOWY (praca pisemna i prezentacja)

Celem projektu jest przygotowanie pracy pisemnej dotyczącej zaproponowanego rozwiązania wybranego zagadnienia w kontekście poznawczych mechanizmów emocjonalnych i poznawczych. Studenci/studentki realizują pracę w 3-4 osobowych zespołach zgodnie z zadaniem przez prowadzącego tematem i w wyznaczonym limicie wyrazów. Opracowanie pracy pisemnej składa się z dwóch części:

1. Prezentacja założeń do pracy pisemnej zgodnie z wyznaczonym szablonem prezentacji (pełne składy zespołów prezentują założenia do pracy na wskazanych przez prowadzącego zajęciach), za przedstawienie założeń zespół otrzymuje 5 pkt. (brak prezentacji skutkuje brakiem punktacji);
2. Praca pisemna złożona przez zespoły w wyznaczonym terminie (max. 15 pkt). Łącznie za projekt zespoły otrzymują maksymalnie 20 pkt., min. zaliczeniowe to 11 pkt.

Kryteria oceny pracy pisemnej:

- merytoryczna zawartość pracy (na podstawie wzorca, który będzie udostępniony na początku semestru) - 12 pkt
 - przedstawienie wybranego zjawiska
 - podłoże teoretyczne (przedstawienie koncepcji teoretycznej, która może stanowić wyjaśnienie obserwowanego zjawiska na podstawie literatury obejmującej procesy motywacyjne lub emocjonalne)
 - uwzględnienie minimum 1 badania naukowego i opisanie wynikających z niego wniosków
 - podsumowanie pracy i przedstawienie wniosków
 - rozwiązanie zagadnienia (postawienie pytania badawczego lub praktycznego zastosowania wiedzy wynikającej z projektu)
 - ogólna jakość pracy, styl pisanie
- zgodność ze standardami APA 7 - 3 pkt
 - strona tytułowa - obecność i poprawność
 - cytowania - obecność i poprawność
 - bibliografia - obecność, poprawność, zgodność z cytowaniami
- praca powinna mieć objętość od 1500 do 2000 słów (do tego limitu nie wlicza się strony tytułowej oraz bibliografii) – warunek konieczny

KOLOKWIUM (w postaci dwóch wejściówek)

Student/studentka musi otrzymać min. 11 pkt z dwóch wejściówek (max. 20 pkt). Przy braku uzyskania min. zaliczeniowego student/studentka wybiera jeden z dwóch tematów wejściówki, który chce poprawić. Poprawa jest możliwa na koniec po podliczeniu punktacji i mogą do niej podejść wyłącznie osoby, które nie uzyskały min. zaliczeniowego. W przypadku nieobecności na wejściówce należy podejść do jej pisania w formie wskazanej przez osobę prowadzącą zajęcia. Na wejściówkach pytania mogą mieć formę otwartą i zamkniętą.

AKTYWNOŚĆ

Student/studentka poprzez swoją aktywność na ćwiczeniach (merytoryczna aktywność podczas dyskusji i/lub aktywny udział w zadaniach podczas zajęć) otrzymuje punkty z aktywności. Prowadzący ma też możliwość zamieszczania na Classroom dodatkowych zadań do indywidualnej

realizacji, których wykonanie skutkuje otrzymaniem punktów z aktywności. Podczas całych ćwiczeń student/studentka może uzyskać max. 10 pkt z aktywności.

Forma egzaminu:

Wskazano w tabeli wyżej.

Wykładowcy zastrzegają możliwość zmiany formy sprawdzianów odbywających się w indywidualnych terminach (§31 ust. 5 Regulaminu studiów).

Obecności:

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa. Dozwolone są dwie nieobecności łącznie (usprawiedliwione i nieusprawiedliwione). W przypadku przekroczenia dwóch nieobecności na zajęciach, student/studentka ma obowiązek zapoznania się z literaturą dotyczącą wszystkich zajęć, na których był/była nieobecny/a i odrobienia zajęć. Prowadzący decyduje o formie odrabiania nieobecności, o której informuje na początku semestru. Zwolnienia lekarskie nie zwalniają z obowiązku odrobienia zajęć. Liczba nieobecności na zajęciach nie może przekroczyć 50% zajęć. Obecność na mniej niż połowie zajęć jest równoznaczna z niezaliczeniem ćwiczeń.

W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18 Regulaminu Studiów).

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Studenci, którzy dopuszczają się niesamodzielności lub zajdzie podejrzenie plagiatu otrzymują zero punktów za daną pracę. Każdy przypadek niesamodzielności lub podejrzenia plagiatu może być zgłoszony komisji dyscyplinarnej uczelni i skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i podejrzenie plagiatu, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania zadania domowego lub kolokwium, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych kursów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Nazwa przedmiotu:

Psychologia rozwoju człowieka

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	1
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	150
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr hab. Magdalena Król, prof. Uniwersytetu SWPS mkroll@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
wykład	30	24
ćwiczenia	24	18

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
wykład	dr hab. Magdalena Król mkroll@swps.edu.pl dr Ludmiła Zając-Lamparska lzajac-lamparska@swps.edu.pl	dr hab. Magdalena Król mkroll@swps.edu.pl
ćwiczenia	mgr Katarzyna Kulwicka kkulwicka@swps.edu.pl mgr Aleksandra Sobieska akorzeniewska@swps.edu.pl	dr Kinga Ferenc kferenc@swps.edu.pl mgr Magdalena Ciechanowska-Jagodzińska mciechanowska-jagodzinska@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS		
Forma zajęć	Liczba godzin -	Liczba godzin -

		forma stacjonarna		forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	wykład	54	30	42	24
	ćwiczenia		24		18
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	96	32	108	38
	wykonanie zadań zaliczeniowych		30		30
	przygotowanie się do egzaminu		32		38
	uczestnictwo w egzaminie		2		2
Łączny nakład pracy studenta			150		150

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PSI_W9 PSI_W15	<ul style="list-style-type: none"> - Student w stopniu zaawansowanym zna i rozumie psychologiczną perspektywę ujęcia rozwoju człowieka w cyklu życia oraz teorie wyjaśniające w tym zakresie i specyfikę badań. - Student zna i rozumie wpływ czynników biologicznych i środowiskowych, a także interakcji pomiędzy nimi na przebieg procesu rozwojowego. - Student zna i rozumie przebieg rozwoju człowieka w różnych jego aspektach: motorycznym, poznawczym i społecznym.
PSI_U1 PSI_U2 PSI_U4	<ul style="list-style-type: none"> - Student opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka na różnych etapach jego rozwoju, wykorzystując zaawansowaną wiedzę z zakresu psychologii rozwoju. - Student posługuje się zaawansowaną terminologią stosowaną w psychologii rozwoju. - Student formułuje problemy badawcze dotyczące rozwoju człowieka; proponuje ich rozwiązanie, posługując się wiedzą z zakresu psychologii rozwoju poprzez odwołanie do badań, aparatu pojęciowego i metodologii badawczej w tej dziedzinie.
PSI_K1 PSI_K5	<ul style="list-style-type: none"> - Student dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy z zakresu psychologii rozwoju w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych dotyczących rozwoju człowieka. - Student poddaje krytycznej ocenie swoją wiedzę i umiejętności.

Treści programowe i formy zajęć	
Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa

<p>Wprowadzenie do psychologii rozwoju człowieka- podstawowe pojęcia, problemy i zagadnienia</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ sprawy organizacyjne ▪ główne problemy psychologii rozwoju na przykładzie badań w San Marcos Jerome Kagana ▪ historia badań nad rozwojem od starożytności do czasów współczesnych ▪ główne motywy w badaniach nad rozwojem człowieka ▪ poglądy na rozwój Zygmunta Freuda ▪ model rozwoju Erika Eriksona 	<ul style="list-style-type: none"> – Brzezińska, A.I., Ziółkowska, B., Appelt, K. (2016). Psychologia rozwoju człowieka. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Rozdział 1. – Schaffer, D.R., Kipp, K. (2015). Motywy w badaniach nad rozwojem człowieka (s.66-69). W: <i>Psychologia rozwoju od dziecka do dorosłości</i>. Gdańsk: Harmonia Universalis.
<p>Perspektywy teoretyczne psychologii rozwoju</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ teorie poznawczo- rozwojowe: model rozwoju poznawczego i dorobek Jeana Piageta, wkład w psychologię rozwoju Lwa Wygotskiego ▪ podejście ekologiczne: wkład etologii w rozumienie rozwoju (badania Lorenza, von Frischa, Timbergena, okresy wrażliwe) ▪ ewolucyjne podejście do rozwoju na podstawie badań w plemionach łowców zbieraczy ▪ teorie uczenia się i behawioryzm: warunkowanie klasyczne, instrumentalne, habituacja i inne podstawowe pojęcia. Badania Watsona i Mary Cover Jones. Analiza zachowania. Badania Bandury i uczenie się poprzez obserwację 	<ul style="list-style-type: none"> – Schaffer, D.R., Kipp, K. (2015). <i>Psychologia rozwoju. Od dziecka do dorosłości</i>. Gdańsk: Harmonia Universalis, Część I.
<p>Metodologia badań empirycznych w psychologii rozwoju</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ podstawowe pojęcia metodologii naukowej ▪ Typy badań w kontekście psychologii rozwoju: badania opisowe, badania korelacyjne, badania eksperymentalne, studium przypadku ▪ Metody badań charakterystyczne dla psychologii rozwoju: badania podłużne, poprzeczne, przekrojowo-sekwencyjne, mikrogenetyczne, badania międzykulturowe i porównawcze ▪ Nowe metody badań w psychologii rozwoju: badania okulograficzne, elektroencefalograficzne (EEG) ▪ Etyka badań naukowych w kontekście psychologii rozwoju 	<ul style="list-style-type: none"> – Schaffer, D.R., Kipp, K. (2015). <i>Psychologia rozwoju. Od dziecka do dorosłości</i>. Gdańsk: Harmonia Universalis, Część I.
<p>Znaczenie natury i środowiska w rozwoju człowieka</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ podstawy dziedziczenia i genetyki, aparatura pojęciowa ▪ genetyczne czynniki kształtujące rozwój i osobowość ▪ epigenetyka, interakcja między genami a środowiskiem. Poglądy Belsky'ego 	<ul style="list-style-type: none"> – Schaffer, D.R., Kipp, K. (2015). <i>Psychologia rozwoju. Od dziecka do dorosłości</i>. Gdańsk: Harmonia Universalis, Część II.

<p>(w) Rozwój prenatalny i narodziny</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ stadia rozwoju prenatalnego- od zapłodnienia do narodzin ▪ prenatalny rozwój mózgu, myślenia i zachowania ▪ teratologia ▪ Czynniki ryzyka rozwoju. ▪ Ocena stanu niemowlęcia - skala Apgar, skala Brazeltona ▪ Zachowanie noworodka. 	<ul style="list-style-type: none"> – Eliot, L. (2010). Biologia rozwoju mózgu (s. 23-59). W: <i>Co się tam dzieje? Jak rozwija się mózg i umysł w pierwszych pięciu latach życia</i>. Poznań: Media Rodzina. – Eliot, L. (2010). Wpływ czynników prenatalnych na rozwijający się mózg (s. 60-138). W: <i>Co się tam dzieje? Jak rozwija się mózg i umysł w pierwszych pięciu latach życia</i>. Poznań: Media Rodzina. – Schaffer, D.R., Kipp, K. (2015). Rozwój prenatalny i narodziny (s.119-161). W: <i>Psychologia rozwoju od dziecka do dorosłości</i>. Gdańsk: Harmonia Universalis.
<p>Rozwój motoryczny</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Odruchy ▪ Rozwój motoryczny, poglądy Arnolda Gesella, Esther Thelen ▪ Nietypowości w rozwoju motorycznym i ich znaczenie 	<ul style="list-style-type: none"> – Schaffer, D.R., Kipp, K. (2015). <i>Psychologia rozwoju. Od dziecka do dorosłości</i>. Gdańsk: Harmonia Universalis, Rozdział 5.
<p>(w) Rozwój zmysłowy, postrzegania i uwagi oraz jego problemy</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ problem Molyneux i teoretyczne wprowadzenie do rozwoju postrzegania ▪ Poglądy na rozwój postrzegania: Hebb, Edelman, poznanie wcielone Gibsona ▪ Rozwój zmysłowy: dotyk, węch, smak, zmysł równowagi ▪ Rozwój słuchu , rozwój wzroku i rozwój percepcji intermodalnej ▪ Rozwój uwagi 	<ul style="list-style-type: none"> – Schaffer, D.R., Kipp, K. (2015). Sprawności sensoryczne niemowląt. Percepcja wzrokowa w niemowlęctwie. Percepcja wielomodalna (s.173-187) . W: <i>Psychologia rozwoju od dziecka do dorosłości</i>. Gdańsk: Harmonia Universalis. <p>Literatura nieobowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Sacks, O. (1995). Widzieć i nie widzieć. W: <i>Antropolog na Marsie</i> (s.142-193), Poznań: Zys i s-ka.
<p>Rozwój poznawczy</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Psychometryczne podejście do inteligencji i jej pomiar u dzieci ▪ Inteligencja a tempo rozwoju, skale rozwojowe ▪ Predyktory inteligencji i stałość inteligencji w czasie ▪ Genetyczne i środowiskowe determinanty inteligencji dziecka ▪ Wpływ kohorty i efekty Flynna ▪ Rozwój pamięci i innych procesów poznawczych ▪ Niepełnosprawność intelektualna 	<ul style="list-style-type: none"> – Schaffer, D.R., Kipp, K. (2015). <i>Psychologia rozwoju. Od dziecka do dorosłości</i>. Gdańsk: Harmonia Universalis, Część III.
<p>Rozwój językowo-komunikacyjny 1</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Teorie rozwoju języka i mowy: teoria uczenia się, natywizm i Noam Chomsky, modele poznawczo- rozwojowe ▪ Jak powstaje język- rola społeczności dzieci w tworzeniu gramatyki ▪ Okres wrażliwy w nauce języka ▪ Okres przedślowny i komunikacja niewerbalna ▪ Pierwsze słowa i rozwój semantyki ▪ Nabywanie gramatyki 	<ul style="list-style-type: none"> – Schaffer, D.R., Kipp, K. (2015). <i>Psychologia rozwoju. Od dziecka do dorosłości</i>. Gdańsk: Harmonia Universalis, Rozdział 9.

<p>(w) Rozwój językowo-komunikacyjny 2</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Różnice kulturowe w nabywaniu języka ▪ Pragmatyka językowa ▪ Wpływ czynników socjoekonomicznych na naukę języka ▪ Kamienie milowe rozwoju językowego i opóźnienie mowy 	<ul style="list-style-type: none"> – Eliot, L. (2010). Rozwijający się mózg i język (s. 480-533). W: <i>Co się tam dzieje? Jak rozwija się mózg i umysł w pierwszych pięciu latach życia</i>. Poznań: Media Rodzina. – Schaffer, D.R., Kipp, K. (2015). Rozwój języka i umiejętności komunikacyjnych (s.369-412) . W: <i>Psychologia rozwoju od dziecka do dorosłości</i>. Gdańsk: Harmonia Universalis.
<p>Rozwój społeczny i rozwój osobowości 1: Przywiązanie i rola bliskich więzi w rozwoju dziecka</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Przywiązanie i zachowania społeczne dziecka z ewolucyjnego punktu widzenia ▪ Teoria przywiązania Bowlby'ego, style przywiązania, procedura obcej sytuacji ▪ Rozwój rozpoznawania emocji, procedura nieruchomej twarzy ▪ Badania na temat przywiązania- przywiązanie w dorosłości, w zaburzeniach rozwoju, różnice międzykulturowe w przywiązaniu 	<ul style="list-style-type: none"> – Schaffer, D.R., Kipp, K. (2015). <i>Psychologia rozwoju. Od dziecka do dorosłości</i>. Gdańsk: Harmonia Universalis, Część IV
<p>(w) Rozwój społeczny i rozwój osobowości 2:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Rozwój osobowości, samoregulacji i umiejętności u dzieci ▪ Kształtowanie Ja, model rozwoju Ja Selmana ▪ Rozwój samowiedzy, rozpoznawania siebie, samooceny, ▪ Rozwój samoregulacji, odraczenie gratyfikacji, kształtowanie odraczenia gratyfikacji ▪ Kamienie milowe rozwoju społecznego i sygnały ostrzegawcze ▪ Teoria umysłu 	<ul style="list-style-type: none"> – Eliot, L. (2010). Rozwój społeczny i emocjonalny (s. 396-447). W: <i>Co się tam dzieje? Jak rozwija się mózg i umysł w pierwszych pięciu latach życia</i>. Poznań: Media Rodzina. – Schaffer, D.R., Kipp, K. (2015). Rozwój emocjonalny (s.413- 424) . W: <i>Psychologia rozwoju od dziecka do dorosłości</i>. Gdańsk: Harmonia Universalis. – Schaffer, D.R., Kipp, K. (2015). Przywiązanie a rozwój (s.429-453) . W: <i>Psychologia rozwoju od dziecka do dorosłości</i>. Gdańsk: Harmonia Universalis.
<p>Periodyzacja rozwoju i rozwój człowieka w cyklu życia</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Okres dojrzewania- zmiany fizyczne, psychologiczne i emocjonalne ▪ Etapy powstawania tożsamości Marcii ▪ Okres „burzy i naporu” G. Stanley Halla ▪ Różnice międzykulturowe w dorastaniu ▪ Mózg nastolatka ▪ Zmiany w myśleniu w okresie dojrzewania ▪ Młodzieńczy egocentryzm Elkinda ▪ Różnice międzypłciowe w okresie dojrzewania ▪ Rozwój rozumowania moralnego Kohlberga ▪ ekologiczna koncepcja rozwoju Bronfenbrennera ▪ zmiany społeczne, psychologiczne i emocjonalne w dorosłości ▪ Myślenie w dorosłości, myślenie postformalne Labouvie -Vief 	<ul style="list-style-type: none"> – Brzezińska, A.I., Ziółkowska, B., Appelt, K. (2016). <i>Psychologia rozwoju człowieka</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Rozdział 3.

Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Wprowadzenie do psychologii rozwoju człowieka- podstawowe pojęcia, problemy i zagadnienia</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Wprowadzenie do zajęć- przydział do grup, omówienie zadań i zaliczenia ▪ Style rodzicielskie Diany Baumrind mini-wykład i zajęcia w grupach 	<ul style="list-style-type: none"> – Brzezińska, A.I., Ziółkowska, B., Appelt, K. (2016). <i>Psychologia rozwoju człowieka</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Rozdział 1. – Schaffer, D.R., Kipp, K. (2015). Motywy w badaniach nad rozwojem człowieka (s.66-69). W: <i>Psychologia rozwoju od dziecka do dorosłości</i>. Gdańsk: Harmonia Universalis.
<p>Perspektywy teoretyczne psychologii rozwoju</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Teorie psychologii rozwoju – wykorzystanie poznanych teorii rozwoju człowieka do wyjaśnienia codziennych zjawisk w życiu dziecka - zajęcia w grupach ▪ Analiza zachowania – teoria uczenia w praktyce na przykładzie zachowań trudnych 	<ul style="list-style-type: none"> – Schaffer, D.R., Kipp, K. (2015). <i>Psychologia rozwoju. Od dziecka do dorosłości</i>. Gdańsk: Harmonia Universalis, Część I. – Wilde, Kate (2016). Logistyka autyzmu, Wydawnictwo Harmonia, rozdział o funkcjach zachowań.
<p>(w) Współczesne problemy psychologiczne dzieci i młodzieży związane z internetem</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Współczesne problemy psychologiczne dzieci i młodzieży związane z korzystaniem z internetu (uzależnienie od internetu, rola social mediów w kształtowaniu tożsamości i samooceny, cyberbullying etc.) – dyskusja ▪ Praca w grupach nad interwencją psychologiczną zmniejszającą zagrożenia psychologiczne internetu dla dzieci i młodzieży 	
<p>Metodologia badań empirycznych w psychologii rozwoju</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Metody psychologii rozwoju- projektowanie badań z zakresu psychologii rozwoju posługując się aparaturą pojęciową metodologii badań psychologicznych oraz wiedzą o metodach badań w psychologii rozwoju - zajęcia w grupach ▪ Krytyczne myślenie o pop-psychologii rozwoju 	<ul style="list-style-type: none"> – Schaffer, D.R., Kipp, K. (2015). <i>Psychologia rozwoju. Od dziecka do dorosłości</i>. Gdańsk: Harmonia Universalis, Część I.
<p>Znaczenie natury i środowiska w rozwoju człowieka</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Prezentacje studentów – interwencje psychologiczne zmniejszające zagrożenia psychologiczne internetu dla dzieci i młodzieży ▪ Błędy wychowawcze dobrych rodziców 	<ul style="list-style-type: none"> – Schaffer, D.R., Kipp, K. (2015). <i>Psychologia rozwoju. Od dziecka do dorosłości</i>. Gdańsk: Harmonia Universalis, Część II.
<p>Rozwój motoryczny</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Prezentacje studentów – analiza literatury, część I ▪ Rozwój motoryczny – kamienie milowe, rozpoznanie i kolejność 	<ul style="list-style-type: none"> – Schaffer, D.R., Kipp, K. (2015). <i>Psychologia rozwoju. Od dziecka do dorosłości</i>. Gdańsk: Harmonia Universalis, Rozdział 5.

<p>(w) Rozwój zmysłowy, postrzegania i uwagi oraz jego problemy</p> <ul style="list-style-type: none"> Wspomaganie rozwoju na przykładzie pracy z dziećmi niewidomymi – mini wykład Opracowywanie planów terapeutycznych- zajęcia w grupach Prezentacje studentów – analiza literatury, część II 	<p>– Schaffer, D.R., Kipp, K. (2015). Sprawności sensoryczne niemowląt. Percepcja wzrokowa w niemowlęctwie. Percepcja wielomodalna (s.173-187) . W: <i>Psychologia rozwoju od dziecka do dorosłości</i>. Gdańsk: Harmonia Universalis.</p>
<p>Rozwój poznawczy</p> <ul style="list-style-type: none"> Niepełnosprawność intelektualna - psycholog w pracy z osobami z niepełnosprawnością intelektualną. Strefa najbliższego rozwoju a wyznaczanie celów terapeutycznych (rozwój poznawczy). Praca w grupach: Studia przypadku Ocena rozwoju u dzieci - praca nad nagraniami przedstawiającymi próby diagnostyczne i procesy rozwojowe u dzieci Projektowanie prób diagnostycznych przez studentów 	<p>– Schaffer, D.R., Kipp, K. (2015). <i>Psychologia rozwoju. Od dziecka do dorosłości</i>. Gdańsk: Harmonia Universalis, Część III.</p>
<p>Rozwój językowo-komunikacyjny</p> <ul style="list-style-type: none"> Rozwój języka u dzieci – identyfikacja cech i okresów rozwoju języka na podstawie nagrań i zapisów mowy dzieci- zajęcia indywidualne Ćwiczenia z pragmatyki językowej 	<p>– Schaffer, D.R., Kipp, K. (2015). <i>Psychologia rozwoju. Od dziecka do dorosłości</i>. Gdańsk: Harmonia Universalis, Rozdział 9.</p>
<p>Rozwój społeczny i rozwój osobowości</p> <ul style="list-style-type: none"> Teoria przywiązania w praktyce Rozwój społeczny- wczesne wykrywanie cechy nietypowego rozwoju społecznego Rozpoznanie cech autyzmu na materiale filmowym - zajęcia indywidualne 	<p>– Schaffer, D.R., Kipp, K. (2015). <i>Psychologia rozwoju. Od dziecka do dorosłości</i>. Gdańsk: Harmonia Universalis, Część IV.</p>
<p>Podsumowanie wiedzy o rozwoju</p> <ul style="list-style-type: none"> Normy rozwoju – kamienie milowe rozwoju, okresy ich występowania i weryfikacja Problemy rozwojowe do rozwiązania lub rozwojowe kalambury 	
<p>Periodyzacja rozwoju i rozwój człowieka w cyklu życia</p> <ul style="list-style-type: none"> Egocentryzm w wieku dojrzewania. Kartkówka z tekstu Elkinda (dostępny w e-learningu w j. polskim), analiza i dyskusja na podstawie przeczytanego tekstu Rozpoznanie i diagnoza zaburzeń rozwoju i uczenia się u dzieci i młodzieży – praca w grupach 	<p>– Brzezińska, A.I., Ziółkowska, B., Appelt, K. (2016). <i>Psychologia rozwoju człowieka</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Rozdział 3.</p>

Literatura uzupełniająca do wykładów i ćwiczeń wskazana przez koordynatora/ wykładowcę przedmiotu na Wydziale.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Sprawdzian pisemny	31-60
2.	Zadania zaliczeniowe na ćwiczeniach: prezentacje grupowe i zadania wykonywane na ćwiczeniach	20-40

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe:

Aby zaliczyć moduł Student powinien spełnić łącznie następujące kryteria:

- uzyskać minimum 51 punktów sumarycznie z wszystkich zadań w module
- w tym uzyskać minimum 31 punktów w teście wiedzy oraz minimum 20 punktów z ćwiczeń
- zaliczyć kryterium obecności na ćwiczeniach

Zadania punktowane na ćwiczeniach

W ramach ćwiczeń można uzyskać 40 punktów (aby zaliczyć ćwiczenia, a tym samym moduł, należy zdobyć co najmniej 20).

- **10 punktów za prezentację ustną grupową z analizy literatury z zakresu psychologii rozwoju.** Kryteria oceny to analityczne podejście do tekstu, atrakcyjna i zrozumiała dla słuchaczy forma prezentacji; poprawne merytorycznie przedstawienie tematu i organizacja prezentacji.
- **10 punktów za prezentację ustną grupową, podczas której studenci prezentują autorskie interwencje psychologiczne zmniejszające zagrożenia psychologiczne internetu dla dzieci i młodzieży.** Studenci pracują nad interwencjami w grupach, początkowo na ćwiczeniach, a potem kontynuują projekt w ramach pracy własnej. Kryteria oceny to jakość interwencji i dopasowanie do użytkowników, fundamenty teoretyczne interwencji, jakość prezentacji.
- **20 punktów za zadania wykonywane podczas ćwiczeń** – podczas ćwiczeń, studenci wykonują zadania (indywidualnie, w parach lub grupowo w zależności od zadania), za które przyznawane są punkty według kryteriów specyficznych dla danego zadania.

Oceny z modułu zostaną wystawione najpóźniej po zakończeniu sesji B.

Poprawianie zadań:

Zadania zaliczeniowe można skonsultować z osobą prowadzącą zajęcia przed ich złożeniem.

Zadania, które spełniły kryteria zaliczenia (zostały zaliczone przez osobę prowadzącą zajęcia), nie podlegają poprawie.

Terminy składania zadań zaliczeniowych:

Dokładne terminy oddania poszczególnych zadań zaliczeniowych wskaże osoba prowadząca podczas pierwszych zajęć.

Zadanie zaliczeniowe oddane do 7 dni po ustalonym terminie będzie ocenione na maksymalnie 50% punktów możliwych do uzyskania za to zadanie. Za zadanie oddane ponad 7 dni po terminie studentka/student otrzymuje 0 punktów.

Forma egzaminu:

Sprawdzian - egzamin ma formę pisemną. Wykładowca zastrzega sobie możliwość zmiany formy egzaminu odbywającego się w terminie indywidualnym lub przywróconym (§32 ust. 5 i ust. 7 Regulaminu studiów).

Obecności:

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa (§ 22 ust. 2 i 4 Regulaminu studiów oraz § 9 ust. 3-5 Zasad studiowania na Wydziale Psychologii we Wrocławiu). Dopuszcza się nieusprawiedliwione nieobecności na maksymalnie 2 spotkaniach w przypadku ćwiczeń.

Wszystkie nieobecności ponad ten limit muszą być usprawiedliwione np. zwolnieniem lekarskim w przypadku choroby. Osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć sposób nadrobienia nieobecności, np. odpowiedź ustną podczas konsultacji lub wykonanie zadań zastępczych. Nieobecność na ponad 50% skutkuje niezaliczeniem przedmiotu, bez względu na przyczynę nieobecności. W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18 Regulaminu Studiów).

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który wyjaśnia sprawę i może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy osoby lub zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Praca w grupach:

Studenci pracujący wspólnie w grupach otrzymują identyczne oceny. Studenci sami dzielą pracę i biorą odpowiedzialność za to, by podział ten był sprawiedliwy i sensowny. Jeżeli jeden z autorów pracy jest nieobecny na zajęciach, pozostali mają obowiązek przedstawić wspólną pracę. Osoba nieobecna podczas prezentacji projektu musi usprawiedliwić nieobecność, a osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć dodatkowe zadanie zaliczeniowe.

Jeśli osoba prowadząca zajęcia uzna, że podział pracy w ramach zespołu nie był równy, może indywidualnie ocenić wkład każdego z członków zespołu.

Pozostałe informacje:

Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania).

Nazwa przedmiotu:

Krytyczna analiza tekstów psychologicznych

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarne i niestacjonarne
Rok studiów	1
Semestr	zimowy / letni
Liczba punktów ECTS	3 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	75
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr hab. Katarzyna Cantarero, kcantarero@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
ćwiczenia	18	12

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
ćwiczenia	mgr Kamil Izydorczak (Obszar kliniczno-rozwojowy) kizydorczak@swps.edu.pl , lato mgr Sebastian Wnęk swnek@swps.edu.pl (Obszar biznes i podejmowanie decyzji, Obszar kliniczno-rozwojowy), lato	mgr Yehor Hrymchak (Obszar biznes i podejmowanie decyzji zima, Obszar kliniczno-rozwojowy lato), yhrymchak@swps.edu.pl , zima i lato mgr Sebastian Wnęk swnek@swps.edu.pl (Obszar kliniczno-rozwojowy i Obszar biznes i podejmowanie decyzji) swnek@swps.edu.pl , lato

Bilans punktów ECTS					
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	ćwiczenia	18		12	
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	57	12	63	18
	wykonanie zadania zaliczeniowego- przygotowanie mapy argumentacji		15		15
	wykonanie zadania zaliczeniowego- przygotowanie pracy pisemnej		30		30
Łączny nakład pracy studenta		75		75	

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W2 PS1_W27	<ul style="list-style-type: none"> - Student w stopniu zaawansowanym zna i rozumie specyfikę psychologii jako nauki. - Student zna i różnicuje jakość dowodów empirycznych będących podstawą wiedzy naukowej. - Student zna specyfikę tekstów o charakterze naukowym oraz popularnonaukowym. - Student odróżnia wiedzę psychologiczną opartą na dowodach od wiedzy potocznej.
PS1_U2 PS1_U6 PS1_U10	<ul style="list-style-type: none"> - Student planuje, realizuje i monitoruje własny proces uczenia się. - Student potrafi wyszukać wiarygodne informacje na określony temat. - Student potrafi ocenić stopień wiarygodności różnych źródeł informacji. - Student potrafi znaleźć w tekście omawianą tezę i przeanalizować poprawność dostępnych na jej poparcie przesłanek. - Student potrafi formułować logiczne wnioski i formułować alternatywne wyjaśnienia dla określonych obserwacji. - Student potrafi stosować standardy APA.

	<ul style="list-style-type: none"> - Student potrafi przedstawić swoje argumenty oraz dokonać krytycznej analizy wnioskowania innych osób, a także przyjąć informacje zwrotne dotyczące własnej pracy.
PSI_K2	<ul style="list-style-type: none"> - Student dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych.

Treści programowe i formy zajęć	
Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Wprowadzenie do tematyki krytycznej analizy tekstów naukowych.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Dlaczego ważna jest wiedza naukowa? ▪ Czym zajmują się naukowcy? ▪ Gdzie znajdują się efekty działań naukowców? ▪ Do czego przydaje się świadomość tego jak powstaje wiedza naukowa? ▪ Czy psychologia jest w tym względzie wyjątkowa? ▪ Co sprawia, że źródło informacji jest rzetelne? 	<ul style="list-style-type: none"> - Harasimczuk, J., Ciecuch, J. (2012). <i>Podstawowe standardy edytorskie naukowych tekstów psychologicznych w języku polskim na podstawie reguł APA</i>. Warszawa: Liberi Libri http://www.liberilibri.pl/harasimczuk - Lilienfeld, S, Lynn, S., Ruscio, J., Beyerstein, B. (2017). <i>50 wielkich mitów psychologii popularnej</i>. Warszawa: CIS. - McBurney, D. (2002). <i>Myśleć jak psycholog</i>. Sopot: GWP. - Parzuchowski, M., Roczniewska, M. (2019). <i>Krytyczna analiza tekstów</i>. Niepublikowane materiały dydaktyczne.
<p>Kluczowe umiejętności związane z krytycznym myśleniem.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Gdzie i jak znaleźć rzetelne informacje na potrzebny temat? ▪ Jak znaleźć publikacje naukowe na wybrany temat? ▪ Jak zawęzić pole wyszukiwania? ▪ Analiza tekstów zgodnie z zasadami krytycznego myślenia. Najczęstsze błędy we wnioskowaniu. 	<p>Obszar kliniczno-rozwojowy:</p> <p>Kroplewski, Z., Serocka, A., & Szcześniak, M. (2019). Wsparcie społeczne a poczucie sensu życia u osób z zaburzeniami lękowymi–doniesienie wstępne. <i>Psychiatria Polska</i>, 53(2), 313-324.</p>
<p>Od odkrycia do publikacji.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Konstrukcja tekstu naukowego. ▪ Rodzaje tekstów naukowych. ▪ Jak odróżnić tekst popularnonaukowy od tekstu naukowego? ▪ Czym jest predatory journal? ▪ Koszty publikowania w modelu Open-Access. 	<p>Żurko, M. (2018). Przyjaźń zapośredniczona przez internet. Nowe zjawiska w rozwoju społecznym nastolatków i młodych dorosłych. <i>Psychologia Rozwojowa</i>, 23(1), 103-123.</p> <p>Obszar biznes i podejmowanie decyzji:</p> <p>Gąsiorowska, A. (2015). Odwzorowanie wielkości monet jako wskaźnik subiektywnej wartości pieniędzy. <i>Psychologia Ekonomiczna</i>, (6), 39-58.</p>
<p>Proces recenzji tekstów naukowych (peer-review).</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Na czym polega peer-review. ▪ Dlaczego peer-review jest gwarancją rzetelności literatury naukowej? 	<p>Zaleśkiewicz, T., Gąsiorowska, A., Stasiuk, K., Maksymiuk, R., & Bar-Tal, Y. (2016). Efekt aktywnej rekomendacji czy efekt potwierdzenia? Mechanizm zniekształceń poznawczych w ocenie autorytetu</p>

	epistemicznego na przykładzie ekspertów z dziedziny finansów. <i>Psychologia Ekonomiczna</i> , (8), 59-74.
Odnajdowanie tez i przesłanek w tekście naukowym i popularnonaukowym. <ul style="list-style-type: none"> ▪ Analiza przesłanek i jakości argumentacji (dowodzenia) w wybranym tekście. ▪ Logika dowodzenia. ▪ Ćwiczenie w budowaniu mapy argumentacji (od przesłanek do tezy). 	
Budowanie przewidywań i wyjaśnień w oparciu o jakościowe/ilościowe związki między zmiennymi. <ul style="list-style-type: none"> ▪ Ćwiczenia z analizy odnalezionych informacji. ▪ Ćwiczenia z rzetelnej analizy stanu wiedzy. ▪ Tworzenie przekonującej i wyczerpującej argumentacji w oparciu o aktualny stan wiedzy. ▪ Tworzenie narracji ułatwiającej zrozumienie przesłanek. 	
Opisywanie wiedzy naukowej (w) Jak opisywać wiedzę naukową? Po czym poznać dobry tekst popularnonaukowy? Ćwiczenie analizy artykułu na przykładzie Parzuchowski, M., Bocian, K., & Baryła, W. (2012). Aktywizacja stereotypu osoby niemoralnej nasila motyw czystości. <i>Psychologia Społeczna</i> , 7, 4, 297-306. * Podczas tych zajęć przeprowadzona będzie wejściówka ze znajomości treści artykułu Parzuchowski, M., Bocian, K., & Baryła, W. (2012). Aktywizacja stereotypu osoby niemoralnej nasila motyw czystości. <i>Psychologia Społeczna</i> , 7, 4, 297-306.	Parzuchowski, M., Bocian, K., & Baryła, W. (2012). Aktywizacja stereotypu osoby niemoralnej nasila motyw czystości. <i>Psychologia Społeczna</i> , 7, 4, 297-306.
Mity (w) Definiowanie pojęcia "mit". Przykładowe mity w psychologii. Ćwiczenie z demistyfikowania mitów – zbieranie potrzebnych informacji, uzasadnienie i określenie czy mit jest: potwierdzony, prawdopodobny czy obalony.	Wojciszke, B. (2009). <i>Kobieta zmienną jest</i> . Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Wojciszke, B. (2009). <i>Nie rób drugiemu, co tobie nie miłe</i> . Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Literatura uzupełniająca do ćwiczeń wskazana przez koordynatora/wykładowcę przedmiotu na Wydziale.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów

Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1	Praca grupowa. Przygotowanie popularnonaukowej (w postaci multimedialnej – np. jako shorts lub mini podcast) wersji (maksymalnie do 10 minut) zagadnienia omawianego w artykule naukowym na podstawie tekstu: Kroplewski, Z., Serocka, A., & Szcześniak, M. (2019). Wsparcie społeczne a poczucie sensu życia u osób z zaburzeniami lękowymi–doniesienie wstępne. <i>Psychiatria Polska</i> , 53(2), 313-324 (<u>Obszar kliniczno-rozwojowy</u>) lub Gąsiorowska, A. (2015). Odwzorowanie wielkości monet jako wskaźnik subiektywnej wartości pieniędzy. <i>Psychologia Ekonomiczna</i> , (6), 39-58 (<u>Obszar biznesu i podejmowania decyzji</u>). Możliwe jest dodanie omówienia innego wybranego artykułu naukowego o zbliżonej tematyce. Praca grupowa (2-3 osoby).	(22-41)
2	Praca domowa. Komentarze do artykułu naukowego: Żurko, M. (2018). Przyjaźń zapośredniczona przez internet. Nowe zjawiska w rozwoju społecznym nastolatków i młodych dorosłych. <i>Psychologia Rozwojowa</i> , 23(1), 103-123 (<u>Obszar kliniczno-rozwojowy</u>) lub Zaleśkiewicz, T., Gąsiorowska, A., Stasiuk, K., Maksymiuk, R., & Bar-Tal, Y. (2016). Efekt aktywnej rekomendacji czy efekt confirmacyjny? Mechanizm zniekształceń poznawczych w ocenie autorytetu epistemicznego na przykładzie ekspertów z dziedziny finansów. <i>Psychologia Ekonomiczna</i> , (8), 59-74. (<u>Obszar biznesu i podejmowania decyzji</u>). Przygotowanie min. 10 krótkich uwag do tekstu. Praca w parach lub indywidualna (1-2 osoby).	(12-24)
3	Wejściówka. Zapowiedziany sprawdzian znajomości treści artykułu (w tym znajomości sposobu jego cytowania zgodnie z APA). Poprawne udzielenie odpowiedzi na przynajmniej połowę pytań dotyczących tekstu wiąże się z zaliczeniem tej składowej oceny.	(10-20)
4	Aktywność. Studenci/studentki mogą uzyskać 15 punktów za merytoryczny udział w zajęciach – zadawanie pytań, wykonywanie bieżących zadań, dodawanie merytorycznych komentarzy, aktywna praca w grupach. Nie ma minimalnej liczby punktów za aktywność koniecznej do zaliczenia tej składowej oceny.	(0-15)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu

Celem zajęć jest przekazanie studentom wiedzy i nauczenie ich kluczowych kompetencji i umiejętności. Doskonalone kompetencje mają szansę wydatnie pomóc nie tylko w łatwiejszym studiowaniu psychologii, ale również w skutecznym poszukiwaniu i wykonywaniu satysfakcjonującej pracy po studiach. Do kompetencji tych należą m.in.: skuteczne wyszukiwanie, rozumienie i przekaz informacji ze źródeł o różnym stopniu wiarygodności; wykorzystanie technologii do współpracy z innymi ludźmi; umiejętność organizacji efektywnej współpracy w grupie projektowej. Kompetencje

te są elementem niezbędnym dla sprawnego funkcjonowania w złożonym społeczeństwie informacyjnym, konieczne do odniesienia sukcesu na szybko zmieniającym się rynku pracy. Ze względu na wybieralny charakter zajęć, studenci w toku elektronicznych zapisów decydują o wyborze szczegółowej problematyki zajęć w ramach jednego z dwóch obszarów: psychologii pracy/decyzji/biznesu lub psychologii klinicznej/rozwojowej/zdrowia.

1. Obecność na zajęciach

Dozwolona jest jedna nieobecność (liczona jako 2h dydaktyczne). Każda następna musi zostać nadrobiona poprzez zaliczenie danego tematu (w formie wskazanej przez osobę prowadzącą zajęcia). W wyjątkowych przypadkach np. długotrwały pobyt w szpitalu czy kwarantanna prowadzący może wyznaczyć indywidualne warunki zaliczenia (obowiązują zasady ujęte w Zasadach studiowania na Wydziale oraz Regulaminie studiów). Wymagana minimalna liczba obecności konieczna do uzyskania efektów uczenia się: 5.

2. Polityka antyplagiatowa

Studenci, którzy dopuszczają się niesamodzielnosci lub plagiatu otrzymują zero punktów za daną pracę. Każdy przypadek niesamodzielnosci lub plagiatu będzie zgłaszany do Prodziekana ds. dydaktycznych i może zostać skierowany do komisji dyscyplinarnej uczelni.

Niesamodzielnosc i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania zadania domowego lub sprawdzianu, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych kursów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

3. Pozostałe informacje organizacyjne

- W przypadku zajęć online – studenci proszeni są o włączenie kamery.
- Wykładowca zastrzega możliwość zmiany formy sprawdzianów odbywających się w indywidualnych terminach (§31 ust. 5 Regulaminu studiów).

4. Kryteria oceny pracy grupowej

- Jasne omówienie wprowadzenia do tematyki, której dotyczy artykuł 0-8
- Poprawny opis metody 0-14
- Rzetelne przedstawienie wyników badań prezentowanych w artykule 0-14
- Elementy odautorskie (np. odniesienie do praktyki lub innych badań) 0-5

5. Kryteria oceny komentarzy do tekstu

- Przygotowanie min 10 krótkich uwag do zadanego artykułu. Po min. 2 z każdej kategorii komentarzy (wskazanie zalety 0-5, wskazanie wady 0-5, polemika/wątpliwość 0-5, ciekawość/potrzeba dodatkowych informacji 0-5, dygresja 0-4). Charakterystykę komentarzy przedstawi prowadzący/a w trakcie zajęć.

6. Terminy składania zadań zaliczeniowych

Dokładne terminy oddania poszczególnych zadań zaliczeniowych wskaże osoba prowadząca podczas pierwszych zajęć. Zadanie zaliczeniowe oddane do 3 dni po ustalonym terminie będzie ocenione na maksymalnie 60% punktów możliwych do uzyskania za to zadanie. Za zadanie oddane ponad 5 dni po terminie cały zespół projektowy otrzymuje 0 punktów.

Nazwa przedmiotu:

Umiejętności pracy w grupie

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	1
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	75
Język wykładowy	polski
Koordinator	mgr Sławomir Prusakowski, sprusakowski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
warsztaty	24	18

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
warsztaty	mgr Sławomir Prusakowski, sprusakowski@swps.edu.pl mgr Marzena Ryba mryba@swps.edu.pl mgr Rafał Lewandowski rlewandowski@swps.edu.pl	dr hab. Barbara Weigl bweigl@swps.edu.pl mgr Małgorzata Kosiba mkosiba@swps.edu.pl mgr Sławomir Prusakowski, sprusakowski@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS			
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
Liczba godzin kontaktowych	warsztaty	24	18

Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	51	25	57	31
	przygotowanie do zadań warsztatowych wykonywanych podczas zajęć		26		26
Łączny nakład pracy studenta			75		75

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PSI_W01 PSI_W19	<ul style="list-style-type: none"> Student zna możliwości zastosowania psychologii – ma wiedzę na temat funkcjonowania grupy, dynamiki jej rozwoju w różnych obszarach funkcjonowania grupy. Student zna i rozumie problematykę funkcjonowania poszczególnych członków i lidera w grupie rozumianej jako otoczenie społeczne.
PSI_U01 PSI_U09	<ul style="list-style-type: none"> Student opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka w obszarze współpracy z innymi, ról grupowych i faz funkcjonowania zespołu. Student potrafi zaplanować i zorganizować pracę zespołu, a także podejmować współpracę z innymi członkami grupy w realizacji celów.
PSI_K02 PSI_K09	<ul style="list-style-type: none"> Student dostrzega i uznaje znaczenie zaawansowanej wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów pojawiających się w funkcjonowaniu grupy. Student jest gotów do przestrzegania zasad etyki zawodowej i dbałości o wysoki standard działań profesjonalnych związanych z kierowaniem pracą zespołową oraz w sytuacji bycia członkiem grupy.

Treści programowe i formy zajęć	
Warsztat	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Temat 1 i 2 Grupa – zespół. Dynamika grupy <ul style="list-style-type: none"> Elementy grupy – bycie członkiem grupy, spójność i wielkość grupy, realizacja zadań, normy grupowe, relacje interpersonalne, role. Proces grupowy- poziom jawny i niejawny, modele. Modele rozwoju grupy. Dynamika grupy – biznes, psychologia kliniczna, społeczna. 	<ul style="list-style-type: none"> Brown, R. (2006). <i>Procesy grupowe. Dynamika wewnątrzgrupowa i międzygrupowa</i> (s.17-35, 153-175). Gdańsk: GWP. Kozak, A. (2014). <i>Proces grupowy</i> (s. 11-56). Gliwice: Onepress, Wydawnictwo Helion SA. Vinogradov, S., Yalom, I.D. (2007). <i>Psychoterapia grupowa. Krótki przewodnik</i>

<p>Temat 3 Myślenie systemowe – grupa, zespół, organizacja</p> <ul style="list-style-type: none"> System – podstawowe pojęcia, myślenie systemowe w kontekście grupy. Organizacja jako organizm wzajemnych zależności. 	<p><i>dla terapeutów</i> (s. 78 – 101). Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia PTP.</p> <ul style="list-style-type: none"> De Barbaro, B. (1999). <i>Wprowadzenie do systemowego rozumienia rodziny</i> (s. 9-17). Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
<p>Temat 4 i 5 Zespół i praca w zespole</p> <ul style="list-style-type: none"> Praca zespołowa – zalety i wady. Budowanie i integracja zespołu. Określanie celów pracy zespołu. Metody i techniki pracy grupowej. Zadaniowe funkcjonowanie zespołu. Grupowe podejmowanie decyzji. „Pułapki” w pracy zespołowej i sposoby radzenia sobie z nimi. <p>Temat 6 Role w zespole</p> <ul style="list-style-type: none"> Role w dobrze działającym zespole. Etapy pracy zespołu a aktywność określonej roli, mocne i słabe strony każdej roli. Rola lidera zespołu – fazy, zadania. 	<ul style="list-style-type: none"> Belbin, M. R. (2014). <i>Nie tylko zespół</i>. Warszawa: Wolters Kluwer Polska. Gellert, M., Nowak, C. (2008). <i>Zespół</i>. Gdańsk: GWP. Belbin, M.R. (2003/2008). <i>Twoja rola w zespole</i> (s. 34-51, 66-96, 109-137). Gdańsk: GWP.
<p>Temat 7 Facylitacja</p> <ul style="list-style-type: none"> Jak oddziaływać na pracę grupy, by osiągnąć zaplanowane rezultaty w optymalnym czasie przy wykorzystaniu potencjału członków grupy/zespołu. <p>Temat 8 (w) i 9 (w) Moderacja, Metaplan</p> <ul style="list-style-type: none"> Narzędzia do organizowania pracy grupowej. Zarządzanie procesami wymiany informacji i kreacji nowych treści 	<ul style="list-style-type: none"> Mann, T., Marszewska, J. (2015). <i>Facylitacja - wiedza, umiejętności, sztuka czy magia</i> (s. 12-62) Warszawa: Wydawnictwo: RP.
<p>Temat 10 (w) Trudne sytuacje w grupie</p> <ul style="list-style-type: none"> Radzenie sobie z sytuacjami zakłócającymi w grupie. Prowadzenie zebrań, role zakłócające. <p>Temat 11 (w) Zmiana w grupie</p> <ul style="list-style-type: none"> Zarządzanie zmianą w grupie, procesy komunikacyjne w sytuacji zmiany. Zmiana jako naturalny proces w grupie <p>Temat 12 Role w zespole</p> <ul style="list-style-type: none"> Role w dobrze działającym zespole. Role w zespole – biznes, psychologia kliniczna, relacje międzyludzkie, szkolenia itd. 	<ul style="list-style-type: none"> Corey G., Schnaider Corey, M. (2002), <i>Grupy</i> (s.117-149), Gdańsk: GWP, Yalom I, (2005), <i>Psychoterapia grupowa</i> (s. 335-352), Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Corey G., Schnaider Corey, M. (2002), <i>Grupy</i> (s. 197-245), Gdańsk: GWP. Jedliński, K., Golińska, L., Karczewska, M., Łabędź, D., Ossowska, T., Szczepańska, H. (2000). <i>Trening interpersonalny</i> (s.19-21). Warszawa: Wydawnictwo W.A.B.

--	--

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Praca na warsztacie, udział w dyskusjach (obecność obowiązkowa).	30-60
2.	Quizy sprawdzające wiedzę zdobytą na zajęciach.	0-40

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe:

Zajęcia te będą miały charakter warsztatowy i będą skoncentrowane na rozwijaniu umiejętności w obszarze pracy w zespołach i grupach. Studenci otrzymują punkty za udział w ćwiczeniach i dyskusjach podczas zajęć.

Wejściówki: Zajęcia rozpoczną się od wejściówki z materiału zadanego na dane zajęcia. Każda wejściówka składa się z 10 pytań (testowe – wyboru z 1 prawidłową odpowiedzią). Prawidłowa odpowiedź na pytanie to 1 punkt. Łącznie do zdobycia 40 punktów. Nie ma możliwości poprawiania wejściówek.

Obecności:

Studenci muszą być obecni na wszystkich zajęciach. Ewentualne sytuacje losowe rozpatrywane są indywidualnie przez prowadzącego.

Pozostałe informacje:

Wykładowca zastrzega możliwość zmiany formy sprawdzianów odbywających się w indywidualnych terminach (§31 ust. 5 Regulaminu studiów).

Nazwa przedmiotu:

Wykład humanistycznospołeczny

Jak żyć? Etyka i społeczeństwo

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	wybieralny (student wybiera jeden przedmiot z oferty przygotowanej przez wydział; kursy proponowane w ofercie odnoszą się do niżej opisanych efektów uczenia się, ale różnią się szczegółowymi treściami programowymi)
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	1
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	75
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr Julita Koszur, prof. Uniwersytetu SWPS jkoszur@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
wykład	30	18

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
wykład	dr Wojciech Ufel wufel@swps.edu.pl	dr Wojciech Ufel wufel@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS			
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna

Liczba godzin kontaktowych	wykład	30		18	
Samodzielna praca studenta*	przygotowanie się do sprawdzianu	45	43	57	55
Łączny nakład pracy studenta		75		75	

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W23 PS1_W24	- zna i rozumie wybrane paradygmaty humanistycznej wiedzy o człowieku.

Treści programowe i formy zajęć	
Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Filozofia jako sztuka życia <ul style="list-style-type: none"> - Czym jest filozofia? Działy filozofii. - Filozofia jako sztuka życia. - Filozofia i psychologia, dwa podejścia do szczęścia. - Początki filozofii w starożytnej Grecji 	<ul style="list-style-type: none"> - Baggini J., Mocaró A., <i>Filozof na kozetce</i>, Warszawa 2014. 22-38, 202-217 - Koczanowicz L., <i>Elementy filozofii dla psychologów</i>, [w:] Psychologia. Podręcznik akademicki, red. J. Strelau, D. Doliński, Gdańsk 2008.
2-3. Filozofia starożytna jako sztuka życia <ul style="list-style-type: none"> - Koncepcja miłości Platona - Koncepcja przyjaźni u Arystotelesa - Trzy koncepcje etyczne: cynizm, epikureizm, stoicyzm 	<ul style="list-style-type: none"> - Luc Ferry <i>Jak żyć?</i> Warszawa 2011 33-60
4-5. Filozofia chrześcijańska i nowożytna <ul style="list-style-type: none"> - Ateny i Jerozolima: dwa źródła chrześcijaństwa - Św. Augustyn „kochaj i rób, co chcesz” - Humanizm - W poszukiwaniu natury ludzkiej - Posthumanizm 	<ul style="list-style-type: none"> - Luc Ferry <i>Jak żyć?</i> Warszawa 2011 77-137

<p>6-7. Etyka bez kodeksu</p> <ul style="list-style-type: none"> - Etyka kodeksowa i odejście od niej - Immanuel Kant i imperatyw kategoryczny - Fryderyk Nietzsche: poza współczucie. Przewartościowanie wszystkich wartości - Etyka po Zagładzie: Emmanuel Levinas „twarz innego” - Inne etyki niekodeksowe 	<ul style="list-style-type: none"> - Luc Ferry <i>Jak żyć?</i> Warszawa 2011 159-163; 191-205; 223-231
<p>9. Główne nurty światopoglądowe we współczesnych debatach społeczno-politycznych</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ekonomia i gospodarka pomiędzy dogmatami państwa i wolnego rynku - Tożsamość i światopogląd jako dobro wspólne i przestrzeń konfliktu 	<ul style="list-style-type: none"> - M. Foucault, <i>Szaleństwo i społeczeństwo</i>, oraz <i>Seksualność i władza</i>, w: <i>Filozofia, historia, polityka. Wybór pism.</i> Wyd. PWN, Warszawa – Wrocław 2000, s. 78-99 i 201-218
<p>6-7. Etyka bez kodeksu</p> <ul style="list-style-type: none"> - Etyka kodeksowa i odejście od niej - Immanuel Kant i imperatyw kategoryczny - Fryderyk Nietzsche: poza współczucie. Przewartościowanie wszystkich wartości - Etyka po Zagładzie: Emmanuel Levinas „twarz innego” - Inne etyki niekodeksowe 	<ul style="list-style-type: none"> - J. Sowa, <i>Inna Rzeczpospolita jest możliwa. Widma przeszłości, wizje przyszłości</i>, Wydawnictwo AB, <i>Wstęp – Dzisiaj w Polsce</i>
<p>10-15. Etyczne dylematy współczesnego świata</p> <ul style="list-style-type: none"> - I - Konsumpcja i marketing w dobie zmian technologicznych. Wpływ rynku transformacje postaw obywatelskich i relacji międzyludzkich na przełomie XX i XXI wieku. - II - Prekaryzacja i automatyzacja pracy jako wyzwanie wobec globalizacji, peryferyjności i populizmowi. - III – Antropocen i kryzys klimatyczny – podstawowe pojęcia oraz dylemat sprawczości (jednostka czy system?). - IV – Antropocen i kryzys klimatyczny wobec dylematów etyki odpowiedzialności – perspektywa kolonializmu, rasizmu i długu klimatycznego. - V – Fake news, bańki informacyjne, post-prawda, slaktywizm, post-prywatność. Społeczne konsekwencje nowych mediów. - VI – Populizm: śmierć czy odrodzenie demokracji? 	<ul style="list-style-type: none"> - B. Barber, <i>Skonsumowani. Jak rynek psuje dzieci, infantylizuje dorosłych i połyka dzieci</i>, Wyd. MUZA SA, Warszawa 2008, rozdz. 1. - G. Standing, <i>Prekariat – nowa niebezpieczna klasa</i>, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2014, s. 9-75 - E. Bińczyk, <i>Epoka człowieka. Retoryka i marazm antropocenu</i>, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2018. - P. Szarota, <i>Od Facebooka do post-przyjaźni. Współczesne przeobrażenia bliskich relacji</i>, Wyd. PWN, Warszawa 2018. - L. Koczanowicz, <i>Post-polityka, Niezbędnik inteligenta</i> 1/2017, s. 72-75. - K. Szymielewicz, K. Iwańska, <i>Śledzenie i profilowanie w sieci. Jak z klienta stajesz się towarem</i>, Fundacja Panoptikon, 2019. - Ch. Mouffe, <i>W obronie lewicowego populizmu</i>, Wydawnictwo Krytyki Politycznej, 2020

Literatura uzupełniająca do wykładów i ćwiczeń wskazana przez koordynatora/ wykładowcę przedmiotu na Wydziale

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania	
W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:	
Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Sprawdzian pisemny zawierający jedno pytanie otwarte obejmujące treści z całości wykładu	51-100

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Forma sprawdzianu:

Sprawdzian ma formę pisemną, składa się z jednego pytania otwartego. Pytanie będzie tak sformułowane, że odpowiedź będzie wymagała znajomości treści przedstawianych w ramach wykładu.

Sprawdzian odbędzie się na ostatnich zajęciach.

Wykładowcy zastrzegają sobie możliwość zmiany formy sprawdzianu odbywającego się w terminie indywidualnym lub przywróconym (§32 ust. 5 i ust. 7 Regulaminu studiów).

Poprawianie zadań:

Niezaliczony sprawdzian można poprawiać tylko raz (termin poprawy ustala osoba prowadząca zajęcia; poprawa powinna odbyć się do końca zajęć w danym semestrze, zgodnie z zatwierdzonym przez Dziekana harmonogramem zajęć dydaktycznych).

Obecności:

Udział w wykładzie nie jest obowiązkowy.

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który wyjaśnia sprawę i może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako:

- 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy osoby lub zespołu;
- 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów;
- 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Nazwa przedmiotu:

Wykład humanistycznospołeczny

Kulturowe uwarunkowania negocjacji międzynarodowych

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	wybieralny (student wybiera jeden przedmiot z oferty przygotowanej przez wydział; kursy proponowane w ofercie odnoszą się do niżej opisanych efektów uczenia się, ale różnią się szczegółowymi treściami programowymi)
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	1
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	75
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr Julita Koszur, prof. Uniwersytetu SWPS jkoszur@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
wykład	30	18

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
wykład	dr Ziad Abou Saleh zabou-saleh@swps.edu.pl	dr Ziad Abou Saleh zabou-saleh@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS			
	Forma zajęć	Liczba godzin -	Liczba godzin -

		forma stacjonarna		forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	wykład	30		18	
Samodzielna praca studenta*	przygotowanie się do egzaminu	45	43	57	55
	uczestnictwo w egzaminie		2		2
Łączny nakład pracy studenta		75		75	

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W23 PS1_W24	- zna i rozumie wybrane paradygmaty humanistyczne wiedzy o człowieku.

Treści programowe i formy zajęć	
Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Wprowadzenie</p> <ul style="list-style-type: none"> Zarys wiedzy o krajach arabskich, tło polityczne; Arab/Muzułmanin. Islam i islamofobia, historia, podstawowe nurty; znaczenie dla społeczności arabskich. Ogólna charakterystyka kultury arabskiej, wartości; obyczaje; mentalność; relacje społeczne; usytuowanie względem siebie przywództwa duchowego i politycznego. Postrzeganie państw arabskich jako wspólnoty polityczno-gospodarczo-religijno-obyczajowej, podstawowe odmienności polityczne i religijne. 	<p>Danecki, J. (2001). Arabowie, Warszawa (fragmenty).</p> <p>Dziekan, M.M. (2008). Dzieje kultury arabskiej. Warszawa: PWN (fragmenty).</p> <p>Górak-Sosnowska, K., Pachniak, K. (2013). Kultura popularna na muzułmańskim Bliskim Wschodzie, [w:] Kultura popularna na Bliskim Wschodzie. Warszawa: Difin. (fragmenty).</p> <p>Materiały dodatkowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> Materiały filmowe (reportaże, amatorskie rejestracje video) przedstawiające arabskie obyczaje i obrzędy. Informacje i opinie o Polsce i Polakach w arabskich mediach. Obraz
<p>Człowiek – obyczajowość – społeczność</p> <ul style="list-style-type: none"> Zwyczaje i stosunek do tradycji, narodziny; śmierć i obrzędy pogrzebowe; święta; tabu; miłość i 	

<p>małżeństwo (zwyczajnie związane z poznaniem się potencjalnych małżonków, zaręczyny, narzeczeństwo, ślub; kwestia rozwodu; wielożeństwo).</p> <ul style="list-style-type: none"> • Relacje społeczne, tradycyjny i współczesny model rodziny; hierarchiczność; patriarchy; więzi rodzinne; relacje wzajemne kobiet i mężczyzn; obowiązki i prawa mężczyzn oraz kobiet. • Etykieta i konwenanse, arabski savoir vivre; gościnność; rozmowy o interesach; stosunek do czasu; doniosłość relacji interpersonalnych. • Body language, gesty; świadomość komunikacji; typowe nieporozumienia. • Miejsce kobiet w Islamie, kobieta wg Koranu; koncepcja kobiecości w dawnej i współczesnej kulturze arabskiej; pozycja żon, córek i matek; rola kobiet w życiu społecznym; problem obrzezania. • Arabska erotologia i seks, intymność/otwartość; język; Islam a seksualność. 	<p>Polski i Polaków w oczach Arabów żyjących w Polsce.</p> <ul style="list-style-type: none"> • badania ankietowe prowadzone przez prowadzącego w latach 1992-2018 roku w Syrii, Egipcie, Tunezji, Maroku, Jordanii, Berlinie, Dubaju, Londynie, Paryżu i Polsce.
<p>Polityka – aktywność społeczna – relacje międzykulturowe- imigracja</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kultura opowieści po arabsku, Czym jest kultura arabska, najważniejsze osiągnięcia kultury arabskiej, sztuka arabska rzeźba, malarstwo i muzyka; „gawędziarz” • Obraz Arabów w Zachodnich mediach i Świata Zachodniego w mediach arabskich, przegląd publikacji prasowych ze wskazaniem głównych tendencji w przedstawianiu „innego” oraz ujęć skrajnych. • Stan dialogu międzykulturowego na przykładzie Arabów i Polaków, Obraz Araba w oczach Polaków i obraz Polski i Polaków w oczach Arabów. • Wielokulturowość – zderzenie czy komplementarność kultur. Problem badawczy i polityczny na przykładzie Polski i krajów arabskich; czy mamy z nią problem?; czy jesteśmy gotowi na wielokulturowość?; jak reagują szkoły na wielokulturowość? Na jakim etapie dążenia do wielokulturowości jesteśmy? • Lęk przed arabskimi uchodźcami. 	
<p>Problematyka negocjacyjna i inne</p> <ul style="list-style-type: none"> • Porozumiewanie się z Arabami. Relacje polsko-arabskie, prestiż klasycznego arabskiego jako języka Koranu – doniosłość słowa pisanego; język arabski i jego odmiany; style mówienia; przysłowia; eufemizmy/wulgaryzmy. • Uwarunkowania kulturowe negocjacji; sztuka targowania się w aspekcie polsko-arabskim; kontekst religijny i mentalnościowy komunikacji; znaczenie tradycji. Elementy towarzyszące negocjacjom – mowa ciała, uwarunkowania proksemiczne, palenie, jedzenie; najczęstsze 	

<p>błędy Europejczyków w negocjacji z arabskimi partnerami.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Najważniejsze zasady negocjacji z Arabami. • Udział kobiet w rozmowach biznesowych. • Wiosna Arabska; radykalizm; terroryzm; świat medialny; imigracja arabska; islamizacja Europy; strach medialny. Arabowie i Polacy w karykaturach Zachodnich, Polskich i Arabskich; humor; wolność słowa. 	
<p>Pozostałe zagadnienia</p> <ul style="list-style-type: none"> • Jak radzimy sobie z obcością. • Czy Ojczyzna korzeni vs ojczyzna egzystencji – dylemat imigranta. • Dynamika i formy życia religijnego w społeczności migracyjnej na przykładzie młodzieży pochodzenia arabskiego w Paryżu. • Europe - Islam. Reflections on Uneasy Relationships. • Identyfikacja kulturowa pokoleń post-imigracyjnych– młodzież pochodzenia arabskiego w wybranych krajach europejskich. • Inni w Polsce na przełomie XX i XXI wieku. Refleksje socjologa. • Język polski jako narzędzie ułatwiające i utrudniające zrozumienie polskiej kultury - refleksje socjologa z Bliskiego Wschodu o możliwych wariantach zderzeń kulturowych z polską rzeczywistością • Kryzys ekonomiczny i jego postrzeganie w świecie arabskim jako jeden z kluczowych części składowych sytuacji na Bliskim Wschodzie. • Myths and Facts about Polish-Arabic Conflict of Cultures: Empirical Analysis of Cultural Differences • Między oddziaływaniem mediów a wiernością tradycji -wpływ mediów na społeczności arabskie i polskie. • Narody, które odnalazły w Polsce drugi dom, szanse asymilacji kulturowej społeczności arabskiej. • Obraz Polski i Polaków w oczach Arabów w latach 1994, 2015 i 2016. • Obraz Wrocławia i jego mieszkańców w oczach Arabów. • Inni w Polsce na przełomie XX i XXI wieku. • Polska jako dobre / złe miejsce integracji i asymilacji Arabów. • Procesy integracyjne w Polsce w latach 1994 - 2016 w ocenie mniejszości arabskiej. • Skąd w Polsce strach przed uchodźcami? Uchodźcy w percepcji młodych Polaków - 	

<p>(nie)bezpieczeństwo kulturowe czy ksenofobia Polaków?</p> <ul style="list-style-type: none"> • The Cash or complementarity of cultures? The reserch and political problem on the ex ample of Poland and the arab countries. • Współczesny kryzys migracyjny jako element ekonomicznych relacji świata arabskiego i zachodniego. 	
--	--

Literatura uzupełniająca do wykładów i ćwiczeń wskazana przez koordynatora/ wykładowcę przedmiotu na Wydziale

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania	
W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:	
Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Sprawdzian pisemny	36-70
2.	Aktywne uczestnictwo w zajęciach, m.in. udział w dyskusjach grupowych	0-30

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe:

Sprawdzian pisemny.

Poprawianie zadań:

Niezaliczony sprawdzian można poprawiać tylko raz.

Obecności:

Obecność jest obowiązkowa (§ 22 ust. 2 i 4 Regulaminu studiów oraz § 9 ust. 3-5 Zasad studiowania na Wydziale Psychologii we Wrocławiu). Dopuszcza się nieusprawiedliwione nieobecności na maksymalnie 3 spotkaniach.

Wszystkie nieobecności ponad ten limit muszą być usprawiedliwione np. zwolnieniem lekarskim w przypadku choroby. Osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć sposób nadrobienia nieobecności, np. odpowiedź ustną podczas konsultacji lub wykonanie zadań zastępczych. Nieobecność na ponad 50% spotkań może skutkować niezaliczeniem przedmiotu, bez względu na przyczynę nieobecności. W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18 Regulaminu Studiów).

Pozostałe informacje:

Aby zaliczyć zajęcia należy spełnić łącznie następujące kryteria:

- uzyskać sumarycznie minimum 51 punktów ze sprawdzianu i aktywności,
- przystąpić do sprawdzianu,
- spełnić warunki obecności na zajęciach.

Nazwa przedmiotu:

Wykład humanistycznospołeczny

Poznanie historyczne z perspektywy psychologii

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	wybieralny (student wybiera jeden przedmiot z oferty przygotowanej przez wydział; kursy proponowane w ofercie odnoszą się do niżej opisanych efektów uczenia się, ale różnią się szczegółowymi treściami programowymi)
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów	1
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	75
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr Julita Koszur, prof. Uniwersytetu SWPS jkoszur@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna
wykład	30

Forma zajęć	Prowadzący
wykład	prof. dr hab. Maciej Dymkowski mdymkowski@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS			
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
Liczba godzin kontaktowych	wykład powiązany z seminarium	30	-

Samodzielna praca studenta*	przygotowanie się do zajęć, w tym czytanie i opracowywanie literatury	45	45	-	-
Łączny nakład pracy studenta		75		-	

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W23 PS1_W24	- zna i rozumie wybrane paradygmaty humanistycznej wiedzy o człowieku.

Treści programowe i formy zajęć	
Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Wykład wprowadzający: osobliwości historii oraz innych nauk humanistycznych oraz ich lokaty na wymiarze idiografizm – nomotetyzm. <i>Omówienie organizacji zajęć i sposobu ich zaliczenia oraz artykulacja wzajemnych oczekiwań.</i>	Udział w dyskusji nie wymaga znajomości literatury
2. Badania nad skutkami uwięzienia w określonej sytuacji historycznej: wynaturzenia sytuacjonizmu w psychologii społecznej.	Literatura obowiązkowa - Haney, C., Banks, C., Zimbardo, P.G. (2002), Więźniowie i strażnicy – badanie w symulowanym więzieniu. W: E. Aronson (red.), Człowiek istota społeczna. Wybór tekstów, 83-101. Warszawa: PWN. Literatura uzupełniająca - Zimbardo, P.G. (2008), Znaczenie i przesłanie Stanfordzkiego Eksperymentu Więziennego: alchemia przemiany, W: P. G. Zimbardo, Efekt Lucyfera. Dlaczego dobrzy ludzie czynią zło? 217-249. Warszawa: PWN.
3. Krytyka badań nad uwięzieniem: przykład niezamierzonego uprawiania psychologii	Literatura obowiązkowa - Haney, C. i in. (2002), Więźniowie i strażnicy ..., j. w. (por. zajęcia 2), 83-101.

<p>idiograficznej, która dostarcza materiałów źródłowych przyszłym historykom.</p>	<p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Carnahan, C., McFarland, S. (2007), Revisiting the Stanford Prison Experiment: Could participant self-selection have led to the cruelty? <i>Personality and Social Psychology Bulletin</i> 33, 603-614.
<p>4. Nomotetyczne aspiracje psychologii społecznej a konstrukcjonizm społeczny: czy psychologia społeczna może być historią?</p>	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ul style="list-style-type: none"> - Kofta, M. (2007), Psychologia społeczna: od naiwnego do świadomego uniwersalizmu. <i>Psychologia Społeczna</i> 2, 266-270. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Gergen, K. J. (1973). Social psychology as history. <i>Journal of Personality and Social Psychology</i>, 26, 309-320.
<p>5. Uwarunkowania i konsekwencje deformacji percepcji przeszłości. Różne pojmowania historyzmu.</p>	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ul style="list-style-type: none"> - Babińska, M., Bilewicz, M., Barth, M., Fritsche, I. (2020), Rola motywacji w reprezentacjach przeszłości: kultura i moralność. W: M. Kofta, A. M. Redzio (red.), <i>Poczucie kontroli i niepewność. Konsekwencje dla rozumienia świata społecznego</i>, 293-316. Warszawa: Liberi Libri. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Szacki, J. (1971), O tzw. historyzmie w naukach społecznych. W: S. Nowak (red.), <i>Metodologiczne problemy teorii socjologicznych</i>, 67-83. Warszawa: PWN.
<p>6. Wpływ deformacji percepcji świata społecznego na interpretacje historyczne; krytyka założenia o racjonalności aktorów historii. Wyjaśnić czy rozumieć?</p>	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ul style="list-style-type: none"> - Babińska, M., Bilewicz, M., Barth, M., Fritsche, I. (2020), Rola motywacji w reprezentacjach..., j. w. (por. zajęcia 5), 293-316. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Topolski, J. (1978), <i>Rozumienie historii</i>, 8-34 oraz 139-160. Warszawa: PIW.
<p>7. Postęp oraz ewolucja poglądów na jego występowanie. Dwie tradycje ludzkiej wrażliwości.</p>	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pinker, S. (2015). Skąd się wzięła rewolucja humanitarna? Wzrost empatii i szacunku dla ludzkiego życia. W: S. Pinker, <i>Zmierzch przemocy. Lepsza strona naszej natury</i>, 227-238. Poznań: Zysk i S-ka Wydawnictwo. <p>Literatura uzupełniająca.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pinker, S. (2018). <i>Postępfobia</i>. W: S. Pinker, <i>Nowe oświecenie. Argumenty za rozumem, nauką, humanizmem i postępem</i>, 59-74. Poznań: Zysk i S-ka Wydawnictwo.

<p>8. Historyczne zmiany ludzkiej wrażliwości zapoczątkowane w czasach oświecenia. Historia pulsująca oraz historia długiego trwania.</p>	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pinker, S. (2015). Skąd się wzięła..., j. w. (por. zajęcia 7, 227-238. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Braudel, F. (1999). Historia i badanie teraźniejszości. W: F. Braudel, Historia i trwanie. 334-348. Warszawa: Czytelnik.
<p>9. Narracje historyków jako rezultat konstruowania/rekonstruowania przeszłości. Przykład pulsującej historii wydarzeniowej: Rzeczpospolita na przełomie XVI i XVII wieku – analiza krytyczna.</p>	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ul style="list-style-type: none"> - Tazbir, J. (1997). Zygmunt III Waza. W: J. Tazbir, Polska na zakrętach dziejów, 46-56. Warszawa: Wyd. Sic! <p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Topolski, J. (1983). Teoria narracji historycznej. W: J. Topolski, Teoria wiedzy historycznej, 278-299. Poznań: Wyd. Poznańskie.
<p>10. O pamięci zbiorowej z perspektywy psychologii i historii. Psychobiografia jako rodzaj narracji historycznej.</p>	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ul style="list-style-type: none"> - Maruszewski, T. (2019), Podstawowe sposoby rozumienia pamięci zbiorowej. Ograniczone pole działania dla psychologa. W: T. Maruszewski, Gdzie podziwia się nasza pamięć. Od pamięci autobiograficznej do pamięci zbiorowej, r. 1, 23-51. Sopot: Smak Słowa. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pawelec J. (2004). Psychohistoria jako „wzorcowe” pole dociekań psychohistorycznych. W: T. Pawelec, Dzieje i nieświadomość. Założenia teoretyczne i praktyka badawcza psychohistorii, 204-246. Katowice: Wyd. UŚ.
<p>11. Psychologia historyczna i psychohistoria; relacje między nimi oraz ich możliwości, aspiracje i ograniczenia.</p>	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dymkowski, M. (2003). Na styku psychologii i historii. W: M. Dymkowski, Wprowadzenie do psychologii historycznej, 10-25. Gdańsk: GWP. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pawelec, T. (2004). Pojęcie kierunku psychohistorycznego. W: T. Pawelec, Dzieje i nieświadomość..., j. w. (por. zajęcia 10), 17-53.
<p>12. Przykład interpretacji fenomenu historycznego I: możliwości i ograniczenia psychohistorii w świetle rozważań Loewenberga nad genezą nazizmu. Psychologizm jako zagrożenie.</p>	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dymkowski, M. (2020), Nazizm: ucieczka w psychoanalizę. W: M. Dymkowski, Szkice psychologa o historii, 130-134. Wyd. II. Kraków: Avalon.

	<p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Loewenberg, P. (2002), Psychohistoryczne początki nazistowskiej młodej kohorty. W: T. Pawelec (red.), Psyche i Klio. Historia w oczach psychohistoryków, 227-270. Lublin: UMCS.
13. Przykład interpretacji fenomenu historycznego II: Holokaust w świetle wyników badań Milgrama.	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ul style="list-style-type: none"> - Miller, A. G. (2008), Co badania Milgrama nad posłuszeństwem mogą powiedzieć na temat Holokaustu. W: A. G. Miller (red.), Dobro i zło z perspektywy psychologii społecznej, 245-275. Kraków: WAM. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Milgram, S. (2008), Posłuszeństwo wobec autorytetu, 19-60. Kraków: WAM.
14. Interpretacje historycznych i psychologicznych uwarunkowań i konsekwencji Holokaustu. Badania nad zagrażającą przeszłością.	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ul style="list-style-type: none"> - Miller, A. G. (2008), Co badania Milgrama..., j. w. (por. zajęcia 13), 245-275. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Bilewicz, M., Jaworska, M. (2011), Zagrażająca przeszłość i jej wpływ na relacje międzygrupowe. W: M. Kofta, M. Bilewicz (red.), Wobec obcych. Zagrożenia psychologiczne a stosunki międzygrupowe, 21-39. Warszawa: PWN.
15. Jeszcze w kręgu sporów historyków i psychologów o wyjaśnienie fenomenu Holokaustu. Podsumowanie problematyki podejmowanej na spotkaniach.	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dymkowski, M.(2017). O źródłach Holokaustu w świetle badań nad destrukcyjnym posłuszeństwem. Historyka 47, 147-161. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Glick, P. (2009). Jagnięta ofiarne w wilczym przebraniu. Zawistne uprzedzenia, ideologia i czynienie z Żydów kozłów ofiarnych. W: L. S. Niewman, R. Erber, Zrozumieć zagładę. Społeczna psychologia Holokaustu, 103-130. Warszawa: PWN.

Literatura uzupełniająca do wykładów i ćwiczeń wskazana przez koordynatora/ wykładowcę przedmiotu na Wydziale

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów

Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Przed wszystkim udział w dyskusjach podczas spotkań. Dodatkowe punkty można otrzymać za pisemne opracowanie tematu (por. niżej).	51-100

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Cel i tematyka zajęć:

Omawiane i dyskutowane będą - z perspektywy psychologii - zagadnienia swoistości poznania historycznego oraz relacje między historią a psychologią.

Zasady przyznawania punktów i rozliczania nieobecności:

1. Wymagane będzie **wysłuchanie wykładów i udział w dyskusjach** ukazujący znajomość i zrozumienie literatury zakwalifikowanej jako obowiązkowa. Za taką aktywność **będzie można dostać** od 0 do 100 punktów, na kolejnych zajęciach od 0 do 7 punktów (tylko na pierwszych zajęciach od 0 do 2 punktów).
2. Dodatkowo punkty będzie można uzyskać (i **poprawić otrzymaną ocenę**) prezentując pod koniec semestru znajomość tematów, przy podejmowaniu których nie było się na zajęciach lub nie brało się udziału w dyskusji.
3. Student(ka), który(a) opuści nie więcej niż jedno zajęcie, **otrzyma premię** 15 punktów (jednak suma wszystkich punktów nie będzie mogła przekraczać 100).
4. Po uzgodnieniu z prowadzącym zajęcia student(ka) będzie mógł (mogła) przygotować pisemne opracowanie podejmujące wybrany temat, za co **otrzyma** od 0 do 20 punktów (jednak suma wszystkich punktów nie będzie mogła przekraczać 100).
5. Student(ka), który(a) opuści cztery lub więcej zajęć **uzyska zaliczenie** tylko wówczas, gdy usprawiedliwi te nieobecności oraz wykaże się znajomością literatury omawianej w trakcie całego semestru.

Pozostałe informacje:

Podczas zajęć prowadzonych zdalnie studenci muszą mieć włączoną kamerę (§9 ust 7 Zasad studiowania).

Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania).

Nazwa przedmiotu:

Wykład humanistycznospołeczny

Wpływy historii i historyków na politykę

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	wybieralny (student wybiera jeden przedmiot z oferty przygotowanej przez wydział; kursy proponowane w ofercie odnoszą się do niżej opisanych efektów uczenia się, ale różnią się szczegółowymi treściami programowymi)
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów	1
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	3 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	75
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr Julita Koszur, prof. Uniwersytetu SWPS jkoszur@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna
wykład	30

Forma zajęć	Prowadzący
wykład	prof. dr hab. Maciej Dymkowski mdymkowski@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS			
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
Liczba godzin kontaktowych	wykład powiązany z seminarium	30	-

Samodzielna praca studenta*	przygotowanie się do zajęć, w tym czytanie i opracowywanie literatury	45	45	-	-
Łączny nakład pracy studenta		75		-	

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W23 PS1_W24	- zna i rozumie wybrane paradygmaty humanistycznej wiedzy o człowieku.

Treści programowe i formy zajęć	
Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Wykład wprowadzający: osobliwości niektórych nauk oraz ich lokata na wymiarze idiografizm – nomotetyzm. Omówienie organizacji zajęć i sposobu ich zaliczenia oraz artykulacja wzajemnych oczekiwań.	Udział w dyskusji nie wymaga znajomości literatury
2. Badania nad skutkami uwięzienia I: wynaturzenia sytuacjonizmu w psychologii społecznej.	Literatura obowiązkowa - Haney, C., Banks, C., Zimbardo, P.G. (2002), <i>Więżniowie i strażnicy - badanie w symulowanym więzieniu</i> . W: E. Aronson (red.), <i>Człowiek istota społeczna. Wybór tekstów</i> , 83-101. Warszawa: PWN. Literatura uzupełniająca - Zimbardo, P.G. (2008), <i>Znaczenie i przesłanie Stanfordzkiego Eksperymentu Więziennego: alchemia przemiany</i> , r. 10. W: P. G. Zimbardo, <i>Efekt Lucyfera. Dlaczego dobrzy ludzie czynią zło?</i> 217-249. Warszawa: PWN.
3. Badania nad skutkami uwięzienia II: przykład niezamierzonego uprawiania psychologii idiograficznej, która dostarcza	Literatura obowiązkowa

<p>materiałów źródłowych przyszłym historykom.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Haney, C., Banks, C., Zimbardo, P.G. (2002), Więźniowie i strażnicy - badanie w symulowanym więzieniu. W: E. Aronson (red.), Człowiek istota społeczna. Wybór tekstów, 83-101. Warszawa: PWN. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Carnahan, C., McFarland, S. (2007), Revisiting the Stanford Prison Experiment: Could participant self-selection have led to the cruelty? Personality and Social Psychology Bulletin 33, 603-614.
<p>4. Idiograficzne i nomotetyczne aspiracje socjologii.</p>	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ul style="list-style-type: none"> - Malewski, A. (1975), Dwa modele socjologii. W: A. Malewski, O nowy kształt nauk społecznych. Pisma zebrane, 36-47. Warszawa: PWN. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Bem, D. J., Allen, A. (1974). On predicting some of the people some of the time: The search for cross-situational consistencies in behavior. Psychological Review, 81, 506-520
<p>5. Nomotetyczne aspiracje socjologii a możliwości formułowania na jej gruncie twierdzeń uniwersalnie prawdziwych. Aspiracje i ograniczenia nurtu humanistycznego w socjologii.</p>	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ul style="list-style-type: none"> - Malewski, A. (1975), Dwa modele socjologii, j. w. (por. zajęcia 4), 36-47. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Mokrzycki, E. (1971), Podstawowe założenia „socjologii humanistycznej”. W: S. Nowak (red.), Metodologiczne problemy teorii socjologicznych, 103-118. Warszawa: PWN.
<p>6. Systematyzacja teorii i badania w różnych dziedzinach socjologii.</p>	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ul style="list-style-type: none"> - Merton, R. K. (2002), Teorie socjologiczne średniego zasięgu. W: R. K. Merton, Teoria socjologiczna i struktura społeczna, 72-83. Warszawa: PWN. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Merton, K. R. (2002). O historii i systematyce teorii socjologicznych. W: R. K. Merton, Teoria socjologiczna..., j. w., 27-60.
<p>7. Różnorodność kultur jako utrudnienie w formułowaniu - na gruncie psychologii międzykulturowej i nauk społecznych - twierdzeń uniwersalnie prawdziwych.</p>	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nisbett, R. E. (2009), „Nie spuszczać oka z celu” czy „mieć oczy dookoła głowy”? W: R. E. Nisbett, Geografia myślenia. Dlaczego ludzie Wschodu i Zachodu myślą inaczej, , 69-88. Sopot: Smak Słowa. <p>Literatura uzupełniająca</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - Dymkowski, M. (2003). O uniwersalności teorii psychologii społecznej. <i>Psychologia Społeczna</i> 2, 249-260.
8. Różnorodność kultur ukazywana z perspektywy antropologii: analiza wybranych przypadków.	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ul style="list-style-type: none"> - Benedict, R. (2005), Różnorodność kultur. W: R. Benedict, <i>Wzory kultury</i>, 100-125. Warszawa: Muza. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Benedict, R. (2005), <i>Wzory...</i>, j. w., 139-317.
9. Antropologia kulturowa a psychologiczne funkcjonowanie człowieka: wpływ kultury na jego osobowość i pojmowanie. Swoistości realizowanych zadań i wykorzystywanych metod badawczych.	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ul style="list-style-type: none"> - Benedict, R. (2005), Różnorodność kultur, 100-125 (por. zajęcia 6). <p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Geertz, C. (2005). Wpływ koncepcji kultury na koncepcję człowieka. W: C. Geertz, <i>Interpretacja kultur. Wybrane eseje</i>, 51-74. Kraków: Wyd. UJ.
10. Wprowadzenie do psychologii ekonomicznej. Ograniczenia racjonalności człowieka a nomotetyczne aspiracje ekonomii.	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ul style="list-style-type: none"> - Zaleśkiewicz, T. (2011), Między ekonomią a psychologią. Wprowadzenie do psychologii ekonomicznej. W: T. Zaleśkiewicz, <i>Psychologia ekonomiczna</i>, 15-40. Warszawa: PWN. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dzik, B., Tyszka, T. (2004), Problem racjonalności podmiotów ekonomicznych. W: T. Tyszka (red.), <i>Psychologia ekonomiczna</i>, 39-75. Gdańsk: GWP.
11. Wprowadzenie do psychologii historycznej. Możliwości i ograniczenia psychohistorii.	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dymkowski, M. (2003). Na styku psychologii i historii. W: M. Dymkowski, <i>Wprowadzenie do psychologii historycznej</i>, 10-25. Gdańsk: GWP. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pawelec, T. (2004). Pojęcie kierunku psychohistorycznego. W: T. Pawelec, <i>Dzieje i nieświadomość. Założenia teoretyczne i praktyka badawcza psychohistorii</i>, r. 1, 17-97. Katowice: Wyd. UŚ.
12. Przykład interpretacji fenomenu historycznego I: geneza nazizmu z perspektywy psychohistorii.	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dymkowski, M. (2020), Nazizm: ucieczka w psychoanalizę. W: M. Dymkowski, <i>Szkice psychologa o historii</i>, 130-134. Kraków: Avalon. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Loewenberg, P. (2002), Psychohistoryczne początki nazistowskiej młodej kohorty. W: T. Pawelec (red.), <i>Psyche i Klio. Historia w oczach psychohistoryków</i>, 227-270. Lublin: UMCS.
13. Przykład interpretacji fenomenu historycznego II: geneza i osobliwości	<p>Literatura obowiązkowa</p>

<p>Holokaustu w świetle wyników badań psychologów i historyków.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Miller, A. G. (2008), Co badania Milgrama nad posłuszeństwem mogą powiedzieć na temat Holokaustu. W: A. G. Miller (red.), Dobro i zło z perspektywy psychologii społecznej, 245-275. Kraków: WAM. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Milgram, S. (2008), Posłuszeństwo wobec autorytetu, 19-60. Kraków: WAM.
<p>14. Holokaust oraz wybrane przypadki zagrażającej przeszłości i ich konsekwencje.</p>	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ul style="list-style-type: none"> - Miller, A. G. (2008), Co badania Milgrama..., j. w. (por. zajęcia 14), 245-275. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Bilewicz, M., Jaworska, M. (2011), Zagrażająca przeszłość i jej wpływ na relacje międzygrupowe. W: M. Kofta, M. Bilewicz (red.), Wobec obcych. Zagrożenia psychologiczne a stosunki międzygrupowe, 21-39. Warszawa: PWN.
<p>15. Jeszcze w kręgu sporów historyków i psychologów o wyjaśnienie fenomenu Holokaustu. Podsumowanie problematyki podejmowanej na spotkaniach.</p>	<p>Literatura obowiązkowa</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dymkowski, M.(2017), O źródłach Holokaustu w świetle badań nad destrukcyjnym posłuszeństwem. Historyka 47, 137-161. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Glick, P. (2009). Jagnięta ofiarne w wilczym przebraniu. Zawistne uprzedzenia, ideologia i czynienie z Żydów kozłów ofiarnych. W: L. S. Niewman, R. Erber, Zrozumieć zagładę. Społeczna psychologia Holokaustu, 103-130. Warszawa: PWN.

Literatura uzupełniająca do wykładów i ćwiczeń wskazana przez koordynatora/ wykładowcę przedmiotu na Wydziale

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania	
W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:	
<p>Bardzo dobra (5,0) Dobra plus (4,5) Dobra (4,0) Dostateczna plus (3,5) Dostateczna (3,0) Niedostateczna (2,0)</p>	<p>od 91 punktów do 100 punktów od 81 punktów do 90 punktów od 71 punktów do 80 punktów od 61 punktów do 70 punktów od 51 punktów do 60 punktów poniżej 51 punktów</p>

Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Punktacja*
---	-------------------

1.	Przed wszystkim udział w dyskusjach podczas spotkań. Dodatkowo punkty można otrzymać za pisemne opracowanie tematu (por. niżej).	51 - 100
----	--	----------

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Cel i tematyka zajęć:

Omawiane i dyskutowane będą - z perspektywy psychologii - aspiracje i dokonania historii i nauk społecznych: socjologii, antropologii kulturowej i ekonomii, jak też relacje tych nauk z psychologią.

Zasady przyznawania punktów i rozliczania nieobecności:

1. Wymagane będzie **wysłuchanie wykładów i udział w dyskusjach** ukazujący znajomość i zrozumienie literatury zakwalifikowanej jako obowiązkowa. Za taką aktywność **będzie można dostać** od 0 do 100 punktów, na kolejnych zajęciach od 0 do 7 punktów (tylko na pierwszych zajęciach od 0 do 2 punktów).
2. Dodatkowo punkty będzie można uzyskać (i **poprawić otrzymaną ocenę**) prezentując pod koniec semestru znajomość tematów, przy podejmowaniu których nie było się na zajęciach lub nie brało się udziału w dyskusji.
3. Student(ka), który(a) opuści nie więcej niż jedno zajęcia, **otrzyma premię** 15 punktów (jednak suma wszystkich punktów nie będzie mogła przekroczyć 100).
4. Po uzgodnieniu z prowadzącym zajęcia student(ka) będzie mógł (mogła) przygotować pisemne opracowanie podejmujące wybrany temat, za co **otrzyma** od 0 do 20 punktów (jednak suma wszystkich punktów nie będzie mogła przekroczyć 100).
5. Student(ka), który(a) opuści cztery lub więcej zajęć **uzyska zaliczenie** tylko wówczas, gdy usprawiedliwi te nieobecności oraz wykaże się znajomością literatury omawianej w trakcie całego semestru.

Pozostałe informacje:

Podczas zajęć prowadzonych zdalnie studenci muszą mieć włączoną kamerę (§9 ust 7 Zasad studiowania).

Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania).

SEMESTR III

Nazwa przedmiotu:

Psychologia osobowości

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	150
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr Jakub Kuś jkus@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
wykład	30	
ćwiczenia	24	

Forma zajęć	Prowadzący - forma stacjonarna	Prowadzący - forma niestacjonarna
wykład	dr Jakub Kuś jkus@swps.edu.pl	dr Jakub Kuś jkus@swps.edu.pl
ćwiczenia	mgr Katarzyna Kulwicka kkulwicka@swps.edu.pl mgr Wojciech Kors wkors@swps.edu.pl	dr Anna Prończuk apronczuk@swps.edu.pl mgr Aleksandra Penza apenza@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS

Liczba godzin kontaktowych	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
	wykład	54	30	42	24
	ćwiczenia		24		18
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	96	32	108	38
	projekt grupowy		32		32
	przygotowanie się do egzaminu		30		36
	uczestnictwo w egzaminie		2		2
Łączny nakład pracy studenta			150		150

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W13	<ul style="list-style-type: none"> - Student ma zaawansowaną wiedzę na temat klasycznych i współczesnych teorii osobowości. - Student w stopniu zaawansowanym zna i rozumie pojęcia teoretyczne psychologii osobowości i ich rolę w wyjaśnianiu zachowań człowieka. - Student w stopniu zaawansowanym zna i rozumie fundamentalne paradygmaty badawcze w psychologii osobowości.
PS1_U1 PS1_U2 PS1_U4	<ul style="list-style-type: none"> - Student posługuje się zaawansowaną terminologią stosowaną w psychologii osobowości. - Student opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka, wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii osobowości, potrafi powiązać tę wiedzę z podejściem badawczym oraz wskazać implikacje praktyczne.
PS1_K1 PS1_K2	<ul style="list-style-type: none"> - Student dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy z zakresu psychologii osobowości w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych - Student refleksyjnie i krytycznie posługuje się wiedzą z zakresu psychologii osobowości.

Treści programowe i formy zajęć	
Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa

<p>1. Przedmiot badań i podstawowe pojęcia psychologii osobowości.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Czym jest psychologia osobowości; najważniejsze koncepcje osobowości powstałe w różnych tradycjach badań. • Rodzaje badań prowadzonych w ramach psychologii osobowości • Osobowość jako konstrukt teoretyczny: teorie osobowości i ich właściwości. • Historia badań nad osobowością. 	<p>Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo UJ. Rozdział 1 - strony 5-32, oraz Rozdział 2.</p>
<p>2. Psychodynamiczne koncepcje osobowości.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Geneza myśli Freuda: tło historyczno-kulturowe • Koncepcja nieświadomości; Id, Ego i Superego. • Dynamika funkcjonowania: instynkty życia i śmierci. • Mechanizmy obronne. • Carl Gustav Jung: psychologia analityczna. • Karen Horney: ujęcie osobowości akcentujące czynniki kulturowe i interpersonalne. • Inni znaczący kontynuatorzy myśli Freuda. • Współczesne spojrzenie na teorie psychodynamiczne i psychoanalityczne. 	<p>Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo UJ. Rozdział 3 oraz Rozdział 4.</p>
<p>3. Humanistyczne koncepcje osobowości.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Koncepcja i krytyka koncepcji Abrahama Masłowa. • Teoria skoncentrowana na osobie Carla Rogersa. • Teoria autodeterminacji Deci'ego i Ryan'a. • Co humanistyczne koncepcje wniosły do psychologii osobowości. 	<p>Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo UJ. Rozdział 5 oraz Rozdział 6.</p>
<p>4. Teorie cechowe.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Czym są cechy osobowości? • Cechowa teoria osobowości Gordona Allporta. • Czynnikowo-analityczna teoria cech Raymonda Cattella . • Trójczynnikowa teoria Hansa Eysencka. • Teoria Wielkiej Piątki: pięcioczynnikowy model osobowości. 	<p>Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. Rozdział 13.</p>
<p>5. Poznawcze podejście w badaniu osobowości.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Teoria konstruktów osobistych George'a Kelly'ego. • Teoria poczucia umiejscowienia kontroli Juliana Rottera. • Koncepcje struktur poznawczych i sztywności poznawczej. 	<p>Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. Rozdział 8.</p>

<ul style="list-style-type: none"> • Umysł i jego pomiar: badania Rokeach'a i Kruglanskiego. 	
<p>6. Teorie uczenia się społecznego, podejście społeczno-poznawcze.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Społeczno-poznawcza teoria osobowości Alberta Bandury. • Kompetencje i umiejętności; przekonania i oczekiwania. • Ja i przekonania na temat własnej skuteczności. • Poczucie własnej skuteczności a zachowania prozdrowotne. • Teoria Waltera Mischela: samoregulacja i motywacja. • Model procesów kontroli i uwagi Carvera i Scheiera. 	<p>Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania</i>. Kraków: Wydawnictwo UJ. Rozdział 12 oraz Rozdział 13.</p>
<p>7. Koncepcje Ja. Samowiedza i jej przemiany.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Czym jest samowiedza? Procesy tworzenia się i przekształcenia samowiedzy. • Różnice między samowiedzą globalną a szczegółową. • Pułapki emocjonalno-poznawcze a zniekształcenia samowiedzy. • Proces modyfikowania samowiedzy poprzez uwewnętrznianie autoprezentacji. • Rola koncepcji interakcjonizmu symbolicznego. 	<p>Dymkowski, M. (1996). <i>Samowiedza w okowach przywdziewanych masek</i> (roz. 1 i 2, s. 14-52). Warszawa: Wydawnictwo Instytutu Psychologii.</p> <p>Dla chętnych:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dymkowski, M. (1996). <i>Samowiedza w okowach przywdziewanych masek</i> (roz. 4, s. 89-131). Warszawa: Wydawnictwo Instytutu Psychologii.
<p>8. Tożsamość a osobowość: podsumowanie.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Teoria rozbieżności Ja Tory'ego Higginsa. • Koncepcja Ja dialogowego i Ja polifonicznego. • Schematy Ja Hazel Markus; koncepcja Marii Jarymowicz: zagadnienie podmiotowości człowieka. • Współczesny status psychologii egzystencjalnej. • Podsumowanie: co osobowością jest a co nią nie jest (i czy da się jednoznacznie odpowiedzieć na to pytanie). 	<p>Jarymowicz, M. (2008). <i>Psychologiczne podstawy podmiotowości</i> (cz. 3, roz. 7, s. 59-74; cz. 7, s. 179-184). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.</p> <p>Oleś, P. (2008). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości</i> (Roz. 9.2; s. 231-264; Roz. 13.1-13.4; s. 370-384). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.</p> <p>Dla chętnych:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Grzegorek, T. (2000). <i>Tożsamość a poczucie tożsamości. Próba uporządkowania problematyki</i>. W: A. Gałdowa (red.), <i>Tożsamość człowieka</i> (s. 53-71). Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Ćwiczenia

Treści programowe

Literatura obowiązkowa

Psychodynamiczne podejście do osobowości.	– Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe.</i> Wydawnictwo Naukowe Scholar. Rozdział 2 oraz Rozdział 4.1
Osobowość w ujęciu psychologii humanistycznej. Motywacyjne składniki osobowości.	– Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe.</i> Wydawnictwo Naukowe Scholar. Rozdział 5 oraz Rozdział 11.2
Teorie cechowe. Zastosowanie i ocena cechowego ujęcia osobowości.	– Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania.</i> Wydawnictwo UJ. Rozdział 8
Ile jest ja w osobowości? Rozbieżności w systemie Ja i ich znaczenie regulacyjne.	– Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe.</i> Wydawnictwo Naukowe Scholar. Rozdział 9.2 Dla chętnych: – Bąk, W. (2018). <i>Standardy Ja. Hierarchiczny model samowiedzy.</i> Wydawnictwo Liberi Libri. Rozdział 1
Poznawcze podejście do osobowości.	– Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania.</i> Wydawnictwo UJ. Rozdział 11
Charakterystyczne adaptacje. Przekonania na temat siebie i świata oraz ich rola w regulacji zachowania.	– Oleś, P.K. (2018). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Wydanie nowe.</i> Wydawnictwo Naukowe Scholar. Rozdział 9.1
Osobowość a stres i zdrowie. Funkcjonalne znaczenie osobowości.	– Ogińska-Bulik, N. i Juczyński, Z. (2008). <i>Osobowość stres a zdrowie.</i> Difin. Rozdziały 3, 4 i 5.
Porównanie głównych teorii osobowości.	– Cervone D., Pervin L.A. (2011). <i>Osobowość. Teoria i badania.</i> Wydawnictwo UJ. Rozdział 15 oraz (wcześniej wymieniona) literatura obowiązkowa do wykładu i ćwiczeń z całego semestru

Literatura uzupełniająca do wykładów i ćwiczeń wskazana przez koordynatora/wykładowcę przedmiotu na Wydziale.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania	
W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:	
Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Egzamin pisemny (w formie testowej, obejmujący treści z całości wykładu)	26-50

2.	<p>1. Kolokwium w postaci dwóch wejściówek - 20 punktów</p> <p>2. Aktywność podczas zajęć – 10 punktów</p> <p>3. Praca pisemna – 20 punktów</p> <p>Szczegółowe informacje dotyczące zadań zaliczeniowych zostaną przekazane podczas zajęć.</p>	25-50
----	---	-------

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Do zaliczenia przedmiotu wymagane jest zdobycie 51 pkt. sumarycznie oraz uzyskanie minimalnej liczby punktów wymaganej do zaliczenia poszczególnych zadań

Zadania zaliczeniowe:

Kolokwium w postaci dwóch wejściówek - Z każdej wejściówki można otrzymać max. 10 pkt (minimum zaliczeniowe dla jednej wejściówki to 5 pkt). Można poprawiać tylko te wejściówki, które zostały niezaliczone. Możliwa jest jedna poprawa. W sytuacji nie napisania wejściówki w pierwszym terminie istnieje możliwość jednego podejścia do zaliczenia. Wejściówki mogą zawierać zarówno pytanie zamknięte, jak i otwarte.

Aktywność - Za bieżącą aktywność na zajęciach można otrzymać sumarycznie maksymalnie 10 pkt. Minimum do zaliczenia tej składowej to 3 pkt.

Praca pisemna - Studenci realizują pracę w 2-4 osobowych zespołach zgodnie z zadaniem przez prowadzącego tematem i w wyznaczonym limicie słów (max. 1500). Opracowanie pracy pisemnej składa się z dwóch części:

1) prezentacja założeń do pracy pisemnej zgodnie z wyznaczonym szablonem prezentacji (pełne składy zespołów prezentują założenia do pracy na wskazanych przez prowadzącego zajęciach); za przedstawienie założeń zespół otrzymuje 5 pkt. (brak prezentacji skutkuje otrzymaniem 0 pkt.);

2) praca pisemna złożona przez zespoły w wyznaczonym terminie (max. 20 pkt). Łącznie za pracę pisemną studenci otrzymują max. 20 pkt, min. zaliczeniowe to 12 pkt.

Liczba punktów do zdobycia podczas całych zajęć: łącznie maksymalnie 100 punktów w semestrze, w tym:

- max. 50 pkt. z wykładu
- max. 50 pkt. z ćwiczeń

Kryteria oceny:

Kryteria oceniania pracy zaliczeniowej	Maksymalna liczba punktów dla danego kryterium
Wykonanie i przedstawienie prezentacji założeń pracy pisemnej Prezentacja odbędzie się na zajęciach wskazanych przez osobę prowadzącą.	0/5
Spełnienie formalnych wymogów	0 - 2

Praca powinna mieścić się w limicie 1500 słów. Przekroczenie limitu o maksymalnie 100 słów skutkuje przyznaniem 1 punktu, przekroczenie o ponad 100 słów skutkuje przyznaniem 0 punktów.	
Spójna i logiczna argumentacja Główna idea jest jasna dla czytelnika, argumenty są logicznie połączone, a cytowana literatura jest logicznie powiązana z treścią pracy.	0 - 4
Jakość przedstawionych danych naukowych i stan wiedzy Autorzy prawidłowo stosują terminologię psychologiczną, praca odnosi się do zadanego tematu. W pracy autorzy analizują fakty związane z psychologią osobowości, wyniki badań, dane empiryczne, które są merytorycznie poprawne (tj. dokładnie opisane i prawidłowe) i odnoszą się do zagadnień z zakresu osobowości człowieka. W pracy należy odwołać się do minimum 5 publikacji naukowych, w tym wyników 3 badań empirycznych.	0 - 7
Standardy APA 7 Praca spełnia standardy edytorskie APA 7.	0 - 2
Razem	12 - 20

Poprawianie zadań:

Zadanie zaliczeniowe można skonsultować z osobą prowadzącą zajęcia przed ich złożeniem. Zadania, które spełniły kryteria zaliczenia (zostały zaliczone przez osobę prowadzącą zajęcia), nie podlegają poprawie.

Wejściówka, która została oceniona na 0 punktów musi zostać poprawiona w terminie wyznaczonym przez osobę prowadzącą zajęcia. Niezaliczone wejściówki można poprawiać tylko raz (termin poprawy ustala osoba prowadząca zajęcia; poprawa powinna odbyć się do końca zajęć w danym semestrze, zgodnie z zatwierdzonym przez Dziekana harmonogramem zajęć dydaktycznych).

Niezaliczonej pracy pisemnej nie można poprawiać.

Terminy składania zadań zaliczeniowych:

Dokładne terminy oddania poszczególnych zadań zaliczeniowych wskaże osoba prowadząca podczas pierwszych zajęć.

Zadanie zaliczeniowe oddane do 3 dni po ustalonym terminie będzie ocenione na maksymalnie 50% punktów możliwych do uzyskania za to zadanie. Za zadanie oddane ponad 3 dni po terminie cały zespół projektowy otrzymuje 0 punktów.

Forma egzaminu:

Egzamin składa się z 25 pytań testowych jednokrotnego wyboru, za poprawną odpowiedź na każde z pytań można zdobyć 2 pkt. (łącznie 50 pkt.). Wykładowca zastrzega sobie możliwość zmiany formy egzaminu odbywającego się w terminie indywidualnym lub przywróconym (§32 ust. 5 i ust. 7 Regulaminu studiów).

Obecności:

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa. Dopuszcza się nieusprawiedliwione nieobecności na maksymalnie 2 spotkaniach w przypadku ćwiczeń.

Wszystkie nieobecności ponad ten limit muszą być usprawiedliwione np. zwolnieniem lekarskim w przypadku choroby. Osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć sposób nadrobienia nieobecności, np. odpowiedź ustną podczas konsultacji lub wykonanie zadań zastępczych. Nieobecność na ponad 50% spotkań skutkuje niezaliczeniem przedmiotu, bez względu na przyczynę nieobecności. W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18 Regulaminu Studiów).

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który wyjaśnia sprawę i może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy osoby lub zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Praca w grupach:

W przypadku zadania, które wymaga pracy w grupie: studenci pracujący wspólnie w grupach otrzymają identyczne oceny. Studenci sami dzielą pracę i biorą odpowiedzialność za to, by podział ten był sprawiedliwy i sensowny.

Pozostałe informacje:

Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania).

Nazwa przedmiotu:

Psychologia poznawcza

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	150
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr hab. Jarosław Orzechowski jorzechowski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
wykład	30	24
ćwiczenia	24	18

Forma zajęć	Prowadzący - forma stacjonarna	Prowadzący - forma niestacjonarna
wykład	dr hab. Jarosław Orzechowski jorzechowski@swps.edu.pl	dr hab. Jarosław Orzechowski jorzechowski@swps.edu.pl
ćwiczenia	mgr Joanna Śmieja jsmieja@swps.edu.pl mgr Agata Tokarek atokarek1@swps.edu.pl	mgr Joanna Śmieja jsmieja@swps.edu.pl dr Aleksandra Różańska arozanska1@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS

Liczba godzin kontaktowych	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
	wykład	54	30	42	24
	ćwiczenia		24		18
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	96	32	108	38
	przygotowanie projektu grupowego		10		10
	przygotowanie pracy pisemnej		20		20
	przygotowanie się do egzaminu		32		38
	uczestnictwo w egzaminie		2		2
Łączny nakład pracy studenta			150		150

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W12	<ul style="list-style-type: none"> - Student w stopniu zaawansowanym zna pojęcia w zakresie procesów poznawczych. - Student w stopniu zaawansowanym zna aktualne teorie w zakresie procesów poznawczych. - Student w zaawansowanym stopniu zna metody badawcze w zakresie procesów poznawczych. - Student dostrzega powiązania poszczególnych procesów poznawczych między sobą. - Student w zaawansowanym stopniu rozumie znaczenie procesów poznawczych dla codziennego funkcjonowania w różnych sytuacjach.
PS1_U1 PS1_U2 PS1_U4	<ul style="list-style-type: none"> - Student potrafi formułować problemy badawcze z obszaru psychologii poznawczej. - Student opisuje, analizuje i interpretuje zachowania człowieka, wykorzystując wiedzę z zakresu procesów poznawczych. - Student posługuje się terminologią stosowaną w psychologii procesów poznawczych.
PS1_K3 PS1_K5	<ul style="list-style-type: none"> - Student refleksyjnie i krytycznie posługuje się wiedzą dotyczącą procesów poznawczych, jest świadomy ograniczeń epistemologicznych psychologii poznawczej. - Student poddaje krytycznej refleksji cele własne i zespołowe oraz sposoby ich osiągnięcia.

Treści programowe i formy zajęć

Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Czym zajmuje się psychologia poznawcza?	
W jaki sposób spostrzegamy świat?	– Maruszewski, T. (2017). Psychologia poznania. Umysł i świat. Nowe poszerzone wydanie. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
Natura i funkcje uwagi	– Maruszewski, T. (2017). Psychologia poznania. Umysł i świat. Nowe poszerzone wydanie. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
Rozumienie pamięci – zdolność czy proces?	– Maruszewski, T. (2017). Psychologia poznania. Umysł i świat. Nowe poszerzone wydanie. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
Czym jest wyobraźnia?	– Maruszewski, T. (2017). Psychologia poznania. Umysł i świat. Nowe poszerzone wydanie. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
Czym są pojęcia, jak są tworzone?	– Maruszewski, T. (2017). Psychologia poznania. Umysł i świat. Nowe poszerzone wydanie. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
Czym jest myślenie?	– Maruszewski, T. (2017). Psychologia poznania. Umysł i świat. Nowe poszerzone wydanie. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
Strategie rozwiązywania problemów	– Maruszewski, T. (2017). Psychologia poznania. Umysł i świat. Nowe poszerzone wydanie. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
Techniki pamięciowe i trening poznawczy	– Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza. Wydanie nowe</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN (rozdział 9.2.4; s. 367-372) – Nęcka, E. (2018). <i>Trening poznawczy</i> . Sopot: Smak Słowa – Bąbel, P., Baran, A. (2000). <i>Trening pamięci</i> . Warszawa: Diffin
Wydawanie sądów i podejmowanie decyzji	– Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza. Wydanie nowe</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

Zastosowania praktyczne psychologii poznawczej	– Zaleśkiewicz, T. i Falkowski, A. (2011). Psychologia poznawcza w praktyce. Ekonomia, biznes, polityka. Warszawa: PWN.
--	---

W trakcie wykładu prowadzący może wskazać strony z powyższej literatury obowiązujące studentów do egzaminu oraz dodatkową literaturę uzupełniającą.

Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa (numery stron obowiązujące na poszczególne spotkania oraz dodatkowe rekomendowane pozycje zostały zamieszczone w tabeli w sekcji "Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu")
Psychologia poznawcza w relacji do innych dziedzin psychologii	– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat. Nowe poszerzone wydanie.</i> Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. – Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza.</i> Warszawa: PWN.
Spostrzeganie	– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat. Nowe poszerzone wydanie.</i> Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. – Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza.</i> Warszawa: PWN.
Uwaga	– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat. Nowe poszerzone wydanie.</i> Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. – Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza.</i> Warszawa: PWN.
Różne typy pamięci	– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat. Nowe poszerzone wydanie.</i> Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. – Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza.</i> Warszawa: PWN.
Pojęcia	– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat. Nowe poszerzone wydanie.</i> Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. – Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza.</i> Warszawa: PWN.
Myślenie i rozwiązywanie problemów	– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat. Nowe poszerzone wydanie.</i>

	Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. – Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i> . Warszawa: PWN.
Poznawcza psychologia starzenia się	– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat. Nowe poszerzone wydanie</i> . Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. – Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i> . Warszawa: PWN.
Decyzje	– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat. Nowe poszerzone wydanie</i> . Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. – Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i> . Warszawa: PWN.
Paradygmaty badawcze w psychologii poznawczej	– Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat. Nowe poszerzone wydanie</i> . Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. – Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i> . Warszawa: PWN.
Praktyczne zastosowania psychologii poznawczej	Literatura samodzielnie poszukiwana przez studentów w ramach zadań

Literatura uzupełniająca do wykładów i ćwiczeń wskazana przez koordynatora/wykładowcę przedmiotu na Wydziale

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Przy zaliczaniu każda z form realizacji (z wyjątkiem aktywności) wymaga otrzymania przez studenta co najmniej 50% punktów (w przypadku sprawdzianu jest to 50% + 1 pkt)

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Egzamin (z treści omawianych na wykładzie)	21-40
2.	Praca pisemna (ćwiczenia)	10-20
3.	Prezentacja zespołowa (ćwiczenia)	7,5-15

4.	Wejściówki (ćwiczenia)	8-16
5.	Aktywność (ćwiczenia)	mx 9 pkt

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe

1. Kryteria oceny:

Praca pisemna. Praca pisemna polega na opracowaniu projektu badawczego nawiązującego do wybranego paradygmatu stosowanego w psychologii procesów poznawczych. Praca powinna mieć objętość od 1000 do 1500 słów (do tego limitu nie wlicza się strony tytułowej oraz bibliografii). Praca przygotowywana jest w grupach 3-4 osobowych.

Kryteria oceny:

Merytoryczna zawartość pracy – 15 pkt

- Przedstawienie wybranego paradygmatu (0-3 pkt)
- Pytanie badawcze (wynikające z przeglądu literatury i innowacyjne) (0-3 pkt)
- Podłoże teoretyczne (przedstawienie koncepcji teoretycznej, która może stanowić wyjaśnienie dla zjawiska ujętego w pytaniu badawczym) (0-3 pkt)
- Opisanie przebiegu badania w przejrzysty sposób (0-3 pkt)
- Poprawne zastosowanie wybranego paradygmatu w projekcie badawczym (0-3 pkt)

Formalna strona pracy – 5 pkt

- odsyłacze do literatury (zgodne z APA) - obecność i poprawność (0-1 pkt)
- bibliografia (zgodna z APA) - obecność, poprawność, zgodność z odnośnikami w tekście (0-1 pkt)
- Wykorzystanie minimum 3 źródeł naukowych (0-1 pkt)
- Uwzględnienie minimum 1 badania naukowego i opisanie wynikających z niego wniosków (0-1 pkt)
- Poprawność językowa (0-1 pkt)

Prezentacja zespołowa. Zadanie polega na przygotowaniu prezentacji o zastosowaniach psychologii poznawczej w praktyce. Prezentacja powinna zawierać informację o procesach poznawczych wybranych przez grupę, przykład/y ich praktycznego zastosowania oraz wykaz literatury. Dodatkowym atutem będzie uzasadnienie wyboru wybranego tematu.

Czas trwania prezentacji nie może przekroczyć 15 minut. Dodatkowo przewiduje się 5 minut na pytania. Prezentacja przygotowywana jest w grupach 3-4 osobowych.

Kryteria oceny:

- Poprawność merytoryczna (rzetelność przedstawianych procesów poznawczych, odpowiednie dopasowanie przykładów zastosowania) (0-7 pkt)
- Sposób prezentacji (oceniany odrębnie dla każdej osoby z zespołu) (0-3 pkt)
- Formalna staranność wykonania projektu (poprawność językowa, przestrzeganie wymogów APA) (0-2 pkt)
- Zmieszczenie się w ramach czasowych (15 min.) (0-1 pkt)
- Zadanie merytorycznego pytania innej grupie (0-1 pkt)
- Trafność odpowiedzi na pytania od studentów/prowadzącego (0-1 pkt)

1. Poprawianie zadań:

Zadania zaliczeniowe można konsultować z osobą prowadzącą zajęcia przed ich złożeniem. Zadania, które spełniły kryteria zaliczenia (zostały zaliczone przez osobę prowadzącą zajęcia), nie podlegają

poprawie. Niezaliczone kolokwium można poprawiać tylko raz (termin poprawy ustala osoba prowadząca zajęcia; poprawa powinna odbyć się do końca zajęć w danym semestrze, zgodnie z zatwierdzonym przez Dziekana harmonogramem zajęć dydaktycznych).

2. Terminy składania zadań zaliczeniowych:

Dokładne terminy oddania poszczególnych zadań zaliczeniowych wskaże osoba prowadząca podczas pierwszych zajęć. Zadanie zaliczeniowe oddane do 7 dni po ustalonym terminie będzie ocenione na maksymalnie 50% punktów możliwych do uzyskania za to zadanie. Za zadanie oddane ponad 7 dni po terminie studentka/student otrzymuje 0 punktów.

3. Forma egzaminu:

Pisemny test wyboru złożony z 20 pytań zamkniętych. Wykładowca zastrzega sobie możliwość zmiany formy egzaminu odbywającego się w terminie indywidualnym lub przywróconym (§32 ust. 5 i ust. 7 Regulaminu studiów).

Obecności

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa. Dopuszcza się nieusprawiedliwione nieobecności na maksymalnie 2 spotkaniach w przypadku ćwiczeń.

Wszystkie nieobecności ponad ten limit muszą być usprawiedliwione np. zwolnieniem lekarskim w przypadku choroby. Osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć sposób nadrobienia nieobecności, np. odpowiedź ustną podczas konsultacji lub wykonanie zadań zastępczych. Nieobecność na ponad 50% spotkań skutkuje niezaliczeniem przedmiotu, bez względu na przyczynę nieobecności. W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18 Regulaminu Studiów).

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który wyjaśnia sprawę i może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy osoby lub zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Praca w grupach:

Studenci pracujący wspólnie w grupach otrzymują identyczne oceny. Studenci sami dzielą pracę i biorą odpowiedzialność za to, by podział ten był sprawiedliwy i sensowny. Jeżeli jeden z autorów pracy jest nieobecny na zajęciach, pozostali mają obowiązek przedstawić wspólną pracę. Osoba nieobecna podczas prezentacji projektu musi usprawiedliwić nieobecność, a osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć dodatkowe zadanie zaliczeniowe.

Jeśli osoba prowadząca zajęcia uzna, że podział pracy w ramach zespołu nie był równy, może indywidualnie ocenić wkład każdego z członków zespołu.

Pozostałe informacje:

Podczas zajęć studenci nie mogą korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania).

Literatura obowiązkująca na poszczególne spotkania.

Prowadzący mają możliwość wprowadzania korekt w literaturze wymaganej na dane spotkanie (np. w zakresie numerów stron) powinni jednak poinformować o tym studentów z wyprzedzeniem.

Ze względów organizacyjnych mogą wystąpić zmiany w kolejności omawianych tematów jednak w takim wypadku prowadzący powinien poinformować o tym studentów z wyprzedzeniem, tak aby mieli oni możliwość zapoznania się z odpowiednią literaturą przed spotkaniem.

Nr spotkania	Temat spotkania	Literatura/uwagi
1 (4h)	<p>Psychologia poznawcza w relacji do innych dziedzin psychologii.</p> <p>Paradygmaty badawcze w psychologii poznawczej.</p>	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat. Nowe poszerzone wydanie.</i> Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. (s. 35-39: "czy istnieje paradygmat poznawczy?") <p>Literatura dodatkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza. Wydanie nowe.</i> Warszawa: PWN. (s. 33-35: "psychologia a inne dziedziny badań nad poznaniem") – Engle, R. W., Sędek, G., von Hecker, U., McIntosh, D. N. (2006). <i>Ograniczenia poznawcze. Starzenie się i psychopatologia.</i> Warszawa: PWN. (strony 16-27: "krótki kurs paradygmatów badawczych")
2 (2h)	Spostrzeganie	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat. Nowe poszerzone wydanie.</i> Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. (s. 53-60: "spór o strukturę spostrzeżeń w psychologii klasycznej jako wprowadzenie do analizy relacji między elementami sensorycznymi i percepcyjnymi") <p>Literatura dodatkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat. Nowe poszerzone wydanie.</i> Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. (s. 42-50: "problemy podstawowe").
3 (2h)	Uwaga	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat. Nowe poszerzone wydanie.</i> Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. (rozdziały 3.1. i 3.3.; s. 87-94 i 96-112)
4 (2h)	Pamięć	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat. Nowe poszerzone wydanie.</i>

		<p>Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. (rozdziały 4.3. i 5.2.; s. 143 - 175 i 187 - 195)</p> <p>Literatura dodatkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Oroń, A. (2015). Pamięć robocza i jej rola w procesach uczenia się i pamięci. <i>Nowa Audiofonologia</i>, 4(3), 33-41.
5 (2h)	Pojęcia	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza</i>. Warszawa: PWN. (s. 93 – 96; s. 118 – 125) <p>Literatura dodatkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Prentka, M. (2007). Zdzisław Chlewiński (red.)/<i>Psychologia poznawcza w trzech ostatnich dekadach XX wieku</i>. Gdańsk (R. 12, "Schematy – cegiełki poznania")
6 (2h)	Myślenie i rozwiązywanie problemów, Kontrola poznawcza, samokontrola	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Maruszewski, T. (2017). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat. Nowe poszerzone wydanie</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. (s. 357 - 359; "Czym jest myślenie?") i (s. 384 - 390; "Charakterystyka operacji umysłowych") – Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza. Wydanie nowe</i>. Warszawa: PWN (R. 6.3; s. 461 - 467 ("Typy problemów"))
7 (2h)	Decyzje	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Nęcka, E., Orzechowski, J., Szymura, B., Wichary, S. (2020). <i>Psychologia poznawcza. Wydanie nowe</i>. Warszawa: PWN (s. 542 - 558)
8 (2h)	Konsultacje projektów badawczych i prezentacji	Studenci na zajęcia powinni mieć przygotowane wstępne wersje projektów i prezentacji
9 (4h)	Prezentacje studentów; Praktyczne zastosowania psychologii;	
10 (2h)	Poznawcza psychologia starzenia się	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Sobków, A. (2011). Wpływ starzenia się na podejmowanie decyzji. <i>Decyzje</i>, (15), 23-42. (s. 26-30: porównanie efektywności przetwarzania deliberacyjnego i intuicyjnego u osób starszych). – Byczewska - Konieczny, K. (2017). <i>Jak starzeje się umysł? O funkcjonowaniu poznawczym osób starszych i jego zróżnicowaniu</i>

		<i>indywidualnym</i> . Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego (s. 19 - 33: Poznawcze skutki starzenia się).
--	--	---

Nazwa przedmiotu:

Podstawy metodologii i statystyki

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	8 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	200
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr hab. Jakub Traczyk, prof. Uniwersytetu SWPS jtraczyk@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
wykład	30	24
ćwiczenia	24	18

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
wykład	dr hab. Jakub Traczyk, prof. Uniwersytetu SWPS jtraczyk@swps.edu.pl	dr hab. Jakub Traczyk, prof. Uniwersytetu SWPS jtraczyk@swps.edu.pl
ćwiczenia	dr Jarosław Kulbat jkulbat@swps.edu.pl	dr Bogusława Błoch bbloch@swps.edu.pl mgr Kacper Sawicki ksawicki@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS

Forma zajęć	Liczba godzin -	Liczba godzin -
-------------	-----------------	-----------------

		forma stacjonarna		forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	wykład	54	30	42	24
	ćwiczenia		24		18
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	146	30	158	36
	wykonanie prac domowych		10		10
	przygotowanie się do sprawdzianu zaliczeniowego		52		52
	przygotowanie się do egzaminu		52		58
	uczestnictwo w egzaminie		2		2
Łączny nakład pracy studenta			200		200

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W20 PS1_W21	<ul style="list-style-type: none"> Student w stopniu zaawansowanym zna kluczowe pojęcia z zakresu metodologii badań eksperymentalnych i korelacyjnych, ma wiedzę na temat metod i planów badawczych w psychologii, Student w stopniu zaawansowanym zna kluczowe zagadnienia statystyki opisowej i indukcyjnej, Student rozumie współzależności zachodzące między wymaganiami metodologicznymi a wymaganiami etycznymi w prowadzeniu badań.
PS1_U2	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi opracować statystycznie wyniki prostych badań eksperymentalnych i korelacyjnych, Student potrafi posługiwać się wybranym pakietem statystycznym.
PS1_K9	<ul style="list-style-type: none"> Student jest świadomy ograniczeń związanych z korzystaniem z empirycznych źródeł wiedzy, Student jest przekonany o konieczności przestrzegania zasad etycznych w badaniach naukowych.

Treści programowe i formy zajęć	
Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Wprowadzenie do zagadnień metodologii badań psychologicznych.	<ul style="list-style-type: none"> Shaughnessy, J., Zechmeister, E., Zechmeister, J. (2002). Metody badawcze w psychologii. GWP.

	<ul style="list-style-type: none"> – Brzeziński, J. (2023). Metodologia badań psychologicznych: wydanie nowe. Wydawnictwo Naukowe PWN.
Teoria naukowa, hipotezy, konceptualizacja badania.	<ul style="list-style-type: none"> – Chalmers, A. (1997). Czym jest to, co zwiemy nauką? Wydawnictwo Siedmiogród. – Shaughnessy, J., Zechmeister, E., Zechmeister, J. (2002). Metody badawcze w psychologii. GWP. – Brzeziński, J. (2023). Metodologia badań psychologicznych: wydanie nowe. Wydawnictwo Naukowe PWN. – Nęcka, E. (2023). Psychologia: wprowadzenie (rozdział 2). Wydawnictwo Naukowe Scholar.
Wybór modelu badawczego: model eksperymentalny i korelacyjny	<ul style="list-style-type: none"> – Shaughnessy, J., Zechmeister, E., Zechmeister, J. (2002). Metody badawcze w psychologii. GWP. – Cronbach, L. J. (2006). Dwa nurty psychologii naukowej. W: J. Brzeziński (red.), Metodologia badań psychologicznych. Wybór tekstów. Wydawnictwo Naukowe PWN. – Brzeziński, J. (2000). Badania eksperymentalne w psychologii i pedagogice. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar
Wnioskowanie przyczynowe.	<ul style="list-style-type: none"> – Pearl, J., & Mackenzie, D. (2021). Przyczyny i skutki: rewolucyjna nauka wnioskowania przyczynowego. Copernicus Center Press. – Paulewicz, B. (2023). Wprowadzenie do teorii wnioskowania przyczynowego dla psychologów: testowalne i nietestowalne założenia przyczynowe i statystyczne. Przegląd Psychologiczny, 66(1), 93–124. https://doi.org/10.31648/przegldpsychologiczny.9461
Próba i jej dobór.	<ul style="list-style-type: none"> – Brzeziński, J. (2005). Metodologia badań psychologicznych. Wydawnictwo Naukowe PWN (str. 343-346). – Shaughnessy, J., Zechmeister, E., Zechmeister, J. (2002). Metody badawcze w psychologii. GWP.
Podstawy wnioskowania statystycznego. Prawdopodobieństwo i losowość.	<ul style="list-style-type: none"> – Shaughnessy, J., Zechmeister, E., Zechmeister, J. (2002). Metody badawcze w psychologii. GWP – Francuz, P., & Mackiewicz, R. (2007). Liczby nie wiedzą, skąd pochodzą: przewodnik po metodologii i statystyce: nie tylko dla psychologów. Wydawnictwo KUL.
Statystyka opisowa. Zmienne i rozkłady.	<ul style="list-style-type: none"> – Bedyńska, S., & Cypryańska, M. (2013). Statystyczny drogowskaz. Tom 1. Sedno/SWPS. – Shaughnessy, J., Zechmeister, E., Zechmeister, J. (2002). Metody badawcze w psychologii. GWP. – Francuz, P., & Mackiewicz, R. (2007). Liczby nie wiedzą, skąd pochodzą: przewodnik po metodologii i statystyce: nie tylko dla psychologów. Wydawnictwo KUL.
Wybrane zagadnienia testów statystycznych.	<ul style="list-style-type: none"> – Bedyńska, S., & Cypryańska, M. (2013). Statystyczny drogowskaz. Tom 1. Sedno/SWPS. – Shaughnessy, J., Zechmeister, E., Zechmeister, J. (2002). Metody badawcze w psychologii. GWP.

	<ul style="list-style-type: none"> – Francuz, P., & Mackiewicz, R. (2007). Liczby nie wiedzą, skąd pochodzą: przewodnik po metodologii i statystyce: nie tylko dla psychologów. Wydawnictwo KUL.
Etyka badań psychologicznych.	<ul style="list-style-type: none"> – Shaughnessy, J., Zechmeister, E., Zechmeister, J. (2002). Metody badawcze w psychologii. GWP – Brzeziński, J. & Toeplitz-Winiewska, M. (red.). (2004). Etyczne dylematy psychologii. Academica Wydawnictwo SWPS (224-268).
Otwarta nauka, prerejestracja, badania replikacyjne i metaanalizy.	<ul style="list-style-type: none"> – Budzicz, Ł. (2015). Dyskusja “po Stapelu”. Wokół rzetelności badań i publikacji w psychologii. Roczniki Psychologiczne, 18(1), 9–24. https://doi.org/10.18290/rpsych.2015.18.1-1p1 – https://www.youtube.com/watch?v=Yn3ph5-LMZw – von Hippel P. T. (2022). Is Psychological Science Self-Correcting? Citations Before and After Successful and Failed Replications. Perspectives on psychological science : a journal of the Association for Psychological Science, 17(6), 1556–1565. https://doi.org/10.1177/17456916211072525 – Moreau, D., & Gamble, B. (2022). Conducting a meta-analysis in the age of open science: Tools, tips, and practical recommendations. Psychological Methods, 27(3), 426–432. https://doi.org/10.1037/met0000351 – Romero, F. (2019). Philosophy of science and the replicability crisis. Philosophy Compass, 14(11), e12633. https://doi.org/10.1111/phc3.12633
Uzasadnienie wielkości próby: istotność, moc testu i wielkość efektu.	<ul style="list-style-type: none"> – Lakens, D. (2022). Sample Size Justification. Collabra: Psychology, 8(1), 33267. https://doi.org/10.1525/collabra.33267 – Jarmakowska-Kostrzanowska, L. . (2021). Istotnie statystyczna moc testu – analiza mocy i jej miejsce w przyborniku badacza oraz interpretacja (nie)istotności statystycznej przy małej (dużej) mocy testu. Przegląd Psychologiczny, 64(4), 83–99. https://doi.org/10.31648/pp.7359
Wizualizacja wyników	<ul style="list-style-type: none"> – Field, A., Miles, J., & Field, Z. (2012). Discovering statistics using R. Sage publications. – American Psychological Association. (2021). Figure setup. https://apastyle.apa.org/style-grammar-guidelines/tables-figures/figures

Ćwiczenia

Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Pomiar w psychologii i opis statystyczny zmiennych.	<ul style="list-style-type: none"> – Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.) (2013). Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego. Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 17-82).

Podstawowe operacje na danych i przekształcenia danych.	– Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.) (2013). Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego. Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 47-82 i 113-132).
Wskaźniki opisowe dla zmiennych i ich interpretacja.	– Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.) (2013). Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego. Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 83-112).
Wprowadzenie do wnioskowania statystycznego.	– Babbie, E. (2004). Badania społeczne w praktyce. Wydawnictwo Naukowe PWN (str. 497-510).
Testy różnic między średnimi.	– Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.) (2013). Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego. Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 159-184).
Współczynniki korelacji i kontyngencji.	– Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.) (2013). Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego. Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 197-222).
Wprowadzenie do regresji liniowej.	– Bedyńska, S., Cypryańska, M. (red.) (2013). Statystyczny drogowskaz 1. Praktyczne wprowadzenie do wnioskowania statystycznego. Wydawnictwo SWPS „Academica” (str. 223-233).
Wizualizacja wyników.	– Field, A., Miles, J., & Field, Z. (2012). Discovering statistics using R. Sage publications. – American Psychological Association. (2021). Figure setup. https://apastyle.apa.org/style-grammar-guidelines/tables-figures/figures
Istotność, moc testu i wielkość efektu	– Field, A., Miles, J., & Field, Z. (2012). Discovering statistics using R. Sage publications. – Jarmakowska-Kostrzanowska, L. . (2021). Istotnie statystyczna moc testu – analiza mocy i jej miejsce w przyborniku badacza oraz interpretacja (nie)istotności statystycznej przy małej (dużej) mocy testu. Przegląd Psychologiczny, 64(4), 83–99. https://doi.org/10.31648/pp.7359

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Egzamin testowy (20 pytań wielokrotnego wyboru)	21-40

2.	Zadanie domowe 1 (indywidualne), polegające na analizie i opisie wyników badania korelacyjnego zgodnie ze standardami APA. Termin przesyłania zadania domowego wyznaczany jest przez wykładowcę.	10-20
3.	Zadanie domowe 2 (indywidualne), polegające na analizie i opisie wyników badania eksperymentalnego (testującego różnice między średnimi) zgodnie ze standardami APA. Termin przesyłania zadania domowego wyznaczany jest przez wykładowcę.	10-20
4.	Kolokwium zaliczeniowe (indywidualne wykonywanie analiz w pakiecie statystycznym oraz interpretacja ich wyników). Termin kolokwium wyznaczany jest przez wykładowcę.	10-20

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe

1. Kryteria oceny:

Dla zadania domowego 1 i 2 oraz kolokwium kryteria oceny to (za każde maksymalnie 5 punktów):

- poprawność przeprowadzonych analiz (np. wybór odpowiedniego testu),
- poprawność opisu i raportowania wyników zgodnie ze standardami APA
- poprawność interpretacji wyników,
- jakość wizualizacji wyników.

2. Poprawianie zadań:

Zadania zaliczeniowe można konsultować z osobą prowadzącą zajęcia przed ich złożeniem. Zadania, które spełniły kryteria zaliczenia (zostały zaliczone przez osobę prowadzącą zajęcia), nie podlegają poprawie.

Niezaliczone kolokwium można poprawiać tylko raz (termin poprawy ustala osoba prowadząca zajęcia; poprawa powinna odbyć się do końca zajęć w danym semestrze, zgodnie z zatwierdzonym przez Dziekana harmonogramem zajęć dydaktycznych).

3. Terminy składania zadań zaliczeniowych:

Dokładne terminy oddania poszczególnych zadań zaliczeniowych wskaże osoba prowadząca podczas pierwszych zajęć.

Zadanie zaliczeniowe oddane do 5 dni po ustalonym terminie będzie ocenione na maksymalnie 50% punktów możliwych do uzyskania za to zadanie. Za zadanie oddane ponad 10 dni po terminie studentka/student otrzymuje 0 punktów.

4. Forma egzaminu:

Egzamin testowy (20 pytań wielokrotnego wyboru).

Wykładowcy zastrzegają sobie możliwość zmiany formy egzaminu odbywającego się w terminie indywidualnym lub przywróconym (§32 ust. 5 i ust. 7 Regulaminu studiów).

Obecności:

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa. Dopuszcza się nieusprawiedliwione nieobecności na maksymalnie 2 spotkaniach w przypadku ćwiczeń.

Wszystkie nieobecności ponad ten limit muszą być usprawiedliwione np. zwolnieniem lekarskim w przypadku choroby. Osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć sposób nadrobienia nieobecności, np. odpowiedź ustną podczas konsultacji lub wykonanie zadań zastępczych. Nieobecność na ponad 50% spotkań (spotkań) skutkuje niezaliczeniem przedmiotu, bez względu na przyczynę nieobecności. W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18 Regulaminu Studiów).

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który wyjaśnia sprawę i może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy osoby lub zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Pozostałe informacje:

Podczas zajęć prowadzonych zdalnie studenci muszą mieć włączoną kamerę (§9 ust 7 Zasad studiowania)

Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania)

Nazwa przedmiotu:

Obszary zastosowań psychologii

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	3 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	75
Język wykładowy	polski
Koordinator	mgr Sławomir Prusakowski, sprusakowski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
e-learning	12	12

Forma zajęć	Prowadzący
e-learning	mgr, Sławomir Prusakowski, sprusakowski@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS					
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	e-learning	12		12	
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	63	43	63	43
	przygotowanie się do wykonania zadań na platformie e-learningowej		20		20

Łączny nakład pracy studenta		75		75	

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W4 PS1_W8	<ul style="list-style-type: none"> - Student w stopniu zaawansowanym zna możliwości zastosowania psychologii oraz rozumie specyfikę pracy psychologa w różnych obszarach i specjalnościach. Wie jakiego rodzaju ścieżki rozwoju pozwalają uzyskać uprawnienia lub kompetencje potrzebne specjalistom pracującym w poszczególnych obszarach. - Student wie z jakiego rodzaju wyzwaniami zawodowymi stykają się w swojej pracy przedstawiciele poszczególnych specjalności psychologicznych.
PS1_U8	<ul style="list-style-type: none"> - Student potrafi zaplanować sobie pracę; potrafi zarządzać swoim czasem pracy.
PS1_K8	<ul style="list-style-type: none"> - Student potrafi identyfikować sytuacje, w których wiedza i kompetencje psychologa danej specjalności mogą być pomocne w rozwiązywaniu problemów. - Student potrafi identyfikować okazję do rozwoju zawodowego i korzystać z nich w budowaniu swojego profilu kompetencji.

Celem zajęć jest przekazanie studentom wiedzy i nauczenie ich kluczowych kompetencji i umiejętności. W ramach przygotowanego kursu e-learningowego studenci zapoznają się z podstawowymi obszarami zastosowania psychologii oraz specyfiką pracy psychologa w różnych specjalnościach. Otrzymują informacje na temat wyzwań zawodowych oraz kompetencji, które pozwalają pracować i rozwijać się w ramach danej specjalności psychologicznej. Kurs ma także zainspirować i pozwolić na odniesienie prezentowanej wiedzy do profilu kompetencji studenta, co ma ułatwić wybór specjalności zawodowej w przyszłości.

Każdy z wymienionych poniżej obszarów omawiany będzie z perspektywy profilu kompetencji, ścieżki rozwoju zawodowego prowadzącej do uzyskania niezbędnych umiejętności, informacji nt. ewentualnych regulacji prawnych i certyfikatów oraz przykładowych miejsc zatrudnienia i problemów praktycznych z jakimi mierzą się przedstawiciele poszczególnych specjalności.

Treści programowe i formy zajęć	
E-learning	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Psychologia kliniczna	Literatura obowiązkowa:

<ul style="list-style-type: none"> ▪ zakres zainteresowań psychologii klinicznej, ▪ omówienie roli psychologa, psychologia klinicznego, psychoterapeuty i innych certyfikowanych specjalistów, ▪ wprowadzenie do koncepcji i modeli w psychologii klinicznej ▪ z kim i jak pracuje psycholog kliniczny – grupy odbiorców usług psychologicznych, rola diagnozy psychologicznej, typy pomocy psychologicznej 	<ul style="list-style-type: none"> – Bednarek, D. (2016). Zawód psycholog. Regulacje prawne i etyka zawodowa. Warszawa: PWN. (rozdział 1. Zawód psychologa w świetle prawa; str. 19-56). – Kubitsky, J. (2017). Pomóc i samemu przeżyć. Poradnik psychoterapeuty. Warszawa: Wydawnictwo PZWL. (rozdział TERAPEUTA; str. 11-50) – Milska-Wrzościńska, Z. (red.) (2018). Psychoterapia dziś. Rozmowy. Warszawa: PWN. (rozdział XV Droga do zawodu; str 299-311). – Lauveng, A. (2009). Niepotrzebna jak róża. Sopot: Smak słowa. (rozdział Niepotrzebna jak róża; str 13- 29). – Podgrodzka-Niell, M., Ryszkowa, M. (2014). Stygmatyzacja na drodze zdrowienia w chorobach psychicznych – czynniki związane z funkcjonowaniem społecznym. Psychiatria Polska, 48(6), 1201–1211. <p>Literatura dodatkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Janusz, B., Drożdżowicz, L. (2013). Śmierć i żałoba w rodzinie. Oddziaływania terapeutyczne. Psychoterapia, 2, 45-54. – Trzebińska, E., Filipiak, M. (2015). Rola doświadczenia klinicznego w diagnozie zdrowia psychicznego. Roczniki psychologiczne, XVIII, 1, 61-78. – Jacob, G., Lieb, K., Berger, M. (2019). Trudne dialogi. Rozmowy psychiatrów i psychoterapeutów z pacjentami. Wrocław: Edra. (rozdział 5.2. Pacjent przemilcza problemy ze wstydu; str. 76-78)
<p>Psychologia w biznesie i organizacjach</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ czym zajmuje się psychologia organizacji i pracy – czym zajmuje się psycholog w organizacjach; jak wygląda praca psychologia w biznesie, kluczowe kompetencje psychologia biznesu ▪ psychologia kariery i rozwoju pracownika – klasyczne i współczesne teorie kariery ▪ psychologia pracy – praca ludzka i jej analiza, praca emocjonalna ▪ psychologia organizacji – metafory organizacji, tożsamość organizacji i przywiązanie organizacyjne, różnorodność w organizacji ▪ psychologia marketingu i reklamy – zastosowanie psychologii w marketingu i reklamie, procesy poznawcze i emocjonalne w reklamie, badania marketingowe 	<p>Literatura do kursu, obowiązkowa (konkretne strony w plikach):</p> <ul style="list-style-type: none"> – Roźnowski, B., Fortuna, P. (2020). Psychologia biznesu. Psychologia w biznesie. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. – Ratajczak, Z. (2007). Psychologia pracy i organizacji. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

<ul style="list-style-type: none"> ▪ psychologia ekonomiczna ▪ psychologia konsumenta – decyzje konsumentckie, trendy w zachowaniach konsumentów, postawy konsumentckie 	
<p>Psychologia rozwojowo-kliniczna dzieci i młodzieży</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ zastosowania psychologii rozwoju w specjalności klinicznej dzieci i młodzieży ▪ Primum non nocere, czyli czego psychologia rozwoju uczy w kontekście etyki badań ▪ emocje - królewska droga do poznania społecznego – wczesny rozwój emocjonalno-społeczny, rozumowanie sensoryczno-motoryczne, symptomy zaburzenia rozwoju ▪ kojący dotyk - odkrycie miłości – etologia przywiązania, mechanizmy i wzorce ▪ fizjologia i psychologia snu ▪ rozwój moralny ▪ mój ból jest większy niż twój - o egocentryzmie rozwojowo i klinicznie 	<p>Literatura do kursu, obowiązkowa (konkretne strony w plikach):</p> <ul style="list-style-type: none"> – Grzegorzewska, I., Cierpiatkowska, L. i Borkowska, A. R. (red.). (2020). Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży. PWN. – Dziemidowicz, E. (2020). Rodzina i ekrany. Relacje i bezpieczeństwo w świecie nowych technologii (s. 63–75). Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Gibson, E. J., i Walk, R. D. (1960). The visual cliff. Scientific American, 202(4), 67-71. – Hock, R. R. (2003). 40 prac badawczych, które zmieniły oblicze psychologii. GWP.
<p>Psychoseksuologia</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ wprowadzenie - czym się zajmuje psychoseksuologia ▪ fizjologia seksualności i wpływ psychiki na nią ▪ motywacje seksualne ▪ pożądanie seksualne – praca z zaburzeniami ▪ podniecenie fizjologiczne i problemy z podnieceniem ▪ orgazm i problemy z orgazmem 	<p>Wszystkie źródła literaturowe, o których przeczytanie będą proszeni studenci, będą zamieszczone w materiałach na kursie e-learningowym.</p>
<p>Psychologia sądowa</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ wprowadzenie w tematykę modułu, obszary zastosowań w praktyce ▪ psychologia a prowadzenie śledztwa ▪ psychologia a prawo karne – opiniowanie ▪ psychologia a sprawy nieletnich ▪ psychologia a sprawy rodzinne i cywilne ▪ psychologia penitencjarna 	<ul style="list-style-type: none"> – Rode, Dukąła, Kabzińska, Zalewska-Łunkiewicz (2020). <i>Kliniczna psychologia sądowa</i>. Rozdział 1 (str. 15-53).
<p>Psychologia sportu</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ wprowadzenie - komu służy psychologia sportu? ▪ zagadnienia społeczne i kliniczne w psychologii sportu ▪ psychologia sportu dzieci i młodzieży ▪ trening mentalny w sporcie 	<p>Wszystkie źródła literaturowe, o których przeczytanie będą proszeni studenci, będą zamieszczone w materiałach na kursie e-learningowym.</p>
<p>Psychologia edukacyjna</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ czym zajmuje się psycholog edukacyjny? ▪ wyzwania psychologa szkolnego ▪ specyficzne potrzeby edukacyjne: między psychologią a pedagogiką ▪ psycholog wobec przemocy w szkole ▪ psycholog edukacyjny wobec nauczycieli ▪ edukacja alternatywna (szkoła demokratyczna) 	<p>Wszystkie źródła literaturowe, o których przeczytanie będą proszeni studenci, będą zamieszczone w materiałach na kursie e-learningowym.</p>

<p>Psychologia w negocjacjach</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ wprowadzenie do negocjacji ▪ fazy negocjacji ▪ strategie negocjacji ▪ manipulacja i taktyki w negocjacjach ▪ techniki radzenia sobie z manipulacjami i okiełznanie konfliktu ▪ fiasko negocjacji - i co dalej? ▪ istota negocjacji - kim jest dobry negocjator 	<p>Literatura do kursu, podstawowa (konkretne strony w plikach):</p> <ul style="list-style-type: none"> – Opracowanie zbiorowe, „Sztuka prowadzenia zwycięskich negocjacji”, ICAN 2013 – Niemczyk, A., Kędzierski, M. (2014). „O negocjacjach i negocjatorach. Poradnik praktyka”. Gliwice: Wydawnictwo Helion – Fisher, R., Ury, W., Patton, B. (2007). „Dochodząc do TAK”. Warszawa: PWE II wyd. – Rządca, R., A., Wujec, P. (2001). „Negocjacje”. Warszawa: PWE – Ury, W. (2013). „Odchodząc od NIE”. Warszawa: PWE – Cialdini, R. B. (2010). „Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka”. Gdańsk: GWP – Dawson, R. (2007). „Sekrety negocjacji dla biznesmenów”. Warszawa: MT Biznes <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Prasa Harvard Business Review
<p>Kariera naukowo-badawcza w psychologii</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ ABC ścieżki naukowo-badawczej ▪ Jak to jest być naukowcem/naukowniczą ▪ Aspekty kariery naukowej ▪ Przeniesienie nauki w praktykę – aspekty wdrożenia wyników badań naukowych 	<p>Wszystkie źródła literaturowe, o których przeczytanie będą proszeni studenci, będą zamieszczone w materiałach na kursie e-learningowym.</p>

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania	
W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:	
Bardzo dobra (5,0) Dobra plus (4,5) Dobra (4,0) Dostateczna plus (3,5) Dostateczna (3,0) Niedostateczna (2,0)	od 91 punktów do 100 punktów od 81 punktów do 90 punktów od 71 punktów do 80 punktów od 61 punktów do 70 punktów od 51 punktów do 60 punktów poniżej 51 punktów
ZALICZENIE PRZEDMIOTU wymaga otrzymania przez studenta co najmniej 51 pkt, maksymalna liczba punktów jaką można uzyskać – 100.	

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
E-learning	Aktywności realizowane na platformie e-learningowej	51-100

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe

1. Poprawianie zadań:

Informacje o liczbie możliwych podejść do testów jest zapisana w konkretnych testach.

2. Terminy składania zadań zaliczeniowych:

Studenci muszą zakończyć realizację zadań na platformie do 20 stycznia 2025

Obecności:

Obszary zastosowań Psychologii to asynchroniczny kurs on-line. Każda osoba może go realizować we własnym tempie. Kluczowym jest zakończenie kursu przed terminem jego zamknięcia czyli przed 20 stycznia 2025.

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który wyjaśnia sprawę i może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Nazwa przedmiotu:

Esej psychologiczny: projekt indywidualny

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	wybieralny <i>(student wybiera jeden kurs z oferty przygotowanej przez wydział; kursy proponowane w ofercie odnoszą się do niżej opisanych efektów uczenia się, ale mogą różnić się szczegółowymi treściami programowymi)</i>
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	100
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr Aleksandra Porada aporada@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
ćwiczenia	6	6
projekt	12	12

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
ćwiczenia + projekt	-	mgr Joanna Kolańska jgorczyca@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS					
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	ćwiczenia	18	6	18	6
	projekt		12		12
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	82	20	82	20

	przygotowanie zadania domowego		12	12
	samodzielne poszukiwanie i analiza literatury celem przygotowanie eseju		50	50
Łączny nakład pracy studenta			100	100

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się - I stopień	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W27	<ul style="list-style-type: none"> - Student odróżnia wiedzę psychologiczną opartą na dowodach empirycznych od wiedzy potocznej.
PS1_U1 PS1_U5 PS1_U8	<ul style="list-style-type: none"> - Student opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka, wykorzystując zaawansowaną wiedzę z zakresu wybranej subdyscypliny. - Student przygotowuje tekst zgodnie z wymaganymi kryteriami merytorycznymi i formalnymi. - Student potrafi zaplanować sobie pracę; potrafi zarządzać swoim czasem pracy.
PS1_K2 PS1_K3	<ul style="list-style-type: none"> - Student dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych. - Student refleksyjnie i krytycznie posługuje się wiedzą: jest świadomy ograniczeń epistemologicznych psychologii jako nauki. - Student rozumie ważność terminowości wykonywania zadań.

Treści programowe i formy zajęć	
Ćwiczenia / Projekt	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Przedstawienie ogólnej tematyki zajęć – prowadzący przedstawiają zagadnienie, które studenci będą podejmować w eseju.</p> <p>Tematyka eseju : Zjawiska polityczne w perspektywie psychologicznej. Tematyka eseju obejmuje zagadnienia z obszaru zainteresowania psychologii politycznej, na przykład:</p> <ul style="list-style-type: none"> - postawy i preferencje polityczne, - znaczenie sądów moralnych w polityce, - myślenie spiskowe i paranoję polityczną, - psychologiczne mechanizmy stojące za 	<p>Skarżyńska, K. (2005). Psychologia polityczna jako nauka. W: K. Skarżyńska, <i>Człowiek a polityka. Zarys psychologii politycznej</i> (s. 11–23). Wydawnictwo Naukowe Scholar.</p> <p>Literatura zalecana jako pomoc w doborze tematu eseju:</p> <p>1) Literatura wprowadzająca w ogólne zagadnienia psychologii politycznej:</p> <p>Skarżyńska, K. (2005). <i>Człowiek a polityka: zarys</i></p>

<p>zagrożeniami dla życia politycznego (populizm, autorytaryzm, terroryzm),</p> <ul style="list-style-type: none"> - psychologiczne mechanizmy propagandy politycznej, - psychologię konfliktu politycznego, - współczesne wyzwania życia politycznego (psychologia <i>fake news</i>, bańki informacyjne). <p>Szczegółowy temat eseju wybierany jest przez studenta/tkę w porozumieniu z osobą prowadzącą i może wykraczać poza wymienione powyżej zagadnienia, o ile mieści się w ogólnym obszarze badań psychologii politycznej.</p>	<p><i>psychologii politycznej</i>. Wydawnictwo Naukowe Scholar.</p> <p>Skarżyńska, K. (red.). (2002). <i>Podstawy psychologii politycznej</i>. Zysk i S-ka.</p> <p>Sears, D. O., Huddy, L., Jervis, R. (red.). (2008). <i>Psychologia polityczna</i> (R. Andruszko, tłum.). Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.</p> <p>2) Literatura zalecana dla samodzielnie wybranych zagadnień:</p> <p>Moralność a polityka: Haidt, J. (2014). <i>Prawy umysł. Dlaczego dobrych ludzi dzieli religia i polityka?</i> (A. Nowak-Młynikowska, tłum.). Smak Słowa.</p> <p>Preferencje polityczne: Jakubowska, U. (2018). <i>O naturze preferencji politycznych: perspektywa psychologiczna</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN.</p> <p>Myślenie spiskowe: Grzesiak-Feldman, M. (2016). <i>Psychologia myślenia spiskowego</i>. Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego.</p> <p>Van Prooijen, J. W. (2023). <i>Psychologia teorii spiskowych</i> (K. Piszczek, tłum.). Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego.</p> <p>Propaganda: Aronson, E., Pratkanis, A. (2003). <i>Wiek propagandy: Używanie i nadużywanie perswazji na co dzień</i> (M. Szuster, J. Radzicki, tłum.). Wydawnictwo Naukowe PWN.</p> <p>Terroryzm: Horgan, J. (2015). <i>Psychologia terroryzmu</i> (A. Jaworska-Surma, tłum.). Wydawnictwo Naukowe PWN.</p> <p>Fake-news: Van der Linden, S. (2024). <i>Fake news: Jak dezinformacja infekuje umysły i jak się na nią uodpornić</i> (R. Kot, tłum.). Rebis.</p>
<p>Esej naukowy – co to za forma i jak go przygotować.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Pinker, S. (2016). <i>Piękny styl. Sopot: Smak słowa</i>. <ul style="list-style-type: none"> - Rozdział 1: Dobre pisanstwo. - Rozdział 2: Okno na świat. - Rozdział 3: Klątwa wiedzy. <p>APA po polsku:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Skimina, E., Harasimczuk, J., Ciecuch, J. (2022). <i>Podstawowe standardy edytorskie naukowych tekstów psychologicznych w języku polskim na podstawie reguł APA 7</i>. Wydawnictwo Liberi Libri. https://apa7.liberilibri.pl <p>Najczęściej zadawane pytania o APA (po angielsku):</p> <ul style="list-style-type: none"> – https://apastyle.apa.org/learn/faqs/index – Blog i poradnik o APA (po angielsku): https://apastyle.apa.org/blog

	– Poradnik, jak szukać źródeł: https://poradnik-naukowy.gumed.edu.pl/42019.html
Wybór tematu eseju. Student proponuje dwa tytuły eseju w wyznaczonej przez prowadzącą/ego tematyce, następnie w konsultacji z prowadzącą/ym wybiera jeden z nich i go doprecyzowuje.	
Konsultacje indywidualne (jedna konsultacja na studenta)	Literatura samodzielnie wyszukiwana przez studenta adekwatna do wybranego tematu eseju, w tym co najmniej jeden artykuł z czasopisma <i>peer-review</i> i co najmniej jedna monografia.

Literatura uzupełniająca wskazana przez koordynatora/wykładowcę przedmiotu na Wydziale.

Opis zajęć

Cel zajęć

Celem zajęć jest trening umiejętności pisania eseju naukowego.

Zajęcia służą nabyciu następujących umiejętności cząstkowych:

- umiejętność jasnego komunikowania informacji na piśmie, w tym znajomość reguł i dobrych praktyk pisania akademickiego;
- umiejętność korzystania ze źródeł naukowych, w tym umiejętność oceny jakości i trafności źródeł;
- umiejętność krytycznego myślenia, zwłaszcza odróżniania dowodów naukowych od wiedzy potocznej oraz wnikliwej i obiektywnej analizy problemu.

Produktem końcowym jest esej w formie elektronicznej o objętości około 3-4 stron, czcionka 12, odstęp 2,0.

Organizacja zajęć

Na zajęcia składają się:

- trzy spotkania w grupie,
- indywidualna praca nad esejem,
- jedna konsultacja pierwszej wersji eseju z prowadzącą/ym (i asystentami dydaktycznymi*).

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
Metoda 1	Zadanie domowe Na drugie spotkanie w klasie, zgodnie z wytycznymi prowadzącego.	0-10
Metoda 2	Przygotowanie tematu eseju	0-10

	Na trzecie spotkanie w klasie, zgodnie z wytycznymi prowadzącego.	
Metoda 3	Przygotowanie pierwszej wersji eseju Wymagana jest jedna konsultacja pierwszej wersji eseju z prowadzącym w wyznaczonym terminie. Brak udziału w konsultacji oznacza 0 punktów za pierwszą wersję eseju, choć nadal istnieje możliwość zaliczenia zajęć na podstawie ostatecznej wersji eseju. Student otrzymuje informację zwrotną, na jaką punktację, zgodnie z kryteriami oceny eseju, kwalifikuje się pierwsza wersja eseju.	0-14
Metoda 4	Finalny esej Oceniany jest poziom umiejętności studenta w trzech kryteriach: <ul style="list-style-type: none"> • Umiejętność komunikowania informacji na piśmie, • Umiejętność korzystania ze źródeł naukowych, • Umiejętność krytycznego myślenia. Szczegółowe kryteria punktacji za esej są przedstawione osobno jako załącznik. Esaj, który nie uzyska minimalnej wymaganej liczby punktów, może zostać poprawiony w terminie dwóch tygodni od otrzymania punktacji.	6-66 (minimum do zaliczenia to 33 pkt)
	Jedna nieobecność Wymagana jest obecność na wszystkich trzech zajęciach w klasie. Nieobecność na dwóch spotkaniach w klasie oznacza utratę możliwości zaliczenia zajęć.	-5
	Nieterminowość Student, który nie odda eseju w terminie, ma dwa tygodnie na dostarczenie pracy. W wyniku spóźnienia traci możliwość poprawy i 10 punktów za nieterminowość. Prace oddane z opóźnieniem większym niż dwa tygodnie nie będą przyjmowane – student traci możliwość zaliczenia zajęć. Dotyczy to jednakowo wersji pierwszej i wersji finalnej eseju.	-10

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe

1. Terminy składania zadań zaliczeniowych:

Dokładne terminy oddania poszczególnych zadań zaliczeniowych wskaże osoba prowadząca podczas pierwszych zajęć.

2. Zadania domowe

1. Stworzenie na podstawie lektur listy zatytułowanej „5 zasad pisania z książki Pinkera i 5 zasad z książki Kuleszy i Dolińskiego, które chciałabym/chciałbym zapamiętać i zastosować w swoich pracach” (1 strona).

2. Przygotowanie dwóch propozycji tematu eseju.

Zadania wgrujemy na classroomie.

Nieoddanie pracy domowej w terminie oznacza 0pkt. (nie można oddać prac po terminie). Szczegółowe wytyczne oraz informacje na temat terminów składania zadań będą przekazane podczas zajęć.

Produktem końcowym pracy studenta w trakcie semestru jest esej w formie elektronicznej o objętości 3 do 4 stron, napisany w standardzie APA 7, z oświadczeniem o autorstwie i bibliografią.

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który wyjaśnia sprawę i może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy osoby lub zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Zasady korzystania z AI:

Modele generatywnej sztucznej inteligencji (np. GPT-4 itp.) mogą być pomocne na różnych etapach przygotowywania pracy pisemnej (np. przy poszukiwaniu literatury czy drobnej korekcie językowej). Niemniej praca zaliczeniowa musi być pracą autorską i samodzielną, co oznacza, że niedozwolone jest używanie gotowych treści/tekstów wygenerowanych przez modele sztucznej inteligencji. Za napisanie, rewizję i ostateczną postać pracy odpowiada osoba, którą ją przygotowuje. W pracy należy umieścić oświadczenie na temat zakresu ewentualnego wykorzystania w pracy modeli generatywnej sztucznej inteligencji.

Oświadczenie dotyczące wykorzystania w pracy generatywnej sztucznej inteligencji

- Podczas przygotowywania tej pracy użyłam/użyłem [wpisz nazwy narzędzi] w celu [wpisz uzasadnienie]. Biorę pełną odpowiedzialność za ostateczną postać pracy.
- Podczas przygotowywania tej pracy nie korzystałam/korzystałem z modeli generatywnej sztucznej inteligencji.

Pozostałe informacje:

1. Podczas zajęć prowadzonych zdalnie studenci muszą mieć włączoną kamerę (§9 ust 7 Zasad studiowania)
2. Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania)

Nazwa przedmiotu:

Esej psychologiczny: projekt indywidualny

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	wybieralny <i>(student wybiera jeden kurs z oferty przygotowanej przez wydział; kursy proponowane w ofercie odnoszą się do niżej opisanych efektów uczenia się, ale mogą różnić się szczegółowymi treściami programowymi)</i>
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	100
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr Aleksandra Porada aporada@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
ćwiczenia	6	6
projekt	12	12

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
ćwiczenia + projekt	dr Jarosław Kulbat jkulbat@swps.edu.pl	-

Bilans punktów ECTS					
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	ćwiczenia	18	6	18	6
	projekt		12		12
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	82	20	82	20

	przygotowanie zadania domowego		12	12
	samodzielne poszukiwanie i analiza literatury celem przygotowanie eseju		50	50
Łączny nakład pracy studenta			100	100

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W27	<ul style="list-style-type: none"> – Student odróżnia wiedzę psychologiczną opartą na dowodach empirycznych od wiedzy potocznej.
PS1_U1 PS1_U5 PS1_U8	<ul style="list-style-type: none"> – Student opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka, wykorzystując zaawansowaną wiedzę z zakresu wybranej subdyscypliny. – Student przygotowuje tekst zgodnie z wymaganymi kryteriami merytorycznymi i formalnymi. – Student potrafi zaplanować sobie pracę; potrafi zarządzać swoim czasem pracy.
PS1_K2 PS1_K3	<ul style="list-style-type: none"> – Student dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych. – Student refleksyjnie i krytycznie posługuje się wiedzą; jest świadomy ograniczeń epistemologicznych psychologii jako nauki. – Student rozumie ważność terminowości wykonywania zadań.

Treści programowe i formy zajęć	
Ćwiczenia / Projekt	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Spotkanie 1 Przedstawienie celu i ogólnej tematyki zajęć – prowadzący przedstawiają zagadnienie, którym poświęcony będzie esej zaliczeniowy napisany przez każdego uczestnika kursu. Ustalenie harmonogramu prac. Wskazówki dotyczące wyboru zagadnienia – informacja o tym, że na przyszłych (3) zajęciach konieczne będzie wskazanie tematyki eseju.</p> <p>Tematyka eseju powinna dotyczyć zagadnień szeroko rozumianego wpływu społecznego</p>	<p>Literatura zalecana jako potencjalnie pomocna w znalezieniu tematu eseju:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Cialdini, R. B. (2017). Pre-swazja: jak w pełni wykorzystać techniki wpływu społecznego. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. • Cialdini, R. B. (2017). Tak! 60 sekretów nauki perswazji. Sztuka przekonywania i wywierania wpływu. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. • Cialdini, R. B. (2022). Wywieranie wpływu na ludzi. Psychologia perswazji. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

<p>(postawy i ich zmiana, konformizm, posłuszeństwo, uległość wobec próśb [pojawiających się w kontekście technik wpływu społecznego]) i możliwości ich wykorzystania w wybranym kontekście praktycznym (np. marketing, edukacja, zmiana społeczna, etc.).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Cialdini, R. B., Martin, S. J., & Goldstein, N. J. (2023). Mała wielka zmiana. Jak skuteczniej wywierać wpływ. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. • Doliński, D., & Grzyb, T. (2022). Sto technik wpływu społecznego: kiedy i dlaczego wywieranie wpływu na innych jest skuteczne. Smak Słowa.
<p>Spotkanie 2 Esej naukowy jako forma komunikacji naukowej. Rozumienie „eseju” – co to za forma (jak definiujemy esej naukowy na potrzeby tych zajęć) i jak go przygotować.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Doliński, D., Kulesza, W. (2020). Jak pisać prace dyplomowe z psychologii. Poradnik nie tylko dla psychologów. Sopot: Smak Słowa. • Harasimczuk, J., & Ciecuch, J. (2012). Podstawowe standardy edytorskie naukowych tekstów psychologicznych w języku polskim na podstawie reguł APA. Wydawnictwo Liberi Libri. • Pinker, S. (2016). Piękny styl. Sopot: Smak Słowa. (rozdziały 1 – 3) <p>Najczęściej zadawane pytania o APA (po angielsku): https://apastyle.apa.org/learn/faqs/index</p> <p>Blog i poradnik o APA (po angielsku): https://apastyle.apa.org/blog</p> <p>Poradnik, jak szukać źródeł: https://poradnik-naukowy.gumed.edu.pl/42019.html</p>
<p>Spotkanie 3 Wybór tematu eseju. Student/ka proponuje dwa tytuły eseju w wyznaczonej przez prowadzącego tematyce, następnie w konsultacji z prowadzącym wybiera jeden temat i go doprecyzowuje.</p>	
<p>Konsultacje indywidualne (jedna konsultacja na studenta)</p>	<p>Literatura samodzielnie wyszukiwana przez studenta adekwatna do wybranego tematu eseju, w tym co najmniej jeden artykuł z czasopisma <i>peer-review</i> i co najmniej jedna monografia.</p>

Literatura uzupełniająca wskazana przez koordynatora/wykładowcę przedmiotu na Wydziale.

<p>Opis zajęć</p>
<p>Cel zajęć</p>
<p>Celem zajęć jest trening umiejętności pisania eseju naukowego. Zajęcia służą nabyciu następujących umiejętności cząstkowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> • umiejętność jasnego komunikowania informacji na piśmie, w tym znajomość reguł i dobrych praktyk pisania akademickiego;

- umiejętność korzystania ze źródeł naukowych, w tym umiejętność oceny jakości i trafności źródeł;
- umiejętność krytycznego myślenia, zwłaszcza odróżniania dowodów naukowych od wiedzy potocznej oraz wnikliwej i obiektywnej analizy problemu.

Produktem końcowym jest esej w formie elektronicznej o objętości około 3-4 stron (2,5 strony tekstu to minimum konieczne do zaliczenia, 4 to maksimum!), czcionka Times New Roman 12, odstęp 2,0, margines normalny. Formalnie konieczne (do zaliczenia) jest dodanie deklaracji o autorstwie oraz bibliografii i przestrzeganie zasad edytorskich APA 7. **Prace niespełniające standardu APA 7 nie będą przyjmowane do oceny.**

Zajęcia służą nabyciu następujących umiejętności cząstkowych:

- umiejętność jasnego komunikowania informacji na piśmie, w tym znajomość reguł i dobrych praktyk pisania akademickiego;
- umiejętność korzystania ze źródeł naukowych, w tym umiejętność oceny jakości i trafności źródeł;
- umiejętność krytycznego myślenia, zwłaszcza odróżniania dowodów naukowych od wiedzy potocznej oraz wnikliwej i obiektywnej analizy problemu.

Produktem końcowym jest esej w formie elektronicznej o objętości około 3-4 stron, czcionka 12, odstęp 1,5.

Organizacja zajęć

Na zajęcia składają się:

- trzy spotkania w grupie,
- indywidualna praca nad esejem,
- jedna konsultacja pierwszej wersji eseju z osobą prowadzącą zajęcia – online.

14 dni od momentu otrzymania informacji zwrotnej na temat pierwszej wersji eseju – złożenie finalnej wersji eseju. W przypadku ocenienia pierwszej wersji eseju na co najmniej 60 punktów nie ma potrzeby przygotowywania kolejnej wersji eseju.

Zadania domowe

W ramach zajęć studenci wykonują dwa zadania domowe:

1. Stworzenie na podstawie lektur listy zatytułowanej „5 zasad pisania z książki
2. Pinkera i 5 zasad z książki Kuleszy i Dolińskiego, które chciałabym/chciałbym zapamiętać i zastosować w swoich pracach”.
3. Przygotowanie dwóch propozycji tematu eseju, zgodnie z następującymi wytycznymi:
 - a. temat musi być zgodny z ogólnym zagadnieniem zajęć, ale węższy, dotyczyć konkretnego problemu,
 - b. temat eseju może być poprzedzony chwytliwym pytaniem, np.: Czy ładne osoby mają łatwiej w życiu? Wpływ atrakcyjności fizycznej na ocenę ludzi.

Szczegółowe informacje na temat terminów składania zadań domowych będą przekazane podczas zajęć.

Co do możliwego spóźnienia przy oddawaniu eseju – patrz poniżej, w: **Sposób weryfikacji efektów uczenia się.**

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
--------------------	------------------------------

Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
Metoda 1	1. Zadanie domowe „10 zasad” Na drugie spotkanie w klasie, zgodnie z wytycznymi prowadzącego. Student, który nie odda zadania domowego w terminie wskazanym w zadaniu nr 1 na Classroomie, automatycznie traci 5 pkt.	0-10
Metoda 2	2. Przygotowanie 2 tematów eseju Na trzecie spotkanie w klasie, zgodnie z wytycznymi prowadzącego. Student, który nie odda zadania domowego w terminie wskazanym w zadaniu nr 2 na Classroomie, automatycznie traci 5 pkt.	0-10
Metoda 3	3. Aktywne uczestnictwo w konsultacji pierwszej wersji eseju Indywidualna konsultacja dotyczy pierwszej wersji eseju, wgranej w zadanie nr 3 na Classroomie (przed indywidualnym terminem konsultacji), z prowadzącym w wyznaczonym terminie. Zalecana forma konsultacji to spotkanie online. W przypadku, gdy jest to trudne do zrealizowania (np. z powodu choroby studenta lub przerwy w dostawie energii elektrycznej), dopuszczalna jest konsultacja w formie korespondencji e-mailowej w wyznaczonym indywidualnie terminie. Niedostarczenie pierwszej wersji eseju przed indywidualnym terminem konsultacji lub brak udziału w konsultacji oznacza 0 punktów za to zadanie, choć nadal istnieje możliwość zaliczenia zajęć na podstawie ostatecznej wersji eseju. Student otrzymuje informację zwrotną, na jaką punktację, zgodnie z kryteriami oceny eseju, kwalifikuje się pierwsza wersja eseju. Esej może zostać poprawiony w terminie do dwóch tygodni od otrzymania informacji o punktacji pierwszej wersji.	0-14
Metoda 4	Finalny esej Oceniany jest poziom umiejętności studenta w trzech kryteriach: <ul style="list-style-type: none"> • Umiejętność komunikowania informacji na piśmie, • Umiejętność korzystania ze źródeł naukowych, • Umiejętność krytycznego myślenia. Szczegółowe kryteria punktacji za esej są przedstawione osobno jako załącznik. Esej, który nie uzyska minimalnej wymaganej liczby punktów, może zostać poprawiony w terminie dwóch tygodni od otrzymania punktacji.	6-66 (minimum do zaliczenia to 33 pkt)
	Jedna nieobecność	-5

	Wymagana jest obecność na wszystkich trzech zajęciach w klasie. Nieobecność na dwóch spotkaniach w klasie oznacza utratę możliwości zaliczenia zajęć.	
	<p>Nieterminowość</p> <p>Student, który nie odda zadania domowego w terminie wskazanym w zadaniu nr 1 albo 2 na Classroomie, automatycznie traci 5 pkt.</p> <p>Student, który nie wgra w zadanie na Classroomie finalnej wersji eseju w terminie 2 tygodni po uzyskaniu informacji nt. punktacji pierwszej wersji, ma kolejne dwa tygodnie na dostarczenie pracy (poprzez wgranie). W wyniku spóźnienia straci jednak możliwość poprawy eseju i 10 punktów za nieterminowość.</p> <p>Finalne wersje spóźnione o więcej niż dwa tygodnie (czyli wgrane więcej niż 4 tygodnie po opublikowaniu punktacji dla wersji pierwszej) nie będą przyjmowane – student straci możliwość zaliczenia zajęć.</p>	-10

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe

1. Terminy składania zadań zaliczeniowych:

Dokładne terminy oddania poszczególnych zadań zaliczeniowych wskaże osoba prowadząca podczas pierwszych zajęć.

2. Zadania domowe

1. Stworzenie na podstawie lektur listy z tytułowanej „5 zasad pisania z książki Pinkera i 5 zasad z książki Kuleszy i Dolińskiego, które chciałabym/chciałbym zapamiętać i zastosować w swoich pracach” (1 strona).

2. Przygotowanie dwóch propozycji tematu eseju.

Zadania wgrujemy na Classroomie. Nieoddanie pracy domowej w terminie oznacza 0 pkt. (nie można oddać prac po terminie).

Szczegółowe wytyczne oraz informacje na temat terminów składania zadań będą przekazane podczas zajęć.

Produktem końcowym pracy studenta w trakcie semestru jest esej w formie elektronicznej o objętości 3 do 4 stron, napisany w standardzie APA 7, z oświadczeniem o autorstwie i bibliografią.

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który wyjaśnia sprawę i może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy osoby lub zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach

różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Polityka antyplagiatowa: Każdy przypadek, w którym podejrzewana jest niesamodzielność studenta jako autora oddawanej pracy pisemnej, zostanie zgłoszony do Prodziekana ds. dydaktycznych. Prowadzący może skorzystać z narzędzi do wykrywania plagiatów i wykorzystania ChatGPT.

Zasady korzystania z AI:

Modele generatywnej sztucznej inteligencji (np. GPT-4 itp.) mogą być pomocne na różnych etapach przygotowywania pracy pisemnej (np. przy poszukiwaniu literatury czy drobnej korekcie językowej). Niemniej praca zaliczeniowa musi być pracą autorską i samodzielną, co oznacza, że niedozwolone jest używanie gotowych treści/tekstów wygenerowanych przez modele sztucznej inteligencji. Za napisanie, rewizję i ostateczną postać pracy odpowiada osoba, którą ją przygotowuje. W pracy należy umieścić oświadczenie na temat zakresu ewentualnego wykorzystania w pracy modeli generatywnej sztucznej inteligencji.

Oświadczenie dotyczące wykorzystania w pracy generatywnej sztucznej inteligencji

- Podczas przygotowywania tej pracy użyłam/użyłem [wpisz nazwy narzędzi] w celu [wpisz uzasadnienie]. Biorę pełną odpowiedzialność za ostateczną postać pracy.
- Podczas przygotowywania tej pracy nie korzystałam/korzystałem z modeli generatywnej sztucznej inteligencji.

Pozostałe informacje:

1. Podczas zajęć prowadzonych zdalnie studenci muszą mieć włączoną kamerę (§9 ust 7 Zasad studiowania)
2. Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania)

Nazwa przedmiotu:

Esej psychologiczny: projekt indywidualny

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	wybieralny <i>(student wybiera jeden kurs z oferty przygotowanej przez wydział; kursy proponowane w ofercie odnoszą się do niżej opisanych efektów uczenia się, ale mogą różnić się szczegółowymi treściami programowymi)</i>
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	100
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr Aleksandra Porada aporada@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
ćwiczenia	6	6
projekt	12	12

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
ćwiczenia + projekt	mgr Marta Błaszyk mblaszyk@swps.edu.pl	mgr Marta Błaszyk mblaszyk@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS					
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	ćwiczenia	18	6	18	6
	projekt		12		12
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	82	20	82	20

	przygotowanie zadania domowego		12	12
	samodzielne poszukiwanie i analiza literatury celem przygotowanie eseju		50	50
Łączny nakład pracy studenta			100	100

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W27	<ul style="list-style-type: none"> - Student odróżnia wiedzę psychologiczną opartą na dowodach empirycznych od wiedzy potocznej.
PS1_U1 PS1_U5 PS1_U8	<ul style="list-style-type: none"> - Student opisuje i wyjaśnia zachowania człowieka, wykorzystując zaawansowaną wiedzę z zakresu wybranej subdyscypliny. - Student przygotowuje tekst zgodnie z wymaganymi kryteriami merytorycznymi i formalnymi. - Student potrafi zaplanować sobie pracę; potrafi zarządzać swoim czasem pracy.
PS1_K2 PS1_K3	<ul style="list-style-type: none"> - Student dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych. - Student refleksyjnie i krytycznie posługuje się wiedzą; jest świadomy ograniczeń epistemologicznych psychologii jako nauki. - Student rozumie ważność terminowości wykonywania zadań.

Treści programowe i formy zajęć	
Ćwiczenia / Projekt	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Przedstawienie ogólnej tematyki zajęć – prowadzący przedstawiają zagadnienie, które studenci będą podejmować w eseju.</p> <p>Rola zaufania w procesie leczenia Psychologia zdrowia</p>	<p>Heszen-Celińska, I., & Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia</i> (1st ed.). Wydawnictwo Naukowe PWN SA.</p> <p>Literatura dodatkowa jako inspiracja dla dalszych poszukiwań tematu: Marczewski, P. (2020). <i>Epidemia nieufności. Zaufanie społeczne w czasie kryzysu zdrowotnego</i>. Fundacja S. Batorego. Krot, K., & Rudawska, I. (2017). <i>Komunikacja w relacji lekarz-pacjent a budowanie</i></p>

	<p>zaufania. <i>Handel Wewnętrzny</i>, 2(367), 201–213.</p> <p>Ciesek-Ślizowska, B., Duda, B., Ficek, E., Przyklenk, J., Sujkowska-Sobisz, K., & Wilczek, W. (2022). <i>Sceptycyzm wobec szczepień przeciwko COVID-19. Raport z badań wybranych komentarzy internetowych wraz z rekomendacjami w zakresie strategii komunikacyjnych</i>. Augere Aude.</p> <p>Lewandowski, R. A. (2011). Zaufanie w ochronie zdrowia. <i>Współczesne Zarządzanie</i>, 1, 88–96.</p>
Esej naukowy – co to za forma i jak go przygotować.	<ul style="list-style-type: none"> – Pinker, S. (2016). <i>Piękny styl. Sopot: Smak słowa</i>. <ul style="list-style-type: none"> – Rozdział 1: Dobre pisanstwo. – Rozdział 2: Okno na świat. – Rozdział 3: Klątwa wiedzy. <p>APA po polsku:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Skimina, E., Harasimczuk, J., Ciecuch, J. (2022). <i>Podstawowe standardy edytorskie naukowych tekstów psychologicznych w języku polskim na podstawie reguł APA 7</i>. Wydawnictwo Liberi Libri. https://apa7.liberilibri.pl <p>Najczęściej zadawane pytania o APA (po angielsku):</p> <ul style="list-style-type: none"> – https://apastyle.apa.org/learn/faqs/index – Blog i poradnik o APA (po angielsku): https://apastyle.apa.org/blog – Poradnik, jak szukać źródeł: https://poradnik-naukowy.gumed.edu.pl/42019.html
Wybór tematu eseju. Student proponuje dwa tytuły eseju w wyznaczonej przez prowadzącą/ego tematyce, następnie w konsultacji z prowadzącą/ym wybiera jeden z nich i go doprecyzowuje.	
Konsultacje indywidualne (jedna konsultacja na studenta)	Literatura samodzielnie wyszukiwana przez studenta adekwatna do wybranego tematu eseju, w tym co najmniej jeden artykuł z czasopisma <i>peer-review</i> i co najmniej jedna monografia.

Literatura uzupełniająca wskazana przez koordynatora/wykładowcę przedmiotu na Wydziale.

Opis zajęć

Cel zajęć

Celem zajęć jest trening umiejętności pisania eseju naukowego.
Zajęcia służą nabyciu następujących umiejętności cząstkowych:

- umiejętność jasnego komunikowania informacji na piśmie, w tym znajomość reguł i dobrych praktyk pisania akademickiego;
- umiejętność korzystania ze źródeł naukowych, w tym umiejętność oceny jakości i trafności źródeł;
- umiejętność krytycznego myślenia, zwłaszcza odróżniania dowodów naukowych od wiedzy potocznej oraz wnikliwej i obiektywnej analizy problemu.

Produktem końcowym jest esej w formie elektronicznej o objętości około 3-4 stron, czcionka 12 (Times New Roman), odstęp 2,0.

Organizacja zajęć

Na zajęcia składają się:

- trzy spotkania w grupie,
- indywidualna praca nad esejem,
- jedna konsultacja pierwszej wersji eseju z prowadzącą/ym (i asystentami dydaktycznymi*).

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
Metoda 1	Zadanie domowe Na drugie spotkanie w klasie, zgodnie z wytycznymi prowadzącego.	0-10
Metoda 2	Przygotowanie tematu eseju Na trzecie spotkanie w klasie, zgodnie z wytycznymi prowadzącego.	0-10
Metoda 3	Przygotowanie pierwszej wersji eseju Wymagana jest jedna konsultacja pierwszej wersji eseju z prowadzącym w wyznaczonym terminie. Brak udziału w konsultacji oznacza 0 punktów za pierwszą wersję eseju, choć nadal istnieje możliwość zaliczenia zajęć na podstawie ostatecznej wersji eseju. Student otrzymuje informację zwrotną, na jaką punktację, zgodnie z kryteriami oceny eseju, kwalifikuje się pierwsza wersja eseju.	0-14
Metoda 4	Finalny esej Oceniany jest poziom umiejętności studenta w trzech kryteriach: <ul style="list-style-type: none"> • Umiejętność komunikowania informacji na piśmie, • Umiejętność korzystania ze źródeł naukowych, • Umiejętność krytycznego myślenia. Szczegółowe kryteria punktacji za esej są przedstawione osobno jako załącznik. Esaj, który nie uzyska minimalnej wymaganej liczby punktów, może zostać poprawiony w terminie dwóch tygodni od otrzymania punktacji.	6-66 (minimum do zaliczenia to 33 pkt)
	Jedna nieobecność	-5

	Wymagana jest obecność na wszystkich trzech zajęciach w klasie. Nieobecność na dwóch spotkaniach w klasie oznacza utratę możliwości zaliczenia zajęć.	
	Nieterminowość Student, który nie odda eseju w terminie, ma dwa tygodnie na dostarczenie pracy. W wyniku spóźnienia traci możliwość poprawy i 10 punktów za nieterminowość. Prace oddane z opóźnieniem większym niż dwa tygodnie nie będą przyjmowane – student traci możliwość zaliczenia zajęć. Dotyczy to jednakowo wersji pierwszej i wersji finalnej eseju.	-10

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe

1. Terminy składania zadań zaliczeniowych:

Dokładne terminy oddania poszczególnych zadań zaliczeniowych wskaże osoba prowadząca podczas pierwszych zajęć.

2. Zadania domowe

1. Stworzenie na podstawie lektur listy zatytułowanej „5 zasad pisania z książki Pinkera i 5 zasad z książki Kuleszy i Dolińskiego, które chciałabym/chciałbym zapamiętać i zastosować w swoich pracach” (1 strona).

2. Przygotowanie dwóch propozycji tematu eseju.

Zadania wgrujemy na classroomie.

Nieoddanie pracy domowej w terminie oznacza 0 pkt. (nie można oddać prac po terminie).

Szczegółowe wytyczne oraz informacje na temat terminów składania zadań będą przekazane podczas zajęć.

Produktem końcowym pracy studenta w trakcie semestru jest esej w formie elektronicznej o objętości 3 do 4 stron, napisany w standardzie APA 7, z oświadczeniem o autorstwie i bibliografią.

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który wyjaśnia sprawę i może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy osoby lub zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Zasady korzystania z AI:

Modele generatywnej sztucznej inteligencji (np. GPT-4 itp.) mogą być pomocne na różnych etapach przygotowywania pracy pisemnej (np. przy poszukiwaniu literatury czy drobnej

korekcie językowej)). Niemniej praca zaliczeniowa musi być pracą autorską i samodzielna, co oznacza, że niedozwolone jest używanie gotowych treści/tekstów wygenerowanych przez modele sztucznej inteligencji. Za napisanie, rewizję i ostateczną postać pracy odpowiada osoba, którą ją przygotowuje. W pracy należy umieścić oświadczenie na temat zakresu ewentualnego wykorzystania w pracy modeli generatywnej sztucznej inteligencji.

Oświadczenie dotyczące wykorzystania w pracy generatywnej sztucznej inteligencji

- Podczas przygotowywania tej pracy użyłam/użyłem [wpisz nazwy narzędzi] w celu [wpisz uzasadnienie]. Biorę pełną odpowiedzialność za ostateczną postać pracy.
- Podczas przygotowywania tej pracy nie korzystałam/korzystałem z modeli generatywnej sztucznej inteligencji.

Pozostałe informacje:

1. Podczas zajęć prowadzonych zdalnie studenci muszą mieć włączoną kamerę (§9 ust 7 Zasad studiowania)
2. Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania)

SEMESTR IV

Nazwa przedmiotu:	
Psychopatologia	
Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	150
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr Dorota Stasik-Rogalińska dstasik@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
wykład	30	24
ćwiczenia	24	18

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
wykład	dr Elżbieta Trypka etrypka@swps.edu.pl	dr Elżbieta Trypka etrypka@swps.edu.pl
ćwiczenia	dr Tomasz Hadrys thadrys@swps.edu.pl	dr n. med. Marta Ciułkowicz mciulkowicz@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS					
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	wykład	54	30	42	24

	ćwiczenia		24		18
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	96	32	108	38
	wykonanie zadań zaliczeniowych		30		30
	przygotowanie się do egzaminu		32		38
	uczestnictwo w egzaminie		2		2
Łączny nakład pracy studenta			150		150

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W16 PS1_W17	<ul style="list-style-type: none"> - Student w stopniu zaawansowanym zna pojęcia psychopatologii ogólnej i szczegółowej, etiologię i patogenezę oraz epidemiologię zaburzeń psychicznych. - Student w stopniu zaawansowanym zna współczesne modele zdrowia, co pozwala na określenie uwarunkowań i możliwości poprawy jakości życia osób ujawniających problemy ze zdrowiem psychicznym. - Student zna osiągnięcia i obszary kontrowersji związane z prewencją, diagnozowaniem i pomocą psychologiczną udzielaną osobom zgłaszającym problemy ze zdrowiem psychicznym.
PS1_U1 PS1_U1	<ul style="list-style-type: none"> - Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu psychopatologii do rozpoznawania i wyjaśniania trudności psychologicznych. Potrafi określić, kiedy zagrażają one zdrowiu psychicznemu, - Student potrafi wskazać adekwatne do tych trudności formy pomocy, - Posługuje się zaawansowaną terminologią z zakresu psychopatologii.
PS1_K7	<ul style="list-style-type: none"> - Student wykazuje się odpowiedzialnością za własne decyzje na rzecz dobra osób ujawniających problemy ze zdrowiem psychicznym.

Treści programowe i formy zajęć	
Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Norma a psychopatologia Psychopatologia ogólna <ul style="list-style-type: none"> ▪ Badanie psychiatryczne i ocena neuropsychologiczna jako sposoby oceny psychopatologii 	<ul style="list-style-type: none"> - Gałęcki P, Szulc A. (2018) Psychiatria. Wrocław Edra Urban & Partner - Międzynarodowa klasyfikacja chorób ICD-10. - Cierpiatkowska, L i Sęk, H. (2016). Psychologia kliniczna. Warszawa: Wydawnictwo PWN

<p>Zaburzenia lękowe</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Farmakoterapia ▪ Metody terapeutyczne 	<ul style="list-style-type: none"> – Gałecki P, Szulc A. (2018) Psychiatria. Wrocław Edra Urban & Partner – Międzynarodowa klasyfikacja chorób ICD-10. – Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). Psychologia kliniczna. Warszawa: Wydawnictwo PWN
<p>Zaburzenia afektywne</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Farmakoterapia ▪ Metody terapeutyczne 	<ul style="list-style-type: none"> – Gałecki P, Szulc A. (2018) Psychiatria. Wrocław Edra Urban & Partner – Międzynarodowa klasyfikacja chorób ICD-10. – Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). Psychologia kliniczna. Warszawa: Wydawnictwo PWN
<p>Zaburzenia psychotyczne</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Farmakoterapia ▪ Metody terapeutyczne 	<ul style="list-style-type: none"> – Gałecki P, Szulc A. (2018) Psychiatria. Wrocław Edra Urban & Partner – Międzynarodowa klasyfikacja chorób ICD-10. – Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). Psychologia kliniczna. Warszawa: Wydawnictwo PWN
<p>Zaburzenia osobowości</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Farmakoterapia ▪ Zasadnicze problemy w leczeniu i diagnostyce zaburzeń osobowości 	<ul style="list-style-type: none"> – Gałecki P, Szulc A. (2018) Psychiatria. Wrocław Edra Urban & Partner – Międzynarodowa klasyfikacja chorób ICD-10. – Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). Psychologia kliniczna. Warszawa: Wydawnictwo PWN
<p>Zaburzenia związane z zażywaniem substancji psychoaktywnych.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Uzależnienia behawioralne ▪ Farmakoterapia ▪ Metody terapeutyczne 	<ul style="list-style-type: none"> – Gałecki P, Szulc A. (2018) Psychiatria. Wrocław Edra Urban & Partner – Międzynarodowa klasyfikacja chorób ICD-10. – Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). Psychologia kliniczna. Warszawa: Wydawnictwo PWN
<p>Zaburzenia psychiczne, problemy psychologiczne i społeczne związane ze starzeniem się (psychogeriatrya)</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ Zmiany biologiczne, fizjologiczne i poznawcze, wpływające na obraz psychopatologiczny ○ Specyfika badania psychopatologicznego w podeszłym wieku ○ Epidemiologia i psychopatologia specyficznych zagadnień klinicznych ▪ Farmakoterapia zaburzeń wieku podeszłego ▪ metody terapeutyczne 	<ul style="list-style-type: none"> – Gałecki P, Szulc A. (2018) Psychiatria. Wrocław Edra Urban & Partner – Międzynarodowa klasyfikacja chorób ICD-10. – Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). Psychologia kliniczna. Warszawa: Wydawnictwo PWN
<p>Zagadnienia prawne i deontologiczne</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Rola psychologa w orzekaniu karnym ▪ Rola psychologa w orzekaniu cywilnym. 	<ul style="list-style-type: none"> – Gałecki P, Szulc A. (2018) Psychiatria. Wrocław Edra Urban & Partner – Międzynarodowa klasyfikacja chorób ICD-10. – Cierpiałkowska, L i Sęk, H. (2016). Psychologia kliniczna. Warszawa: Wydawnictwo PWN

Ćwiczenia

Treści programowe

Literatura obowiązkowa

<p>Norma a psychopatologia</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Psychopatologia ogólna ▪ Badanie psychiatryczne i ocena neuropsychologiczna jako sposoby oceny psychopatologii 	<ul style="list-style-type: none"> – Gałęcki P, Szulc A. (2018) Psychiatria. Wrocław Edra Urban & Partner – Międzynarodowa klasyfikacja chorób ICD-10. – Seligman, M.E., Walker, E.F., Rosenhan, D.L. (2017). Psychopatologia. Poznań Zysk i- ska Wydawnictwo PWN
<p>Zaburzenia lękowe część 1.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Napady lęku, ▪ Zaburzenie lękowe uogólnione ▪ Fobie <p>Terapia</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Gałęcki P, Szulc A. (2018) Psychiatria. Wrocław Edra Urban & Partner – Międzynarodowa klasyfikacja chorób ICD-10. – Seligman, M.E., Walker, E.F., Rosenhan, D.L. (2017). Psychopatologia. Poznań Zysk i- ska Wydawnictwo PWN
<p>Zaburzenia lękowe część 2.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Zaburzenie obsesyjno- kompulsyjne ▪ Zaburzenia dysocjacyjne i somatyzacyjne ▪ Zaburzenia adaptacyjne <p>Terapia</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Gałęcki P, Szulc A. (2018) Psychiatria. Wrocław Edra Urban & Partner – Międzynarodowa klasyfikacja chorób ICD-10. – Seligman, M.E., Walker, E.F., Rosenhan, D.L. (2017). Psychopatologia. Poznań Zysk i- ska Wydawnictwo PWN
<p>Zaburzenia afektywne</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Zaburzenia depresyjne ▪ Mania i zaburzenia afektywne dwubiegunowe ▪ Zaburzenia schizoafektywne <p>Terapia</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Gałęcki P, Szulc A. (2018) Psychiatria. Wrocław Edra Urban & Partner – Międzynarodowa klasyfikacja chorób ICD-10. – Seligman, M.E., Walker, E.F., Rosenhan, D.L. (2017). Psychopatologia. Poznań Zysk i- ska Wydawnictwo PWN
<p>Zaburzenia psychotyczne</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Schizofrenia ▪ Zaburzenia urojeniowe ▪ Majaczenia i zaburzenia świadomości <p>Terapia</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Gałęcki P, Szulc A. (2018) Psychiatria. Wrocław Edra Urban & Partner – Międzynarodowa klasyfikacja chorób ICD-10. – Seligman, M.E., Walker, E.F., Rosenhan, D.L. (2017). Psychopatologia. Poznań Zysk i- ska Wydawnictwo PWN
<p>Zaburzenia osobowości część 1.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Wiązka A zab. osobowości: paranoiczna i schizoidalna ▪ Wiązka C zab. osobowości: anankastyczna, unikająca, zależna <p>Terapia</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Gałęcki P, Szulc A. (2018) Psychiatria. Wrocław Edra Urban & Partner – Międzynarodowa klasyfikacja chorób ICD-10. – Seligman, M.E., Walker, E.F., Rosenhan, D.L. (2017). Psychopatologia. Poznań Zysk i- ska Wydawnictwo PWN
<p>Zaburzenia osobowości część 2.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Wiązka B zab. osobowości: dysocjalna, borderline, histrioniczna, narcystyczna <p>Terapia</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Gałęcki P, Szulc A. (2018) Psychiatria. Wrocław Edra Urban & Partner – Międzynarodowa klasyfikacja chorób ICD-10. – Seligman, M.E., Walker, E.F., Rosenhan, D.L. (2017). Psychopatologia. Poznań Zysk i- ska Wydawnictwo PWN
<p>Zaburzenia związane z zażywaniem substancji psychoaktywnych</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Ostre zatrucie ▪ Używanie szkodliwe ▪ Zespół uzależnienia ▪ Zespoły abstynencyjne ▪ Uzależnienia behawioralne <p>Terapia</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Gałęcki P, Szulc A. (2018) Psychiatria. Wrocław Edra Urban & Partner – Międzynarodowa klasyfikacja chorób ICD-10. – Seligman, M.E., Walker, E.F., Rosenhan, D.L. (2017). Psychopatologia. Poznań Zysk i- ska Wydawnictwo PWN

Zaburzenia psychiczne, problemy psychologiczne i społeczne związane ze starzeniem się (psychogeriatrya) ▪ Otępienia Farmakoterapia otępień	– Gałęcki P, Szulc A. (2018) Psychiatria. Wrocław Edra Urban & Partner – Międzynarodowa klasyfikacja chorób ICD-10. – Seligman, M.E., Walker, E.F., Rosenhan, D.L. (2017). Psychopatologia. Poznań Zys i- ska Wydawnictwo PWN
Zaburzenia psychiczne, problemy psychologiczne i społeczne związane z organicznymi zmianami w mózgu oraz ze starzeniem się ▪ Inne zaburzenia psychiczne związane ze starzeniem się lub uszkodzeniem mózgu Terapia organicznych zaburzeń psychicznych	– Gałęcki P, Szulc A. (2018) Psychiatria. Wrocław Edra Urban & Partner – Międzynarodowa klasyfikacja chorób ICD-10. – Seligman, M.E., Walker, E.F., Rosenhan, D.L. (2017). Psychopatologia. Poznań Zys i- ska Wydawnictwo PWN
Analiza różnych przypadków klinicznych Prezentacja i omówienie zadań indywidualnych studentów (dwa spotkania – 4 godziny zajęć).	– Gałęcki P, Szulc A. (2018) Psychiatria. Wrocław Edra Urban & Partner – Międzynarodowa klasyfikacja chorób ICD-10. – Seligman, M.E., Walker, E.F., Rosenhan, D.L. (2017). Psychopatologia. Poznań Zys i- ska Wydawnictwo PWN

Literatura uzupełniająca do wykładów i ćwiczeń wskazana przez koordynatora/wykładowcę przedmiotu na Wydziale.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania	
W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:	
Bardzo dobra (5,0) Dobra plus (4,5) Dobra (4,0) Dostateczna plus (3,5) Dostateczna (3,0) Niedostateczna (2,0)	od 91 punktów do 100 punktów od 81 punktów do 90 punktów od 71 punktów do 80 punktów od 61 punktów do 70 punktów od 51 punktów do 60 punktów poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Egzamin (test wiedzy)	31-60
2.	Dwa obowiązkowe zadania zaliczeniowe (prezentacje indywidualne) realizowane podczas ćwiczeń	20-40

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe:

Maksymalna liczba punktów do uzyskania w ramach ćwiczeń to 40 pkt., minimalna wymagana do zaliczenia tej części przedmiotu to 20 pkt. (50%). W ramach ćwiczeń każdy student będzie miał do wykonania dwa zadania praktyczne w formie dwóch oddzielnych i prowadzonych w różnych terminach wystąpień ustnych z wykorzystaniem prezentacji PowerPoint/PDF/Word. Każde zadanie i odpowiadające mu wystąpienie ustne będzie punktowane 0-20 pkt. (maksymalnie łącznie za oba zadania: 40 pkt., minimalna wymagana do zaliczenia każdego z zadań liczba punktów to 10 pkt.).

Indywidualne zadania praktyczne są obowiązkowe. Warunkiem zaliczenia zajęć jest zaliczenie obu zadań praktycznych.

Każde zadanie praktyczne będzie polegało na omówieniu w czasie zajęć przypadku klinicznego, który osoba prezentująca otrzyma odpowiednio wcześniej. Omówienie powinno być przygotowane według następującego schematu: 1) Jakie objawy psychopatologiczne występują u pacjenta? 2) Jaka jest najbardziej prawdopodobna diagnoza? 3) Jakie jeszcze rozpoznania mogłyby pasować (diagnoza różnicowa)? 4) Jakie jeszcze informacje należałoby pozyskać, aby potwierdzić rozpoznanie? 5) Jakie postępowanie terapeutyczne należy wdrożyć?

Każdy student będzie znał wcześniej termin wykonania swojego zadania oraz zakres materiału, którego będzie dotyczył. Dokładne terminy wskaże osoba prowadząca podczas pierwszych zajęć. Wykonanie zadania i udostępnienie prowadzącemu opracowania przypadku w formie materiału do archiwizacji (poprzez umieszczenie go na classroomie w określonym wcześniej przez prowadzącego terminie) jest obowiązkowe. Nieumieszczenie pliku z opracowanym przypadkiem na classroomie we wskazanym terminie będzie wiązało się z niezaliczeniem zadania, a tym samym zajęć. Zadania indywidualne będą oceniane według poniższych kryteriów:

1. Opis psychopatologiczny przypadku (jakie są objawy)-0-5 pkt.
2. Propozycja diagnozy wraz z uzasadnieniem (np. wskazanie spełnianych kryteriów rozpoznania)-0-4 pkt.
3. Propozycje diagnostyki różnicowej z uzasadnieniem-0-3 pkt.
4. Wskazanie, jakie informacje byłyby wskazane do pozyskania (z wywiadu, dodatkowych badań, diagnostyki psychologicznej) w celu potwierdzenia diagnozy-0-4 pkt.
5. Propozycje dalszego postępowania (diagnostyka, leczenie, oddziaływania psychospołeczne, psychoterapia itp.)-0-4 pkt.

We wszystkich powyższych aspektach oceniana będzie umiejętność posługiwania się fachową terminologią.

Poprawianie zadań:

Zadania zaliczeniowe można konsultować z osobą prowadzącą zajęcia przed ich zaprezentowaniem. Zadania, które spełniły kryteria zaliczenia (zostały zaliczone przez osobę prowadzącą zajęcia), nie podlegają poprawie.

Forma egzaminu:

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest przystąpienie do egzaminu - testu wiedzy. Termin A to termin właściwy testu, termin B to termin poprawkowy. Studentowi przysługuje jedna możliwość poprawy. Termin testu wiedzy zostanie podany do wiadomości studentów na WU.

Wykładowca zastrzega możliwość zmiany formy sprawdzianów (egzaminów) odbywających się w indywidualnych i przywróconych terminach, o których mowa w §32 ust. 5 i ust. 7 Regulaminu studiów. Maksymalna liczba punktów do uzyskania z egzaminu to 60 pkt. Do zaliczenia testu wymagane jest uzyskanie 30 punktów + 1 pkt.

Egzamin odbędzie się w formie pytań zamkniętych jednokrotnego wyboru.

Obecności:

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa (§30 ust. 4 Regulaminu studiów oraz §9 ust. 2 i ust. 3 Zasad studiowania na Wydziale Psychologii we Wrocławiu) jednakże w cyklu 24 godzin ćwiczeniowych dopuszczalna jest nieobecność na 6 godzinach bez konieczności odrabiania. Wszystkie nieobecności muszą być usprawiedliwione, jeśli zostały spowodowane chorobą - zwolnieniem lekarskim. Nieobecność na większej liczbie godzin wymaga odrobienia zajęć z inną grupą, w przeciwnym razie skutkuje niezaliczeniem przedmiotu. W ramach semestru poszczególne grupy będą miały tematy swoich ćwiczeń w różnych datach, co stwarza możliwość znalezienia takiego terminu, w którym możliwe będzie nadrobienie straconego tematu. Sytuacje wyjątkowe, tj. takie, które uniemożliwiają odrobienie zajęć w innym terminie z inną grupą, będą wymagały udokumentowania i będą rozpatrywane indywidualnie. Osoba prowadząca zajęcia może wówczas wyznaczyć sposób ich nadrobienia, np. odpowiedź ustną podczas ćwiczeń lub wykonanie zadań

zastępczych. Nieobecności na ponad 50% spotkań skutkują niezaliczeniem przedmiotu, bez względu na przyczynę nieobecności. W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18. Regulaminu Studiów).

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace pisemne są pracami indywidualnymi, w przypadku podejrzenia popełnienia plagiatu, nieuprawnionego wykorzystania zapożyczeń, części lub całości cudzego utworu student nie zalicza przedmiotu i zostaje wszczęte wobec niego postępowanie wyjaśniające (informacja zostaje przekazana do Dziekana).

Pozostałe informacje:

Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania).

Nazwa przedmiotu:

Psychologia różnic indywidualnych

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	2
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	150
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr Julita Koszur, prof. Uniwersytetu SWPS jkoszur@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
wykład	30	24
ćwiczenia	24	18

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
wykład	dr hab. Jarosław Orzechowski jorzechowski@swps.edu.pl	prof. dr hab. Czesław Nosal cnosal@swps.edu.pl
ćwiczenia	dr Angelika Olszewska-Kapusta aolszewska3@swps.edu.pl	dr Angelika Olszewska-Kapusta aolszewska3@swps.edu.pl mgr Justyna Frydlewicz jfrydlewicz@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS					
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	wykład	54	30	42	24
	ćwiczenia		24		18

Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	96	25	108	31
	wykonanie zadań zaliczeniowych (raport z badania, trening twórczości)		25		25
	przygotowanie się do kolokwium i kartkówki		12		12
	przygotowanie się do egzaminu		32		38
	uczestnictwo w egzaminie		2		2
Łączny nakład pracy studenta			150		150

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W14	<ul style="list-style-type: none"> Student w stopniu zaawansowanym zna fundamentalne pojęcia stosowane do opisu różnic indywidualnych oraz klasyczne i współczesne koncepcje wyjaśniające różnice w podstawowych sferach funkcjonowania (w szczególności takich jak inteligencja i zdolności, temperament, osobowość, style poznawcze, twórczość). Student posiada wiedzę o związkach łączących psychologię różnic indywidualnych z innymi subdyscyplinami psychologii. Student w stopniu zaawansowanym zna wybrane metody do pomiaru różnic indywidualnych oraz zasady i ograniczenia związane z tym pomiarem.
PS1_U1 PS1_U2	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi wykorzystać zaawansowaną wiedzę dotyczącą znaczenia zdolności, cech temperamentu i stylów do obserwacji, interpretacji i oceny zachowań człowieka. Student potrafi wykorzystać zaawansowaną wiedzę dotyczącą adaptacyjnego znaczenia różnic indywidualnych do analizy i oceny zachowań człowieka, formułować propozycje zmian sytuacji lub zachowania. Student potrafi wybrać odpowiednie metody diagnozy różnic indywidualnych.
PS1_K3 PS1_K8	<ul style="list-style-type: none"> Student jest świadomy możliwości, problemów i ograniczeń funkcjonowania osób o zróżnicowanym poziomie zdolności, różnych temperamentach czy stylach. Student jest przekonany o konieczności przestrzegania zasad etyki zawodowej w procesie diagnozowania różnic indywidualnych.

Treści programowe i formy zajęć	
Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa

Paradygmat psychologii różnic indywidualnych	– Strelau, J. (2021). <i>Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”.
Cechy temperamentu i osobowości	
Inteligencja i zdolności	
Inteligencja emocjonalna	
Style poznawcze i typy umysłowości	
Twórczość	

Literatura uzupełniająca do wykładów i ćwiczeń do wskazania przez koordynatora/ wykładowcę przedmiotu na wydziale

Literatura obejmuje książki popularne, monografie i wybory tekstów (artykułów) referujące teorie różnic indywidualnych oraz rezultaty prac empirycznych.

- Brzeziński, J., Hornowska, E. (1993) (red.). Skala inteligencji Wechslera WAIS – R. Warszawa: PWN.
- Clauss, G. (1987). Psychologia różnic indywidualnych w uczeniu się. Warszawa: WSiP.
- Damasio, A. (1999). Błąd Kartezjusza: Emocje, rozum i sprawy ludzkie. Poznań: Rebis.
- Flynn, J. (2012). O inteligencji inaczej. Sopot: Smak Słowa.
- Gardner, H. (1998). Niepospolite umysły. Warszawa: CiS.
- Gardner, H. (2002). Inteligencje wielorakie. Poznań: Media Rodzina.
- Goleman, D. (1997). Inteligencja emocjonalna. Poznań: Media Rodzina.
- Guilford, J.P. (1978). Natura inteligencji człowieka. Warszawa: PWN.
- Hall, C. Lindzey, G. (1994). Teorie osobowości. Warszawa: PWN.
- Jung, C.G. (1997). Typy psychologiczne. Warszawa: Wrota.
- Kocowski, T. (1991). Szkice z teorii twórczości i motywacji. Kraków: Instytut Psychologii UJ.
- Kolańczyk, A. (1998). Czuję – myślę – jestem. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- LeDoux, J. (2000). Mózg emocjonalny. Poznań: Media Rodzina.
- Łukaszewski, W. (1974). Osobowość: Struktura i funkcje regulacyjne. Warszawa: PWN.
- Matczak, A. (1982). Style poznawcze. Warszawa: PWN.
- Maruszewski, T., Ścigała, E. (1998). Emocje – aleksytymia – poznanie. Poznań: Wydawnictwo
- McCrae, R., Costa, P. (2005). Osobowość człowieka dorosłego: Perspektywa teorii pięcioczynnikowej. Kraków: WAM.
- Nęcka, E. (2000). Pobudzenie intelektu: Zarys formalnej teorii inteligencji. Kraków: Universitas.
- Nęcka, E. (2003). Inteligencja. Gdańsk: GWP.
- Nęcka, E. (2001). Psychologia twórczości. Gdańsk: GWP.
- Nisbett, R. (2010). Inteligencja. Sopot: Smak Słowa.
- Deary, I. (2012). Inteligencja. Gdańsk: GWP
- Nosal, C.S. (1990). Psychologiczne modele umysłu. Warszawa: PWN.
- Nosal, C.S. (1992). Diagnoza typów umysłu: Rozwinięcie i zastosowanie teorii Junga. Warszawa: PWN.
- Nosal, C.S. (1992) (red.) Twórcze przetwarzanie informacji. Wrocław: Delta.
- Nosal, C.S. (1999). Psychologia decyzji kadrowych: Strategie, kryteria procedury. Kraków: Wydawnictwo PSB.
- Obuchowski, K. (1985). Adaptacja twórcza. Warszawa: KiW.
- Obuchowski, K. (2004). Kody umysłu a emocje. Łódź: Wydawnictwo: WSHS.
- Obuchowski, K. (2001). Od przedmiotu do podmiotu. Bydgoszcz: Wyd. AB.
- Oleś, P. (2003). Wprowadzenie do psychologii osobowości. Warszawa: Scholar.
- Oniszczenko, W. (1997). Genetyczne podstawy temperamentu. Warszawa: Oficyna Wydawnicza Wydziału Psychologii UW.
- Oniszczenko, W. (2002)(red). Geny i środowisko a zachowanie. Warszawa: PWN.
- Pervin, L. (2002). Psychologia osobowości. Gdańsk: GWP.
- Plomin, R., De Fries, J., McClearn, G., McGuffin, P. (2001). Genetyka zachowania. Warszawa: PWN.
- Pervin, L., John, O. (red). Osobowość: Teoria i badania. Kraków: Wyd. UJ.

- Reykowski, J., Kochańska, G. (1980). Szkice z teorii osobowości. Warszawa: Wiedza Powszechna.
- Seligman, D. (1995). O inteligencji prawie wszystko. Warszawa: PWN.
- Sękowski, A. (2004)(red.). Psychologia zdolności. Warszawa: PWN.
- Strelau, J. (1997). Inteligencja człowieka. Warszawa: Wydawnictwo "Żak".
- Strelau, J. (1998). Temperament: Perspektywa psychologiczna. Warszawa: PWN.
- Strelau, J. (2006). Temperament jako regulator zachowania. Gdańsk: GWP.
- Strelau, J. (2002). Psychologia różnic indywidualnych. Warszawa: Scholar.
- Strelau, J. Doliński (2008) (red.). Psychologia: Podręcznik akademicki (t.1). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- Strzałecki, A. (1969). Wybrane zagadnienia psychologii twórczości. Warszawa: PWN.
- Strzałecki, A. (1989). Twórczość a style rozwiązywania problemów praktycznych. Wrocław: Ossolineum.
- Strzałecki, A. (2003). Psychologia twórczości. Warszawa: Wydawnictwo UKSW.
- Zawadzki, B. (1970). Wstęp do teorii osobowości. Warszawa: PWN.
- Wright, L. (1998). Bliźnięta: Geny, środowisko i tajemnica tożsamości. Kraków: WL

Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Wprowadzenie do tematyki różnic indywidualnych:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ determinanty różnic indywidualnych ▪ genetyka zachowania <p>(2 spotkania ST; 1 spotkanie NST)</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Strelau, J. (2021). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. R3 – Strelau, J. (2021). Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. R2 – Strelau, J. (2006). Różnice indywidualne: opis, determinanty i aspekt społeczny. W: J. Strelau (red.) Psychologia. Podręcznik akademicki. Tom 2. Gdańsk: GWP. Fragmenty wskazane przez osobę prowadzącą zajęcia. – Oniszczenko, W., Dragan, W.Ł. (2008). Genetyka zachowania w psychologii i psychiatrii. Fragmenty wskazane przez osobę prowadzącą zajęcia.
<p>Cechy temperamentu i osobowości</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ definicje temperamentu, związki temperamentu z osobowością ▪ regulacyjna teoria temperamentu (RTT) Strelaua ▪ neuropsychologiczny model temperamentu Gray'a: BIS/BAS, teoria wrażliwości na wzmocnienie ▪ funkcjonalne znaczenie temperamentu, m.in. temperamentalny czynnik ryzyka ▪ temperament u dzieci <p>(3 spotkania ST; 2 spotkania NST)</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Strelau, J. (2021). <i>Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. Fragmenty w kolejności wskazanej przez osobę prowadzącą zajęcia: <ul style="list-style-type: none"> ▪ R.10 str. 253-258 (rozwojowy model temperamentu) ▪ R.11 podrozdziały 11.1-11.2 str. 269-280 (funkcjonalne znaczenie temperamentu u dzieci) ▪ R.12 podrozdziały 12.1 str. 307-315, 12.5 str. 329-340 (RTT) ▪ R.13 podrozdział 13.2 - 13.3 str. 350-360 (temperament a stres) – Strelau, J. (2006). <i>Temperament jako regulator zachowania</i>. Wydawnictwo GWP. Fragment: str. 23-28 (koncepcja Pawłowa)

	<ul style="list-style-type: none"> – Cyniak-Cieciura, M., Zawadzki, B., Strelau, J. (2016). <i>Formalna Charakterystyka Zachowania – Kwestionariusz Temperamentu: Wersja Zrewidowana</i>. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. [do skorzystania w bibliotece]
<p>Inteligencja i zdolności</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ czym jest inteligencja? ▪ wybrane teorie inteligencji (m.in. dwuczynnikowa teoria zdolności Spearmana, teoria podstawowych zdolności umysłowych Thurstone'a, ▪ inteligencja płynna i skryształizowana wg Cattella, teoria CHC Cattella-Horna-Carrolla , Formalna teoria inteligencji FTI Nęcka) ▪ Pomiar inteligencji i jego ograniczenia ▪ Neutralny kulturowo test inteligencji Cattella CFT - 20 - prezentacja narzędzia ▪ Funkcjonalne znaczenie inteligencji <p>Kolokwium 1 (tylko dla formy stacjonarnej studiów)</p> <p>(3 spotkania ST; 2 spotkania NST)</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Strelau, J. (2021). <i>Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. Fragmenty: R. 4 podrozdział 4.1 str. 73-76 (definicje inteligencji), 4.2 str. 76-96 (fragmenty dotyczące teorii wskazanych w pierwszej kolumnie) – Nęcka, E. (2003). <i>Inteligencja. Geneza – struktura – funkcje</i>. Gdańsk: GWP. Fragmenty: R. 1 str. 15- 26 (pojęcie inteligencji) i R. 2 str. 27-44 (struktura inteligencji) – Nęcka, E., (2000). <i>Pobudzenie intelektu zarys formalnej teorii inteligencji</i>”. TAIWPN Universitas. Fragmenty: str. 33 - 43 – Zajenkowski, M. (2021). <i>Inteligencja: ogólna zdolność o praktycznym znaczeniu dla szkoły, pracy, zdrowia i długości życia</i>. W: M. – Zajenkowski (red.), <i>Inteligencja w codziennym życiu</i> (s. 13–31). Warszawa: Wydawnictwo Liberi. https://liberilibri.pl/inteligencja-w-codziennym-zyciu – Stańczak, J. (2013). <i>CFT 20-R Neutralny Kulturowo Test Inteligencji Cattella – wersja 2 zrewidowana przez R. H. Weißa we współpracy z B.Weißem</i>. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. [do skorzystania w bibliotece] – Jaworowska, A., Szustrowa, T. (2000). <i>Testy Matrycy Ravena w Wersji Standard. Formy: Klasyczna, Równoległa, Plus</i>. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych. – Hornowska, E. (2004). <i>Skale inteligencji dla dorosłych Davida Wechslera WAIS-R oraz WAIS-III</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Nęcka, E. (2005). <i>Inteligencja. Geneza – Struktura – Funkcje</i>. Gdańsk: GWP. R. 3 str. 45-64 (biologiczne koncepcje inteligencji) – Nisbett, R. (2010). <i>Inteligencja sposoby oddziaływania na IQ</i>. Sopot: Smak Słowa. R. 7 str. 121-150 i R. 10 str. 177-185
<p>Inteligencja emocjonalna</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Wybrane teorie inteligencji emocjonalnej (m.in. model Mayera, Saloveya i Caruso) ▪ Inteligencja emocjonalna - zdolności czy cechy osobowości? ▪ Diagnoza inteligencji emocjonalnej <p>(1 spotkanie ST; 1 spotkanie NST)</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Strelau, J. (2021). <i>Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. Fragmenty: R. 19 podrozdział 19.1 i 19.2 str. 508-517 (teorie inteligencji emocjonalnej) – Leniarska, M., Zajenkowski, M. (2021). <i>Inteligencja a funkcjonowanie w bliskich związkach</i>. W: M. Zajenkowski (red.), <i>Inteligencja w codziennym życiu</i> (s. 275–291). Warszawa: Wydawnictwo Liberi Libri. https://liberilibri.pl/inteligencja-w-codziennym-zyciu – Matczak, A., Knopp, K., (2013). <i>Znaczenie inteligencji emocjonalnej w funkcjonowaniu człowieka</i>. Warszawa: Liberi Libri.

<p>Style poznawcze</p> <ul style="list-style-type: none"> wybrane koncepcje stylów poznawczych (Nosal - holon, Witkin, Kagan, Kozhevnikov) potrzeba poznawczego domknięcia i pokrewne konstrukty (skala PDP) test refleksyjnego myślenia CRT fake newsy a style poznawcze <p>Kartkówka</p> <p>(1 spotkanie ST; 1 spotkanie NST)</p>	<ul style="list-style-type: none"> Strelau, J. (2021). <i>Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. Fragmenty: R. 17 str. 472 - 483. Pennycook, G., & Rand, D. G. (2021). The psychology of fake news. <i>Trends in Cognitive Sciences</i>, 25(5), 388–402. https://doi.org/10.1016/j.tics.2021.02.007 Brzóška, P., Nowak, B. (2019). <i>Falsz w erze mediów społecznościowych, czyli różnice indywidualne, bańki informacyjne i podatność na fake newsy</i>. <i>Badania i Rozwój Młodych Naukowców w Polsce Nauki humanistyczne i społeczne</i>, 21. Matczak, A. (2000). <i>Style poznawcze</i>. W: J. Strelau (red.), <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i>. Tom 2. Gdańsk: GWP.
<p>Twórczość</p> <ul style="list-style-type: none"> pojęcia i teorie twórczości uwarunkowania twórczości treningi twórczości twórczość a zaburzenia psychiczne <p>Kołokwium 2 (dla formy stacjonarnej studiów) Kołokwium (dla formy niestacjonarnej studiów)</p> <p>(2 spotkania ST; 2 spotkania NST)</p>	<ul style="list-style-type: none"> Strelau, J. (2021). <i>Różnice indywidualne: historia-determinanty-zastosowania</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. <ul style="list-style-type: none"> Fragmenty: R. 22 podrozdziały 22.1 i 22.2 str. 571-579 (kreatywność a inteligencja i osobowość) R. 23 str. 600-606. Nęcka, E. (2012). <i>Psychologia twórczości</i>. Gdańsk: GWP. <ul style="list-style-type: none"> Fragmenty: R. 1 str. 11-34 (pojęcia i kryteria twórczości) i R. 6 str. 120-143 (cechy twórców). Nęcka, E., Orzechowski, J., Gruszka, A., Szymura, B. (2019). <i>Trening twórczości</i>. Gdańsk: GWP. <ul style="list-style-type: none"> Fragmenty wybrane przez studentów adekwatnie do zadania zaliczeniowego.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Egzamin pisemny - końcowy test wiedzy składający się z 30 pytań. Każda poprawna odpowiedź warta jest 2 pkt. Wykładowcy zastrzegają sobie możliwość zmiany formy egzaminu odbywającego się w terminie indywidualnym lub przywróconym (§32 ust. 5 i ust. 7 Regulaminu studiów).	31-60
2.	Zadania zaliczeniowe, w tym:	20-40

	<ul style="list-style-type: none"> ● Dwa kolokwia na studiach stacjonarnych: K1 max. 8 pkt. , min. 4 pkt.; K2 max. 10 pkt., min. 6 pkt.. Jedno kolokwium na studiach niestacjonarnych max. 18 pkt., min. 10 pkt. ● Raport z FCZ-KT (R) - max. 10 pkt. ● Kartkówka max. 4 pkt. ● Trening twórczości - max. 4 pkt. ● Aktywność - max. 4 pkt. 	
--	---	--

* Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe:

Zadania punktowane na ćwiczeniach

1. W ramach ćwiczeń wykonywane będą następujące punktowane zadania zaliczeniowe:
 - a. Dwa kolokwia na studiach stacjonarnych: K1 - wprowadzenie do psychologii różnic indywidualnych oraz temperament i osobowość (max. 8 pkt. , min. 4 pkt.); K2 - inteligencja, inteligencja emocjonalna, style poznawcze, twórczość (max. 10 pkt., min. 6 pkt.). Jedno kolokwium na studiach niestacjonarnych z całego materiału (max. 18 pkt., min. 10 pkt.). Kolokwia będą obejmować pytania otwarte i zamknięte.
 - b. Raport z badania temperamentu kwestionariuszem FCZ-KT (R) - max. 10 pkt.
 - c. Kartkówka dotycząca z artykułu Pennycook, G., & Rand, D. G. (2021). The psychology of fake news. Trends in Cognitive Sciences, 25(5), 388–402. max. 4 pkt.
 - d. Projekt ćwiczeń do treningu twórczości - max. 4 pkt.
 - e. Aktywność podczas zajęć (m.in. udział w dyskusjach, zadaniach realizowanych podczas zajęć lub między nimi)- max. 4 pkt.
2. Szczegóły dotyczące wymagań i terminów zostaną określone w classroomach lub na platformie learnonline przez osoby prowadzące zajęcia.
3. Aby zaliczyć dane zadanie należy je wykonać i złożyć w terminie wyznaczonym przez osobę prowadzącą ćwiczenia. Dla niektórych zadań zaliczeniowych nie ma ustalonego minimum punktowego (progu zaliczenia), ale konieczne jest ich przygotowanie i złożenie, aby zaliczyć przedmiot.
4. Zadanie zaliczeniowe oddane do 7 dni po ustalonym terminie będzie ocenione na maksymalnie 50% punktów możliwych do uzyskania za to zadanie. Za zadanie oddane ponad 7 dni po terminie student otrzymuje 0 punktów.

Poprawianie zadań:

Niezaliczone kolokwia można poprawiać tylko raz (termin poprawy ustala osoba prowadząca zajęcia; poprawa powinna odbyć się do końca zajęć w danym semestrze, zgodnie z zatwierdzonym przez Dziekana harmonogramem zajęć dydaktycznych).

Zadania (np. raport z badania FCZ-KT), które spełniły kryterium zaliczenia (zostały zaliczone przez osobę prowadzącą zajęcia), nie podlegają poprawie. Można je skonsultować z osobą prowadzącą zajęcia przed złożeniem.

Forma egzaminu:

Egzamin będzie miał formę testu jednokrotnego wyboru, składającego się z 30 pytań. Każda poprawna odpowiedź warta jest 2 pkt.

Wykładowcy zastrzegają sobie możliwość zmiany formy egzaminu odbywającego się w terminie indywidualnym lub przywróconym (§32 ust. 5 i ust. 7 Regulaminu studiów).

Obecności:

1. Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa (§ 30 Regulaminu studiów oraz § 5 Zasad studiowania na Wydziale Psychologii we Wrocławiu). Dopuszcza się nieusprawiedliwione nieobecności na maksymalnie 2 spotkaniach. Wszystkie nieobecności spowodowane chorobą muszą być usprawiedliwione np. zwolnieniem lekarskim. W przypadku nieobecności osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć sposób ich nadrobienia, np. odpowiedź ustną podczas konsultacji lub wykonanie zadań zastępczych. Można odrabiać zajęcia z inną grupą (o ile to organizacyjnie możliwe), prowadzoną przez tę samą osobę.
2. Nieobecności na ponad 50% ćwiczeń (7 spotkań na studiach dziennych / 4 spotkania na studiach zaocznych) skutkują niezaliczeniem przedmiotu, bez względu na przyczynę nieobecności. W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18 Regulaminu Studiów).

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który wyjaśnia sprawę i może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Praca w grupach:

Studenci pracujący wspólnie w grupach otrzymają identyczne oceny. Studenci sami dzielą pracę i biorą odpowiedzialność za to, by podział ten był sprawiedliwy i rozsądny. Jeżeli jeden z autorów pracy jest nieobecny, pozostali mają obowiązek przedstawić wspólną pracę. Osoba nieobecna podczas prezentacji projektu musi usprawiedliwić nieobecność, a osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć dodatkowe zadanie zaliczeniowe.

Jeśli osoba prowadząca zajęcia uzna, że podział pracy w ramach zespołu nie był równomierny i sprawiedliwy, może indywidualnie ocenić wkład każdego z członków zespołu.

Pozostałe informacje:

1. Podczas ćwiczeń prowadzonych zdalnie student musi mieć włączoną kamerę (§9 ust 7 Zasad studiowania).
2. Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania).
3. Końcowe oceny z przedmiotu zostaną wystawione po zakończeniu sesji poprawkowej.

Kryteria oceny:

Raport z badania temperamentu kwestionariuszem FCZ-KT (R)

1. Osoba badana oraz warunki i przebieg badania – 0,5 pkt.
 - Czy badany pozostaje anonimowy?
 - Czy podano dane socjo-demograficzne?
 - Czy opisano warunki i przebieg badania?
2. Opis wyników – 2 pkt.
 - Czy poprawnie obliczono wyniki?
 - Czy przedstawiono psychometryczne podsumowanie wyników?
 - Czy określono przedział ufności dla wyników surowych?
 - Czy poprawnie przeliczono wyniki na znormalizowane?
3. Interpretacja wyników – 6,5 pkt.

- Czy opisano, co oznacza nasilenie poszczególnych cech?
 - Czy i jak scharakteryzowano relacje między cechami oraz strukturę temperamentu?
 - Czy i jak opisano funkcjonalne znaczenie temperamentu dla osoby badanej w wybranym kontekście/kontekstach?
4. Zastosowanie standardów APA 7, poprawność językowa, styl i struktura – 1 pkt.

Trening twórczości:

1. Wybór adekwatnego ćwiczenia z książki „Trening twórczości” – 1 pkt.
2. Sprawne przeprowadzenie ćwiczenia wraz z uwzględnieniem ewentualnych rekwizytów (na przykład do podziału ludzi w grupy, itp.) – 1 pkt.
3. Zapanowanie nad czasem – 1 pkt.
4. Zapanowanie nad grupą – 1 pkt.

Nazwa przedmiotu:

Podstawy psychometrii

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	2
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	150
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr hab. Agata Gąsiorowska, prof. Uniwersytetu SWPS agasiciorowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
wykład	30	24
ćwiczenia	24	18

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
wykład	dr hab. Agata Gąsiorowska, prof. Uniwersytetu SWPS agasiciorowska@swps.edu.pl	dr hab. Agata Gąsiorowska, prof. Uniwersytetu SWPS agasiciorowska@swps.edu.pl
ćwiczenia	część psychometryczna (10h): dr Jakub Kuś jkus@swps.edu.pl część diagnostyczna (14h): mgr Ernest Swora eswora@swps.edu.pl mgr Marzena Gmiterek mgmiterek@swps.edu.pl	część psychometryczna (8h): mgr Miłosz Seweryn mseweryn@swps.edu.pl część diagnostyczna (10h): mgr Ernest Swora eswora@swps.edu.pl mgr Marzena Gmiterek mgmiterek@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS					
Liczba godzin kontaktowych	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	wykład	54	30	42	24
	ćwiczenia		24		18
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	96	20	108	26
	wykonanie prac domowych		10		10
	przygotowanie się do sprawdzianu zaliczeniowego		32		32
	przygotowanie się do egzaminu		32		38
	uczestnictwo w egzaminie		2		2
Łączny nakład pracy studenta			150		150

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W22	<ul style="list-style-type: none"> - Student ma zaawansowaną wiedzę dotyczącą konstrukcji, oceny jakości, zasad interpretacji oraz zastosowania psychometrycznych narzędzi diagnostycznych; - Student w zaawansowanym stopniu zna pojęcia stosowane w psychometrii - Student ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych oraz etyki zawodowej; zna prawne, organizacyjne i etyczne uwarunkowania wykonywanej działalności zawodowej;
PS1_U1 PS1_U4	<ul style="list-style-type: none"> - Student potrafi dokonać oceny jakości pomiaru psychologicznego; - Student potrafi korzystać z norm; - Student potrafi tworzyć przedział ufności dla wyniku otrzymanego; - Student potrafi zinterpretować wyniki badania testowego;
PS1_K7	<ul style="list-style-type: none"> - Student jest gotów do odpowiedzialnego używania standaryzowanych miar zmiennych psychologicznych; - Student jest przekonany do ustawicznego aktualizowania własnej wiedzy i umiejętności dotyczących pomiaru psychologicznego.

Zajęcia zorganizowane są wokół kursu elearningowego na platformie MOODLE'a. Prowadzący umieszczają na platformie zadania dla poszczególnych studentów, materiały do zajęć, tutoriale. Studenci oddają wykonane prace przez platformę.

Treści programowe i formy zajęć

Wykład

Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>1. Podstawowe pojęcia w psychometrii. Klasyfikacja i historia testów psychologicznych. Literatura i źródła na temat testów. 3h</p> <p>Omówienie tematyki wykładów i przedstawienie literatury (krótka prezentacja tematyki wszystkich spotkań; przedstawienie literatury podstawowej i uzupełniającej; etyczne standardy stosowania testów (Ustawa o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów)</p> <p>Definicja testu i rodzaje testów (omówienie różnych typologii testów i wskazanie ich specyfiki)</p>	<p>– Hornowska, E. (2018). <i>Testy psychologiczne. Teoria i praktyka</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.</p> <p>– Fronczyk, K. (2009). <i>Psychometria—Podstawowe zagadnienia</i>. Vizja Press & IT.</p>
<p>2. Psychologiczne, metodologiczne, psychometryczne i etyczne uwarunkowania testowania i pomiaru psychologicznego. 2h</p> <p>Kryteria dobroci testów psychometrycznych (omówienie następujących pojęć: obiektywność, standaryzacja, rzetelność, trafność, normalizacja, adaptacja)</p> <p>Schemat wnioskowania psychometrycznego (pojęcie wyniku obserwowanego, wyniku prawdziwego, błędu pomiaru; relacje między pojęciami)</p>	
<p>3. Konstrukcja testów psychologicznych 3h (W)</p> <p>Etapy, strategie konstrukcji, rewizja testów, wersje skrócone</p>	
<p>4. Rzetelność pomiaru w psychologii. 2h</p> <p>Pojęcie rzetelności i metody badania rzetelności, definicja rzetelności. pojęcie testów równoległych, rzetelność rozumiana jako stabilność bezwzględna (technika test-retest), jako stabilność względna (technika testów równoległych), oraz jako zgodność wewnętrzna (metoda połówkowa, technika K-R 20, alfa-Cronbacha, metoda badania korelacji pozycji testowych z ogólnym wynikiem testu (wzór Spearmana-Browna)</p>	
<p>5. Standardowy błąd pomiaru (W) 1h</p> <p>Definicja, obliczanie i interpretacja błędu standardowego pomiaru, estymacja wyniku prawdziwego, standardowy błąd różnicy, konstruowanie przedziałów ufności do porównywania wyników dwóch osób w tym samym teście lub dwóch wyników jednej osoby w podtestach danego testu</p>	
<p>6. Trafność pomiaru w psychologii. Rodzaje trafności 3h</p> <p>Pojęcie trafności i metody jej badania (wprowadzenie do problematyki trafności, różne rodzaje trafności: treściowa, kryterialna [diagnostyczna i prognostyczna], teoretyczna, współczynnik trafności i jego interpretacja, obliczanie współczynników trafności treściowej, kryterialnej.</p> <p>Trafność teoretyczna testu i metody jej szacowania (analiza różnic międzygrupowych, analiza korelacji, analiza czynnikowa, analiza zgodności wewnętrznej, analiza nieprzypadkowych zmian w wynikach testu, analiza sposobu rozwiązywania testu)</p>	

<p>7. Analiza zadań (W) 2h Zasady włączania pozycji testowych do ostatecznej wersji testu (współczynnik mocy dyskryminacyjnej pozycji testowej, współczynnik trudności pozycji, zagadnienie zgadywania i poprawka na zgadywanie, prezentacja wybranych technik obliczeniowych: współczynnika korelacji dwuseryjnej, współczynnika korelacji punktowo-dwuseryjnej, współczynnika korelacji punktowo-czteropolowej. Kryteria selekcji pozycji testowych)</p>	
<p>8. Program JAMOVI. Instalacja i używanie programu. Przygotowanie danych (W) 1h</p>	
<p>9. Analiza pozycji testowych w JAMOVI. (W) 2h Współczynniki dyskryminacji. Analiza spójności wewnętrznej skal</p>	
<p>10. Eksploracyjna i konfirmacyjna analiza czynnikowa (EFA i CFA) Warunki prowadzenia, sposób wykorzystania, przeprowadzenie EFA w JAMOVIe</p>	
<p>11. Opis wyników prezentujących analizy dotyczące walidacji testu psychologicznego (W) 2h Kluczowe elementy podręcznika metody. Opis analizy treściowej pozycji, opis analizy czynnikowej i analizy pozycji testowych, opis analizy trafności</p>	
<p>12. Normalizacja wyników testu psychologicznego. Procedura normalizacji wyników testu (pojęcie normy statystycznej, typy skal: skale oparte na rozkładzie prostokątnym [np. skala centylowa], skale oparte na rozkładzie normalnym [np. skala tenowa, stenowa, tetronowa, ilorazów inteligencji], konstrukcja skal standardowych, proces normalizacji rozkładu wyników surowych, zasady zbierania danych normalizacyjnych, normy ogólne a normy lokalne</p>	
<p>13. Zniekształcenia, biasy i tendencyjności w pomiarze psychologicznym. 2h Czynniki wpływające na wyniki testu (zmienne stylistyczne jako źródło błędów w wynikach testowych, problem symulacji i dysymulacji)</p>	

Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Pojęcie trafności treściowej, ćwiczenia w formułowaniu i ocenie pozycji testowych 2h	<ul style="list-style-type: none"> – Hornowska, E. (2018). Testy psychologiczne. Teoria i praktyka. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. – Fronczyk, K. (2009). Psychometria—Podstawowe zagadnienia. Vizja Press & IT. <p>Podręczniki do testów prezentowanych na zajęciach:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Jaworowska, A. (2011). EPQ-R. Kwestionariusze Osobowości Eysencka EPQ-R oraz EPQ-R w wersji skróconej. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
2. Analiza czynnikowa, ćwiczenia z pakietem JAMOVI 2h (W)	
3. Analizy jakości pozycji testowych, współczynniki dyskryminacji, współczynniki rzetelności - ćwiczenia z pakietem JAMOVI 2h (W)	
4. Analiza trafności – ćwiczenia z pakietem JAMOVI. Analiza korelacji i różnic międzygrupowych 2h (W)	
5. Opis wyników analizy czynnikowej, analizy pozycji i analizy trafności - konsultacje raportu 2h (W)	

6. Postępowanie diagnostyczne „krok po kroku”, począwszy od celu diagnozy poprzez dobór narzędzi po informację zwrotną, reguły oceny narzędzi diagnostycznych, kwestie etyczne. 2h	<ul style="list-style-type: none"> – Juczyński, Z., Ogińska-Bulik, N. (2009). Narzędzia pomiaru stresu i radzenia sobie ze stresem. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. – Jan Strelau, Aleksandra Jaworowska (2020). CISS Kwestionariusz Radzenia Sobie w Sytuacjach Stresowych. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. – Jaworowska, A., Szustrowa, T. (2000). TMS-R Test Matryc Ravena w Wersji Standard – Forma Równoległa. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. – Jaworowska, A. (2024). Raven 2 Test Matryc Progresywnych. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
7. Prezentacja kwestionariusza osobowości EPQ-R (S), analiza danych korelacyjnych dokumentujących trafność 2h	
8. Interpretacja testu EPQ-R - budowa przedziałów ufności, stosowanie norm, analiza wyników 2h	
9. Interpretacja testu EPQ-R - budowa przedziałów ufności, stosowanie norm, analiza wyników 2h	
10. Interpretacja Testu Matryc Ravena - budowa przedziałów ufności, stosowanie norm, analiza wyników 2h	
11. Prezentacja kwestionariuszy do pomiaru stresu Mini-Cope, CISS i PSS-10, analiza danych korelacyjnych dokumentujących trafność 2h	
12. Prezentacja raportu diagnostycznego 2h	

Literatura uzupełniająca do wykładów i ćwiczeń wskazana przez koordynatora/ wykładowcę przedmiotu na Wydziale.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Egzamin pisemny	26-50
2.	Zadania realizowane w trakcie ćwiczeń psychometrycznych	6-12
3.	Praca pisemna wykonana w ramach ćwiczeń psychometrycznych	7-13
4.	Zadania realizowane w trakcie ćwiczeń diagnostycznych	7-12
5.	Praca pisemna wykonana w ramach ćwiczeń diagnostycznych	8-13

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe:

I. Egzamin:

Test składający się z 25 pytań zamkniętych, obejmujący problematykę wykładu i ćwiczeń. Każde pytanie punktowane za 2 punkty. Wykładowca zastrzega sobie możliwość zmiany formy egzaminu odbywającego się w terminie indywidualnym lub przywróconym (§32 ust. 5 i ust. 7 Regulaminu studiów).

II. Zadania realizowane podczas ćwiczeń psychometrycznych

- A. Zadanie grupowe na ćwiczeniach nr 1 - weryfikacja pozycji pod względem poprawności językowej i ocena trafności treściowej (0-2 pkt)
- B. Zadania realizowane w parach na ćwiczeniach nr 1-4

Każda para studentów dostanie jeden plik z pozycjami testowymi i danymi nad którym będzie pracować cały semestr.

ćwiczenia nr 1 – definicja mierzonej cechy (0-1 pkt)

ćwiczenia nr 2 - analiza czynnikowa (0-3 pkt)

ćwiczenia nr 3 - analiza pozycji (0-3 pkt)

ćwiczenia nr 4 - analiza trafności (korelacje i różnice międzygrupowe) (0-3 pkt)

Ćwiczenie 1 należy oddać przez elearning w terminie wyznaczonym przez prowadzącego.

Niezwłocznie po ćwiczeniach 2-4 student zapisuje plik na którym pracuje w formacie JAMOVla i oddaje go poprzez e-learning. Brak oddania pliku w dniu zajęć skutkuje oceną w wysokości 0 punktów. Kompletny plik oddany terminowo to 3pkt. Niekompletne dane w pliku skutkują oceną 1-2 punkty (w zależności od zawartości)

ćwiczenia nr 4 dodatkowo - konsultacje raportu z całości wykonanych prac (opis procedury walidacji metody)

III. Praca pisemna wykonana w ramach ćwiczeń psychometrycznych

Raport z całości wykonanych prac (0-13 punktów), oddany terminowo, za każdy dzień opóźnienia minus 2 pkt. Raport oceniany będzie pod kątem następujących kryteriów

- kompletność i poprawność analiz
- kompletność i poprawność wyciąganych wniosków
- zgodność ze standardami APA

IV. Zadania realizowane w trakcie ćwiczeń diagnostycznych

Quiz składający się z 1 do 2 pytań zamkniętych odnoszących się do treści realizowanych na ćwiczeniach - przeprowadzany pod koniec każdego zajęcia (za każdy quiz można otrzymać od 0 do 2 punktów – w zależności od tego, z ilu pytań będzie składał się quiz)

V. Praca pisemna wykonana w ramach ćwiczeń diagnostycznych

Raport z wykonanej w grupach 2- lub 3-osobowych diagnozy psychologicznej z użyciem testu Matrycy Ravena i testu EPQ-R, oddany terminowo, za każdy dzień opóźnienia minus 2 pkt. Raport oceniany będzie pod kątem następujących kryteriów:

- kompletność i poprawność analiz
- kompletność i poprawność wyciąganych wniosków/interpretacji
- zgodność ze standardami APA

Poprawianie zadań:

Studenci mają obowiązek poprawy ćwiczeń w Jamovi po uwagach prowadzącego tak, by mieć kompletny materiał do napisania raportu końcowego z części psychometrycznej

Obecności:

Dopuszczalna są dwie nieobecności na wykładzie, jedna nieobecność na ćwiczeniach z części psychometrycznej i jedna nieobecność z części diagnostycznej. W przypadku większej liczby nieobecności, zajęcia należy odrobić z inną grupą lub w innym trybie.

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który wyjaśnia sprawę i może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy osoby lub zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Praca w grupach:

Studenci pracujący wspólnie w grupach otrzymają identyczne oceny. Studenci sami dzielą pracę i biorą odpowiedzialność za to, by podział ten był sprawiedliwy i sensowny. Jeżeli jeden z autorów pracy jest nieobecny na zajęciach, pozostali mają obowiązek przedstawić wspólną pracę. Osoba nieobecna podczas prezentacji projektu musi usprawiedliwić nieobecność, a osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć dodatkowe zadanie zaliczeniowe.

Jeśli osoba prowadząca zajęcia uzna, że podział pracy w ramach zespołu nie był równy, może indywidualnie ocenić wkład każdego z członków zespołu.

Nazwa przedmiotu:

Rozmowa psychologiczna: projekt indywidualny

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	wybieralny (student wybiera jeden kurs z oferty przygotowanej przez wydział; kursy proponowane w ofercie odnoszą się do niżej opisanych efektów uczenia się, ale różnią się szczegółowymi treściami programowymi)
Forma studiów	stacjonarne /niestacjonarne
Rok studiów	2
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	6 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	150
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr Monika Boberska mboberska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
ćwiczenia	24	18
projekt	10	10

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
ćwiczenia + projekt	dr Agata Kołodziejczyk akolodziejczyk3@swps.edu.pl mgr Natalia Ejzenberg nejzenberg@swps.edu.pl	dr Agata Kołodziejczyk akolodziejczyk3@swps.edu.pl mgr Wioleta Kędzia wkedzia@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS

Liczba godzin kontaktowych	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
	ćwiczenia	34	24	28	18
	projekt		10		10
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	116	40	122	46
	przygotowanie i przeprowadzenie wywiadu		20		20
	przygotowanie nagrania i raportu pisemnego z przeprowadzonego wywiadu		56		56
Łączny nakład pracy studenta			150		150

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W19	<ul style="list-style-type: none"> Student w stopniu zaawansowanym zna i rozumie pojęcia związane z komunikacją interpersonalną oraz teorie opisujące i wyjaśniające zjawisko budowania dialogu.
PS1_U3 PS1_U8	<ul style="list-style-type: none"> Student formułuje problem praktyczny – cel rozmowy psychologicznej, planuje jej przebieg i podsumowanie. Student planuje pracę własną w celu realizacji indywidualnego projektu rozmowy psychologicznej.
PS1_K2 PS1_K8	<ul style="list-style-type: none"> Student dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej dla realizacji wywiadu w praktyce. Student przestrzega zasad etyki w podejmowaniu rozmowy psychologicznej.

Treści programowe i formy zajęć	
Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Spotkanie 1:	Zalewski, B. (2009). <i>Kontrakt</i> . W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad</i>

<p>Wprowadzenie do zajęć. Informacje organizacyjne, temat rozmowy, wybór rozmówcy/-czyni, świadoma zgoda, kontrakt.</p> <p>Rozmowy studentów powinny dotyczyć tematyki emocji.</p>	<p><i>psychologiczny</i>. Tom 2. (102-113). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.</p> <p>Literatura zalecana jako potencjalnie pomocna w wyborze tematu rozmowy:</p> <p>Bourne, J. E. (2011). <i>Lęk i fobia. Praktyczny podręcznik dla osób z zaburzeniami lękowymi</i>. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, s. 258-275.</p> <p>Jucewicz, A. (2019). <i>Czując. Rozmowy o emocjach</i>. Warszawa: Wydawnictwo Agora.</p>
<p>Spotkanie 2: Budowanie relacji z rozmówcą. Etyczne aspekty prowadzenia rozmowy. Jasność komunikacji. Budowanie tzw. przymierza z rozmówcą/-czynią.</p> <p>Trudne sytuacje i silne emocje w rozmowie.</p>	<p>Stemplewska-Żakowicz, K. (2009). Relacja diagnostyczna. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 2. (27-53). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.</p> <p>Engel-Bernatowicz, A. (2009). Specyfika kontaktu w wywiadzie psychologicznym. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 2. (54-80). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.</p> <p>Romanowska, K. <i>Opór i praca z oporem</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 2. (188-214). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.</p>
<p>Spotkanie 3: Techniki prowadzenia rozmowy. Zaawansowane typy pytań.</p>	<p>Ustjan, S. <i>Narzędzia konwersacyjne. Rozróżnienia, klasyfikacje i badania</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 2. (131-151). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.</p> <p>Ustjan, S. <i>Narzędzia konwersacyjne. Zastosowania praktyczne podczas wywiadu diagnostycznego</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 2. (152-187). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.</p>
<p>Spotkanie 4: Planowanie rozmowy. Przygotowanie do rozmowy od strony teorii. Raport pisemny z rozmowy.</p>	<p>Stemplewska-Żakowicz, K. <i>Metoda wywiadu w psychologii</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 1. (31-89). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.</p> <p>Stemplewska-Żakowicz, K. <i>Jak zrobić dobry wywiad</i>. W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i>. Tom 1. (90-110). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.</p>
<p>Spotkanie 5,6: Konsultacje planu rozmowy na zajęciach.</p>	<p>Engel-Bernatowicz, A. <i>Diagnosta jako instrument własnej pracy</i>. W: K.</p>

	Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i> . Tom 2. (240-269). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. Literatura samodzielnie wyszukiwana przez studenta adekwatna do wybranego tematu rozmowy.
Spotkanie 7: Interpretacja rozmowy. Analiza mocy uzyskanych danych.	Grzesiak-Feldman, M. <i>Kilka słów o sztuce interpretacji</i> . W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i> . Tom 1. (117-128). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Spotkanie 8: Informacje zwrotne – kiedy i jak udziela się ich po rozmowie.	Zalewski, B. <i>Informacje zwrotne</i> . W: K. Stemplewska-Żakowicz i K. Krejtz (red.), <i>Wywiad psychologiczny</i> . Tom 2. (215-239). Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.
Spotkanie 9: Spotkanie podsumowujące. Rozmowa ze studentami na temat ich wrażeń z przeprowadzenia rozmowy.	-

Projekt	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Konsultacja – przygotowanie pracy informacje zwrotne dotyczące pracy zaliczeniowej	- Literatura z ćwiczeń oraz - Podręcznik: Engel-Bernatowicz, A. <i>Diagnosta jako instrument własnej pracy</i> . Tom 2. Rozdział 11. Strony: 240-269.

Literatura uzupełniająca do ćwiczeń i projektu do wskazania przez koordynatora/ wykładowcę przedmiotu na wydziale

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania	
W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:	
Bardzo dobra (5,0) Dobra plus (4,5) Dobra (4,0) Dostateczna plus (3,5) Dostateczna (3,0) Niedostateczna (2,0)	od 91 punktów do 100 punktów od 81 punktów do 90 punktów od 71 punktów do 80 punktów od 61 punktów do 70 punktów od 51 punktów do 60 punktów poniżej 51 punktów
Kryteria oceny planu rozmowy:	
Zawarcie celu rozmowy, Odniesienie do wiedzy psychologicznej (np. wybranej teorii), pytania badawcze lub hipotezy, operacjonalizacje wskaźników Propozycja kontraktu	1 - 10 punktów

Kryteria oceny rozmowy psychologicznej:	
Przygotowanie merytoryczne i techniczne do rozmowy	1 - 15 punktów
Zgodność ze standardami etycznymi	1 - 15 punktów
Stosowanie technik prowadzenia rozmowy psychologicznej	1 - 15 punktów
Jasność komunikacji	1 - 15 punktów
Budowanie relacji w rozmowie	1 - 15 punktów
Pisanie raportu i wyciąganie wniosków z przeprowadzonej rozmowy	1 - 15 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Przeprowadzenie 20-minutowego wywiadu związanego z tematyką emocji, zgodnie z przedstawionym prowadzącej w trakcie konsultacji stacjonarnej lub online planie rozmowy. Nagrana rozmowa nie może być oparta na stworzonym wcześniej scenariuszu, uwzględniającym konkretne treści wypowiedziane przez osoby biorące udział w rozmowie. Rozmowa nie może zostać przeprowadzona z osobą dobrze znaną studentowi/studentce. Dostarczenie nagrania i transkrypcji rozmowy. Raport pisemny z wywiadu.	51-100

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Obecność na zajęciach: Dopuszczalne jest opuszczenie 4 godzin dydaktycznych bez konieczności usprawiedliwiania. Dodatkowa nieobecność wymaga usprawiedliwienia, jednakże w wymiarze nie większym niż 2 godziny dydaktyczne (godzina dydaktyczna trwa 45 minut). Opuszczenie więcej niż 6 godzin dydaktycznych skutkuje nie zaliczeniem zajęć.

Terminowość: prace należy przesyłać w terminie ustalonym z prowadzącym zajęcia na pierwszym spotkaniu. Prace wysłane w terminie można poprawić tylko w przypadku niezaliczenia zadania. Student/ka, który/-a nie odda rozmowy psychologicznej w terminie ma dwa tygodnie na dostarczenie pracy, traci jednak możliwość poprawy zadania. Praca spóźniona o więcej niż dwa tygodnie nie zostanie przyjęta, a sam/a student/ka nie zaliczy zajęć.

Miejsce i sposób składania prac: dedykowane foldery na classroomie, osobne dla planu rozmowy i końcowej formy projektu zaliczeniowego. Szczegółowe wytyczne dotyczące nazywania składanych plików, zostaną podane przez prowadzącą w trakcie zajęć.

Samodzielność: praca musi być przygotowana samodzielnie. W przypadku podejrzenia o popełnieniu przestępstwa przeciwko prawom własności intelektualnej, sprawa może zostać skierowana do komisji dyscyplinarnej.

Studenci mają obowiązek posiadania włączonych kamer w przypadku zajęć online.

Oceniane elementy	Punktacja	Szczegóły
Przygotowanie planu rozmowy wraz z kontraktem na rozmowę i skonsultowanie ich z prowadzącym/-ą.	0-10 pkt	Koniecznym warunkiem zaliczenia zajęć jest oddanie do konsultacji planu rozmowy, który zawiera: temat rozmowy, cel rozmowy, odniesienie do wybranej wiedzy psychologicznej (np. koncepcji/teorii), listę pytań oraz kontrakt. Dostarczenie planu w wyznaczonym przez prowadzącego terminie. Brak wywiązania się z tej części zaliczenia

		(niedostarczenie lub brak akceptacji planu przez prowadzącego) wiąże się z brakiem możliwości podejścia do dalszej części zadania.
Rozmowa psychologiczna (oceniana na podstawie nagrania, transkryptu i raportu pisemnego)	0-90 pkt, min. 46 pkt	<p>Na ocenę rozmowy psychologicznej przeprowadzonej przez studenta/kę składa się ocena trzech kluczowych umiejętności:</p> <ul style="list-style-type: none"> • umiejętność przygotowania rozmowy, • umiejętność prowadzenia rozmowy, • umiejętność analizy i interpretacji rozmowy. <p>Szczegółowe kryteria punktacji za rozmowę przedstawione są w rubryce kryteriów oceny. Student/ka, który/-a złożył/-a projekt w terminie i za swoją rozmowę nie uzyska minimalnej wymaganej liczby punktów (46), może pracę poprawić w terminie dwóch tygodni od otrzymania oceny.</p>
SUMA	100 pkt, min. 51 pkt	Aby zaliczyć cały przedmiot konieczne jest uzyskanie co najmniej 51 punktów na 100.

SEMESTR V

Nazwa przedmiotu:	
Psychologia kliniczna i zdrowia	
Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	150
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr hab. Justyna Ziółkowska, prof. Uniwersytetu SWPS jziolkowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
wykład	30	18
ćwiczenia	24	12

Forma zajęć	Prowadzący - forma stacjonarna	Prowadzący - forma niestacjonarna
wykład	dr hab. Justyna Ziółkowska, prof. Uniwersytetu SWPS jziolkowska@swps.edu.pl dr Iga Palacz-Poborczyk ipalacz@swps.edu.pl	dr hab. Justyna Ziółkowska, prof. Uniwersytetu SWPS jziolkowska@swps.edu.pl dr Iga Palacz-Poborczyk ipalacz@swps.edu.pl
ćwiczenia	mgr Jowita Misiakowska jmisiakowska@swps.edu.pl mgr Magdalena Witkowicz mwitkowicz@swps.edu.pl	mgr Elżbieta Błońska eblońska2@swps.edu.pl mgr Jowita Misiakowska jmisiakowska@swps.edu.pl mgr Aleksandra Zimnicka azimnicka@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS					
Liczba godzin kontaktowych	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
		wykład	54	30	30
ćwiczenia	24	12			
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	96	39	120	51
	przygotowywanie się do sprawdzianów wiedzy na zajęciach		15		15
	przygotowanie się do egzaminu		40		52
	uczestnictwo w egzaminie		2		2
Łączny nakład pracy studenta			150		150

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W16 PS1_W17	<ul style="list-style-type: none"> - Student zna obszar zainteresowań psychologii klinicznej i zdrowia. Potrafi wskazać na różnice między dziedziną psychologii klinicznej i psychologii zdrowia a dziedzinami pokrewnymi. - Student w stopniu zaawansowanym zna teorie zdrowia psychicznego i somatycznego w kontekście kierunków i podejść w psychologii klinicznej i zdrowia. - Student w stopniu zaawansowanym zna dziedziny zastosowań psychologii klinicznej i zdrowia.
PS1_U1 PS1_U4	<ul style="list-style-type: none"> - Student potrafi opisać sytuację, w której potrzebna jest pomoc psychologiczna z różnych perspektyw teoretycznych. - Student potrafi wskazać w jakich sytuacjach niezbędna jest pomoc psychologiczna. Potrafi określić rodzaj pomocy najbardziej właściwy w danej sytuacji. - Student potrafi odróżnić kompetencje psychologa od kompetencji lekarza i innych specjalistów dziedzin pokrewnych, przy czym wykazuje postawę współpracy z zespołem.
PS1_K2 PS1_K7	<ul style="list-style-type: none"> - Student jest uświadomiony na zagadnienia etyczne związane z działalnością psychologa w obszarze psychologii klinicznej i zdrowia.

Treści programowe i formy zajęć

Wykład

Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>PSYCHOLOGIA KLINICZNA:</p> <p>1. Podstawy psychologii klinicznej i zdrowia, w tym podstawy praktyki opartej o dowody empiryczne: Szczegółowe zagadnienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Definicje i przedmiot zainteresowań psychologii klinicznej ▪ Psychologia kliniczna jako obszar badań i praktyki klinicznej – wzajemne zależności ▪ Przyszłość psychologii klinicznej – nowe zadania, kompetencje zawodowe i narzędzia w kontekście zmian społecznych i technologicznych 	<p>PSYCHOLOGIA KLINICZNA:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Butcher, J., Hooley, J.M., & Mineka, S. (2023). <i>Psychologia zaburzeń</i>. GWP (rozdział 1: Psychologia zaburzeń w zarysie) – Strelau, J. & Doliński, D. (2020). <i>Psychologia Tom. 2</i> (rozdział 11: Podstawy diagnozy psychologicznej) – Kołakowski, A. (red.). (2023). <i>Psychoterapia poznawczo-behawioralna dzieci i młodzieży</i>. GWP (rozdział 3 i 4: Praktyczne różnice między psychoterapią dzieci i młodzieży a psychoterapią osób dorosłych; Skuteczność i ograniczenia psychoterapii dzieci i młodzieży, czyli co i w jakim stopniu możemy zmienić w trakcie psychoterapii) – Czabała, Cz. & Kluczyńska, S. (2015). <i>Poradnictwo psychologiczne</i>. PWN (rozdział 8: Poradnictwo rodzinne) – Yalom, I. D. (2023). <i>Psychoterapia egzystencjalna</i>. Czarna owca (rozdział 1: Wstęp) <p>PSYCHOLOGIA ZDROWIA:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Heszen-Celińska, I, Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia</i>. Wydanie nowe. Warszawa: PWN.
<p>2. Koncepcje i pojęcie zdrowia i choroby w psychologii oraz naukach pokrewnych. Modele i podejścia stosowane w psychologii klinicznej i zdrowia Szczegółowe zagadnienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Norma i normalność a zaburzenia i choroba psychiczna ▪ Rola systemów klasyfikujących zaburzenia psychiczne ▪ Modele i podejścia w psychologii klinicznej a dowody z badań naukowych 	
<p>3. Dziedziny zastosowań psychologii klinicznej, w tym rola diagnozy w psychologii klinicznej. Szczegółowe zagadnienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Diagnoza jako podstawa praktyki klinicznej ▪ Dziedziny zastosowań: m.in. psychologia kliniczna dzieci i młodzieży, psychologia kliniczna seniorów, psychologia kliniczna chorób somatycznych, psychologia niepełnosprawności i rehabilitacja psychologiczna, neuropsychologia kliniczna, psychologia sądowa 	
<p>4. Typy pomocy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów zdrowotnych. Szczegółowe zagadnienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Psychoterapia a poradnictwo psychologiczne ▪ Pomoc psychologiczna w kryzysie ▪ Środowiskowe formy pomocy psychologicznej ▪ Samopomoc 	
<p>5. Psychologiczne aspekty relacji z pacjentem. Szczegółowe zagadnienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Asymetria w komunikacji klinicznej ▪ Znaczenie relacji i przymierza z pacjentem ▪ Wyzwania w komunikacji klinicznej 	

<p>PSYCHOLOGIA ZDROWIA:</p> <p>1. Podstawy psychologii zdrowia. Czym jest psychologia zdrowia? Szczegółowe zagadnienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Definicja zdrowia i psychologii zdrowia ▪ Kluczowe pytania w psychologii zdrowia ▪ COVID-19 i SARS-COV-2 jako przykłady współczesnych wyzwań ▪ Biopsychospołeczne podejście do jednostki ▪ Wykształcenie, rasa i status ekonomiczny jako determinanty zdrowia ▪ Płeć jako determinant zdrowia 	
<p>2. Stres psychologiczny: teoria, badania i praktyka. Szczegółowe zagadnienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Koncepcje stresu ▪ Psychoneuroimmunologia stresu ▪ Stres, starość, śmierć, metabolizm a stres ▪ Psychologiczne koncepcje stresu ▪ Radzenie sobie ze stresem i jego efektywność ▪ Psychologiczny pomiar stresu <p>Przykład interwencji: program relaksacji</p>	
<p>3. Promocja zdrowia i prewencja choroby: badania i praktyka. Szczegółowe zagadnienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Czynniki psychologiczne i społeczne determinujące skuteczność programów promocji zdrowia i prewencji ▪ Modele psychologiczne wyjaśniające adaptację w chorobie przewlekłej ▪ Biopsychospołeczne uwarunkowania chorób nowotworowych chorób układu krążenia i cukrzycy 	

Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>PSYCHOLOGIA ZDROWIA:</p> <p>Podstawy psychologii zdrowia.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Czym jest psychologia zdrowia? ▪ Definicja zdrowia i psychologii zdrowia ▪ Modele i pojęcia stosowane w psychologii zdrowia ▪ Obszary i metody badawcze stosowane w psychologii zdrowia 	<ul style="list-style-type: none"> • Heszen-Celińska, I., Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia</i>. Warszawa: PWN. <ul style="list-style-type: none"> ◦ Rozdział 3. Koncepcje i pojęcia zdrowia w psychologii i naukach pokrewnych. Strony: 33-59. ◦ Rozdział 4. Modele i podejścia stosowane w psychologii zdrowia. Strony: 55-61 <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • French, D., Vedhara, K., Kaptein, A.A., Weinman, J. (2010). <i>Health Psychology. Second Edition</i>. BPS Blackwell <ul style="list-style-type: none"> ◦ Rozdział 1. Health Psychology: Introduction to second edition. Strony 1-10

<p>PSYCHOLOGIA ZDROWIA: Zdrowie i choroba w paradygmacie stresu psychologicznego.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Związek stresu ze zdrowiem i chorobą: ▪ Co to jest stres i co to znaczy radzić sobie ze stresem? ▪ Kluczowe teoretyczne podejścia do stresu oraz metody pomiaru ▪ Ścieżki wyjaśniające związek stresu ze zdrowiem 	<ul style="list-style-type: none"> • Heszen-Celińska, I., Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia</i>. Warszawa: PWN. <ul style="list-style-type: none"> ◦ Rozdział 9. Zdrowie i choroba w paradygmacie stresu psychologicznego. Strony: 133-150 <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • French, D., Vedhara, K., Kaptein, A.A., Weinman, J. (2010). <i>Health Psychology. Second Edition</i>. BPS Blackwell <ul style="list-style-type: none"> ◦ Rozdział 21. Coping with stress. Strony 271-282
<p>PSYCHOLOGIA ZDROWIA: Zdrowie i choroba w paradygmacie stresu psychologicznego. Promocja zdrowia.</p> <p>Związek stresu ze zdrowiem i chorobą:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Różnice indywidualne w radzeniu sobie ze stresem ▪ Zasoby psychologiczne i techniki radzenia sobie ze stresem 	<ul style="list-style-type: none"> • Heszen-Celińska, I., Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia</i>. Warszawa: PWN. <ul style="list-style-type: none"> ◦ Podrozdział 11.4. Stres jako przyczyna chorób. Strony: 182-189 ◦ Podrozdział 11.5. Osobowość a zachorowalność. Strony: 189-192 <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • French, D., Vedhara, K., Kaptein, A.A., Weinman, J. (2010). <i>Health Psychology. Second Edition</i>. BPS Blackwell <ul style="list-style-type: none"> ◦ Rozdział 23. Personality, Health and Illness. Strony 294-302 • Sapolsky, R. M. (2010). <i>Dlaczego zebry nie mają wrzodów</i>. Warszawa: PWN <ul style="list-style-type: none"> ◦ Rozdział 18. Skuteczne radzenie sobie ze stresem. Strony 384-416
<p>PSYCHOLOGIA ZDROWIA: Prewencja choroby</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Psychologiczne aspekty zdrowia i choroby: choroba jako źródło stresu: ▪ Radzenie sobie z chorobą ▪ Przekonania i zachowania związane z chorobą 	<ul style="list-style-type: none"> • Heszen-Celińska, I., Sęk, H. (2020). <i>Psychologia zdrowia</i>. Warszawa: PWN. <ul style="list-style-type: none"> ◦ Podrozdział 13. Zachowanie wobec własnej choroby i jego organizacja. Strony: 213-229 <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • French, D., Vedhara, K., Kaptein, A.A., Weinman, J. (2010). <i>Health Psychology. Second Edition</i>. BPS Blackwell <ul style="list-style-type: none"> ◦ Rozdział 12. Illness-Related Cognition and Behavior. Strony 149-161
<p>PSYCHOLOGIA KLINICZNA: Podstawy psychologii klinicznej.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Kim jest psycholog kliniczny? ▪ Ścieżka kariery zawodowej oraz etapy edukacji ▪ Specjalizacja w psychologii klinicznej ▪ Rola i zadania psychologa klinicznego w placówkach medycznych 	<ul style="list-style-type: none"> • Cierpiątkowska, L., Sęk, H. (2016) (red.). <i>Psychologia kliniczna</i>. Warszawa: Wydawnictwo PWN <ul style="list-style-type: none"> ◦ Rozdział 1. Psychologia kliniczna jako dziedzina badań i nauki. Podrozdział 1.2.4. Kompetencje zawodowe psychologa klinicznego. Strony: 32-33 • Brzeziński, J. M. (2011). Jakiej psychologii (i psychologów) potrzebuje społeczeństwo? <i>Roczniki psychologiczne</i>, XIV(2) https://www.kul.pl/files/1024/Roczniki_Psychologiczne/2011/2/RocznikiPsychologiczne_14

	<p>_2011_nr2_B5_s7-33.pdf</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ustawa o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów. Dz.U. 2001 nr 73 poz. 763 (uchylona): https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU20010730763/U/D20010763Lj.pdf • Ustawa o uzyskiwaniu tytułu specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia. Dz. U. 2017 poz. 599: https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU20170000599/U/D20170599Lj.pdf • Programy specjalizacji w psychologii klinicznej: program podstawowy: https://cmkp.edu.pl/wp-content/uploads/pdf/006-Psychologia_kliniczna-podstawowy-2018-1.pdf program uzupełniający: https://cmkp.edu.pl/wp-content/uploads/pdf/006-Psychologia_kliniczna-uzupelniajacy-2018-1.pdf
<p>PSYCHOLOGIA KLINICZNA: Dziedziny zastosowań psychologii klinicznej</p> <ul style="list-style-type: none"> • Charakterystyka pracy psychologa w obszarach psychologii klinicznej dzieci i młodzieży, psychologii klinicznej osób dorosłych, psychologii niepełnosprawności i rehabilitacji, neuropsychologii i psychologii sądowej 	<ul style="list-style-type: none"> • Sęk, H. (red.). (2012). <i>Psychologia kliniczna</i>. 2. Warszawa. Wydawnictwo Naukowe PWN. <ul style="list-style-type: none"> ◦ Herzyk, A. Rozdział 9: Kliniczna neuropsychologia a psychologia kliniczna, s. 183-200. ◦ Poznaniak, W. Rozdział 14: Psychologia sądowa - wybrane zagadnienia, s. 287-311. • Kowalik, S. (2007). <i>Psychologia rehabilitacji</i>. Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne. <ul style="list-style-type: none"> ◦ Rozdział 1: Źródła i kierunki rozwoju psychologii rehabilitacji, s. 15-42.
<p>PSYCHOLOGIA KLINICZNA: Dziedziny zastosowań psychologii klinicznej</p> <ul style="list-style-type: none"> • Modele diagnozy psychologicznej w ujęciu klinicznym. • Diagnoza psychologiczna jako podstawa postępowania klinicznego. 	<ul style="list-style-type: none"> • Sęk, H. (2005). <i>Wprowadzenie do psychologii klinicznej</i>. Warszawa. Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR. <ul style="list-style-type: none"> ◦ Rozdział 7: Podstawy klinicznej diagnozy psychologicznej, s. 127-160. • Sęk, H. (red.). (2012). <i>Psychologia kliniczna</i>. 1. Warszawa. Wydawnictwo Naukowe PWN. <ul style="list-style-type: none"> ◦ Pasikowski, T. Rozdział 13: Metody stosowane w psychologicznej diagnozie klinicznej, s. 213-229. • Cierpiątkowska, L. (2020). <i>Psychopatologia</i>. Warszawa. Wydawnictwo Naukowe Scholar. <ul style="list-style-type: none"> ◦ Rozdział 1: Klasyfikacja zaburzeń psychicznych, s. 20-42.
<p>PSYCHOLOGIA KLINICZNA: Typy pomocy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów zdrowotnych.</p> <p>Formy i charakterystyka pracy psychologa w poszczególnych obszarach praktyki</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Sęk, H. (red.). (2012). <i>Psychologia kliniczna</i>. 1. Wydawnictwo Naukowe PWN. <ul style="list-style-type: none"> ◦ Sęk, H. Rozdział 15: Pomoc psychologiczna w rozwiązywaniu problemów zdrowotnych, s. 246-255. ◦ Brzeziński, J., Toeplitz-Winiewska, M.

<p>psychologicznej w zakresie rozwiązywania trudności zdrowotnych.</p> <p>Szczegółowe zagadnienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ poradnictwo psychologiczne ▪ psychoterapia 	<p>Rozdział 18: Model zawodowy psychologa klinicznego, s. 299-323.</p>
<p>PSYCHOLOGIA KLINICZNA: Typy pomocy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów zdrowotnych.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Formy i charakterystyka pracy psychologa w poszczególnych obszarach praktyki psychologicznej w zakresie rozwiązywania trudności zdrowotnych. ▪ Szczegółowe zagadnienia: ▪ interwencja kryzysowa ▪ interwencje środowiskowe ▪ psycholog jako członek interdyscyplinarnych zespołów 	<ul style="list-style-type: none"> • Sęk, H. (red.). (2012). <i>Psychologia kliniczna</i>. 1. Wydawnictwo Naukowe PWN. <ul style="list-style-type: none"> ◦ Sęk, H. Rozdział 15: Pomoc psychologiczna w rozwiązywaniu problemów zdrowotnych, s. 246-255. ◦ Brzeziński, J., Toeplitz-Winiewska, M. Rozdział 18: Model zawodowy psychologa klinicznego, s. 299-323.
<p>PSYCHOLOGIA KLINICZNA: Modele i podejścia stosowane w psychologii klinicznej</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Zadania psychologa klinicznego w praktyce klinicznej na przykładzie modelu poznawczo-behawioralnego: 	<ul style="list-style-type: none"> • Popiel, A., Pragłowska, E. (2008). <i>Psychoterapia poznawczo-behawioralna. Teoria i praktyka</i>. Warszawa. Wydawnictwo Paradygmat <ul style="list-style-type: none"> ◦ Rozdział 3. Założenia teoretyczne psychoterapii poznawczo-behawioralnej. Strony: 33-41. ◦ Rozdział 4. Weryfikacja empiryczna. Dane naukowe. Praktyka oparta na badaniach i badania oparte na praktyce. Strony: 203-216. • Beck, J. S. (2012). <i>Terapia poznawczo-behawioralna. Podstawy i zagadnienia szczegółowe</i>. Kraków. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. <ul style="list-style-type: none"> ◦ Rozdział 1. Jakie są podstawowe zasady terapii poznawczo-behawioralnej? Strony: 7-13
<p>PSYCHOLOGIA KLINICZNA: Modele i podejścia stosowane w psychologii klinicznej</p> <p>Praca psychologa klinicznego z perspektywy modelu poznawczo-behawioralnego – zastosowanie praktyczne:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Podstawy teoretyczne psychoterapii poznawczo-behawioralnej ▪ Modele Alberta Ellisa i Aarona T. Becka – procesy poznawcze w praktyce klinicznej <ul style="list-style-type: none"> ◦ Praca z modelem ABC na przykładzie danych z wywiadu pacjenta 	<ul style="list-style-type: none"> • Beck, J. S. (2012). <i>Terapia poznawczo-behawioralna. Podstawy i zagadnienia szczegółowe</i>. Kraków. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. <ul style="list-style-type: none"> ◦ Rozdział 3. Konceptualizacja poznawcza. Strony: 32-48 • Padesky, C., Greenberger, D. (2017). <i>Umysł ponad nastrojem</i>. Kraków. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. <ul style="list-style-type: none"> ◦ Rozdział 3. Liczy się myśl. Strony: 32-40. • Leahy, R. L. (2008). <i>Techniki terapii</i>

<ul style="list-style-type: none"> o "Cebulograf", zastosowanie techniki "strzałki w dół" 	<p><i>poznawczej. Podręcznik praktyka.</i> Kraków. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego</p> <ul style="list-style-type: none"> o Rozdział 1. Ujawnianie myśli i założeń. Strony: 22-25 (fragment dot. Techniki: "strzałki w dół").
--	---

UWAGA! Kolejność poruszanej na zajęciach tematyki zajęć może ulec zmianom.

Literatura uzupełniająca do wykładów i ćwiczeń wskazana przez koordynatora/wykładowcę przedmiotu na Wydziale.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania	
W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:	
Bardzo dobra (5,0) Dobra plus (4,5) Dobra (4,0) Dostateczna plus (3,5) Dostateczna (3,0) Niedostateczna (2,0)	od 91 punktów do 100 punktów od 81 punktów do 90 punktów od 71 punktów do 80 punktów od 61 punktów do 70 punktów od 51 punktów do 60 punktów poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	<p>EGZAMIN Z WYKŁADU: Egzamin będzie miał formę pisemną. Do egzaminu studentów obowiązuje wiedza przekazana na wykładach oraz wybrane teksty dodatkowe (szczegółowy wykaz w Classroom). Egzamin będzie się składał z: - 15 pytań testowych (2 pkt. za pytanie) - 6 pytań otwartych: 2 pytania z psychologii zdrowia i 4 pytania z psychologii klinicznej. Za każde pytanie student/ka może otrzymać od 0 do 5 punktów. Przykłady pytań egzaminacyjnych będą prezentowane w trakcie wykładów.</p> <p>Kryteria oceny odpowiedzi na pytania otwarte: - poprawność merytoryczna – za zgodność merytoryczną z wiedzą naukową oraz przedstawienie właściwego wnioskowania w odpowiedzi na pytanie student/ka może otrzymać od 0 do 3 punktów. - poprawność terminologiczna – za stosowanie terminologii właściwej dla opisywanego zagadnienia student/ka może otrzymać od 0 do 2 punktów.</p> <p>Aby zaliczyć egzamin student/ka musi uzyskać w sumie minimum 30 punktów.</p> <p>Na egzaminie poprawkowym obowiązują te same wymagania. Wykładowcy zastrzegają możliwość zmiany formy egzaminów odbywających się w indywidualnych terminach (§31 ust. 5 Regulaminu studiów).</p>	0-60 (próg zaliczenia: 30 pkt)
2.	ZALICZENIE Z ĆWICZEŃ:	0-40

<p>Podstawą zaliczenia ćwiczeń jest udział i zaliczenie trzech punktowanych zadań prowadzonych na zakończenie zajęć (sprawdziany wiedzy typu „wyściówka”):</p> <ul style="list-style-type: none"> - jeden sprawdzian na zajęciach omawiających tematykę psychologii zdrowia, - dwa sprawdziany na zajęciach omawiających tematykę psychologii klinicznej. <p>Sprawdziany będą się składały z pytań otwartych lub/i zamkniętych i dotyczyć będą materiału opisanego w literaturze obowiązkowej do zajęć i omawianego na danych zajęciach.</p> <p>Aby zaliczyć ćwiczenia student/ka musi uzyskać minimum 7 punktów z każdego sprawdzianu wiedzy na zakończenie zajęć. W sumie student/ka może uzyskać 21 punktów:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 14 punktów ze sprawdzianu wiedzy z zakresu psychologii zdrowia - 2 x 13 punktów ze sprawdzianów z zakresu psychologii klinicznej <p>Suma punktów uzyskanych ze sprawdzianów stanowi sumę punktów uzyskaną z ćwiczeń.</p> <p>Szczegółowe zasady punktacji sprawdzianów będą wskazane w opisie poszczególnych zadań.</p> <p>W przypadku niezaliczenia sprawdzianu lub nieobecności na zajęciach, w trakcie których studenci rozwiązują punktowane sprawdziany, prowadzący wyznacza dodatkowy termin zaliczenia. W przypadku niezaliczenia lub niestawienia się na zaliczenie w drugim terminie student/ka traci możliwość zaliczenia przedmiotu.</p> <p>Nie można oddawać sprawdzianów po terminie zajęć, na których się odbyły. Zaliczone sprawdziany nie podlegają poprawie.</p>	<p>(próg zaliczenia: 21 pkt)</p>
---	----------------------------------

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Obecności:

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa. Dopuszcza się nieusprawiedliwione nieobecności na maksymalnie 1 zajęciach ćwiczeniowych.

Wszystkie nieobecności ponad ten limit muszą być usprawiedliwione np. zwolnieniem lekarskim w przypadku choroby. Osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć sposób nadrobienia nieobecności, np. odpowiedź ustną podczas konsultacji lub wykonanie zadań zastępczych. Nieobecność na ponad 50 % skutkuje niezaliczeniem przedmiotu, bez względu na przyczynę nieobecności.

W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18 Regulaminu Studiów).

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który wyjaśnia sprawę i może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy osoby lub zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Pozostałe informacje:

Podczas zajęć prowadzonych zdalnie studenci muszą mieć włączoną kamerę (§9 ust 7 Zasad studiowania).

Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania).

Nazwa przedmiotu:

Psychologia pracy i organizacji

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	100
Język wykładowy	polski
Koordinator	Prof. dr hab. Tomasz Zaleskiewicz tzaleskiewicz@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
wykład	24	12
ćwiczenia	12	12

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
wykład	mgr Aleksandra Penza apenza@swps.edu.pl	mgr Aleksandra Penza apenza@swps.edu.pl
ćwiczenia	mgr Małgorzata Lis mlis@swps.edu.pl mgr Aleksandra Penza apenza@swps.edu.pl	mgr Małgorzata Lis mlis@swps.edu.pl mgr Aleksandra Penza apenza@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS					
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	wykład	36	24	24	12

	ćwiczenia		12		12
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	64	22	76	34
	przygotowanie do sprawdzianów		20		20
	przygotowanie się do egzaminu		20		20
	uczestnictwo w egzaminie		2		2
Łączny nakład pracy studenta			100		100

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W2 PS1_W4 PS1_W7 PS1_W8	<ul style="list-style-type: none"> - Student ma zaawansowaną wiedzę na temat roli psychologii w zarządzaniu organizacją oraz ludźmi w organizacji. - Student ma zaawansowaną wiedzę na temat zastosowań psychologii w biznesie. - Student ma wiedzę na temat psychospołecznych warunków pracy oraz wpływu tych warunków na funkcjonowanie ludzi w organizacji oraz funkcjonowanie organizacji jako całości.
PS1_U3	<ul style="list-style-type: none"> - Student potrafi rozpoznać zjawiska negatywne w organizacji i zaproponować odpowiednie działania prewencyjne i interwencyjne. - Student umie zaplanować działania komunikacyjne w oparciu o wiedzę psychologiczną.
PS1_K2 PS1_K6	<ul style="list-style-type: none"> - Student cechuje się zaangażowaniem w projektowaniu oddziaływań w obszarze pracy i organizacji oraz marketingu. - Student ma świadomość konieczności nieustannego doskonalenia swoich umiejętności oraz poszerzania swojej wiedzy.

Treści programowe i formy zajęć	
Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa

<p>Organizacja i kontekst jej funkcjonowania.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ organizacja w ujęciu zarządczym i psychologicznym ▪ kontekst kulturowy, polityczny i ekonomiczny funkcjonowania organizacji ▪ współczesny rynek pracy ▪ historia psychologii pracy i organizacji jako nauki oraz wyzwania stojące przed współczesną psychologią pracy i organizacji 	<p>Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. (rozdziały: 1, 14)</p>
<p>Omówienie wybranych aspektów roli psychologa w kontekście procesów w całej organizacji.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ procesy zarządzania zasobami ludzkimi ▪ obszary pracy i rola psychologa_żki organizacji ▪ wyzwania i etyka pracy psychologa_żki biznesu 	<p>Armstrong, M. (2007). <i>Zarządzanie zasobami ludzkimi</i>. Wolters Kluwer Polska. (rozdział 1, 4)</p>
<p>Podstawowe pojęcia z zakresu komunikacji marketingowej.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ czym jest marketing ▪ decyzje marketingowe na podstawie modelu 4P ▪ potrzeby klientów ▪ segmentacja rynku ▪ marketing w organizacjach non-profit 	<p>Kotler, P. (2005). <i>Marketing</i>. Dom Wydawniczy Rebis. (rozdziały: 1, 10)</p>
<p>Psychologia reklamy i konsumenta – wprowadzenie.</p> <ul style="list-style-type: none"> – pojęcie reklamy i jej efekty – psychologia zachowań konsumenckich - podstawowe obszary – model AIDA i co z niego wynika – emocje w reklamie 	<p>Albin, K. (2000). <i>Reklama. Przekaz, odbiór i interpretacja</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. (rozdziały: 1, 2) Stasiuk, K., Maison, D. (red.). (2014). <i>Psychologia konsumenta</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. (rozdziały: 1, 6)</p>
<p>Etyczny biznes – CSR oraz ESG.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ kontekst wewnętrzny – pracownicy (w tym mobbing) ▪ kontekst zewnętrzny – klienci ▪ kontekst zewnętrzny – otoczenie społeczne ▪ kontekst środowiska naturalnego 	<p>Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. (rozdział 18)</p>
<p>Kontrakt psychologiczny a przywiązanie do organizacji.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ kontrakt psychologiczny ▪ przywiązanie do organizacji a przywiązanie do zawodu ▪ zaangażowanie w pracę oraz satysfakcja z pracy ▪ wypalenie zawodowe 	<p>Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. (rozdział 24)</p>

<p>Motywacja do pracy.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ rola motywacji w osiąganiu celów organizacyjnych ▪ relacje między silną motywacją do pracy, pracoholizmem a zdrowiem psychicznym 	<p>Lubrańska, A. (2012). <i>Psychologia pracy. Podstawowe pojęcia i zagadnienia</i>. Wydawnictwo Difin. (rozdział 6)</p> <p>Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. (rozdział 26)</p>
<p>Rola przełożonego a dobrostan psychiczny pracowników:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ relacje przełożony – podwładny a zdrowie psychiczne pracowników ▪ władza i wpływ społeczny przełożonego: korzystanie z uprawnień a ich nadużywanie 	<p>Rożnowski, B., Fortuna, P. (2020). <i>Psychologia biznesu</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. (rozdziały: 19, 27)</p>

Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Kultura i klimat organizacyjny</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ typy kultur organizacyjnych ▪ społeczne warunki pracy (zaufanie i relacje międzyludzkie w organizacji, kooperacja, rywalizacja) ▪ praca zespołowa 	<p>Hofstede, G.H., Hofstede, G. J., Mankiv, M. (2000). <i>Kultury i organizacje</i>. Polskie wydawnictwo ekonomiczne. (rozdziały 2, 3, 4, 5)</p> <p>Kożusznik, B. (2011). <i>Zachowania człowieka w organizacji</i>. Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne. (rozdział 10)</p>
<p>Pozytywne i negatywne zjawiska w pracy</p> <p>Dopasowanie do pracy i organizacji - przyczyny i konsekwencje:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ cechy pracy/organizacji i cechy pracownika ▪ satysfakcja z pracy i zaangażowanie w pracę ▪ frustracja i stres <p>Wybrane negatywne zjawiska w pracy:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ stres zawodowy ▪ pracoholizm ▪ wypalenie zawodowe ▪ dyskryminacja i mobbing ▪ brak równowagi praca-życie 	<p>Maslach, C., Leiter, M. P., Sęk, H., Guzowska-Dąbrowska, M. (2011). <i>Prawda o wypaleniu zawodowym: co robić ze stresem w organizacji</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. (rozdziały 1, 2, 3)</p>
<p>Psychologia a marketing i zachowania ekonomiczne człowieka</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ założenia psychologii ekonomicznej ▪ postawy wobec pieniędzy ▪ podejmowanie decyzji finansowych ▪ Marketing mix – tradycyjne i nowoczesne koncepcje: 4P, 4C, 5P, 7P. ▪ Segmentacja konsumentów ▪ Budowanie strategii marketingowej 	<p>Kotler, P., Armstrong, G., Saunders, J., Wong, V. (2002). <i>Marketing europejski</i>. Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne. (rozdział 3)</p> <p>Zaleśkiewicz, T. (2011). <i>Psychologia ekonomiczna</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. (rozdziały 1, 2)</p> <p>Stasiuk, K., Maison, D. (red.). (2014). <i>Psychologia konsumenta</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. (rozdziały: 2.1, 3.3.1, 3.3.2, 7.4.1)</p>
<p>Strategiczne zarządzanie zasobami ludzkimi w organizacji</p>	<p>Armstrong, M. (2007). <i>Zarządzanie zasobami ludzkimi</i>. Wolters Kluwer Polska. (rozdział 7)</p>

<ul style="list-style-type: none"> ▪ cele i założenia strategicznego zarządzania zasobami ludzkimi w organizacji ▪ projektowanie i wdrażanie procesów ZZL m.in. proces doboru pracowników, ocena pracy, rozwój i szkolenia ▪ rola employer branding i komunikacji w organizacji ▪ najlepsze praktyki w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi 	<p>Kozłowski, M. (2012). <i>Employer branding. Budowanie wizerunku pracodawcy krok po kroku</i>. Wolters Kluwer Polska. (rozdział 3.9)</p>
---	--

Literatura uzupełniająca do wykładów i ćwiczeń wskazana przez koordynatora/wykładowcę przedmiotu na Wydziale:

- Drapińska, A. (2015). Marketing a społeczna odpowiedzialność biznesu - sprzeczne idee? *Marketing i Zarządzanie*, 41(1), 277-288. <http://doi.org/10.18276/pzfm.2015.41/1-22>
- Kotler, P., Kartajaya, H., Setiawan, I. (2017) *Marketing 4.0*. Wydawnictwo MT Biznes.
- Traczyk, P. (2011). *Zakamarki marki*. Wydawnictwo Helion.
- Van Beek, I., Hu, Q., Schaufeli, W. B., Taris, T. W. (2012). For Fun, Love, or Money: What Drives Workaholic, Engaged, and Burned-Out Employees at Work? *Applied Psychology: An International Review*, 61(1), 30-55. <https://doi.org/10.1111/j.1464-0597.2011.00454.x>
- Woźniak, J. (2012). *Współczesne systemy motywacyjne*. Wydawnictwa Profesjonalne PWN.
- Czerw, A., Czarnota-Bojarska, J. (2016). Dopasowanie człowiek-środowisko i postawa wobec pracy jako motywy zachowań organizacyjnych. *Psychologia Społeczna*, 11(36), 8-19. doi: 10.7366/1896180020163601.
- Schulz, D., Schulz, S.E. (2015). *Psychologia a wyzwania dzisiejszej pracy*. Wydawnictwo Naukowe PWN.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Egzamin pisemny (w formie testowej, obejmujący treści z całości wykładu)	32-60
2.	Kolokwium (w postaci dwóch wejściówek)	12-20
3.	Zadania realizowane w trakcie zajęć i aktywność na zajęciach	6-12
4.	Zadania dodatkowe (fakultatywne) na Classroom	0-8

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Forma egzaminu:

Egzamin odbędzie się w formie testu złożonego z pytań jednokrotnego wyboru (30 pytań testowych, za poprawną odpowiedź na każde pytanie można uzyskać 2 pkt., max. punktacja to 60 pkt.) Egzamin odbędzie się w okresie 2 miesięcy od ostatniego wykładu. Termin zostanie ustalony przez Dział Organizacji Dydaktyki. Wykładowca zastrzega sobie możliwość zmiany formy egzaminu odbywającego się w terminie indywidualnym lub przywróconym (§32 ust. 5 i ust. 7 Regulaminu studiów).

Zadania zaliczeniowe z ćwiczeń:

- 1. Kolokwium.** Realizowane jest w formie dwóch wejściówek na wskazanych przez prowadzących zajęciach. Każda z wejściówek składa się z 5 pytań zamkniętych, jednokrotnego wyboru. Pytania testowe mają charakter opisów sytuacji organizacyjnych (krótkie case study). Każda prawidłowa odpowiedź na wejściówce to 2 pkt, min. zaliczeniowe dla danej wejściówki to 6 pkt, a max. 10 pkt. Łącznie z obu wejściówek osoba studencka może otrzymać max. 20 pkt. Konieczne jest zaliczenie każdej z wejściówek. Wykładowca zastrzega możliwość zmiany formy kolokwium odbywających się w indywidualnych terminach (§31 ust. 5 Regulaminu studiów).
- 2. Zadania realizowane w trakcie zajęć i aktywność na zajęciach.** Podczas każdego spotkania na ćwiczeniach punktowana jest merytoryczna aktywność osoby studenckiej podczas dyskusji oraz realizacja ćwiczeń wykonywanych podczas zajęć (max. 2 pkt. z każdego zajęć, na których osoba studencka jest obecna).
- 3. Zadania dodatkowe (fakultatywne) na Classroom.** Osoby prowadzące zajęcia udostępnią na Classroom dodatkowe zadania do indywidualnej realizacji przez osoby studenckie. Zadania nie są obligatoryjne.

Poprawianie zadań:

Zadania dodatkowe można skonsultować z osobą prowadzącą zajęcia przed ich złożeniem. Oddane i ocenione zadanie dodatkowe (fakultatywne) na Classroom nie podlega poprawie. Niezaliczoną daną wejściówkę można poprawiać tylko raz (termin poprawy ustala osoba prowadząca zajęcia; poprawa powinna odbyć się do końca zajęć w danym semestrze, zgodnie z zatwierdzonym przez Dziekana harmonogramem zajęć dydaktycznych). Można poprawiać tylko niezaliczone wejściówki. W sytuacji nie napisania wejściówki w pierwszym terminie istnieje możliwość jednego podejścia do zaliczenia.

Terminy składania zadań:

Dokładne terminy oddania zadań dodatkowych zostaną opublikowane na Classroom. Zadania oddane do 3 dni po ustalonym terminie będzie ocenione na maksymalnie 50% punktów możliwych do uzyskania za to zadanie. Za zadanie oddane ponad 3 dni po terminie osoba studencka otrzymuje 0 punktów. Nie ma możliwości poprawiania ocenionych dodatkowych (fakultatywnych) zadań umieszczanych na Classroom.

Obecności:

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa. Dopuszcza się nieusprawiedliwione nieobecności na maksymalnie 1 spotkaniu w przypadku ćwiczeń. Wszystkie nieobecności ponad ten limit muszą być usprawiedliwione np. zwolnieniem lekarskim w przypadku choroby. Osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć sposób

nadrobienia nieobecności, np. odpowiedź ustną podczas konsultacji lub wykonanie zadań zastępczych. Nieobecność na ponad 50% spotkań skutkuje niezaliczeniem przedmiotu, bez względu na przyczynę nieobecności. W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18 Regulaminu Studiów).

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Zadania, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który wyjaśnia sprawę i może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy osoby lub zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Pozostałe informacje:

Podczas zajęć osoby studenckie nie powinny korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania).

Odpowiedzi udzielane przez osoby studenckie przy realizacji zadań dodatkowych (fakultatywnych) na Classroom nie mogą być generowane z wykorzystaniem narzędzi AI (np. chatGPT).

Nazwa przedmiotu:

Psychologia edukacji

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	100
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr hab. Magdalena Król (mkrol1@swps.edu.pl)

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
wykład	24	12
ćwiczenia	12	12

Forma zajęć	Prowadzący - forma stacjonarna	Prowadzący - forma niestacjonarna
wykład	dr Marta Jósewicz mjosewicz@swps.edu.pl dr hab. Małgorzata Gamian-Wilk mgamian@swps.edu.pl dr hab. Magdalena Król mkrol1@swps.edu.pl	mgr Marta Jósewicz mjosewicz@swps.edu.pl
ćwiczenia	dr Marta Jósewicz mjosewicz@swps.edu.pl	mgr Marcelina Kubik mkubik@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS			
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna

Liczba godzin kontaktowych	wykład	36	24	24	12
	ćwiczenia		12		12
Samodzielna praca studenta*	przygotowanie do zajęć	64	20	76	32
	wykonanie zadań zaliczeniowych		22		22
	przygotowanie się do egzaminu		20		20
	uczestnictwo w egzaminie		2		2
Łączny nakład pracy studenta			100		100

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W2 PS1_W4 PS1_W7 PS1_W8	<ul style="list-style-type: none"> Student w zaawansowanym stopniu zna obszary i podejścia badawcze w psychologii edukacji Student w zaawansowanym stopniu zna trudności edukacyjne i rozwojowe w procesie edukacji.
PS1_U3	<ul style="list-style-type: none"> Student potrafi zidentyfikować najczęściej występujące trudności edukacyjno-rozwojowe. Student potrafi zaprojektować warsztat o wybranym celu edukacyjnym.
PS1_K2 PS1_K6	<ul style="list-style-type: none"> Student ma świadomość konieczności nieustannego doskonalenia swoich umiejętności oraz poszerzania swojej wiedzy.

Treści programowe i formy zajęć	
Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Temat 1: Psychologiczna analiza zjawiska edukacji (2 h) (M.Jósewicz)</p> <ul style="list-style-type: none"> edukacja i pojęcia pokrewne: nauczanie, socjalizacja, enkulturacja, wychowanie specyfika psychologicznej analizy zjawiska edukacji (w stosunku do pedagogiki i socjologii edukacji) podstawowe funkcje edukacji wg. Rorty'ego: socjalizacyjna i emancypacyjna oraz ich realizacja w 	<p>Bednarek, D., Bednarek, H., (2023). Psychologia edukacyjna. Warszawa. Wydawnictwo PWN</p> <p>Brzezińska, A (2000). Psychologia wychowania. W: J. Strelau (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki (tom III, s. 223-253). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.</p> <p>Cole, M., (1995). Strefa najbliższego rozwoju: tam gdzie kultura i poznanie współtworzą się wzajemnie. W: A. Brzezińska, G. Lutomski, B. Smykowski (red.), Dziecko wśród rówieśników i</p>

<p>poszczególnych stadiach rozwoju człowieka.</p> <p>Temat 2 : Modele edukacji a psychologiczne koncepcje rozwoju człowieka (4 h)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Analiza porównawcza psychologicznych koncepcji człowieka • Paradygmat behawiorystyczny/ dynamiczny/ humanistyczny, poznawczy/ poznawczo- społeczny , społeczno- rozwojowy • Ideologia edukacji a model edukacji : ideologia transmisji kulturowej, ideologia romantycznego indywidualizmu, ideologia progresywizmu rozwojowego • Analiza modeli edukacji wyrastających z koncepcji psychologicznych człowieka : wizja i misja edukacji, cele kształcenia i wychowania, procedury realizacji celów: forma i organizacji i metody działania, warunki podmiotowe i kontekstowe. • Edukacja w kulturze postfiguratywnej, kofiguratywnej i prefiguratywnej, wg. Margaret Mead <p>Temat 3: Psychologiczna charakterystyka interakcji edukacyjnej (2h)</p> <ul style="list-style-type: none"> • interakcja społeczne a interakcja edukacyjna, • paradygmat psychologiczny- modele edukacji- jakość interakcji edukacyjnej- rola nauczyciela i rola ucznia • niesymetryczność relacji edukacji i jej dwupodmiotowość • mentoring i tutoring jako spersonalizowane formy wsparcia rozwoju i edukacji <p>Temat 4: Edukacja jako czynnik rozwoju indywidualnego (2h)</p> <ul style="list-style-type: none"> • relacja między procesami dojrzewania i uczenia się a rozwojem • edukacja i jej zadania w kolejnych okresach życia : wczesne dzieciństwo, wiek przedszkolny, wiek szkolny, wczesna i późna faza dorastania, wczesna, średnia i późna dorosłość, wiek podeszły, starość • okresy sensytywne i okresy krytyczne a specyficzne potrzeby edukacyjne, zmienności potrzeb edukacyjnych w cyklu życia jednostki 	<p>dorosłych (s. 15-38). Poznań: zysk i S-ka Wydawnictwo.</p> <p>Kohlberg, L. Mayer., R. (1993). Rozwój jako cel wychowania. W: Z. Kwieciński, L. Witkowski (red.). Spory o edukację. Dylematy i kontrowersje we współczesnych pedagogiach (s. 51-95). Warszawa: IBE</p> <p>Mead, M. Kultura i tożsamość. Studium dystansu międzypokoleniowego. Warszawa. Wydawnictwo PWN.</p> <p>Rorty, R. (1993), Edykacja i wyzwanie postnowoczesności. W: Z. Kwieciński, L. Witkowski (red.). Spory o edukację. Dylematy i kontrowersje we współczesnych pedagogiach (s. 96-102). Warszawa: IBE</p> <p>Schaffer, h.R. (1994). Epizody wspólnego zaangażowania jako kontekst rozwoju poznawczego. W: A. Brzezińska, G. Lutomski (red.). Dziecko w świecie ludzi i przedmiotów (s. 150-188). Poznań: zysk i S-ka Wydawnictwo.</p>
--	---

<ul style="list-style-type: none"> • strefa aktualnego rozwoju, strefa najbliższego rozwoju wg Wygotskiego. <p>Temat 5: Trudności edukacyjne i rozwojowe w procesie edukacyjnym i rola diagnozy psychologicznej w procesach edukacyjno-wychowawczych, cz. 1 (2 h)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wstęp do zaburzeń rozwoju • Dysleksja i inne specyficzne trudności w uczeniu się SLI • Adhd <p>Temat 6: Trudności edukacyjne i rozwojowe w procesie edukacyjnym i rola diagnozy psychologicznej w procesach edukacyjno-wychowawczych, cz. 2</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dyspraksja • Spektrum autyzmu <p>Temat 7: Teoria poliwalna a proces uczenia się</p> <ul style="list-style-type: none"> • Znaczenie układu nerwowego dla procesów rozwoju społecznego, emocjonalnego i procesów uczenia się • Wpływ regulacji emocji na zachowania agresywne w szkole • Regulacja układu nerwowego nauczyciela i jego wpływ na klasę <p>Temat 8: Neuronauka i neurodydaktyka, nowe podejścia w uczeniu się i model learning pit.</p> <ul style="list-style-type: none"> • co nauka o mózgu może wnieść do procesu edukacji • szkoła przyjazna mózgowi, czyli jaka? • Model J. Nottinghama- learning pit: rozwijanie odporności, ciekawości, wytrwałości i umiejętności współpracy w procesie edukacji. <p>Temat 9: Nowe/ stare ruchy w edukacji</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pedagogika M. Montessori • Wolne i demokratyczne szkoły • Szkoły leśne • szkoła waldorfska <p>Temat 10: Psychologia uczenia się (M.Król)</p> <ul style="list-style-type: none"> • meta-poznanie • transfer w edukacji • poznanie usytuowane • czym różnią się eksperci od nowicjuszy? • jak uczyć się skutecznie? <p>Temat 11: Rola i zadania psychologa szkolnego (M. Gamian-Wilk)</p> <ul style="list-style-type: none"> • zakres obowiązków psychologa szkolnego 	
--	--

<ul style="list-style-type: none"> zakres odpowiedzialności psychologa szkolnego a relacje z dziećmi, rodzicami, pracownikami szkoły konflikty ról i wyznaczanie granic w pracy psychologa szkolnego 	
--	--

Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Profilaktyka w procesie edukacji. Projektowanie warsztatów profilaktycznych dla dzieci i młodzieży. Zajęcia 1: Lekcje akceptacji – kształtowanie pozytywnych postaw wobec rówieśników z niepełnosprawnościami w szkole 2. Profilaktyka w procesie edukacji. Projektowanie warsztatów profilaktycznych dla dzieci i młodzieży. Zajęcia 2: Lekcje akceptacji – prezentacje studentów 3. Analiza przypadków trudności rozwojowo-edukacyjnych. Zajęcia 1: analiza przypadków w grupie i wspólna dyskusja odpowiedzi 4. Analiza przypadków trudności rozwojowo-edukacyjnych. Zajęcia 2: Analiza przypadku - zadanie zaliczeniowe, praca w grupach. 5. Edukacja włączająca – praktyczne aspekty prowadzenia klasy, która dba o potrzeby każdego ucznia 6. Kultura dialogu w szkole – mediacja rówieśnicza jako sposób na rozwijanie kompetencji społecznych uczniów	Kruszewski, K. (2017). <i>Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela. Podręcznik akademicki</i> . Warszawa: PWN (wybrane rozdziały) Lektury uzgodnione z wykładowcą dobrane do tematyki projektowanego warsztatu

Literatura uzupełniająca do wykładów i ćwiczeń wskazana przez koordynatora/wykładowcę przedmiotu na Wydziale.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania	
W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:	
Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Przy zaliczaniu każda z form realizacji wymaga otrzymania przez studenta co najmniej 50% punktów. Koordynator określa wyższy próg zaliczenia (50%+1) dla jednego z zadań zaliczeniowych.

UWAGA: KOORDYNATOR decyduje o ważności danego zadania, przydzielając mu więcej punktów do zaliczenia całości.

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Egzamin (zakres treści sprawdzianu zgodnie z wytycznymi koordynatora na Wydziale), 25 pytań, każde po 2 pkt	0-50 (min. 26)
2.	Zadania realizowane w ramach ćwiczeń:	
	a) Lekcje akceptacji – prezentacja	0- 25 (min. 12)
	b) Analiza przypadku	0- 25 (min. 12)

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

1. Zadania zaliczeniowe

A) Lekcje akceptacji (zadanie grupowe)

Opis zadania

Zadanie polega na stworzeniu warsztatu profilaktycznego "Lekcja akceptacji", odpowiedniego do przeprowadzenia w szkole ogólnodostępnej lub integracyjnej. Ideą warsztatów jest przekazanie, w sposób dostosowany do dzieci lub młodzieży, czym są zaburzenia rozwoju, w celu promowania postawy akceptacji rówieśników z zaburzeniami rozwoju. W ramach zadania, studenci przygotowują konspekt warsztatu, a następnie zaprezentują oraz zrealizują kilka wybranych ćwiczeń podczas zajęć.

Kryteria oceny

1. Grupa docelowa - Odpowiedni dobór tematu oraz grupy docelowej, dopasowanie grupy docelowej do metodyki warsztatu
2. Metodyka - Dobrana do grupy wiekowej, angażująca. Lekcja pomaga uczniom doświadczać omawianych tematów a nie tylko je omawia. Uczniowie są aktywni
3. Organizacja - Przemyślany, szczegółowy i realistyczny plan warsztatu
4. Ocena merytoryczna - Prezentowane informacje są poprawne. Temat jest prezentowany z uwzględnieniem kwestii etycznych, sposób prezentacji promuje akceptację
5. Forma - Temat przekazany jest w sposób zrozumiały oraz atrakcyjny dla uczniów w tym wieku

B) Analiza przypadku trudności edukacyjno- rozwojowych (zadanie grupowe)

Opis zadania

Zadanie wykonywane jest w sali. Studenci łączą się w grupy 2-3 osobowe i razem pracują nad odpowiedziami na pytania dotyczące przekazanego im przypadku osoby z trudnościami rozwojowymi/zdrowia psychicznego w kontekście rozwojowo-edukacyjnym.

Za każde pytanie można uzyskać od 0 do 5 pkt. Kryteria oceny to:

- 1) Zgodność odpowiedzi z pytaniem. 0-2 pkt
Zgodność odpowiedzi z treścią pytania oraz odniesienie się do wszystkich elementów pytania
- 2) Merytoryczna wartość odpowiedzi. 0-2 pkt
Odpowiedź jest poprawna i zgodna z podanymi informacjami. Odpowiedź zawiera elementy własnej analizy i pogłębionej, krytycznej oceny.
- 3) Jakość argumentu. 0-1 pkt
Odpowiedź jest jasna, logicznie zbudowana, zawierająca potrzebne informacje, nie zawierająca nadmiaru niepotrzebnych informacji
Razem: max. 5 pkt za każde pytanie
W sumie: max. 25 pkt za całe zadanie.
Minimum konieczne do zaliczenia zadania: 12 pkt

2. Poprawianie zadań:

Niezaliczone zadanie można poprawiać tylko raz (termin poprawy ustala osoba prowadząca zajęcia; poprawa powinna odbyć się do końca zajęć w danym semestrze, zgodnie z zatwierdzonym przez Dziekana harmonogramem zajęć dydaktycznych).

3. Terminy składania zadań zaliczeniowych:

Dokładne terminy oddania poszczególnych zadań zaliczeniowych wskaże osoba prowadząca podczas pierwszych zajęć.

Zadanie zaliczeniowe oddane do 5 dni po ustalonym terminie będzie ocenione na maksymalnie 50% punktów możliwych do uzyskania za to zadanie. Za zadanie oddane ponad 10. dni po terminie studentka/student otrzymuje 0 punktów.

4. Forma egzaminu:

Wykładowcy zastrzegają sobie możliwość zmiany formy egzaminu odbywającego się w terminie indywidualnym lub przywróconym (§32 ust. 5 i ust. 7 Regulaminu studiów).

5. Obecności:

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa. Dopuszcza się nieusprawiedliwione nieobecności na maksymalnie 2 x 45 min. (2 h akademickie) w przypadku ćwiczeń.

Wszystkie nieobecności ponad ten limit muszą być usprawiedliwione np. zwolnieniem lekarskim w przypadku choroby. Osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć sposób nadrobienia nieobecności, np. odpowiedź ustną podczas konsultacji lub wykonanie zadań zastępczych. Nieobecność na ponad 50% spotkań skutkuje niezaliczeniem przedmiotu, bez względu na przyczynę nieobecności. W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18 Regulaminu Studiów).

Student ma możliwość nadrobienia zadań, które wykonywane były podczas ćwiczeń na których był nieobecny, na zasadach ustalonych przez prowadzącego ćwiczenia. Zadania wykonywane w ramach ćwiczeń nie są obowiązkowe, co oznacza, że nie ma konieczności

ich nadrobienia, jednak ich niezrealizowanie skutkuje uzyskaniem mniejszej liczby punktów z ćwiczeń.

6. Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który wyjaśnia sprawę i może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy osoby lub zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

7. Praca w grupach:

Studenci pracujący wspólnie w grupach otrzymają identyczne oceny. Studenci sami dzielą pracę i biorą odpowiedzialność za to, by podział ten był sprawiedliwy i sensowny. Jeżeli jeden z autorów pracy jest nieobecny na zajęciach, pozostali mają obowiązek przedstawić wspólną pracę. Osoba nieobecna podczas prezentacji projektu musi usprawiedliwić nieobecność, a osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć dodatkowe zadanie zaliczeniowe.

Jeśli osoba prowadząca zajęcia uzna, że podział pracy w ramach zespołu nie był równy, może indywidualnie ocenić wkład każdego z członków zespołu.

8. Pozostałe informacje:

Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania).

Nazwa przedmiotu:

Umiejętności osobiste A

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy (student wybiera jeden kurs z oferty przygotowanej przez wydział; kursy proponowane w ofercie odnoszą się do niżej opisanych efektów uczenia się, ale różnią się szczegółowymi treściami programowymi)
Forma studiów	Stacjonarne / Niestacjonarne
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	100
Język wykładowy	polski
Koordinator	mgr Sławomir Prusakowski sprusakowski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
warsztaty	24	18

Forma zajęć	Prowadzący - forma niestacjonarna	Prowadzący - forma stacjonarna
warsztaty	mgr Sławomir Prusakowski sprusakowski@swps.edu.pl mgr Aleksandra Tylus: atylus@swps.edu.pl	mgr Barbara Bajor: bbajor@swps.edu.pl mgr Małgorzata Kosiba: mkosiba@swps.edu.pl mgr Marzena Ryba mryba@swps.edu.pl mgr Michał Zawadzki mzawadzki@swps.edu.pl mgr Michalina Mazurek mmazurek@swps.edu.pl dr hab. Barbara Weigl bweigl@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS				
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna
Liczba godzin kontaktowych	warsztaty	24		18
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	76	28	34
	przygotowanie projektu zaliczeniowego		48	48
Łączny nakład pracy studenta		100		100

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W15	<ul style="list-style-type: none"> - Student definiuje i identyfikuje pojęcia z obszaru rozwoju osobistego. - Student definiuje i wyjaśnia mechanizmy działania metod wspierania siebie w rozwoju.
PS1_U8 PS1_U10	<ul style="list-style-type: none"> - Student potrafi samodzielnie zaplanować i zorganizować pracę wokół realizacji własnych celów rozwojowych.
PS1_K2 PS1_K8	<ul style="list-style-type: none"> - Student dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów praktycznych w obszarze rozwoju osobistego.

Treści programowe i formy zajęć	
Warsztaty	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Rozwój osobisty (w) ▪ Definicje pojęcia rozwoju osobistego. Rozwój osobisty a rozwój osobowości. ▪ Ku czemu chcemy się rozwijać? ▪ Co to znaczy rozwijać się? 	<ul style="list-style-type: none"> - Viorst, J. (2020). To co musimy utracić. Kraków: Znak. R. 1-4, s. 1-75.
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Umiejętności niezbędne do wspierania siebie w rozwoju (w) ▪ Atrybucja sukcesu i porażki. Orientacja na proces vs na wynik. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Król-Fijewska, M. (1993). Trening asertywności. Str: 84-150. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia i Trzeźwości. ▪ .

<ul style="list-style-type: none"> ▪ Rozwój – cele (w) ▪ Rozwój – podejście skoncentrowane na motywacji celowej. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Frankl, V., E. (2014). Człowiek w poszukiwaniu sensu. Warszawa: Wydawnictwo Czarna Owca.
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Rozwój – zasoby (w) ▪ Zasoby — podejście skoncentrowane psychologii pozytywnej i analitycznej. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ DeYoung, P.A. (2015). Terapia chronicznego wstydu. Kraków: WUJ., r. 6., s. 141-155.
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Rozwój – wartości (w) ▪ Ku rozpoznaniu i integracji wartości (podejście Schwarza). Elastyczność psychologiczna 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Frankl, V., E. (2014). Człowiek w poszukiwaniu sensu. Warszawa: Wydawnictwo Czarna Owca.
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Rozwój – odporność psychiczna (w) ▪ Kształtowanie się i rozwój odporności psychicznej. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Frankl, V., E. (2014). Człowiek w poszukiwaniu sensu. Warszawa: Wydawnictwo Czarna Owca.
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Emocje ▪ Rozpoznawanie uczuć i praca z ciałem 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Wallin, D.J. (2011). Przywiązanie w psychoterapii. Roz. 16-17. Kraków: WUJ. S. 329-380.
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Regulacja emocji ▪ Radzenie sobie ze stresem i trudnymi emocjami 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Viorst, J. (2020). To co musimy utracić, czyli miłość, złudzenia, zależności niemożliwe do spełnienia oczekiwania, których każdy z nas musi się wyrzec, by móc wzrastać. S.117-175
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Przekonania ▪ Rozpoznawanie przekonań 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Maultsbie, M. (2013). RTZ Racjonalna Terapia Zachowań, WUJ: Kraków. Roz. 1 i 3, s.29-41 i s.67-78.
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Przeformułowanie przekonań ▪ Metody przekształcania przekonań 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Leahy, R. L. (2013). Techniki terapii poznawczo-behawioralnej. Kraków: WUJ. S. 7-15.

Literatura uzupełniająca do warsztatów wskazana przez koordynatora/wykładowcę przedmiotu na Wydziale

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania	
W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:	
Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Praca na warsztacie, udział w dyskusjach, aktywność (obecność obowiązkowa).	31-60
2.	Krytyczna analiza dziennika z użyciem modelu Okno Johari	20-40

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe

Załącznik 2.1.2 Sylabusy psychologii pierwszego stopnia w języku polskim

1. Poprawianie zadań:

Zadania zaliczeniowe można konsultować z osobą prowadzącą zajęcia przed ich złożeniem. Zadania, które spełniły kryteria zaliczenia (zostały zaliczone przez osobę prowadzącą zajęcia), nie podlegają poprawie.

2. Terminy składania zadań zaliczeniowych:

Termin oddania pracy zaliczeniowej ustalana jest z osobą prowadzącą na pierwszych zajęciach.

Obecności:

Obecność na wszystkich zajęciach warsztatowych jest obowiązkowa. W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych można się ubiegać o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18 Regulaminu Studiów).

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który wyjaśnia sprawę i może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy osoby lub zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania 4) używanie cudzych tekstów jako własnych.

Kryteria oceny

1. Dokonanie 30 wpisów (w czasie określonym przez prowadzącego), z których każdy nie może być krótszy niż 800 znaków. Jeden wpis na dzień. (20% punktów)
2. Opisanie we wpisach sytuacji (zdarzeń) wraz z dotyczącymi ich przemyśleniami własnymi. (20% punktów)
3. Przeprowadzenie krytycznej analizy własnych wpisów w oparciu o model Okna JoHarrego. Analiza ma zawierać odniesienia do wpisów wraz z pokazaniem pojawiających się powtórzeń, charakterystycznych sposobów myślenia autora, pogłębioną refleksję dotyczącą analizy autora wpisów (samoanalizy). (60% punktów)
4. Krytyczna analiza powinna być nie krótsza niż 2 strony standardowego maszynopisu (standard APA).
5. Praca powinna być opisana zgodnie z podanymi przez prowadzącego standardami i dostarczona w wymaganym czasie.
6. Brak każdego z elementów wiąże się z brakiem zaliczenia przedmiotu.

Nazwa przedmiotu:

Umiejętności osobiste B

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy (student wybiera jeden kurs z oferty przygotowanej przez wydział; kursy proponowane w ofercie odnoszą się do niżej opisanych efektów uczenia się, ale różnią się szczegółowymi treściami programowymi)
Forma studiów	Stacjonarne / Niestacjonarne
Rok studiów	3
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	100
Język wykładowy	polski
Koordinator	mgr Sławomir Prusakowski sprusakowski@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
warsztaty	24	18

Forma zajęć	Prowadzący - forma stacjonarna	Prowadzący - forma niestacjonarna
warsztaty	mgr Sławomir Prusakowski: sprusakowski@swps.edu.pl	mgr Marzena Ryba: mryba@swps.edu.pl dr. hab. Barbara Weigl: bweigl@swps.edu.pl mgr Michał Zawadzki: mzawadzki5@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS			
	Forma zajęć	Liczba godzin -	Liczba godzin -

		forma stacjonarna		forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	warsztaty	24		18	
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	76	28	82	34
	przygotowanie projektu zaliczeniowego		48		48
Łączny nakład pracy studenta		100		100	

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W15	<ul style="list-style-type: none"> – Student definiuje i identyfikuje pojęcia z obszaru rozwoju osobistego. – Student definiuje i wyjaśnia mechanizmy działania metod wspierania siebie w rozwoju.
PS1_U8 PS1_U10	<ul style="list-style-type: none"> – Student potrafi samodzielnie zaplanować i zorganizować pracę wokół realizacji własnych celów rozwojowych.
PS1_K2 PS1_K8	<ul style="list-style-type: none"> – Student dostrzega i uznaje znaczenie wiedzy psychologicznej w rozwiązywaniu problemów praktycznych w obszarze rozwoju osobistego.

Treści programowe i formy zajęć	
Warsztaty	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Rozwój osobisty (w) <ul style="list-style-type: none"> ▪ Definicje pojęcia rozwoju osobistego. Rozwój osobisty a rozwój osobowości. ▪ Ku czemu chcemy się rozwijać? ▪ Co to znaczy rozwijać się? 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Carr, A. (2004). Psychologia pozytywna (rozdział 9, Pozytywna zmiana). Poznań: Zysk i S-ka Wydawnictwo. ▪ Oleś, P. K. (2011). Psychologia człowieka dorosłego. Ciągłość – zmiana – integracja (rozdział 1,3,7,8,9). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
Umiejętności niezbędne do wspierania siebie w rozwoju (w) <ul style="list-style-type: none"> ▪ Atrybucja sukcesu i porażki. Orientacja na proces vs na wynik. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Dweck, C. (2018). Nowa psychologia sukcesu (s. 9-65). Warszawa: Wydawnictwo Muza.
Rozwój – cele (w) <ul style="list-style-type: none"> ▪ Rozwój – podejście skoncentrowane na motywacji celowej. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Pervin, L.A. (2005). Psychologia osobowości (s. 79-108). Gdańsk: GWP.

<p>Rozwój – zasoby (w)</p> <ul style="list-style-type: none"> Zasoby — podejście skoncentrowane psychologii pozytywnej i analitycznej. 	<ul style="list-style-type: none"> Kobylińska, D. (2009). Wywiad psychologiczny na potrzeby wspierania rozwoju osobowości. W: K. Katarzyna Stemplewska-Żakowicz, K. Krejtz (red.). Wywiad psychologiczny T3. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. Trzebińska, E. (2008). Psychologia pozytywna (s. 66-114). Warszawa: Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne.
<p>Rozwój – wartości (w)</p> <ul style="list-style-type: none"> Ku rozpoznaniu i integracji wartości (podejście Schwarza). Elastyczność psychologiczna 	<ul style="list-style-type: none"> Cieciuch, J. (2013). Kształtowanie się systemu wartości. Od dzieciństwa do wczesnej dorosłości (s. 17-64). Wydawnictwo Liberi Libri.
<p>Rozwój – odporność psychiczna (w)</p> <ul style="list-style-type: none"> Kształtowanie się i rozwój odporności psychicznej. 	<ul style="list-style-type: none"> Ryś, M., Trzęsowska-Greszta, E. (2018). Kształtowanie się i rozwój odporności psychicznej. Kwartalnik Naukowy, 2(34), 164-196.
<p>Rozpoznawanie emocji. Samowiedza.</p> <ul style="list-style-type: none"> Metody identyfikacji emocji w ciele. Reakcje ciała jako narzędzie budowania samowiedzy. 	<ul style="list-style-type: none"> Hendel H.J. (2018) Niekoniecznie depresja :zrozum swoje emocje i odzyskaj wewnętrzną równowagę dzięki metodzie trójkąta zmiany. Kraków : Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Roz.1 (s.21-50) Wallin, D.J. (2011). Przywiązanie w psychoterapii. Roz. 16-17. Kraków: WUJ. S. 329-380.
<p>Regulacja emocji</p> <ul style="list-style-type: none"> Uważna obecność. Wpływ umysłu na ciało. Komunikacja emocji. 	<ul style="list-style-type: none"> Harris D. (2016). Szczęśliwszy o 10%. Warszawa: Samo Sedno. Roz. 6
<p>Radzenie sobie ze stresem</p> <ul style="list-style-type: none"> Mechanizm powstawania reakcji stresowej. Narzędzia radzenia sobie ze stresem – trening pracy z ciałem, trening mentalny. 	<ul style="list-style-type: none"> LaDyne R. (2021) Odetnij napięcie :jak pokonać stres dzięki praktykom psychosomatycznym. Kraków : Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego Rothschild, B. (2014). Ciało pamięta. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Str: 35-91.

Literatura uzupełniająca (dodatkowa):

- Boyd, J. i Zimbardo, P. (2011). Paradoks czasu. Warszawa: PWN. S. 13-32.
- McGonigal, K. (2016). Siła Stresu. Gliwice: Wydawnictwo Helion.
- Sapolsky, R.,M.(2014). Dlaczego zebry nie mają wrzodów? Str: 11-26 i 152-189.Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

<p>Bardzo dobra (5,0) Dobra plus (4,5) Dobra (4,0) Dostateczna plus (3,5) Dostateczna (3,0) Niedostateczna (2,0)</p>	<p>od 91 punktów do 100 punktów od 81 punktów do 90 punktów od 71 punktów do 80 punktów od 61 punktów do 70 punktów od 51 punktów do 60 punktów poniżej 51 punktów</p>
--	--

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Praca na warsztacie, udział w dyskusjach, aktywność (obecność obowiązkowa).	31-60
2.	Krytyczna analiza dziennika z użyciem modelu Okno Johari.	20-40

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe

1. Poprawianie zadań:

Zadania zaliczeniowe można konsultować z osobą prowadzącą zajęcia przed ich złożeniem. Zadania, które spełniły kryteria zaliczenia (zostały zaliczone przez osobę prowadzącą zajęcia), nie podlegają poprawie.

2. Terminy składania zadań zaliczeniowych:

Termin oddania pracy zaliczeniowej ustalana jest z osobą prowadzącą na pierwszych zajęciach.

Obecności:

Obecność na wszystkich zajęciach warsztatowych jest obowiązkowa. W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych można się ubiegać o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18 Regulaminu Studiów).

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który wyjaśnia sprawę i może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy osoby lub zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania 4) używanie cudzych tekstów jako własnych.

Kryteria oceny

1. Dokonanie 30 wpisów (w czasie określonym przez prowadzącego), z których każdy nie może być krótszy niż 800 znaków. Jeden wpis na dzień. (20% punktów)
2. Opisanie we wpisach sytuacji (zdarzeń) wraz z dotyczącymi ich przemyśleniami własnymi. (20% punktów)
3. Przeprowadzenie krytycznej analizy własnych wpisów w oparciu o model Okna JoHarrego. Analiza ma zawierać odniesienia do wpisów wraz z pokazaniem pojawiających się powtórzeń, charakterystycznych sposobów myślenia autora, pogłębioną refleksję dotyczącą analizy autora wpisów (samoanalizy). (60% punktów)
4. Krytyczna analiza powinna być nie krótsza niż 2 strony standardowego maszynopisu (standard APA).
5. Praca powinna być opisana zgodnie z podanymi przez prowadzącego standardami i dostarczona w wymaganym czasie.
6. Brak każdego z elementów wiąże się z brakiem zaliczenia przedmiotu.

Nazwa przedmiotu:

Praca empiryczna: projekt zespołowy

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	wybieralny (student wybiera jeden kurs z oferty przygotowanej przez wydział; kursy proponowane w ofercie odnoszą się do niżej opisanych efektów uczenia się, ale różnią się szczegółowymi treściami programowymi)
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	2
Semestr	zimowy
Liczba punktów ECTS	6 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	150
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr Jakub Kuś jkus@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
ćwiczenia	12	12
projekt	10	10

Forma zajęć	Prowadzący - forma stacjonarna	Prowadzący - forma niestacjonarna
ćwiczenia + projekt	mgr Agata Kocimska-Bortnowska akocimska-zych@swps.edu.pl dr Jakub Kuś jkus@swps.edu.pl	mgr Jakub Michalik jmichalik@swps.edu.pl mgr Przemysław Korotusz pkorotusz@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS			
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna

Liczba godzin kontaktowych	ćwiczenia	22	12	22	12
	projekt		10		10
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	128	28	128	28
	przygotowanie planu i przeprowadzenie badania naukowego, opracowanie wyników		80		80
	przygotowanie prezentacji		20		20
Łączny nakład pracy studenta			150		150

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W20 PS1_W22	<ul style="list-style-type: none"> - Student w stopniu zaawansowanym zna i rozumie metodologię badań psychologicznych oraz podstawowe sposoby planowania badań naukowych. - Student w stopniu zaawansowanym zna i rozumie zastosowania statystyki w psychologii, w tym sposoby klarownej prezentacji wyników badań empirycznych.
PS1_U2 PS1_U5 PS1_U8	<ul style="list-style-type: none"> - Student potrafi sformułować problem badawczy, postawić hipotezy i dobrać odpowiednie do problemu metody badawcze. - Student potrafi opracowywać i przedstawić wyniki badań empirycznych. - Student potrafi aktywnie uczestniczyć w pracy zespołowej na każdym etapie realizacji badania (ustalenie problemu, zbieranie lub pozyskiwanie danych, analiza i prezentacja wyników).
PS1_K5 PS1_K8	<ul style="list-style-type: none"> - Student poddaje krytycznej refleksji cele własne i zespołowe oraz sposoby ich osiągania. - Student dba o przestrzeganie standardów etycznych w zakresie realizacji badań naukowych. - Student potrafi krytycznie ocenić efekty badań naukowych. - Student jest otwarty na dyskusję dotyczącą prowadzonych przez siebie badań empirycznych. - Student potrafi komunikować wyniki swojej pracy.

Treści programowe i formy zajęć

Ćwiczenia

Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<ul style="list-style-type: none"> Zaplanowanie procesu badawczego i realizacja badania 	<ul style="list-style-type: none"> Brzeziński, J. (2019). <i>Metodologia badań psychologicznych</i>. Warszawa: PWN. Bedyńska, S., Cypryańska, M. (2013). <i>Statystyczny drogowskaz. Tom 1</i>. Warszawa: Sedno/SWPS. Bedyńska, S., Cypryańska, M. (2013). <i>Statystyczny drogowskaz. Tom 2</i>. Warszawa: Sedno/SWPS. Bedyńska, S. (2012). <i>Statystyczny drogowskaz. Tom 3</i>. Warszawa: Sedno/SWPS. Doliński, D., Kulesza, W. (2020). <i>Jak pisać prace dyplomowe z psychologii. Poradnik nie tylko dla psychologów</i>. Sopot: Smak Słowa. Field, A. (2018). <i>Discovering statistics using IBM SPSS (5th Ed.)</i>. London: Sage. <i>Publication Manual of the American Psychological Association</i>, Seventh Edition (2020) <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> Bąk, J. (2020). <i>Statystycznie rzecz biorąc, czyli ile trzeba zjeść czekolady, żeby dostać Nobla?</i> Warszawa: Wydawnictwo W.A.B. Bąk, J. (2023). <i>Statystycznie rzecz biorąc 2. Czyli jak zmierzyć siłę tornada za pomocą gofra</i>. Warszawa: Wydawnictwo W.A.B.
<ul style="list-style-type: none"> Analiza wyników badań (Uwaga: studenci powinni potrafić stosować testy t-Studenta dla grup niezależnych i powtarzanych pomiarów, test Chi kwadrat, korelacje Pearsona i Spearmana) 	
<ul style="list-style-type: none"> Raportowanie wyników 	

Projekt	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p><u>UWAGA:</u> Tematyka przeprowadzanego badania jest zależna od Prowadzącego. Każdy z Prowadzących specjalizuje się w innym obszarze. <u>Proszę wziąć to pod uwagę przy zapisach.</u></p>	Wyznaczona przez osobę prowadzącą.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania	
<p>W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:</p>	
Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów

Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe):		Punktacja*
1.	Przygotowanie planu badania, w tym sformułowanie problemu badawczego, hipotezy, zaprojektowanie procedury i materiałów, w oparciu o przegląd literatury.	16-30
2.	Zebranie lub pozyskanie danych i ich analiza, przekazane w formie pliku zbioru danych z etykietami zmiennych i opisami ich poziomów oraz opisanego raportu z programu statystycznego.	15-30
3.	Prezentacja wyników badania na ostatnich zajęciach.	15-30
4.	Ocena siebie i współpracowników w zakresie zaangażowania we współpracę zespołową.	5-10

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe

Poprawianie zadań:

Zadania zaliczeniowe można skonsultować z osobą prowadzącą zajęcia przed ich złożeniem w wyznaczony przez osobę prowadzącą sposób i w podanych przez nią terminach. Zadania, które spełniły kryteria zaliczenia (zostały zaliczone przez osobę prowadzącą zajęcia) nie podlegają poprawie.

Terminy składania zadań zaliczeniowych:

Dokładne terminy oddania poszczególnych zadań zaliczeniowych wskaże osoba prowadząca podczas pierwszych zajęć.

Zadanie zaliczeniowe oddane do 3 dni po ustalonym terminie będzie ocenione na maksymalnie 50% punktów możliwych do uzyskania za to zadanie. Za zadanie oddane ponad 3 dni po terminie cały zespół projektowy otrzymuje 0 punktów. Zadanie, które zostało ocenione na 0 punktów musi zostać poprawione w terminie wyznaczonym przez osobę prowadzącą zajęcia.

Obecności:

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa. Dopuszcza się nieusprawiedliwione nieobecności na maksymalnie 2 spotkaniach w przypadku ćwiczeń.

Wszystkie nieobecności ponad ten limit muszą być usprawiedliwione np. zwolnieniem lekarskim w przypadku choroby. Osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć sposób nadrobienia nieobecności.

Nieobecność na ponad 50% skutkuje niezaliczeniem przedmiotu, bez względu na przyczynę nieobecności. W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18 Regulaminu Studiów).

Podejrzanie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który wyjaśnia sprawę i może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy osoby lub zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Praca w grupach:

Studenci pracujący wspólnie w grupach otrzymują identyczne oceny. Studenci sami dzielą pracę i biorą odpowiedzialność za to, by podział ten był sprawiedliwy i sensowny. Jeżeli jeden z autorów pracy jest nieobecny na zajęciach, pozostali mają obowiązek przedstawić wspólną pracę. Osoba nieobecna podczas prezentacji projektu musi usprawiedliwić nieobecność, a osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć dodatkowe zadanie zaliczeniowe.

10% wszystkich możliwych do zdobycia punktów jest za ocenę pracy własnej i współpracowników. Każdy z członków zespołu projektowego będzie mógł określić wkład, jaki został włożony przez każdą z innych osób. Ocena ta zostanie dokonana po ostatnich zajęciach na podstawie arkusza udostępnionego przez osobę prowadzącą.

Kryteria oceny pracy

Sposób weryfikacji efektów uczenia się (zadania zaliczeniowe):		Punktacja*
1.	Przygotowanie planu badania, w tym sformułowanie problemu badawczego, hipotezy, zaprojektowanie procedury i materiałów, w oparciu o przegląd literatury. W tym:	16-30
1a.	Dobór adekwatnej literatury: minimum 5 źródeł, które uzasadniają przyjęty temat badania (co chcemy zbadać, dlaczego, kto prowadził podobne badania itp.).	5-10
1b.	Poprawne sformułowanie problemu badawczego, pytań badawczych oraz hipotez. Zgodność przygotowanego tekstu ze standardami edytorskimi APA.	5-10

1d..	Opis proponowanej procedury badawczej: planowane narzędzia psychologiczne i inne materiały, sposób rekrutacji osób badanych, określenie wielkości próby, uzyskanie ewentualnej zgody komisji etycznej.	6-10
2.	Zebranie lub pozyskanie danych i ich analiza, przekazane w formie pliku zbioru danych z etykietami zmiennych i opisami ich poziomów oraz opisanego raportu z programu statystycznego.	15-30
2a.	Przygotowanie bazy danych zawierającej wyniki przeprowadzonego badania (kompletność, czytelność, poprawność konstrukcji).	5-10
2b.	Wykonanie właściwych analiz statystycznych, wyciągnięcie poprawnych wniosków, prezentacja ich w formie raportu statystycznego zgodnego ze standardami edytorskimi APA	10-20
3.	Prezentacja wyników badania na ostatnich zajęciach.	15-30
3a.	Prezentacja przygotowana w sposób czytelny i angażujący.	5-10
3b.	Zawarcie wszystkich niezbędnych elementów (wprowadzenie teoretyczne, opis metody, analiza wyników, dyskusja).	5-10
3c.	Zachowanie dyscypliny czasowej (max. 15 min. na jeden zespół).	5-10
4.	Ocena siebie i współpracowników w zakresie zaangażowania we współpracę zespołową.	5-10

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Pozostałe informacje:

Osoba prowadząca	Preferowany zakres tematyczny i inne informacje
mgr Agata Kocimska-Bortnowska	<ul style="list-style-type: none"> • psychologia społeczna • psychologia ekonomiczna • psychologia emocji i motywacji
mgr Przemysław Korotusz	<ul style="list-style-type: none"> • psychologia moralności • psychologia ekonomiczna • psychologia pieniędzy • psychologia nowych technologii <p>Prowadzący dopuszcza realizację wyłącznie badań w schemacie eksperymentalnym.</p>
dr Jakub Kuś	<ul style="list-style-type: none"> • psychologia nowych technologii • psychologia społeczna • psychologia osobowości • psychologia różnic indywidualnych <p>Prowadzący dopuszcza możliwość realizacji pracy spoza tych obszarów po wcześniejszym uzgodnieniu.</p>
mgr Jakub Michalik	<ul style="list-style-type: none"> • psychologia poznawcza • psychologia społeczna

	<ul style="list-style-type: none">• psychologia emocji i motywacji <p>W szczególności: poczucie braku kontroli, inwestowanie wysiłku poznawczego (preferencja badań w schemacie eksperymentalnym).</p>
--	--

Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania)

Współpraca zespołowa – ocena siebie i współpracowników

Ty i Twój numer albumu:

Osoba 1:

Osoba 2:

Osoba 3:

Każdy student wchodzący w skład zespołu realizującego projekt ocenia swoje zaangażowanie w realizację projektu (kolumna Ja), a także ocenia udział wszystkich pozostałych członków zespołu w realizacji tych zadań. Ostateczna liczba punktów przyznana studentowi jest średnią z wystawionych ocen sobie i przez pozostałych członków danego zespołu. Wystawiając oceny prosimy o wzięcie pod uwagę wszystkich etapów realizacji projektu (por. tabela Zadania (kryteria oceny) w sylabusie).

Kryterium	Nieakceptowalnie* 0	Minimalnie 5	Akceptowalnie 10	Bardzo dobrze 15	Ty	O1	O2	O3
Aktywnie uczestniczy w spotkaniach zespołu	Nie bierze udziału w kluczowych spotkaniach zespołu.	Bierze udział w spotkaniach, ale jest podczas nich nieaktywny/-a, w żaden sposób nie przyczynia się do postępów w pracy grupy podczas spotkań.	Bierze aktywny udział w spotkaniach, daje sugestie, proponuje kierunki działania. Przyczynia się do postępu pracy zespołu.	Bierze aktywny udział w spotkaniach, daje sugestie i pomysły, a także czerpiąc z pomysłów innych oferuje alternatywne pomysły i rozwiązania, i przedstawia korzyści z nich płynące.				
Pozytywnie wpływa na zaangażowanie innych osób w zespole	Swoją postawą negatywnie wpływa na atmosferę pracy i obniża zaangażowanie osób w zespole.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole poprzez uważne słuchanie innych bez przerywania.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole poprzez utrzymywanie i dobrej atmosfery pracy, a także poprzez powtarzanie wypowiedzi innych członków zespołu i/lub zadawanie pytań w celu uzyskania wyjaśnień.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole, dba o to, by każda osoba czuła, że jej wkład jest ważny, poprzez podsumowywanie wypowiedzi innych, a także poprzez zauważanie, że ktoś nie uczestniczy w spotkaniu i zachęcanie go do zaangażowania się.				
Wkład indywidualny poza spotkaniami zespołu	Nie wypełnia przydzielonych zadań albo robi to ze znacznym opóźnieniem.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie, choć nie zawsze dokładnie i na odpowiednio wysokim poziomie.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie; wykonana praca jest dokładna, kompletna i znacząco przyczynia się do postępu projektu.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie; wykonana praca jest dokładna, kompletna i znacząco przyczynia się do postępu projektu. Pomaga innym członkom zespołu w realizacji przydzielonych im zadań.				
Ocena końcowa (średnia ocen):								

Źródło: Rubryka została stworzona na podstawie the Association of American Colleges and Universities (AAC&U) Teamwork VALUE Rubric. Pozyskana z: <https://www.aacu.org/value-rubrics>

SEMESTR VI

Nazwa przedmiotu:	
Dylematy etyczne psychologa	
Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	5 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	125
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr hab. Małgorzata Gamian-Wilk mgamian@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
ćwiczenia	24	18

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
ćwiczenia	mgr Agata Pastuszek apastuszek@swps.edu.pl	mgr Agata Pastuszek apastuszek@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS			
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
Liczba godzin kontaktowych	ćwiczenia	24	18
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	101	107 53

	przygotowanie pracy pisemnej			54
Łączny nakład pracy studenta		125		125

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W24	<ul style="list-style-type: none"> - Student rozumie czym jest etyka jako dziedzina filozofii, wie czym się różni etyka od moralności i etyki zawodowej. - Student rozumie czym jest dylemat etyczny. - Student zna specyfikę realizacji zasad etycznych w badaniach naukowych. - Student zna niebezpieczeństwa wykorzystywania wiedzy psychologicznej w biznesie, reklamie i kontaktach z mediami.
PS1_U6	<ul style="list-style-type: none"> - Student potrafi dostrzegać i identyfikować dylematy etyczne związane z używaniem wiedzy psychologicznej. - Student potrafi analizować etyczne aspekty procedur badawczych w psychologii. - Student biorąc udział w debacie potrafi formułować i analizować argumenty dotyczące dylematów etycznych.
PS1_K6 PS1_K9	<ul style="list-style-type: none"> - Student jest wrażliwy na uchybienia w sferze naczelných wartości i jest gotowy im przeciwdziałać. - Student jest gotów włączyć się w działania na rzecz dobra wspólnego.

Treści programowe i formy zajęć	
Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
1. Czym jest etyka jako dziedzina filozofii. Etyka a moralność. Rozwój świadomości etycznej jednostki.: <ul style="list-style-type: none"> • filozoficzny namysł nad moralnością, • definicja moralnej powinności działania, • różnice między etyką a moralnością, • świadomość etyczna, a tożsamość zawodowa psychologa. 	<ul style="list-style-type: none"> - Bauman, Z. (2006). <i>Moralność w niestabilnym świecie</i>. Księgarnia św. Wojciecha. - Dupre, B. (2008). <i>50 teorii filozofii, które powinieneś znać</i> (s. 58-127). PWN.
2. Eksperymenty myślowe w etyce (dylemat wagonika). Pochodzenie norm etycznych i ich sankcjonowanie.: <ul style="list-style-type: none"> • eksperyment myślowy: jego definicja, historia i funkcja w etyce, 	<ul style="list-style-type: none"> - Chyrowicz, B. (2008). O sytuacjach bez wyjścia w etyce. <i>Dylematy moralne, ich natura, rodzaje i sposoby rozstrzygnięcia</i> (s. 120-158). Wydawnictwo Znak.

<ul style="list-style-type: none"> • omówienie dylematu wagonika i przedstawienie innych wybranych eksperymentów myślowych, • normy etyczne: podział ze względu na źródło pochodzenia, • normy etyczne w psychologii. 	
<p>3. Imperatyw kategoryczny, brytyjski utilitaryzm:</p> <ul style="list-style-type: none"> • imperatyw charakteru moralnego, • różnice między imperatywem hipotetycznym a kategorycznym, • narodziny brytyjskiego utilitaryzmu, • użyteczność w systemie etyki. 	<p>– Tischner J. (1997). <i>Jak żyć?</i> (s. 7-41). TUM Wydawnictwo Księgarni Archidiecezjalnej.</p>
<p>4. Czy etyka hamuje postęp nauki? – Debata oksfordzka.</p>	<p>– Brzeziński, J. (2003). Etyczne problemy psychologii I – Między kodeksem etycznym a laboratorium. W: J. Brzeziński (red.), <i>Metodologia badań naukowych</i>. PWN.</p> <p>– Bednarek, D. (2020). <i>Zawód psycholog. Regulacje prawne i etyka zawodowa</i>. PWN.</p> <p>– Polskie Towarzystwo Psychologiczne. (2018). <i>Kodeks Etyczny Psychologa Polskiego Towarzystwa Psychologicznego</i>. http://www.ptp.org.pl/teksty/NOWY_KOD_EKS_PTP.pdf</p>
<p>5. Wartości etyczne zagrożone w badaniach naukowych. Zasada poinformowanej i dobrowolnej zgody. Kompetencje etyczne badacza.</p> <ul style="list-style-type: none"> • badania naukowe a informowanie osoby badanej, • wprowadzanie w błąd osoby badanej, • raportowanie i upublicznianie wyników badań, • narażanie osoby badanej na straty moralne. 	<p>– Brzeziński, J. (2003). Etyczne problemy psychologii I – Między kodeksem etycznym a laboratorium. W: J. Brzeziński (red.) <i>Metodologia badań naukowych</i> (s. 125-153). PWN.</p>
<p>6. Ryzyko dyskryminacji w usługach psychologicznych (odmowa świadczenia; niedostosowanie świadczenia do specyfiki osoby; stereotypowe traktowanie przedstawicieli mniejszości).</p> <ul style="list-style-type: none"> • prawa odbiorcy, • poszanowanie praw i godności ludzkiej, • dbałość o dobro odbiorcy, • odpowiedzialność psychologa, • prawo odbiorcy do autonomii i podmiotowości, • prawo odbiorcy do wysokiej jakości działań psychologicznych, • prawa psychologa. 	<p>– Bednarek, D. (2020). <i>Zawód psycholog. Regulacje prawne i etyka zawodowa</i>. PWN.</p> <p>– Polskie Towarzystwo Psychologiczne. (2018). <i>Kodeks Etyczny Psychologa Polskiego Towarzystwa Psychologicznego</i>. http://www.ptp.org.pl/teksty/NOWY_KOD_EKS_PTP.pdf</p>

<p>7. Czy psycholog może się powołać na klauzulę sumienia? Konflikt światopoglądów vs. osobiste problemy psychologa.</p> <ul style="list-style-type: none"> • prawa odbiorcy, • prawo psychologa do niezależności zawodowej, • prawo psychologa do odmowy wykonania czynności zawodowych. <p>Prowadzący:</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Bednarek, D. (2020). <i>Zawód psycholog. Regulacje prawne i etyka zawodowa</i>. PWN. – Polskie Towarzystwo Psychologiczne. (2018). <i>Kodeks Etyczny Psychologa Polskiego Towarzystwa Psychologicznego</i>. http://www.ptp.org.pl/teksty/NOWY_KOD_EKS_PTP.pdf
<p>8. Dylematy etyczne w zastosowaniach psychologii w biznesie.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Czarnota-Bojarska, J. (2020). Etyczne aspekty pracy psychologa biznesu w obszarze HR. W: B. Rożnowski, P. Fortuna (red.), <i>Psychologia biznesu</i> (s. 21-28). PWN. – Żylicz, P.O., Wolniewicz, J. (2004). Psycholog w trudnym świecie biznesu. W: J. Brzeziński, M. Toeplitz-Winiewska (red.), <i>Praktyka psychologiczna w świetle standardów etycznych</i> (s. 179-199). Wydawnictwo SWPS.
<p>9. Kompetencje personalne psychologa:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wykraczanie poza kompetencje personalne, • bezstronność i obiektywizm, • konflikt ról zawodowych i prywatnych. 	<ul style="list-style-type: none"> – Polskie Towarzystwo Psychologiczne. (2018). <i>Kodeks Etyczno-Zawodowy Psychologa</i>. http://www.ptp.org.pl/teksty/NOWY_KOD_EKS_PTP.pdf.
<p>10. Kompetencje personalne psychologa:</p> <ul style="list-style-type: none"> • rodzaje osobistych ograniczeń (problemy i konflikty osobiste, zdolność psychiczna i fizyczna) i ich świadomość, • wpływ i jego niewłaściwe wykorzystanie. 	<ul style="list-style-type: none"> – Polskie Towarzystwo Psychologiczne. (2018). <i>Kodeks Etyczno-Zawodowy Psychologa</i>. http://www.ptp.org.pl/teksty/NOWY_KOD_EKS_PTP.pdf.
<p>11. Kodeks Etyczno-Zawodowy psychologa w ujęciu praktycznym. Dylematy etyczne psychologa w praktyce klinicznej – wybrane przypadki.</p> <ul style="list-style-type: none"> • praktyka kliniczna – kiedy psycholog odnosi się do kodeksu etycznego? • prawa odbiorcy, • prawa psychologa, • omówienie wybranych dylematów etycznych w praktyce klinicznej psychologa – przedstawienie studium przypadku. 	<ul style="list-style-type: none"> – Bednarek, D. (2020). <i>Zawód psycholog. Regulacje prawne i etyka zawodowa</i>. PWN. – Polskie Towarzystwo Psychologiczne. (2018). <i>Kodeks Etyczny Psychologa Polskiego Towarzystwa Psychologicznego</i>. http://www.ptp.org.pl/teksty/NOWY_KOD_EKS_PTP.pdf

Literatura uzupełniająca do wykładów i ćwiczeń wskazana przez koordynatora/wykładowcę przedmiotu na Wydziale.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania	
W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:	
<p>Bardzo dobra (5,0) Dobra plus (4,5) Dobra (4,0)</p>	<p>od 91 punktów do 100 punktów od 81 punktów do 90 punktów od 71 punktów do 80 punktów</p>

Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Debata oxfordzka	23-45
2.	Praca pisemna	23-45
3.	Aktywność na zajęciach	5-10

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe:

1. Debata oxfordzka:

Zadaniem debaty jest dyskusja nad tezą. Debatują przeciwnicy tezy oraz jej obrońcy. Każdy uczestnik przybywa na debatę przygotowany do dyskusji, losowanie stanowisk odbywa się w dniu debaty. Głos podczas debaty udzielany jest na przemian poszczególnym stronom, przy czym debatę zaczyna strona broniąca tezy. Na koniec debaty obie strony podsumowują wszystkie wystąpienia. Zabronione jest obrażanie bądź wyśmiewanie mówców strony przeciwnej.

Kryteria oceny:

Aktywność podczas debaty: 15

Używanie argumentów opierających się o wiedzę naukową/literaturę: 15

Umiejętność obrony argumentów: 10

Stosowanie się do zasad debaty oxfordzkiej: 5

2. Praca pisemna:

Istotą zadania jest refleksja nad znaczeniem świadomości etycznej w pracy psychologa.

Dopuszczalne jest odwołanie się do tematu poprzez opisanie dylematu etycznego/przykładowej sytuacji z jaką może się on zetknąć w praktyce i określenie znaczenia jakie będzie miała w niej znajomość norm i zasad etycznych. Szczegóły zostaną podane na pierwszych zajęciach.

Praca powinna zawierać od 3000 do 5000 znaków.

Kryteria oceny:

Odwołanie tekstu do tematu pracy: 15

Rozwinięcie tematu: 10

Trafność doboru przykładów i informacji: 8

Zgodność ze standardami APA: 7

Odpowiednia ilość znaków: 5

3. Aktywność na zajęciach:

Każdy prowadzący zapisuje informacje o obecnościach i aktywności studentów na prowadzonej przez siebie części zajęć. Na podstawie tych danych, na koniec semestru, zostaną przydzielone punkty za aktywność na całości zajęć.

Poprawianie zadań:

Dopuszcza się wcześniejszą konsultację zadań w trakcie wyznaczonych dyżurów, natomiast już oddane zadania nie podlegają poprawie.

Obecności:

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa (§ 22 ust. 2 i 4 Regulaminu studiów oraz § 9 ust. 3-5 Zasad studiowania na Wydziale Psychologii we Wrocławiu). Dopuszcza się nieusprawiedliwione nieobecności na maksymalnie 2 spotkaniach w przypadku ćwiczeń.

Wszystkie nieobecności ponad ten limit muszą być usprawiedliwione np. zwolnieniem lekarskim w przypadku choroby. Osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć sposób nadrobienia nieobecności, np. odpowiedź ustną podczas konsultacji lub wykonanie zadań zastępczych. Nieobecność na ponad 50% spotkań skutkuje niezaliczeniem przedmiotu, bez względu na przyczynę nieobecności. W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18 Regulaminu Studiów).

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który wyjaśnia sprawę i może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy osoby lub zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Praca w grupach:

Studenci pracujący wspólnie w grupach otrzymają identyczne oceny. Studenci sami dzielą pracę i biorą odpowiedzialność za to, by podział ten był sprawiedliwy i sensowny. Jeżeli jeden z autorów pracy jest nieobecny na zajęciach, pozostali mają obowiązek przedstawić wspólną pracę. Osoba nieobecna podczas prezentacji projektu musi usprawiedliwić nieobecność, a osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć dodatkowe zadanie zaliczeniowe.

Jeśli osoba prowadząca zajęcia uzna, że podział pracy w ramach zespołu nie był równy, może indywidualnie ocenić wkład każdego z członków zespołu.

Nazwa przedmiotu:

Człowiek – perspektywa humanistyczna

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	wybieralny
Forma studiów	stacjonarna / niestacjonarna
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	100
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr hab. Justyna Ziółkowska jziolkowska@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
ćwiczenia	18	12
e-learning	6	6

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
ćwiczenia	dr Dorota Płuchowska dpluchowska@swps.edu.pl dr Bartłomiej Krzysztan bkrzysztan@swps.edu.pl	dr Anna Cichecka acichecka@swps.edu.pl dr Dorota Płuchowska dpluchowska@swps.edu.pl dr Marta Songin-Mokrzan msongin-mokrzan@swps.edu.pl
e-learning	dr hab. Justyna Ziółkowska jziolkowska@swps.edu.pl	dr hab. Justyna Ziółkowska jziolkowska@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS			
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna

Liczba godzin kontaktowych	ćwiczenia	24	18	18	12
	e-learning		6		6
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	76	25	82	31
	przygotowanie zadania zaliczeniowego (praca pisemna)		25		25
	przygotowanie się do wykonywania zadań zaliczeniowych na platformie e-learningowej		26		26
Łączny nakład pracy studenta			100		100

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W23 PS1_W24	– Student zna i rozumie wybrane paradygmaty humanistyczne wiedzy o człowieku;
PS1_U5 PS1_U10	– Student potrafi planować i organizować pracę własną przy realizacji zadania, monitorując przy tym własny proces uczenia się
PS1_K4	– Student dostrzega potrzebę korzystania z opinii ekspertów z innych dyscyplin i dziedzin w rozwiązywaniu problemów z obszaru psychologii.

Treści programowe i formy zajęć	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
GRUPA PROWADZONA PRZEZ DR MATEUSZA ZIELIŃSKIEGO	
Człowiek w stanie natury <ul style="list-style-type: none"> • Europocentryzm, jego polityka i podmioty polityczne. • Gramatyka współczesnego dyskursu politycznego: narodziny nowożytnego pojęcia władzy. • Mity, wierzenia a obecna struktura wiedzy 	<ul style="list-style-type: none"> • Lévi-Strauss, C. (2008). <i>Smutek tropików</i>. Warszawa: Wydawnictwo Aletheia, ss. 319–332.

<p>Człowiek jako podmiot poznania</p> <ul style="list-style-type: none"> • Koniec ideologii postępu. • Metafizyczne źródła współczesnego dyskursu liberalnego. • Pokrewieństwo krytyki literackiej i teorii polityki 	<ul style="list-style-type: none"> • Rorty, R (2009). <i>Przygodność, ironia i solidarność</i>. Warszawa: Wydawnictwo WAB, ss. 121-153.
<p>Przed człowiekiem. Reprodukcja.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Społeczna konstrukcja rodzicielstwa – ramy moralne, role społeczne i wzorce zachowań. • Bezdzietność a możliwości ciała – niepełnosprawność a zakładanie rodziny. • Tabuizacja tematów dotyczących rodzicielstwa i seksualności 	<ul style="list-style-type: none"> • Król, A. (2022) <i>Reprodukcja a reżimy sprawności</i>, Kraków: Nomos, ss. 242-288.
<p>Człowiek jako czynnik mechanizmów rynkowych</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kapitalizm i klasy społeczne. • Wykluczenie ekonomiczne, społeczne i kulturowe. • Rynkowa kreacja znaczeń. 	<ul style="list-style-type: none"> • Dunn, E. (2017). <i>Prywatyzując Polskę, Wyd. Krytyki Politycznej</i>, Warszawa: Krytyka Polityczna, ss. 91-138.
<p>Człowiek jako cyfrowa hybryda</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sieć jako metafora i model relacji społecznych. • Solucjonizm internetowy i mit demokracji cyfrowej. • Surowe dane, nadwyżka behawioralna i mikrotargeting. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zuboff, S. (2020). <i>Wiek Kapitalizmu inwigilacji</i>. Warszawa: Wydawnictwo Zysk i S-ka, ss. 604-664.
<p>Koniec epoki człowieka</p> <ul style="list-style-type: none"> • Antropocen i ekomodernizm. • Rola człowieka w relacjach ze środowiskiem. • Plany awaryjne dla ludzkości. 	<ul style="list-style-type: none"> • Bińczyk, E. (2018). <i>Epoka człowieka. Retoryka i marazm antropocenu</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN ss. 141-167.
<p>Człowiek jako „króliki doświadczalny”</p> <ul style="list-style-type: none"> • Narkopolityka i analiza odmiennej – dekonstrukcji męskości jako biopolitycznej fikcji. • Metody odurzania obrazami i językiem – kontekst psycho-kulturowy. • Farmakologiczna konstrukcja współczesnej podmiotowości. 	<ul style="list-style-type: none"> • Preciado, P. B. (2021). <i>Testo Ćpun</i>. Warszawa: Wydawnictwo Krytyki Politycznej, ss. 313-337.
<p>Pamięć po człowieku</p> <ul style="list-style-type: none"> • Estetyka pamięci i jej reprezentacje. • Dyskurs traumy i postpamięć. • Troska o pamięć a polityka pamięci. 	<ul style="list-style-type: none"> • Spiegelman, A. (2001). <i>Maus. Opowieści ocalałego</i>. Mój ojciec krwawi historię, Kraków: Wydawnictwo Post
GRUPA PROWADZONA PRZEZ DR ANNĘ CICHECKĄ	
<p>Wprowadzenie. Humanizm vs. post-humanizm</p>	<p>A. Przegalińska, Post-humanizm, czyli nie tylko Homo sapiens, Polityka (4 kwietnia 2017):</p>

	https://www.polityka.pl/niezbednik/1699640,1.post-humanizm-czyli-nie-tylko-homo-sapiens.read
W cieniu dziedzictwa kolonialnego. Człowiek w perspektywie postkolonialnej	B. Davidson, Społeczna i polityczna historia Afryki w XX wieku, Warszawa 2011, s. 71-114. L. Gandhi, Teoria postkolonialna. Wprowadzenie krytyczne, Poznań 2008, s. 11-28.
Klasa. Człowiek jako czynnik mechanizmów rynkowych	Dunn, E. (2017). Prywatyzując Polskę, Wyd. Krytyki Politycznej, Warszawa: Krytyka Polityczna, s. 91-138.
Nie-równość. Krytyczna refleksja	R. Solnit, Mężczyźni objaśniają mi świat, przeł. A. Dzierzgowska, Kraków 2017, s. 7-22.
Koniec epoki człowieka	Bińczyk, E. (2018). Epoka człowieka. Retoryka i marazm antropocenu. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN ss. 141-167.
Podsumowanie. Omówienie prac zaliczeniowych. Wystawienie ocen	
GRUPA PROWADZONA PRZEZ DR DOROTĘ PŁUCHOWSKĄ	
Człowiek a społeczeństwo <ul style="list-style-type: none"> • Gdzie przebiega rozróżnienie na człowieka i świat zewnętrzny? • Miejsce człowieka w radykalnie antyhumanistycznej teorii społeczeństwa • Człowiek jako istota społeczna a społeczeństwo bez człowieka • Komunikacja komunikuje – co robi człowiek? 	<ul style="list-style-type: none"> • Matuszek, Krzysztof (2017) Niklasa Luhmanna socjologia bez człowieka, Publisher: Księgarnia Akademicka (wybrane rozdziały) • Luhmann Niklas (2007). Systemy społeczne. Zarys ogólnej teorii, Kraków: Nomos (wybrane fragmenty) • Płuchowska, D. (2014). Paradoxy komunikacji w ramach doradztwa w ujęciu teorii systemów. W: M. Wszolek (red.), Badanie i projektowanie komunikacji 3 • Stepulak, M. (1995) Psychologiczna koncepcja człowieka jako systemu względnie izolowanego i względnie otwartego, W: Roczniki Filozoficzne tom xliii, zeszyt 4
Człowiek w świecie mediów <ul style="list-style-type: none"> • Konstruktoryzm mediów • Media w kształtowaniu człowieka • Być człowiekiem w mediach • Co media robią z człowiekiem a co człowiek z mediami 	<ul style="list-style-type: none"> • Drożdż, D., Fiut I., i inni. (2012) Człowiek w świecie mediów, Kraków–Kielce: Wydawnictwo Jedność. • Płuchowska, D. 2020. Media jak z Matrixa. Niewidoczne maszyny w komunikacji społecznej w ujęciu teorii systemów. W: Media: Społeczności, relacje, doświadczenia Tom 13.
Człowiek a technika	<ul style="list-style-type: none"> • Andy Clark, David J. Chalmers, Umysł Rozszerzony, w: M. Miłkowski, R. Poczobut

<ul style="list-style-type: none"> • Posthumanistyczne koncepcje człowieka • Humanistyka cyfrowa • Czy jesteśmy cyborgami? • Czy nasz umysł kończy się w obrębie podmiotu? • Ewolucyjne uwarunkowania „umysłu rozszerzonego” • Technologie bliskiej dostępności – przykłady i rozważanie ich wpływu na życie „człowieka” 	<p>(red.), Analityczna metafizyka umysłu. Najnowsze kontrowersje, 342-357</p> <ul style="list-style-type: none"> • Krupa, A. (2021) Filozoficzna koncepcja człowieka na gruncie posthumanizmu. W: „Analiza i Egzystencja” 56, 75–94 • Hatałska, N. (2021) Wiek paradoksów. Czy technologia nas ocali? Wydawnictwo: Znak (wybrane fragmenty)
<p>Człowiek a środowisko</p> <ul style="list-style-type: none"> • Humanistyka ekologiczna • Czym jest ekomodernizm? Jaka jest i jaka może być rola człowieka w relacjach ze środowiskiem? • Krytyka ekomodernizmu – dlaczego należy ostrożnie podchodzić do optymizmu • Ponury antropocen 	<ul style="list-style-type: none"> • Fukuyama, F. (2004) Koniec człowieka. Konsekwencje rewolucji biotechnologicznej, tłum. B. Pietrzyk, Kraków Wydawnictwo: Znak (wybrane fragmenty) • Ewa Bińczyk, Marazm antropocenu, rozdz. 6 (141-167). • Kotula, D. (2014) Narracje postkryzysowe w humanistyce, Olsztyn.
<p>Człowiek a społeczna różnorodność</p> <ul style="list-style-type: none"> • Diversity – istota różnorodności w humanistyce • Jedność a różnorodność • Co to znaczy, że kolor skóry wyznacza standardy „dobrego” życia? • Rasizm poza kolorem – Polska jako kraj półperyferyjny i postimperialny 	<ul style="list-style-type: none"> • Bielik-Robson, A. (2017) Nowa Humanistyka: w poszukiwaniu granic nr 1, s. 146–162 • Siwicki, M. (2020) Pomiędzy jednością i różnorodnością. Istota nowego w humanistyce, Warszawa. • Frantz Fanon, Czarne twarze białe maski, rozdz. 1 • Kacper Pobłocki, Chamstwo (143-146, 153-155, 173-4)
GRUPA PROWADZONA PRZEZ DR MARTĘ SONGIN-MOKRZAN	
<p>Antropologia rzeczy</p> <ul style="list-style-type: none"> - Kultura materialna; - Teoria rzeczy; - Tożsamość rzeczy; - Relacja pomiędzy człowiekiem i rzeczami. - Humanistyka nieantropocentryczna. 	<ul style="list-style-type: none"> • Ewa Domańska, Humanistyka nieantropocentryczna a studia nad rzeczami, „Kultura Współczesna. Teoria, Interpretacje, Praktyka”, nr 3(57)/2008, s. 9-21. • Marek Błaszczuk, Spór o humanistykę nieantropocentryczną, „Przegląd filozoficzny”, nr 3(119) 2021, s. 115-126.
<p>Biografia rzeczy</p> <ul style="list-style-type: none"> - Materialny i symboliczny status przedmiotów; - Społeczne życie rzeczy; - Myślenie poprzez rzeczy. 	<ul style="list-style-type: none"> • Igor Kopytoff, Kulturowa biografia rzeczy – utowarowienie jako proces, tłum. E. Klekot, [w:] M. Kempny, E. Nowicka (red.), Badanie kultury. Elementy teorii antropologicznej, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2003, s. 249-274
<p>Materialność i materiały</p> <ul style="list-style-type: none"> - Koncepcja materialności; - Materiały jako przedmiot badań humanistycznych; - Witalność materiałów; - Materialność czy materiały? 	<ul style="list-style-type: none"> • Tim Ingold, Materiały a materialność, [w:] Splatać otwarty świat. Architektura, antropologia, design, tłum. E. Klekot, Instytut Architektury, Kraków 2018, s. 5-34. • Tim Ingold, Podążać za materiałem, [w:] Splatać otwarty świat. Architektura, antropologia, design, tłum. E. Klekot,

	<p>Instytut Architektury, Kraków 2018, s. 122-142.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Soumhya Venkatesan, From stone to god and back again. Why we need both materials and materiality, in <i>Objects and Materials: A Routledge Companion</i>, Ed. P. Harvey, E. Conlin Cassella, G. Evans, H. Knox, Ch. Mc Lean, E. B. Silva, N. Thoburn, K. Woodward (eds.), Routledge:
<p>Technologie oczarowania – rozumienie dzieła sztuki w ujęciu Alfreda Gella</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dzieło sztuki – ujęcie antropologiczne; - Koncepcja oczarowania; - Zagadnienie tworzenia. 	<ul style="list-style-type: none"> • Alfred Gell, <i>The Technology of Enchantment and the Enchantment of Technology</i>, [w:] <i>The Art of Anthropology: Essays and Diagrams</i>, London: Athlone, 1999, pp. 159-186. • Alfred Gell, <i>Vogel's net: Traps as artworks and artworks as traps</i>, <i>Journal of Material Culture</i>, 1996, Vol 1(1), pp. 15-38.
<p>Aktanci społeczno-materialnego świata</p> <ul style="list-style-type: none"> - Rekonceptualizacja świata; społecznego; - Teoria Aktora Sieci; - Sprawczość pozaludzka; - Materialna semiotyka; - Sploty i sieci relacji. 	<ul style="list-style-type: none"> • Latour, B. (1992) 'Where are the missing masses? The sociology of a few mundane artifacts', in Bijker, W. E. and Law, J. (eds) <i>Shaping Technology/Building Society: Studies in Sociotechnical Change</i>, Cambridge, MA, MIT Press, pp. 225-58.
Podsumowanie zajęć - omówienie prac	
GRUPA PROWADZONA PRZEZ DR BARTŁOMIEJA KRZYSZTANA	
<p>Człowiek jako istota tworząca - rzeczywistość i rama</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. konstrukt społeczny 2. rzeczywistość społeczna 3. kulturowe implikacje realności 4. norma i konstrukt 	<ul style="list-style-type: none"> • Berger L. Peter, Luckmann Thomas. <i>Spółeczne tworzenie rzeczywistości</i>, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2010, s. 5-44.
<p>Człowiek jako istota porządkująca – nauka, rasa i zdrowie psychiczne</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. wymyślanie ras i rasologia 2. pseudonauka i głupie idee 3. psychiatria jako narzędzie władzy 4. nauka w służbie ideologii 5. nauka a nacjonalizm 6. historyczne myślenie krytyczne. 	<ul style="list-style-type: none"> • Górny, Maciej. <i>Historia głupich idei</i>, Wyd. Filtry, Warszawa 2022, ss. 19-45; 301-330. • Dla chętnych całość.
<p>Człowiek jako Inny – kolonializm i orientalizacja</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Inny i inność 2. myślenie kategoryzujące 3. wykluczenie symboliczne 4. stereotypy 5. rasizm, seksizm i klasizm jako ideologie codzienności. 	<ul style="list-style-type: none"> • Said, Edward. <i>Orientalizm</i>, Wyd. Zys i S-ka, Poznań 2018, ss. 80-105. • Lindqvist, Sven. <i>Wytępić całe to bydło. Historia kolonialnego terroru i ludobójstwa</i>, Wyd. WAB, Warszawa, 2023, ss. 9-54. • Dla chętnych: <i>tamże</i>, ss. 55-220).
<p>Człowiek jako istota zniewolona – postkolonializm i wykluczenie epistemiczne</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Gandhi, Leela. <i>Teoria postkolonialna</i>, Wyd. Poznańskie, Poznań 2008, ss. 11-28.

<ol style="list-style-type: none"> 1. postkolonializm i kapitalizm 2. postkolonializm i rasizm 3. postkolonializm i płeć 4. postkolonializm jako teoria krytyczna 	<ul style="list-style-type: none"> • Fanon, Frantz, <i>Wyklęty lud ziemi</i>, Wyd. PIW, Warszawa 1985, rozdział 1 "Przemoc". Dla chętnych całość.
<p>Człowiek jako istota nowoczesna – moralność, zbrodnia i destruktywność</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ludobójstwo jako zjawisko nowoczesne 2. modernizm i władza nad życiem i śmiercią 3. zbrodnia przeciwko ludzkości jako mechanizm polityczny 4. społeczny kontekst ludobójstwa 5. historyczny kontekst ludobójstwa 	<ul style="list-style-type: none"> • Nijakowski, Lech. Ludobójstwo. Historia i socjologia ludzkiej destruktywności, Wyd. Iskry, Warszawa 2018, ss. 19-67.. • Gebert, Konstanty. <i>Ostateczne rozwiązania</i>, Wyd. Agora, Warszawa 2022, ss. 49-77. • Dla chętnych: <i>tamże</i>, ss. 543-567.
<p>Człowiek jako istota biologiczna – głód i miłosierdzie</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. głód jako narzędzie biopolityki 2. głód i geopolityka 3. głód jako doświadczenie wykluczenia i nierówności 4. głód, miłosierdzie a humanizm, 5. dobroczynność a wykluczenie żywieniowe 6. krytyka neoliberalizmu i kapitalistycznej gospodarki światowej 	<ul style="list-style-type: none"> • Obowiązkowo: Caparrós, Martin. <i>Głód</i>, Wydawnictwo Literackie, Warszawa 2016, ss. 84-105; 496-526. • Dla chętnych całość.
<p>Człowiek jako istota religijna – grzech i odkupienie win</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. poszukiwanie Absolutu 2. człowiek a Bóg 3. religia jako mechanizm polityczny 4. myślenie mitologiczne i religijne 5. religia jako ideologia 6. nawrócenie jako mechanizm polityczny 	<ul style="list-style-type: none"> • Leociak, Jacek. <i>Zapraszamy do nieba. O nawróconych zbrodniarzach</i>, Wyd. Czarne, Wołowiec 2022, ss. 7-29; 184-225.. • Dla chętnych: Arendt, Hannah. <i>Eichmann w Jerozolimie</i>, Wyd. Znak, Kraków 2010.
<p>Człowiek jako istota pamiętająca – trauma, ofiara i sprawca</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. pamięć i postpamięć 2. pamięć a historia 3. pamięć zbiorowa 4. pamięć jako zjawisko społeczne 5. pamięć jako zjawisko polityczne 	<ul style="list-style-type: none"> • Spiegelman, Art. <i>Maus</i>, Prószyński i S-ka, Warszawa 2016. • <i>Modi Memorandi: leksykon kultury pamięci</i>, red. M. Saryusz-Wolska, R. Traba, Wyd. Międzynarodowe Centrum Kultury, Kraków 2010, Wybrane hasła: pamiętanie: ss. 351-356, społeczne ramy pamięci: s. 457, zapomnienie: 545-550, czas: ss. 84-88, dawność w teraźniejszości: ss. 89-90, figury pamięci: ss. 128 -132, pamięć kulturowa: ss. 337 - 338, dryfująca luka: ss. 101-102, kanon: ss. 182-183, konflikt pamięci: ss. 193-195, władza: ss. 518 - 523, media pamięci: ss. 213 - 216, miejsce pamięci: ss. 229 - 234, nośnik pamięci: ss. 278 - 280, nie-miejsce: ss. 270 - 272, niepamięć: ss. 272-274, przestrzeń pamięci: ss. 409 - 411, postpamięć: ss 389 - 392.

Od humanizmu do zbrodni. Mechanizmy kontynuacji i zerwania. Podsumowanie zajęć.	Debata otwarta na podstawie lektur i pracy nad esejami.
GRUPA PROWADZONA PRZEZ MGR ADAMA MALISZEWSKIEGO	
Wprowadzenie do przestrzeni manipulacji społecznej <ul style="list-style-type: none"> • Analiza pojęć, ustalenia semantyczne • Wywieranie wpływu na ludzi jako przedmiot badań psychologicznych • Perswazja, manipulacja, facylitacja jako przedmioty badań socjologicznych • Przegląd literatury 	<ul style="list-style-type: none"> • Aksman, J. (2010). Wpływ, perswazja, propaganda, manipulacja – próba uporządkowania pojęć. W: Aksman, J. (red.), Manipulacja. Pedagogiczno-społeczne aspekty (s. 13-22). Kraków: Oficyna Wydawnicza AFM. • Doliński, D. i Gamian-Wilk, M. (2014). Historia badań nad wpływem społecznym i manipulacją. W: Doliński, D. i Gamian-Wilk, M. (red.), Przestrzenie manipulacji społecznej (s. 13-31). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN SA. • Karwat, M. (2014). Rewizja obiegowych pojęć manipulacji. W: Doliński, D. i Gamian-Wilk, M. (red.), Przestrzenie manipulacji społecznej (s. 32-59). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN SA. • Kliś, M. (2010). Kształtowanie się znaczenia pojęcia „manipulacja”. W: Aksman, J. (red.), Manipulacja. Pedagogiczno-społeczne aspekty (s. 23-32). Kraków: Oficyna Wydawnicza AFM. • Wróbel, A. (2006). Wychowanie a manipulacja. Kraków: Oficyna wydawnicza „Impuls”.
Manipulacja wrażeniami w galeriach handlowych Perspektywa dramaturgiczna Ervinga Goffmana	<ul style="list-style-type: none"> • Goffman, E. (2008). Człowiek w teatrze życia codziennego. Warszawa: Wydawnictwo Aletheia. • Makowski, G. (2003). Świątynia konsumpcji. Geneza i społeczne znaczenie centrum handlowego. Warszawa: Wydawnictwo TRIO.
Manipulacja wrażeniami na portalach społecznościowych Perspektywa dramaturgiczna Ervinga Goffmana	<ul style="list-style-type: none"> • Goffman, E. (2008). Człowiek w teatrze życia codziennego. Warszawa: Wydawnictwo Aletheia. • Kiszkiel, Ł. (2013). Wirtualne tożsamości. Portale społecznościowe jako formy autokreacji. W: Sokołowski, M. (red.), Nowe media i wyzwania współczesności (s. 175-192). Toruń: Wydawnictwo Adam Marszałek. • Koszur, J. (2014). Wykorzystanie wiedzy psychologicznej, w tym mechanizmów wpływu społecznego, w projektowaniu serwisów internetowych. W: Doliński, D. i Gamian-Wilk, M. (red.), Przestrzenie manipulacji społecznej (s. 131-155).

	<p>Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN SA.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wądołowski, W. (2014). Poziomy manipulacji w fotografii. W: Doliński, D. i Gamian-Wilk, M. (red.), Przestrzenie manipulacji społecznej (s. 156-179). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN SA.
Manipulacja niewerbalizmami w marketingu i reklamie	<ul style="list-style-type: none"> • Kołodziejczyk, A. i Kubicka, D. (2007). Psychologia wpływu mediów. Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”. • Makowski, M. (2013). Niewerbalna komunikacja w reklamie telewizyjnej. Zastosowanie i oddziaływanie. Warszawa: CeDeWu Sp. z o. o. • Patterson, M.L. (2016). Więcej niż słowa. Niewerbalne wywieranie wpływu. Sopot: Gdańskie wydawnictwo Psychologiczne. • Wiktor, J.W. (2013). Komunikacja marketingowa. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN SA.
Ciemna strona propagandy	<ul style="list-style-type: none"> • Aksman, J. (red.). (2010). Manipulacja. Pedagogiczno-społeczne aspekty. Kraków: Oficyna Wydawnicza AFM. • Grzywa, A. (2013). Manipulacja. Wszystko, co powinieneś o niej wiedzieć. Lublin: Wydawnictwo Słowa i Myśli. • Kołodziejczyk, A. i Kubicka, D. (2007). Psychologia wpływu mediów. Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”. • Wróbel, A. (2006). Wychowanie a manipulacja. Kraków: Oficyna wydawnicza „Impuls”.
Manipulacja na co dzień. Wychowawcy i wychowankowie	<ul style="list-style-type: none"> • Beauvois, J.L. i Joule, R.V. (2006). Gra w manipulacje. Wywieranie wpływu dla uczciwych. Sopot: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. • Wróbel, A. (2006). Wychowanie a manipulacja. Kraków: Oficyna wydawnicza „Impuls”.
Manipulacja na co dzień. Przełożeni i podwładni	<ul style="list-style-type: none"> • Beauvois, J.L. i Joule, R.V. (2006). Gra w manipulacje. Wywieranie wpływu dla uczciwych. Sopot: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. • Gamian-Wilk, M. i Szecówka-Nowak, M. (2014). Oblicza wpływu społecznego i manipulacji w miejscu pracy. W: Doliński, D. i Gamian-Wilk, M. (red.), Przestrzenie manipulacji społecznej (s. 211-234). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN SA.

	<ul style="list-style-type: none"> • Tokarz, M. (2006). Argumentacja. Perswazja. Manipulacja. Sopot: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
Manipulacja w bliskich związkach	<ul style="list-style-type: none"> • Mandal, E. (2008). Miłość, władza i manipulacja w bliskich związkach. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN SA. • Mandal, E. (2014). Na smyczy miłości, czyli o manipulacji w bliskich związkach. W: Doliński, D. i Gamian-Wilk, M. (red.), Przestrzenie manipulacji społecznej (s. 183-210). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN SA.
Przeciwdziałanie manipulacji	<ul style="list-style-type: none"> • Grzywa, A. (2016). Manipulacja. Jak się przed nią bronić? Lublin: Wydawnictwo Słowa i Myśli. • Jankowski, T. i Zatorski, M. (2014). Refleksyjność i uważność jako sposoby przeciwdziałania manipulacji. W: Doliński, D. i Gamian-Wilk, M. (red.), Przestrzenie manipulacji społecznej (s. 367-405). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN SA. • Polczyk, R. i Szpitalak, M. (2014). Przeciwdziałanie manipulacji: wzmocniona autoafirmacja jako przykład techniki uodparniającej na wpływ społeczny. W: Doliński, D. i Gamian-Wilk, M. (red.), Przestrzenie manipulacji społecznej (s. 347-366). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN SA.

E-learning

Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Treści zgodne z tematyką e-learningu	- wskazana w e-learningu

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się

Punktacja*

1.	<p>Zaliczenie z ćwiczeń:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Przygotowanie eseju na zadany temat <ol style="list-style-type: none"> a. Wymogi formalne: 6-12 tys. znaków (ze spacjami). Praca powinna zawierać odniesienia do literatury oraz bibliografię zgodnie ze standardami APA (2-3 pozycje). b. Esej powinien odwoływać się do jednego, wybranego tematu z zajęć. Powinien zawierać co najmniej jedno odniesienie do literatury z tych zajęć oraz co najmniej jedno odniesienie do tekstu kultury spoza sylabusu (może to być artykuł naukowy, esej, wyniki badań, książka naukowa, ale także inny tekst kultury – proza, poezja, film, serial). c. Kryteria oceny: oryginalność podejścia do zagadnienia (15 pkt), poprawne odniesienia do literatury z zajęć oraz literatury dodatkowej (10 pkt), styl i poprawność językowa (10 pkt) oraz poprawne formatowanie bibliograficzne (5 pkt). Za zadanie można otrzymać maksymalnie 40 pkt. d. Esej należy umieścić na platformie classroom. e. W przypadku podejrzenia plagiatu student nie zalicza przedmiotu, a sprawa jest kierowana do Dziekana. 2. Punktację eseju można podnieść aktywnością na ćwiczeniach <ol style="list-style-type: none"> a. Za aktywny udział w ćwiczeniach (odpowiadanie na pytania, udział w dyskusji) można uzyskać dodatkowo 1 lub 2 punkty na każdym spotkaniu. b. Punkty – maksymalnie 10 – zostają dodane do punktacji eseju. Maksymalna liczba punktów za esej nie może przekroczyć 40. c. W przypadku niedostarczenia tekstu w terminie lub podejrzenia o plagiat, punktów za aktywność się nie dodaje. 	21-40
2.	<p>Zadanie zaliczeniowe z e-learningu</p> <p>Warunkiem zaliczenia części e-learningowej jest uzyskanie 30 z 60 dostępnych punktów. Punkty można uzyskać po wykonaniu quizów / testów dostępnych w e-learningu. Szczegółowe informacje na temat terminów, w jakich można uzyskać punkty przedstawione są na stronie kursu w portalu learnonline.swps.edu.pl (kurs: Człowiek perspektywa humanistyczna).</p>	30-60

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Przed każdymi zajęciami studenci są zobowiązani do przygotowania się do aktywnego udziału w dyskusji na temat omawianych zagadnień poprzez przeczytanie obowiązkowej literatury podanej do ćwiczeń. Zajęcia mają charakter konwersatoryjny, wobec czego konieczna jest znajomość treści lektury, aby partycypować w dyskusjach.

Zadania zaliczeniowe:

Szczegóły dotyczące tego, w jaki sposób wyglądać będzie praca nad esejem oraz wymogi odnośnie do pracy zostaną szczegółowo omówione na pierwszych zajęciach.

Oświadczenie dotyczące wykorzystania w pracy generatywnej sztucznej inteligencji

Modele generatywnej sztucznej inteligencji (np. GPT-4 itp.) mogą być pomocne na różnych etapach przygotowywania pracy pisemnej (np. przy poszukiwaniu literatury czy drobnej korekcie językowej). Niemniej praca zaliczeniowa musi być pracą samodzielną, co oznacza, że niedozwolone jest używanie gotowych treści/tekstów wygenerowanych przez modele sztucznej inteligencji. Za napisanie, rewizję i ostateczną postać pracy odpowiada osoba, którą ją przygotowuje. W pracy należy umieścić oświadczenie na temat zakresu ewentualnego wykorzystania w pracy modeli generatywnej sztucznej inteligencji.

- Podczas przygotowywania tej pracy użyłam/użyłem [wpisz nazwy narzędzi] w celu [wpis uzasadnienie]. Biorę pełną odpowiedzialność za ostateczną postać pracy.
- Podczas przygotowywania tej pracy nie korzystałam/korzystałem z modeli generatywnej sztucznej inteligencji.

Poprawianie zadań:

W przypadku niezaliczenia pracy pisemnej – eseju, zaliczenie przedmiotu obędzie się w oparciu o ustną odpowiedź na pytania sformułowane na podstawie literatury wyznaczonej przez prowadzącą zajęcia.

W przypadku niezaliczenia poprawy student/ka traci możliwość zaliczenia przedmiotu.

Obecności:

Obecność na zajęciach jest obowiązkowa (§ 22 ust. 2 i 4 Regulaminu studiów oraz § 9 ust. 3-5 Zasad studiowania na Wydziale Psychologii we Wrocławiu). Dopuszcza się nieusprawiedliwione nieobecności na maksymalnie 1 spotkaniu. Wszystkie nieobecności ponad ten limit muszą być usprawiedliwione np. zwolnieniem lekarskim w przypadku choroby. Osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć sposób nadrobienia nieobecności, np. odpowiedź ustną podczas konsultacji lub wykonanie zadań zastępczych. Nieobecność na ponad 50% spotkań skutkuje niezaliczeniem przedmiotu, bez względu na przyczynę nieobecności. W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18 Regulaminu Studiów).

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który wyjaśnia sprawę i może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy osoby lub zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Pozostałe informacje:

Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania).

Podczas zajęć prowadzonych zdalnie studenci muszą mieć włączoną kamerę (§9 ust 7 Zasad studiowania).

Nazwa przedmiotu:

Psychologia międzykulturowa

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	100
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr hab. prof. Uniwersytetu SWPS Katarzyna Cantarero kcantarero@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
wykład	12	6
e-learning	12	12

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
wykład	dr hab. prof. Uniwersytetu SWPS Katarzyna Cantarero kcantarero@swps.edu.pl	dr hab. prof. Uniwersytetu SWPS Katarzyna Cantarero kcantarero@swps.edu.pl
e-learning	dr hab. prof. Uniwersytetu SWPS Katarzyna Cantarero kcantarero@swps.edu.pl	dr hab. prof. Uniwersytetu SWPS Katarzyna Cantarero kcantarero@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS					
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	wykład	24	12	18	6
	e-learning		12		12

Samodzielna praca studenta*	przygotowanie się do wykonania zadań zaliczeniowych	76	34	82	40
	przygotowanie się do egzaminu		40		40
	uczestnictwo w egzaminie		2		2
Łączny nakład pracy studenta			100		100

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W18 PS1_W26	<ul style="list-style-type: none"> – Student rozumie znaczenie perspektywy międzykulturowej w opisie i wyjaśnianiu zachowań człowieka. – Student rozumie rolę kontekstu kulturowego w działalności zawodowej psychologa. – Student zna w stopniu zaawansowanym zarówno klasyczne koncepcje i badania, jak też aktualny dorobek światowej i polskiej psychologii kulturowej i międzykulturowej.
PS1_U1 PS1_U4	<ul style="list-style-type: none"> – Student posługuje się teoretyczną wiedzą z zakresu psychologii międzykulturowej do opisu i interpretacji zachowań człowieka. – Student posługuje się terminologią z zakresu psychologii międzykulturowej.
PS1_K2	<ul style="list-style-type: none"> – Student dostrzega znaczenie wiedzy z zakresu psychologii międzykulturowej; dostrzega punkty widzenia i problemy ludzi funkcjonujących w odmiennych kulturach i zespołach międzykulturowych.

Treści programowe i formy zajęć	
Wykład	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Po co kultura psychologii a psychologia kulturze? <ul style="list-style-type: none"> ▪ Czym jest psychologia międzykulturowa? ▪ Pięć podejść do kultury w psychologii. ▪ Miejsce psychologii zorientowanej kulturowo w rodzinie nauk psychologicznych. 	<ul style="list-style-type: none"> – Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN Wydanie II. Rozdział 1
Natura a Kultura Procesy wyrażania, doświadczania i nazywania emocji:	<ul style="list-style-type: none"> – Matsumoto, D., Juang, L. (2007). <i>Psychologia międzykulturowa</i>. GWP, s. 281-321.

<ul style="list-style-type: none"> ▪ Program twarzowy a kulturowe reguły wyrażania. ▪ Badania Ekmana i Matsumoto. ▪ Powszechność i specyfika uśmiechu. ▪ Rola języka w doświadczaniu i odczytywaniu wyrażanych emocji (Wierzbicka; Roberson). ▪ Nowe trendy w badaniach doświadczania wyrażania i percepcji emocjonalnej. 	<p>– Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II]. Rozdział 7.</p>
<p>Style poznawcze w procesach percepcji, pamięci, atrybucji, kategoryzacji i myślenia</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Kultura Dalekiego Wschodu i Zachodu. ▪ Filozoficzne i logiczne wprowadzenie do problematyki stylów poznawczych. ▪ Kulturowe uwarunkowania testów inteligencji i uzyskiwanych w nich wyników. 	<p>– Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II]. Rozdział. 9.</p>
<p>Psychologia wartości i ich kulturowe wymiary</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Kolista teoria wartości [S. Schwartz] i jej konsekwencje. ▪ Wartości jednostkowe oraz kolektywne mapy wartości. ▪ Mapy świata na wymiarach kultury 	<p>– Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II]. Rozdział 5.</p>
<p>Kultura a psychologia ja</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Konstrukty ja niezależnego i współzależnego. ▪ <i>Godność – honor - twarz</i> jako mechanizmy regulacyjne. ▪ Czy dążenie do podnoszenia i utrzymywania poczucia własnej wartości jest uniwersalne? – Kontrowersje teoretyczne [Heine vs. Sedikides] 	<p>– Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II]. Rozdział 6.</p>
<p>Psychologia migracji i akulturacji</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Praca, nauka i życie w- i poza kulturą rodzimą. ▪ Nabywanie odmiennych kultur. ▪ Dwukulturowość człowieka XXI wieku 	<p>– Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN Wydanie II . Rozdział 13.</p>
<p>Wydziałowy blok tematyczny (maks. 40% godzin) - treści programowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Od uniwersalizmu do relatywizmu? ▪ Podstawowe wymiary kultury, cele, wartości ▪ Metodologia badań międzykulturowych ▪ (Nie)uczciwość z punktu widzenia psychologii międzykulturowej ▪ Międzykulturowość w praktyce – organizacje, marketing, trening międzykulturowy ▪ Międzykulturowość w praktyce – związki romantyczne międzykulturowe, dwukulturowość i dwujęzyczność, międzykulturowy aspekt psychoterapii 	<p>Literatura obowiązkowa (oprócz literatury z bloku międzywydziałowego)</p> <ul style="list-style-type: none"> – Matsumoto, D. & Juang, L. (2007). <i>Psychologia międzykulturowa</i>. Gdańsk: GWP. – Meyer, E. (2023). <i>Mapa kulturowa. Jak skutecznie radzić sobie z różnicami kulturowymi w biznesie</i>. Warszawa: Znak Literanova

Literatura uzupełniająca wskazana przez koordynatora/ wykładowcę przedmiotu na Wydziale:

- Heinrich, J. (2021). *The WEIRDest people in the World. How the West became psychologically peculiar and particularly prosperous*. London: Penguin Books.
- Hofstede, G. (2000). *Kultury i organizacje. Zaprogramowanie umysłu*. Warszawa: Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne.
- Nisbett, R.E. (2009). *Geografia myślenia. Dlaczego ludzie Wschodu i Zachodu myślą inaczej*. Sopot: Smak Słowa.
- Matsumoto, D., & Van de Vijver, F.J.R. (2011). *Cross-cultural research methods in psychology*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Price, W.F. & Crapo, R.H. (2003). *Psychologia w badaniach międzykulturowych. Czy ludzie wszędzie są tacy sami?* Gdańsk: GWP.
- Rosa, G., Ostrowska, I., Gracz, L., & Słupińska, K. (2018). *Komunikacja międzykulturowa w biznesie*. edu-Libri.
- Rosling, H. (2019). *Factfulness*. Poznań: Media Rodzina

E-learning	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
Odmienność kulturowa (w zakresie norm) i etnocentryzm	<ul style="list-style-type: none"> – Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II]. Fragmenty rozdziałów 1 i 11 dotyczące eksperymentu kulturowego. – Materiały wideo umieszczone na e-learningu.
Podstawy komunikacji międzykulturowej: różnice w stylach komunikacji	<ul style="list-style-type: none"> – Wierzbicka, A. (1999). Wierzbicka, A. (1999). Emocje. Język i skrypty kulturowe. W: A. Wierzbicka <i>Język–umysł–kultura</i> (s. 163–189). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. – Materiały umieszczone na e-learningu [Naturalny Metajęzyk Semantyczny].
Kultura Polski i jej miejsce w Europie i w świecie. <ul style="list-style-type: none"> ▪ Od historycznych do współczesnych koncepcji i prób empirycznych wymiarów kulturowych. ▪ Polska i Polacy w relacjach międzykulturowych. 	<ul style="list-style-type: none"> – Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II]. Rozdział 12. – Materiały umieszczone na e-learningu.
Życie w społeczeństwie wielokulturowym. <ul style="list-style-type: none"> ▪ Typy wielokulturowości i jej alternatywy. Ideologia, polityka, praktyki społeczne i rola psychologii. ▪ Uniwersytet wielo/międzykulturowy. 	<ul style="list-style-type: none"> – Boski, P. (2021). <i>Kulturowe ramy zachowań społecznych</i>. Warszawa: PWN [Wydanie II]. Rozdział 14. – Materiały umieszczone na e-learningu

Literatura uzupełniająca do wykładów i kursu e-learningowego wskazana przez koordynatora/wykładowcę przedmiotu na Wydziale.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania	
W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:	
Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów

Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
Wykład	Egzamin końcowy zawierający treści z całości przedmiotu	31-60
e-learning	Zadania i quizy na e-learningu – ich zakończone sukcesem wykonanie jest warunkiem przystąpienia do sprawdzianu końcowego.	20-40

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe:

Przedmiot kończy się egzaminem testowym, składającym się z 20 pytań (każde punktowane po 3 punkty). Warunkiem przystąpienia do sprawdzianu jest wcześniejsze przejście kursu e-learningowego oraz wykonanie wszystkich zadań. Test będzie miał charakter zamkniętych pytań z czterema możliwymi odpowiedziami, z których należy wybrać najlepszą. Pytania obejmują całość przedmiotu (zarówno treści e-learningowe jak i przedstawiane na wykładach).

Poprawianie zadań:

Zadania, które spełniły kryteria zaliczenia (zostały zaliczone przez osobę prowadzącą zajęcia), nie podlegają poprawie.

Termin wykonania wszystkich zadań w e-learningu ustalony został na Po tym terminie nie ma możliwości dodania zadań.

Forma egzaminu:

Wykładowcy zastrzegają sobie możliwość zmiany formy egzaminu odbywającego się w terminie indywidualnym lub przywróconym (§32 ust. 5 i ust. 7 Regulaminu studiów).

Obecności:

Obecność na wykładach nie jest obowiązkowa.

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który wyjaśnia sprawę i może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy osoby lub zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Pozostałe informacje:

Podczas zajęć prowadzonych zdalnie studenci muszą mieć włączoną kamerę (§9 ust 7 Zasad studiowania)

Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania)

Nazwa przedmiotu:

Zastosowania psychologii: projekt zespołowy

Promocja zdrowia

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	100
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr Bogusława Błoch, bbloch@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna
ćwiczenia	12
projekt	10

Forma zajęć	Prowadzący
ćwiczenia	8h - mgr Karolina Bielak, kbielak@swps.edu.pl 4h - dr Karolina Horodyska, khorodyska@swps.edu.pl
projekt	6h - mgr Karolina Bielak, kbielak@swps.edu.pl , 4h - dr Karolina Horodyska, khorodyska@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS					
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	ćwiczenia	22	12	22	12
	projekt		10		10
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	78	30	78	30

	przygotowanie projektu zespołowego (w formie pracy pisemnej i prezentacji)		48	48
Łączny nakład pracy studenta			100	100

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W4 PS1_W8	<ul style="list-style-type: none"> - Student opisuje problematykę funkcjonowania człowieka w otoczeniu społecznym, wskazuje teorie wyjaśniające i sposoby prowadzenia badań w psychologii.
PS1_U8 PS1_U9	<ul style="list-style-type: none"> - Student formułuje problem praktyczny i proponuje jego rozwiązanie, posługując się wiedzą psychologiczną przygotowuje projekt zespołowy zgodnie z zaproponowanym schematem i metodyką. - Student przygotowuje wystąpienie i tekst zgodnie z wymaganymi kryteriami merytorycznymi i formalnymi. - Student potrafi aktywnie uczestniczyć w pracy zespołowej na każdym etapie realizacji projektu (ustalenie problemu, zbieranie lub pozyskiwanie danych, analiza i prezentacja wyników).
PS1_K4 PS1_K8	<ul style="list-style-type: none"> - Student wykorzystuje opinie ekspertów w ramach dziedziny i z innych dziedzin w celu rozwiązywania problemu społecznego lub praktycznego. - Student uzasadnia wybór problemu społecznego lub praktycznego i sposób jego rozwiązania, z zachowaniem zasad etyki.

Treści programowe i formy zajęć	
Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Celem zajęć jest przygotowanie przez studentów własnego projektu z obszaru promocji zdrowia w oparciu o wiedzę z zakresu psychologii zdrowia oraz zasady przygotowywania programów zdrowotnych (planowania, implementacji oraz ewaluacji). Projekt skierowany będzie do wybranej populacji osób. Podczas zajęć studenci poznają podstawy teoretyczne i skuteczne techniki zmiany zachowań zdrowotnych oraz sposoby projektowania rozwiązań dla zachowań ryzykownych związanych ze zdrowiem np. palenia papierosów, prowadzenia siedzącego trybu życia czy stosowania nieprawidłowej diety. Uczestnicy przedmiotu dowiedzą się jak prawidłowo określić potrzeby zdrowotne, grupę docelową, cel, zakres, ramy czasowe czy zasoby niezbędne do realizacji projektu z obszaru promocji zdrowia. Studenci dokonają wyboru metod, strategii i narzędzi niezbędnych do osiągnięcia zakładanych celów oraz prowadzenia skutecznej komunikacji z odbiorcami, a także dowiedzą się jak prawidłowo zaprojektować implementację i ewaluację programów zdrowotnych.</p>	

Wprowadzenie do założeń projektu zespołowego: omówienie założeń i celów projektu, warunków oraz kryteriów zaliczenia. Tworzenie zespołów projektowych. (2 godziny)	<p>Literatura obligatoryjna):</p> <ul style="list-style-type: none"> – Brown, T., Katz, B., Höffner, M., Grech, M., & Wszolek, M. (2016). Zmiana przez design: jak design thinking zmienia organizacje i pobudza innowacyjność. Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, Uniwersytet Wrocławski. – Horodyska, K., Luszczynska, A., Hayes, C. B., O'Shea, M. P., Langoien, L. J., Roos, G., ... Brug, J. (2015). Implementation conditions for diet and physical activity interventions and policies: An umbrella review. BMC Public Health. 15, 1250. – Łuszczynska, A. (2004). Zmiana zachowań zdrowotnych. Dlaczego dobre chęci nie wystarczają? GWP. – Łuszczynska, A. (2007). Nadwaga i otyłość. Interwencje psychologiczne. Wydawnictwo Naukowe PWN. – Karlińska, B., & Knosala, R. (2012). Model procesu twórczego a rozwój innowacji procesowych. Zarządzanie Przedsiębiorstwem, 3, 22-28. – Karski, J. B. (2007). Praktyka i teoria promocji zdrowia. CeDeWu – Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 marca 2021 r. w sprawie Narodowego Programu Zdrowia na lata 2021-2025. – Sallis, J. F., Cervero, R. B., Ascher, W., Henderson, K. A., Kraft, M. K., & Kerr, J. (2006). An ecological approach to creating active living communities. Annual Review of Public Health, 27, 297-322. https://doi.org/10.1146/annurev.publhealth.27.02.1405.102100 – Ustawa z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. poz. 1916). – www.aotm.gov.pl (schemat PPZ) – Woynarowska, B. (2007) Edukacja Zdrowotna. PWN. – Woynarowska, B. (2009). Planowanie programów edukacji zdrowotnej i promocji zdrowia. Problemy Higieny i Epidemiologii. 90(3): 293-298. – https://basiw.mz.gov.pl/mapy-informacje/mapa-2022-2026/analizy/ – https://www.aotm.gov.pl/media/2020/06/Instrukcja_PPZ.pdf – https://epibaza.pzh.gov.pl
Analiza potrzeb i wybór grupy docelowej w projekcie. (1 godzina)	
Definiowanie problemu – synteza danych i ich analiza (1 godzina)	
Generowanie pomysłów na rozwiązanie problemu. Wybór metod i strategii w oparciu o analizę teorii psychologicznych (1 godzina)	
Projektowanie prototypowych rozwiązań problemu. Zasady tworzenia harmonogramu i budżetu projektu (1 godzina)	
Zasady implementacji i ewaluacji projektu (2 godziny)	
Publiczna prezentacja założeń projektowanej interwencji psychologicznej wraz z uzasadnieniem dokonanych wyborów (2 godziny)	
Literatura uzupełniająca:	
– Kelley, D., & Kelley, T. (2015). Twórcza odwaga. Warszawa: Wydawnictwo MT Biznes.	

Projekt	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Ustalenie składu zespołów, wybór obszarów problemowych, wstępna analiza wyzwań projektowych, planowanie działań. 	<p>Literatura obligatoryjna):</p> <ul style="list-style-type: none"> – Brown, T., Katz, B., Höffner, M., Grech, M., & Wszolek, M. (2016). Zmiana przez design: jak design thinking zmienia organizacje i pobudza innowacyjność. Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, Uniwersytet Wrocławski. – Horodyska, K., Luszczynska, A., Hayes, C. B., O'Shea, M. P., Langoien, L. J., Roos, G., ... Brug, J. (2015). Implementation conditions for diet and physical activity interventions and policies: An umbrella review. <i>BMC Public Health</i>, 15, 1250. – Łuszczyńska, A. (2004). Zmiana zachowań zdrowotnych. Dlaczego dobre chęci nie wystarczają? GWP. – Łuszczyńska, A. (2007). Nadwaga i otyłość. Interwencje psychologiczne. Wydawnictwo Naukowe PWN. – Karlińska, B., & Knosala, R. (2012). Model procesu twórczego a rozwój innowacji procesowych. <i>Zarządzanie Przedsiębiorstwem</i>, 3, 22-28. – Karski, J. B. (2007). Praktyka i teoria promocji zdrowia. CeDeWu – Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 marca 2021 r. w sprawie Narodowego Programu Zdrowia na lata 2021-2025. – Sallis, J. F., Cervero, R. B., Ascher, W., Henderson, K. A., Kraft, M. K., & Kerr, J. (2006). An ecological approach to creating active living communities. <i>Annual Review of Public Health</i>, 27, 297-322. https://doi.org/10.1146/annurev.publhealth.27.02.1405.102100 – Ustawa z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. poz. 1916). – www.aotm.gov.pl (schemat PPZ) – Woynarowska, B. (2007) <i>Edukacja Zdrowotna</i>. PWN. – Woynarowska, B. (2009). Planowanie programów edukacji zdrowotnej i promocji zdrowia. <i>Problemy Higieny i Epidemiologii</i>. 90(3): 293-298. https://basiw.mz.gov.pl/mapy-informacje/mapa-2022-2026/analizy/ – https://www.aotm.gov.pl/media/2020/06/Instrukcja_PPZ.pdf – https://epibaza.pzh.gov.pl
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Określenie problemu zdrowotnego (zebranie danych potwierdzających potrzeby oraz istnienie problemu), zdefiniowanie grupy docelowej, celu oraz zachowań i czynników psychologicznych, które podlegać będą zmianie. 	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Wybór kontekstu teoretycznego dla wybranych problemów, generowanie pomysłów rozwiązania problemów. 	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Opracowanie harmonogramu (w tym wskazanie kamieni milowych) oraz budżetu projektu 	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Wskazanie sposobów implementacji projektu oraz narzędzi i sposobów pomiaru oczekiwanych efektów (plan ewaluacji). 	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Przygotowanie prezentacji proponowanych rozwiązań wybranych problemów osadzonych w wybranej metodologii np.: intervention mapping, SMART (akronim od ang. Specific, Measurable, Achievable, Relevant, Time-bound) połączona z dyskusją. 	
Literatura uzupełniająca:	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Opracowanie projektu działania/interwencji opartej na wiedzy psychologicznej (teoriach/koncepcjach/prawach/danych) i przedstawienie go w formie pisemnego raportu i ustnej prezentacji (praca zespołowa).	46-85
2.	Ocena współpracy zespołowej na podstawie oceny pracy zespołu wystawionej przez studentów.	5-15

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe:

1. Szczegółowe informacje dotyczące przygotowania projektów np. wielkość grupy, etapy prac, termin prezentacji zostaną opublikowane w Classroom.

Lp.	Zadania (kryteria oceny)	Liczba punktów
1	Rozwiązywany problem	15
2	Adresaci	5
3	Cele projektu i oczekiwane efekty	15
4	Harmonogram	5
5	Opis działań/interwencji psychologicznej	20
6	Implementacja	5
7	Ewaluacja	5
8	Publiczna prezentacja	15
Suma		85

2. Ocena współpracy zespołowej na podstawie oceny pracy zespołu wystawionej przez studentów według kwestionariusza zamieszczonego na [końcu dokumentu](#).

Poprawianie zadań:

Zadanie zaliczeniowe będą na bieżąco konsultowane podczas zajęć.

Zadania, które spełniły kryteria zaliczenia (zostały zaliczone przez osobę prowadzącą zajęcia), nie podlegają poprawie.

Dokładne terminy oddania poszczególnych zadań zaliczeniowych będą na bieżąco wskazywane przez osobę prowadzącą podczas zajęć oraz komunikowane w Classroom.

Zadanie zaliczeniowe oddane do 7 dni po ustalonym terminie będzie ocenione na maksymalnie 50% punktów możliwych do uzyskania za to zadanie. Za zadanie oddane ponad 7 dni po terminie grupa otrzyma 0 punktów (dotyczy punktu 1 z tabeli Sposób weryfikacji efektów uczenia się).

Obecności:

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa (§ 30 Regulaminu studiów ust. 4 oraz § 9 ust. 2 i ust. 3 Zasad studiowania na Wydziale Psychologii we Wrocławiu). Dopuszcza się nieusprawiedliwione nieobecności na maksymalnie 4 godzinach dydaktycznych. Spóźnienie na zajęcia lub wyjście z zajęć, które przekracza 20 minut, będzie kwalifikowane jako nieobecność na jednej godzinie dydaktycznej. Wszystkie nieobecności spowodowane chorobą, muszą być usprawiedliwione np. zwolnieniem lekarskim. W przypadku nieobecności z wymienionych wyżej powodów lub innych, osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć sposób ich nadrobienia, np. odpowiedź ustną podczas konsultacji lub wykonanie zadań zastępczych.

Nieobecności na ponad 50% godzin skutkują niezaliczeniem przedmiotu, bez względu na przyczynę nieobecności. W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18. Regulaminu Studiów).

Podejrzanie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Praca w grupach:

Studenci pracujący w grupach otrzymają identyczne oceny zadań od 1 do 8 (por. Zadania zaliczeniowe). Studenci sami dzielą pracę i biorą odpowiedzialność za to, by podział ten był sprawiedliwy i sensowny. Jeżeli jeden z autorów pracy jest nieobecny na zajęciach, pozostali mają obowiązek przedstawić wspólną pracę. Osoba nieobecna podczas prezentacji projektu musi usprawiedliwić nieobecność, a osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć dodatkowe zadanie zaliczeniowe.

Zróżnicowanie ocen końcowych poszczególnych studentów może wynikać z oceny pracy swojej i członków grupy (por. Sposób weryfikacji efektów uczenia się, pkt. 2).

Pozostałe informacje:

Podczas zajęć prowadzonych zdalnie studenci muszą mieć włączoną kamerę (§9 ust 7 Zasad studiowania)

Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania)

Współpraca zespołowa – ocena siebie i współpracowników

Ty i Twój numer albumu:

Osoba 1:

Osoba 2:

Osoba 3:

Każdy student wchodzący w skład zespołu realizującego projekt ocenia swoje zaangażowanie w realizację projektu (kolumna Ja), a także ocenia udział wszystkich pozostałych członków zespołu w realizacji tych zadań. Ostateczna liczba punktów przyznana studentowi jest średnią z wystawionych ocen sobie i przez pozostałych członków danego zespołu. Wystawiając oceny prosimy o wzięcie pod uwagę wszystkich etapów realizacji projektu (por. tabela Zadania (kryteria oceny) w sylabusie).

Kryterium	Nieakceptowalnie* 0	Minimalnie 5	Akceptowalnie 10	Bardzo dobrze 15	Ty	O1	O2	O3
Aktywnie uczestniczy w spotkaniach zespołu	Nie bierze udziału w kluczowych spotkaniach zespołu.	Bierze udział w spotkaniach, ale jest podczas nich nieaktywny/-a, w żaden sposób nie przyczynia się do postępów w pracy grupy podczas spotkań.	Bierze aktywny udział w spotkaniach, daje sugestie, proponuje kierunki działania. Przyczynia się do postępu pracy zespołu.	Bierze aktywny udział w spotkaniach, daje sugestie i pomysły, a także czerpiąc z pomysłów innych oferuje alternatywne pomysły i rozwiązania, i przedstawia korzyści z nich płynące.				
Pozytywnie wpływa na zaangażowanie innych osób w zespole	Swoją postawą negatywnie wpływa na atmosferę pracy i obniża zaangażowanie osób w zespole.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole poprzez uważne słuchanie innych bez przerywania.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole poprzez utrzymywanie entuzjazmu i dobrej atmosfery pracy, a także poprzez powtarzanie wypowiedzi innych członków zespołu i/lub zadawanie pytań w celu uzyskania wyjaśnień.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole, dba o to, by każda osoba czuła, że jej wkład jest ważny, poprzez podsumowywanie wypowiedzi innych, a także poprzez zauważanie, że ktoś nie uczestniczy w spotkaniu i zachęcanie go do zaangażowania się.				
Wkład indywidualny poza spotkaniami zespołu	Nie wypełnia przydzielonych zadań albo robi to ze znacznym opóźnieniem.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie, choć nie zawsze dokładnie i na odpowiednio wysokim poziomie.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie; wykonana praca jest dokładna, kompletna i znacząco przyczynia się do postępu projektu.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie; wykonana praca jest dokładna, kompletna i znacząco przyczynia się do postępu projektu. Pomaga innym członkom zespołu w realizacji przydzielonych im zadań.				
Ocena końcowa (średnia ocen):								

Źródło: Rubryka została stworzona na podstawie the Association of American Colleges and Universities (AAC&U) Teamwork VALUE Rubric. Pozyskana z: <https://www.aacu.org/value-rubrics>

Nazwa przedmiotu:

Zastosowania psychologii: projekt zespołowy

Psychologia społeczna

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	100
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr Bogusława Błoch, bbloch@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
ćwiczenia	12	12
projekt	10	10

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
ćwiczenia	-	dr Bogusława Błoch, bbloch@swps.edu.pl
projekt	-	dr Bogusława Błoch, bbloch@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS					
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	ćwiczenia	22	12	22	12
	projekt		10		10

Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	78	30	78	30
	przygotowanie projektu zespołowego (w formie pracy pisemnej i prezentacji)		48		48
Łączny nakład pracy studenta			100		100

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PSI_W4 PSI_W8	<ul style="list-style-type: none"> Student opisuje problematykę funkcjonowania człowieka w otoczeniu społecznym, wskazuje teorie wyjaśniające i sposoby prowadzenia badań w psychologii.
PSI_U8 PSI_U9	<ul style="list-style-type: none"> Student formułuje problem praktyczny i proponuje jego rozwiązanie, posługując się wiedzą psychologiczną przygotowuje projekt zespołowy zgodnie z zaproponowanym schematem i metodyką. Student przygotowuje wystąpienie i tekst zgodnie z wymaganymi kryteriami merytorycznymi i formalnymi. Student potrafi aktywnie uczestniczyć w pracy zespołowej na każdym etapie realizacji projektu (ustalenie problemu, zbieranie lub pozyskiwanie danych, analiza i prezentacja wyników).
PSI_K4 PSI_K8	<ul style="list-style-type: none"> Student wykorzystuje opinie ekspertów w ramach dziedziny i z innych dziedzin w celu rozwiązywania problemu społecznego lub praktycznego. Student uzasadnia wybór problemu społecznego lub praktycznego i sposób jego rozwiązania, z zachowaniem zasad etyki.

Treści programowe i formy zajęć	
Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Realizowane projekty dotyczą obszaru psychologii społecznej i psychologii konsumenta. Podejmowana problematyka jest związana ze szkodliwymi zachowaniami/działaniami przejawianymi w relacjach (codziennych, biznesowych, marketingowych itp.) międzyludzkich (człowieka/ludzi wobec innego człowieka/innych ludzi).</p> <p>Punktem wyjścia zajęć będzie zidentyfikowanie problemów (zachowań, działań). Następnie zostaną opracowane skuteczne interwencje/aktywności oparte na teoriach/koncepcjach/prawach obecnie obowiązujących w psychologii i/lub aktualnych wynikach badań. Efektem zajęć będą możliwe do zastosowania w praktyce działania (np.</p>	

komunikaty, aplikacje, urządzenia, szkolenia itp.) mające na celu rozwiązanie zidentyfikowanego problemu czyli finalnie poprawienie jakości życia społecznego i dobrostanu psychicznego.	
Wprowadzenie do założeń projektu zespołowego: omówienie założeń i celów projektu, warunków oraz kryteriów zaliczenia. Tworzenie zespołów projektowych. (2 godziny)	Literatura obligatoryjna: <ul style="list-style-type: none"> – Cialdini R. B. (2022). Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. – Wojciszke B. (2022). Psychologia społeczna. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. – Wojciszke, B., Rotkiewicz, M. (2018). Homo nie całkiem sapiens. O automatyzmach myślenia nadętych polityków, narzekaniu Polaków i pułapkach moralności. Sopot: Smak Słowa
Analiza potrzeb i wybór grupy docelowej w projekcie. (1 godzina)	
Definiowanie problemu – synteza danych i ich analiza (1 godzina)	
Generowanie pomysłów na rozwiązanie problemu. Wybór metod i strategii w oparciu o analizę teorii psychologicznych (1 godzina)	
Projektowanie prototypowych rozwiązań problemu. Zasady tworzenia harmonogramu i budżetu projektu (1 godzina)	
Analiza przykładów interwencji dotyczących zachowań społecznych. (2 godziny)	
Publiczna prezentacja założeń projektowanej interwencji psychologicznej (w wybranej metodologii np.: SMART, intervention mapping, itp.) wraz z uzasadnieniem dokonanych wyborów (2 godziny)	
Literatura uzupełniająca:	
<ul style="list-style-type: none"> – Bason, C., & Austin, R. D. (2019). The right way to lead design thinking. Harvard Business Review, 97(2), 85–91 – Brown, T. (2008). Design thinking. Harvard Business Review, 86(6), 84-92. – Michalska-Dominiak, B., Grocholiński, P. (2019). Poradnik design thinking czyli jak wykorzystać myślenie projektowe w biznesie. Onepress. – Osterwalder, A., Pigneur, Y., Bernarda, G., & Smith, A. (2016). Projektowanie propozycji wartości. ICAN Institute. 	

Projekt	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Wybór przez zespoły obszarów problemowych, wstępna analiza wyzwań projektowych, planowanie działań. 	Literatura obligatoryjna: <ul style="list-style-type: none"> – Cialdini R. B. (2022). Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

<ul style="list-style-type: none"> Wybór metod/działań, delegowanie zadań, ustalenie harmonogramu i kosztów. Dyskusja wyników, wskazówki do podsumowania i definiowania problemu. 	<ul style="list-style-type: none"> Wojciszke B. (2022). Psychologia społeczna. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. Wojciszke, B., Rotkiewicz, M. (2018). Homo nie całkiem sapiens. O automatyzmach myślenia nadętych polityków, narzekaniu Polaków i pułapkach moralności. Sopot: Smak Słowa
<ul style="list-style-type: none"> Przygotowanie krótkiego pisemnego podsumowania uzasadniającego wybór problemu i jego diagnozę. 	
<ul style="list-style-type: none"> Wybór kontekstu teoretycznego dla wybranych problemów, generowanie pomysłów rozwiązania problemów. 	
<ul style="list-style-type: none"> Przygotowanie pisemnego raportu podsumowującego wszystkie etapy pracy. 	
<ul style="list-style-type: none"> Przygotowanie prezentacji proponowanych rozwiązań wybranych problemów osadzonych w wybranej metodologii np.: intervention mapping, SMART (akronim od ang. Specific, Measurable, Achievable, Relevant, Time-bound) połączona z dyskusją. 	
Literatura uzupełniająca:	
<ul style="list-style-type: none"> Bason, C., & Austin, R. D. (2019). The right way to lead design thinking. Harvard Business Review, 97(2), 85-91 Brown, T. (2008). Design thinking. Harvard Business Review, 86(6), 84-92. Michalska-Dominiak, B., Grocholiński, P. (2019). Poradnik design thinking czyli jak wykorzystać myślenie projektowe w biznesie. Onepress. Osterwalder, A., Pigneur, Y., Bernarda, G., & Smith, A. (2016). Projektowanie propozycji wartości. ICAN Institute. 	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Opracowanie projektu działania/intervencji opartej na wiedzy psychologicznej (teoriach/koncepcjach/prawach/danych) i przedstawienie go w formie pisemnego raportu i ustnej prezentacji (praca zespołowa).	46-85
2.	Ocena współpracy zespołowej na podstawie oceny pracy zespołu wystawionej przez studentów.	5-15

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe:

1. Szczegółowe informacje dotyczące przygotowania projektów np. wielkość grupy, etapy prac, termin prezentacji zostaną opublikowane w Classroom.

Lp.	Zadania (kryteria oceny)	Liczba punktów
1	Rozwiązywany problem	15
2	Adresaci	5
3	Cele projektu i oczekiwane efekty	15
4	Harmonogram	5
5	Opis działań/interwencji psychologicznej	20
6	Implementacja	5
7	Ewaluacja	5
8	Publiczna prezentacja	15
Suma		85

2. Ocena współpracy zespołowej na podstawie oceny pracy zespołu wystawionej przez studentów według kwestionariusza zamieszczonego na [końcu dokumentu](#).

Poprawianie zadań:

Zadanie zaliczeniowe będą na bieżąco konsultowane podczas zajęć.

Zadania, które spełniły kryteria zaliczenia (zostały zaliczone przez osobę prowadzącą zajęcia), nie podlegają poprawie.

Dokładne terminy oddania poszczególnych zadań zaliczeniowych będą na bieżąco wskazywane przez osobę prowadzącą podczas zajęć oraz komunikowane w Classroom.

Zadanie zaliczeniowe oddane do 7 dni po ustalonym terminie będzie ocenione na maksymalnie 50% punktów możliwych do uzyskania za to zadanie. Za zadanie oddane ponad 7 dni po terminie grupa otrzyma 0 punktów (dotyczy punktu 1 z tabeli Sposób weryfikacji efektów uczenia się).

Obecności:

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa (§ 30 Regulaminu studiów ust. 4 oraz § 9 ust. 2 i ust. 3 Zasad studiowania na Wydziale Psychologii we Wrocławiu). Dopuszcza się nieusprawiedliwione nieobecności na maksymalnie 4 godzinach dydaktycznych. Spóźnienie na zajęcia lub wyjście z zajęć, które przekracza 20 minut, będzie kwalifikowane jako nieobecność na jednej godzinie dydaktycznej. Wszystkie nieobecności spowodowane chorobą, muszą być usprawiedliwione np. zwolnieniem lekarskim. W przypadku nieobecności z wymienionych wyżej powodów lub innych, osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć sposób ich nadrobienia, np. odpowiedź ustną podczas konsultacji lub wykonanie zadań zastępczych.

Nieobecności na ponad 50% godzin skutkują niezaliczeniem przedmiotu, bez względu na przyczynę nieobecności. W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18. Regulaminu Studiów).

Podejrzanie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Praca w grupach:

Studenci pracujący w grupach otrzymują identyczne oceny zadań od 1 do 8 (por. Zadania zaliczeniowe). Studenci sami dzielą pracę i biorą odpowiedzialność za to, by podział ten był sprawiedliwy i sensowny. Jeżeli jeden z autorów pracy jest nieobecny na zajęciach, pozostali mają obowiązek przedstawić wspólną pracę. Osoba nieobecna podczas prezentacji projektu musi usprawiedliwić nieobecność, a osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć dodatkowe zadanie zaliczeniowe.

Zróżnicowanie ocen końcowych poszczególnych studentów może wynikać z oceny pracy swojej i członków grupy (por. Sposób weryfikacji efektów uczenia się, pkt. 2).

Pozostałe informacje:

Podczas zajęć prowadzonych zdalnie studenci muszą mieć włączoną kamerę (§9 ust 7 Zasad studiowania)

Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania)

Współpraca zespołowa – ocena siebie i współpracowników

Ty i Twój numer albumu:

Osoba 1:

Osoba 2:

Osoba 3:

Każdy student wchodzący w skład zespołu realizującego projekt ocenia swoje zaangażowanie w realizację projektu (kolumna Ja), a także ocenia udział wszystkich pozostałych członków zespołu w realizacji tych zadań. Ostateczna liczba punktów przyznana studentowi jest średnią z wystawionych ocen sobie i przez pozostałych członków danego zespołu. Wystawiając oceny prosimy o wzięcie pod uwagę wszystkich etapów realizacji projektu (por. tabela Zadania (kryteria oceny) w sylabusie).

Kryterium	Nieakceptowalnie* 0	Minimalnie 5	Akceptowalnie 10	Bardzo dobrze 15	Ty	O1	O2	O3
Aktywnie uczestniczy w spotkaniach zespołu	Nie bierze udziału w kluczowych spotkaniach zespołu.	Bierze udział w spotkaniach, ale jest podczas nich nieaktywny/-a, w żaden sposób nie przyczynia się do postępów w pracy grupy podczas spotkań.	Bierze aktywny udział w spotkaniach, daje sugestie, proponuje kierunki działania. Przyczynia się do postępu pracy zespołu.	Bierze aktywny udział w spotkaniach, daje sugestie i pomysły, a także czerpiąc z pomysłów innych oferuje alternatywne pomysły i rozwiązania, i przedstawia korzyści z nich płynące.				
Pozytywne wpływa na zaangażowanie innych osób w zespole	Swoją postawą negatywnie wpływa na atmosferę pracy i obniża zaangażowanie osób w zespole.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole poprzez uważne słuchanie innych bez przerywania.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole poprzez utrzymywanie entuzjazmu i dobrej atmosfery pracy, a także poprzez powtarzanie wypowiedzi innych członków zespołu i/lub zadawanie pytań w celu uzyskania wyjaśnień.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole, dba o to, by każda osoba czuła, że jej wkład jest ważny, poprzez podsumowywanie wypowiedzi innych, a także poprzez zauważanie, że ktoś nie uczestniczy w spotkaniu i zachęcanie go do zaangażowania się.				
Wkład indywidualny poza spotkaniami zespołu	Nie wypełnia przydzielonych zadań albo robi to ze znacznym opóźnieniem.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie, choć nie zawsze dokładnie i na odpowiednio wysokim poziomie.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie; wykonana praca jest dokładna, kompletna i znacząco przyczynia się do postępu projektu.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie; wykonana praca jest dokładna, kompletna i znacząco przyczynia się do postępu projektu. Pomaga innym członkom zespołu w realizacji przydzielonych im zadań.				
Ocena końcowa (średnia ocen):								

Źródło: Rubryka została stworzona na podstawie the Association of American Colleges and Universities (AAC&U) Teamwork VALUE Rubric. Pozyskana z: <https://www.aacu.org/value-rubrics>

Nazwa przedmiotu:

Zastosowania psychologii: projekt zespołowy

Psychologia społeczna

Rok akademicki	2023/2024
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	100
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr Bogusława Błoch, bbloch@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
ćwiczenia	12	12
projekt	10	10

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
ćwiczenia	-	dr Kinga Ferenc kferenc@swps.edu.pl
projekt	-	dr Kinga Ferenc kferenc@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS					
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	ćwiczenia	22	12	22	12
	projekt		10		10

Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	78	30	78	30
	przygotowanie projektu zespołowego (w formie pracy pisemnej i prezentacji)		48		48
Łączny nakład pracy studenta			100		100

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PSI_W4 PSI_W8	<ul style="list-style-type: none"> Student opisuje problematykę funkcjonowania człowieka w otoczeniu społecznym, wskazuje teorie wyjaśniające i sposoby prowadzenia badań w psychologii.
PSI_U8 PSI_U9	<ul style="list-style-type: none"> Student formułuje problem praktyczny i proponuje jego rozwiązanie, posługując się wiedzą psychologiczną przygotowuje projekt zespołowy zgodnie z zaproponowanym schematem i metodyką. Student przygotowuje wystąpienie i tekst zgodnie z wymaganymi kryteriami merytorycznymi i formalnymi. Student potrafi aktywnie uczestniczyć w pracy zespołowej na każdym etapie realizacji projektu (ustalenie problemu, zbieranie lub pozyskiwanie danych, analiza i prezentacja wyników).
PSI_K4 PSI_K8	<ul style="list-style-type: none"> Student wykorzystuje opinie ekspertów w ramach dziedziny i z innych dziedzin w celu rozwiązywania problemu społecznego lub praktycznego. Student uzasadnia wybór problemu społecznego lub praktycznego i sposób jego rozwiązania, z zachowaniem zasad etyki.

Treści programowe i formy zajęć	
Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Projekty realizowane podczas zajęć dotyczą obszaru psychologii rozwoju człowieka oraz psychologii edukacji. Studenci podejmują problematykę nauczania, zmian psychologicznych w cyklu życia oraz problematykę atypowego rozwoju i neuroróżnorodności.</p>	
<p>Wprowadzenie do założeń projektu zespołowego: omówienie założeń i celów projektu, warunków oraz kryteriów zaliczenia. Tworzenie zespołów projektowych.</p>	<p>Literatura obligatoryjna:</p> <ul style="list-style-type: none"> Cialdini R. B. (2022). Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

(2 godziny)	<ul style="list-style-type: none"> – Wojciszke B. (2022). Psychologia społeczna. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. – Wojciszke, B., Rotkiewicz, M. (2018). Homo nie całkiem sapiens. O automatyzmach myślenia nadętych polityków, narzekaniu Polaków i pułapkach moralności. Sopot: Smak Słowa – Brown, T., Katz, B., Höffner, M., Grech, M., & Wszolek, M. (2016). Zmiana przez design: jak design thinking zmienia organizacje i pobudza innowacyjność. Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, Uniwersytet Wrocławski. – Dingfelder, H. E., & Mandell, D. S. (2011). Bridging the research-to-practice gap in autism intervention: An application of diffusion of innovation theory. In Journal of Autism and Developmental Disorders (Vol. 41, Issue 5, pp. 597–609). Springer. https://doi.org/10.1007/s10803-010-1081-0 – Müller- Roterberg, C. (2020). Design thinking for dummies. Wiley & Sons. – Płatos, M. & Wojaczek, K. (2021). Od pomysłu do zmiany społecznej. Możliwości i bariery rozwoju innowacji społecznych w Polsce na przykładzie rozwiązań dla osób ze spektrum autyzmu. Przegląd Psychologiczny. 64 (1), 27–44. – Płatos M. (2016, red.). Ogólnopolski Spis Autyzmu. Sytuacja młodzieży i dorosłych z autyzmem w Polsce. Warszawa: Stowarzyszenie Innowacji Społecznych „Mary i Max”. – Płatos, M., & Pisula, E. (2019). Service use, unmet needs, and barriers to services among adolescents and young adults with autism spectrum disorder in Poland. BMC health services research, 19(1), 587.
Analiza potrzeb i wybór grupy docelowej w projekcie. (1 godzina)	
Definiowanie problemu – synteza danych i ich analiza (1 godzina)	
Generowanie pomysłów na rozwiązanie problemu. Wybór metod i strategii w oparciu o analizę teorii psychologicznych (1 godzina)	
Projektowanie prototypowych rozwiązań problemu. Zasady tworzenia harmonogramu i budżetu projektu (1 godzina)	
Analiza przykładów interwencji dotyczących zachowań społecznych. (2 godziny)	
Publiczna prezentacja założeń projektowanej interwencji psychologicznej (w wybranej metodologii np.: SMART, intervention mapping, itp.) wraz z uzasadnieniem dokonanych wyborów (2 godziny)	

Literatura uzupełniająca:

- Kelley, D., & Kelley, T. (2015). Twórcza odwaga. Wydawnictwo MT Biznes.
- Gray, D., Brown, S., Macanufo, J., & Śliżewska, J. (2011). Gamestorming: gry biznesowe dla innowatorów. Oficyna a Wolters Kluwer business.
- Osterwalder, A., Pigneur, Y., Bernarda, G., & Smith, A. (2016). Projektowanie propozycji wartości. ICAN Institute.
- Roam, D. (2016). Narysuj swoje myśli. Jak skutecznie prezentować i sprzedawać pomysły na kartce papieru. Onepress.

Projekt

Treści programowe

Literatura obowiązkowa

<ul style="list-style-type: none"> Wybór przez zespoły obszarów problemowych, wstępna analiza wyzwań projektowych, planowanie działań. 	<p>Literatura obligatoryjna:</p> <ul style="list-style-type: none"> Cialdini R. B. (2022). Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Wojciszke B. (2022). Psychologia społeczna. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. Wojciszke, B., Rotkiewicz, M. (2018). Homo nie całkiem sapiens. O automatyzmach myślenia nadętych polityków, narzekaniu Polaków i pułapkach moralności. Sopot: Smak Słowa Brown, T., Katz, B., Höffner, M., Grech, M., & Wszolek, M. (2016). Zmiana przez design: jak design thinking zmienia organizacje i pobudza innowacyjność. Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, Uniwersytet Wrocławski. Dingfelder, H. E., & Mandell, D. S. (2011). Bridging the research-to-practice gap in autism intervention: An application of diffusion of innovation theory. In Journal of Autism and Developmental Disorders (Vol. 41, Issue 5, pp. 597–609). Springer. https://doi.org/10.1007/s10803-010-1081-0 Müller- Roterberg, C. (2020). Design thinking for dummies. Wiley & Sons. Płatos, M. & Wojaczek, K. (2021). Od pomysłu do zmiany społecznej. Możliwości i bariery rozwoju innowacji społecznych w Polsce na przykładzie rozwiązań dla osób ze spektrum autyzmu. Przegląd Psychologiczny. 64 (1), 27–44. Płatos M. (2016, red.). Ogólnopolski Spis Autyzmu. Sytuacja młodzieży i dorosłych z autyzmem w Polsce. Warszawa: Stowarzyszenie Innowacji Społecznych „Mary i Max”. Płatos, M., & Pisula, E. (2019). Service use, unmet needs, and barriers to services among adolescents and young adults with autism spectrum disorder in Poland. BMC health services research, 19(1), 587.
<ul style="list-style-type: none"> Wybór metod/działań, delegowanie zadań, ustalenie harmonogramu i kosztów. Dyskusja wyników, wskazówki do podsumowania i definiowania problemu. 	
<ul style="list-style-type: none"> Przygotowanie krótkiego pisemnego podsumowania uzasadniającego wybór problemu i jego diagnozę. 	
<ul style="list-style-type: none"> Wybór kontekstu teoretycznego dla wybranych problemów, generowanie pomysłów rozwiązania problemów. 	
<ul style="list-style-type: none"> Przygotowanie pisemnego raportu podsumowującego wszystkie etapy pracy. 	
<ul style="list-style-type: none"> Przygotowanie prezentacji proponowanych rozwiązań wybranych problemów osadzonych w wybranej metodologii np.: intervention mapping, SMART (akronim od ang. Specific, Measurable, Achievable, Relevant, Time-bound) połączona z dyskusją. 	
<p>Literatura uzupełniająca:</p>	
<ul style="list-style-type: none"> Kelley, D., & Kelley, T. (2015). Twórcza odwaga. Wydawnictwo MT Biznes. Gray, D., Brown, S., Macanufo, J., & Śliżewska, J. (2011). Gamestorming: gry biznesowe dla innowatorów. Oficyna a Wolters Kluwer business. Osterwalder, A., Pigneur, Y., Bernarda, G., & Smith, A. (2016). Projektowanie propozycji wartości. ICAN Institute. Roam, D. (2016). Narysuj swoje myśli. Jak skutecznie prezentować i sprzedawać pomysły na kartce papieru. Onepress. 	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Opracowanie projektu działania/interwencji opartej na wiedzy psychologicznej (teoriach/koncepcjach/prawach/danych) i przedstawienie go w formie pisemnego raportu i ustnej prezentacji (praca zespołowa).	46-85
2.	Ocena współpracy zespołowej na podstawie oceny pracy zespołu wystawionej przez studentów.	5-15

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe:

1. Szczegółowe informacje dotyczące przygotowania projektów np. wielkość grupy, etapy prac, termin prezentacji zostaną opublikowane w Classroom.

Lp.	Zadania (kryteria oceny)	Liczba punktów
1	Rozwiązywany problem	15
2	Adresaci	5
3	Cele projektu i oczekiwane efekty	15
4	Harmonogram	5
5	Opis działań/interwencji psychologicznej	20
6	Implementacja	5
7	Ewaluacja	5
8	Publiczna prezentacja	15
Suma		85

2. Ocena współpracy zespołowej na podstawie oceny pracy zespołu wystawionej przez studentów według kwestionariusza zamieszczonego na [końcu dokumentu](#).

Poprawianie zadań:

Zadanie zaliczeniowe będą na bieżąco konsultowane podczas zajęć.

Zadania, które spełniły kryteria zaliczenia (zostały zaliczone przez osobę prowadzącą zajęcia), nie podlegają poprawie.

Dokładne terminy oddania poszczególnych zadań zaliczeniowych będą na bieżąco wskazywane przez osobę prowadzącą podczas zajęć oraz komunikowane w Classroom.

Zadanie zaliczeniowe oddane do 7 dni po ustalonym terminie będzie ocenione na maksymalnie 50% punktów możliwych do uzyskania za to zadanie. Za zadanie oddane ponad 7 dni po terminie grupa otrzyma 0 punktów (dotyczy punktu 1 z tabeli Sposób weryfikacji efektów uczenia się).

Obecności:

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa (§ 30 Regulaminu studiów ust. 4 oraz § 9 ust. 2 i ust. 3 Zasad studiowania na Wydziale Psychologii we Wrocławiu). Dopuszcza się nieusprawiedliwione nieobecności na maksymalnie 4 godzinach dydaktycznych. Spóźnienie na zajęcia lub wyjście z zajęć, które przekracza 20 minut, będzie kwalifikowane jako nieobecność na jednej godzinie dydaktycznej. Wszystkie nieobecności spowodowane chorobą, muszą być usprawiedliwione np. zwolnieniem lekarskim. W przypadku nieobecności z wymienionych wyżej powodów lub innych, osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć sposób ich nadrobienia, np. odpowiedź ustną podczas konsultacji lub wykonanie zadań zastępczych.

Nieobecności na ponad 50% godzin skutkują niezaliczeniem przedmiotu, bez względu na przyczynę nieobecności. W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18. Regulaminu Studiów).

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Praca w grupach:

Studenci pracujący w grupach otrzymają identyczne oceny zadań od 1 do 8 (por. Zadania zaliczeniowe). Studenci sami dzielą pracę i biorą odpowiedzialność za to, by podział ten był sprawiedliwy i sensowny. Jeżeli jeden z autorów pracy jest nieobecny na zajęciach, pozostali mają obowiązek przedstawić wspólną pracę. Osoba nieobecna podczas prezentacji projektu musi usprawiedliwić nieobecność, a osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć dodatkowe zadanie zaliczeniowe.

Zróżnicowanie ocen końcowych poszczególnych studentów może wynikać z oceny pracy swojej i członków grupy (por. Sposób weryfikacji efektów uczenia się, pkt. 2).

Pozostałe informacje:

Podczas zajęć prowadzonych zdalnie studenci muszą mieć włączoną kamerę (§9 ust 7 Zasad studiowania)

Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania)

Współpraca zespołowa – ocena siebie i współpracowników

Ty i Twój numer albumu:

Osoba 1:

Osoba 2:

Osoba 3:

Każdy student wchodzący w skład zespołu realizującego projekt ocenia swoje zaangażowanie w realizację projektu (kolumna Ja), a także ocenia udział wszystkich pozostałych członków zespołu w realizacji tych zadań. Ostateczna liczba punktów przyznana studentowi jest średnią z wystawionych ocen sobie i przez pozostałych członków danego zespołu. Wystawiając oceny prosimy o wzięcie pod uwagę wszystkich etapów realizacji projektu (por. tabela Zadania (kryteria oceny) w sylabusie).

Kryterium	Nieakceptowalnie* 0	Minimalnie 5	Akceptowalnie 10	Bardzo dobrze 15	Ty	O1	O2	O3
Aktywnie uczestniczy w spotkaniach zespołu	Nie bierze udziału w kluczowych spotkaniach zespołu.	Bierze udział w spotkaniach, ale jest podczas nich nieaktywny/-a, w żaden sposób nie przyczynia się do postępów w pracy grupy podczas spotkań.	Bierze aktywny udział w spotkaniach, daje sugestie, proponuje kierunki działania. Przyczynia się do postępu pracy zespołu.	Bierze aktywny udział w spotkaniach, daje sugestie i pomysły, a także czerpiąc z pomysłów innych oferuje alternatywne pomysły i rozwiązania, i przedstawia korzyści z nich płynące.				
Pozytywnie wpływa na zaangażowanie innych osób w zespole	Swoją postawą negatywnie wpływa na atmosferę pracy i obniża zaangażowanie osób w zespole.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole poprzez uważne słuchanie innych bez przerywania.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole poprzez utrzymywanie entuzjazmu i dobrej atmosfery pracy, a także poprzez powtarzanie wypowiedzi innych członków zespołu i/lub zadawanie pytań w celu uzyskania wyjaśnień.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole, dba o to, by każda osoba czuła, że jej wkład jest ważny, poprzez podsumowywanie wypowiedzi innych, a także poprzez zauważanie, że ktoś nie uczestniczy w spotkaniu i zachęcanie go do zaangażowania się.				
Wkład indywidualny poza spotkaniami zespołu	Nie wypełnia przydzielonych zadań albo robi to ze znacznym opóźnieniem.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie, choć nie zawsze dokładnie i na odpowiednio wysokim poziomie.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie; wykonana praca jest dokładna, kompletna i znacząco przyczynia się do postępu projektu.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie; wykonana praca jest dokładna, kompletna i znacząco przyczynia się do postępu projektu. Pomaga innym członkom zespołu w realizacji przydzielonych im zadań.				
Ocena końcowa (średnia ocen):								

Źródło: Rubryka została stworzona na podstawie the Association of American Colleges and Universities (AAC&U) Teamwork VALUE Rubric. Pozyskana z: <https://www.aacu.org/value-rubrics>

Nazwa przedmiotu:

Zastosowania psychologii: projekt zespołowy

Resocjalizacja

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	100
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr Bogusława Błoch, bbloch@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma niestacjonarna
ćwiczenia	12
projekt	10

Forma zajęć	Prowadzący
ćwiczenia	mjr dr Marta Jastrzębska; mjastrzebska@swps.edu.pl
projekt	mjr dr Marta Jastrzębska; mjastrzebska@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS					
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	ćwiczenia	22	12	22	12
	projekt		10		10
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	78	30	78	30

	przygotowanie projektu zespołowego (w formie pracy pisemnej i prezentacji)		48	48
Łączny nakład pracy studenta			100	100

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PSI_W4 PSI_W8	<ul style="list-style-type: none"> – Student opisuje problematykę funkcjonowania człowieka w otoczeniu społecznym, wskazuje teorie wyjaśniające i sposoby prowadzenia badań w psychologii.
PSI_U8 PSI_U9	<ul style="list-style-type: none"> – Student formułuje problem praktyczny i proponuje jego rozwiązanie, posługując się wiedzą psychologiczną przygotowuje projekt zespołowy zgodnie z zaproponowanym schematem i metodyką. – Student przygotowuje wystąpienie i tekst zgodnie z wymaganymi kryteriami merytorycznymi i formalnymi. – Student potrafi aktywnie uczestniczyć w pracy zespołowej na każdym etapie realizacji projektu (ustalenie problemu, zbieranie lub pozyskiwanie danych, analiza i prezentacja wyników).
PSI_K4 PSI_K8	<ul style="list-style-type: none"> – Student wykorzystuje opinie ekspertów w ramach dziedziny i z innych dziedzin w celu rozwiązywania problemu społecznego lub praktycznego. – Student uzasadnia wybór problemu społecznego lub praktycznego i sposób jego rozwiązania, z zachowaniem zasad etyki.

Treści programowe i formy zajęć	
Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Celem zajęć będzie przygotowanie autorskiego programu resocjalizacji dla skazanych odbywających karę pozbawienia wolności w warunkach izolacji więziennej (np. dla recydywistów penitencjarnych) według wytycznych z § 4 ust.1 Zarządzenia nr 19/16 Dyrektora Generalnego Służby Więziennej w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia i organizacji pracy penitencjarnej.</p> <p>Program resocjalizacji będzie skierowany do konkretnej populacji skazanych odbywających karę pozbawienia wolności i dopasowany do ich deficytów stanowiących w głównej mierze przyczynę popełnionych przestępstw.</p> <p>Studenci określą interesujący ich obszar w zakresie przeciwdziałania: agresji i przemocy, uzależnieniom oraz nadużywania oraz nadużywaniu alkoholu lub używaniu narkotyków, prokryminalnym postawom, aktywizacji zawodowej i promocji zatrudnienia, kształtowania umiejętności społecznych i poznawczych, integracji rodzin oraz zapobiegania negatywnym</p>	

<p>skutkom izolacji, zwłaszcza wobec skazanych odbywających długoterminowe kary pozbawienia wolności. Być może, w przyszłości, studenci będą mogli zaimplementować program i przeprowadzić go w Oddziale Zewnętrznym Aresztu Śledczego we Wrocławiu.</p>	
<p>Wprowadzenie do założeń projektu zespołowego: omówienie założeń i celów projektu, warunków oraz kryteriów zaliczenia. Tworzenie zespołów projektowych. (2 godziny)</p>	<p>Literatura obligatoryjna (przepisy prawne):</p> <ul style="list-style-type: none"> – Zarządzenie nr 19/16 Dyrektora Generalnego Służby Więziennej z dnia 14 kwietnia 2016r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia i organizacji pracy penitencjarnej oraz zakresów czynności funkcjonariuszy i pracowników działów penitencjarnych i terapeutycznych oraz oddziałów penitencjarnych. – Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 grudnia 2016r. w sprawie regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności. – Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2016r. w sprawie regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania tymczasowego aresztowania. – Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557 z późn. zm.).
<p>Analiza potrzeb i wybór grupy docelowej w projekcie. (1 godzina)</p>	
<p>Definiowanie problemu – synteza danych i ich analiza (1 godzina)</p>	
<p>Generowanie pomysłów na rozwiązanie problemu. Wybór metod i strategii w oparciu o analizę teorii psychologicznych (1 godzina)</p>	
<p>Projektowanie prototypowych rozwiązań problemu. Zasady tworzenia harmonogramu i budżetu projektu (1 godzina)</p>	
<p>Zasady implementacji i ewaluacji programu resocjalizacji dla osób pozbawionych wolności . (2 godziny)</p>	
<p>Publiczna prezentacja założeń projektowanej interwencji psychologicznej (w wybranej metodologii np.: SMART, intervention mapping, itp.) wraz z uzasadnieniem dokonanych wyborów (2 godziny)</p>	<p>Literatura obligatoryjna:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Bason, C., & Austin, R. D. (2019). The right way to lead design thinking. <i>Harvard Business Review</i>, 97 (2), 85–91 – Brown, T. (2008). Design thinking. <i>Harvard Business Review</i>, 86(6), 84-92. – Brown, T. (2011). Why social innovators need design thinking. <i>Stanford Social Innovation Review</i>, 15, 31-35. – Brown, T., & Wyatt, J. (2010). Design thinking for social innovation. <i>Development Outreach</i>, 12(1), 29-43. – Chmielewska (Jastrzębska) M. (2008). Programy resocjalizacji realizowane w jednostkach penitencjarnych (na przykładzie programu dla przestępców drogowych - z doświadczeń praktyka). W: Cz. Ciesielski, Z. Machaliński, W. Usik, W. Budziński, M. Bank, R. Grochocińska, A. Frączek, A. Mikołajczyk, E. Baniecka (red.), <i>Studia Gdańskie. Wizja i rzeczywistość</i> (s. 135-140), tom V, Gdańsk: Wydawnictwo Gdańskiej Wyższej Szkoły Humanistycznej. – Pastwa-Wojciechowska B., Piotrowski A., Jastrzębska M (2017). <i>Psychopatologia życia społecznego: Pesymizm czy optymizm terapeutyczny, czyli o efekcie zmiany w</i>

	terapii uzależnienia od alkoholu w warunkach izolacji więziennej u osób z psychopatycznymi cechami osobowości. <i>Miscellanea Anthropologica et Sociologica</i> (s. 42-67), Nr 18(1), Gdańsk: Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego.
Literatura uzupełniająca:	
<ul style="list-style-type: none"> – Liedtka, J. (2018). Why design thinking works. <i>Harvard Business Review</i>, 96(5), 72-79. – Nęcka, E. (1987). <i>Proces twórczy i jego ograniczenia</i>. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. – Stanik J.M. (2002), <i>Z zagadnień psychologii sądowej, (Wybrane studia empiryczne)</i>, Wyd. Uniwersytetu Śląskiego, Katowice. – Wszolek M., Moszczyński K. (2015) <i>Algorytmizacja procesów projektowych [w:] Communication Design: badanie i projektowanie komunikacji 4</i> (red.) Grech M., Kraków, Libron, 2015, s. 173-195. – – Kelley, D., & Kelley, T. (2015). <i>Twórcza odwaga</i>. Warszawa: Wydawnictwo MT Biznes. – Knowles, E. S., & Linn, J. A. (2004). Approach–avoidance model of persuasion: Alpha and omega strategies for change. In E. S. Knowles & J. A. Linn (Eds.), <i>Resistance and persuasion</i> (pp. 117–148). Mahwah, NJ: Erlbaum. – Knowles, E. S., & Linn, J. A. (2004). <i>Resistance and persuasion</i>. Psychology Press. – Kolko, J. (2015), <i>Design thinking comes of age</i>. <i>Harvard Business Review</i>, 93 (9), 66–71. – Liedtka, J. (2018). <i>Why design thinking works</i>. <i>Harvard Business Review</i>, 96(5), 72-79. – Nęcka, E. (1987). <i>Proces twórczy i jego ograniczenia</i>. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. – Nęcka, E., Orzechowski, J., & Szymura, B. (2008). <i>Psychologia poznawcza</i>. Wydawnictwo Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej "Academica". (str. 483-546). – Wszolek M., Moszczyński K. (2015) <i>Algorytmizacja procesów projektowych [w:] Communication Design: badanie i projektowanie komunikacji 4</i> (red.) Grech M., Kraków, Libron, 2015, s. 173-195. 	

Projekt	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Wybór przez zespoły obszarów problemowych, wstępna analiza wyzwań projektowych, planowanie działań. 	<p>Literatura obligatoryjna (przepisy prawne):</p> <ul style="list-style-type: none"> – Zarządzenie nr 19/16 Dyrektora Generalnego Służby Więziennej z dnia 14 kwietnia 2016r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia i organizacji pracy penitencjarnej oraz zakresów czynności funkcjonariuszy i pracowników działów penitencjarnych i terapeutycznych oraz oddziałów penitencjarnych. – Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 grudnia 2016r. w sprawie regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania kary pozbawienia wolności. – Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2016r. w sprawie regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania tymczasowego aresztowania.
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Określenie problemu dopasowanego do programu resocjalizacji w kontekście zidentyfikowanych czynników ryzyka, których zmiana będzie prowadzić do zmniejszenia ryzyka powrotu do przestępstwa oraz wybór grupy docelowej. 	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Przygotowanie krótkiego pisemnego podsumowania uzasadniającego wybór problemu, jego diagnozę wraz ze wskazaniem modelu teoretycznego wskazującego, w jaki sposób program będzie wpływał na czynniki skojarzone z zachowaniami przestępczymi. 	

<ul style="list-style-type: none"> ▪ Wskazanie sposobu ewaluacji w zakresie oczekiwanych zmian do zaproponowanego programu readaptacji skazanych. 	<ul style="list-style-type: none"> – Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557 z późn. zm.).
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Przygotowanie pisemnego raportu podsumowującego wszystkie etapy pracy. 	<p>Literatura obligatoryjna:</p>
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Przygotowanie prezentacji zawierającej opis programu resocjalizacji zgodnie z Zarządzeniem nr 19/2016 Dyrektora Generalnego Służby Więziennej w zakresie: <ul style="list-style-type: none"> a) przeciwdziałania agresji i przemocy, b) przeciwdziałania uzależnieniom oraz nadużywania oraz nadużywaniu alkoholu lub używaniu narkotyków, c) przeciwdziałania prokryminalnym postawom, d) aktywizacji zawodowej i promocji zatrudnienia, e) kształtowania umiejętności społecznych i poznawczych, f) integracji rodzin, g) zapobiegania negatywnym skutkom izolacji, zwłaszcza wobec skazanych odbywających długoterminowe kary pozbawienia wolności; 	<ul style="list-style-type: none"> – Bason, C., & Austin, R. D. (2019). The right way to lead design thinking. <i>Harvard Business Review</i>, 97 (2), 85–91 – Brown, T. (2008). Design thinking. <i>Harvard Business Review</i>, 86(6), 84-92. – Brown, T. (2011). Why social innovators need design thinking. <i>Stanford Social Innovation Review</i>, 15, 31-35. – Brown, T., & Wyatt, J. (2010). Design thinking for social innovation. <i>Development Outreach</i>, 12(1), 29-43. – Chmielewska (Jastrzębska) M. (2008). Programy resocjalizacji realizowane w jednostkach penitencjarnych (na przykładzie programu dla przestępców drogowych - z doświadczeń praktyka). W: Cz. Ciesielski, Z. Machaliński, W. Usik, W. Budziński, M. Bank, R. Grochocińska, A. Frączek, A. Mikołajczyk, E. Baniecka (red.), <i>Studia Gdańskie. Wizja i rzeczywistość</i> (s. 135-140), tom V, Gdańsk: Wydawnictwo Gdańskiej Wyższej Szkoły Humanistycznej.
<p>Literatura uzupełniająca:</p>	
<ul style="list-style-type: none"> – Liedtka, J. (2018). Why design thinking works. <i>Harvard Business Review</i>, 96(5), 72-79. – Nęcka, E. (1987). <i>Proces twórczy i jego ograniczenia</i>. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. – Stanik J.M. (2002), <i>Z zagadnień psychologii sądowej, (Wybrane studia empiryczne)</i>, Wyd. Uniwersytetu Śląskiego, Katowice. – Wszółek M., Moszczyński K. (2015) <i>Algorytmizacja procesów projektowych [w:] Communication Design: badanie i projektowanie komunikacji 4 (red.) Grech M., Kraków, Libron, 2015, s. 173-195.</i> – Kelley, D., & Kelley, T. (2015). <i>Twórcza odwaga</i>. Warszawa: Wydawnictwo MT Biznes. – Knowles, E. S., & Linn, J. A. (2004). Approach-avoidance model of persuasion: Alpha and omega strategies for change. In E. S. Knowles & J. A. Linn (Eds.), <i>Resistance and persuasion</i> (pp. 117–148). Mahwah, NJ: Erlbaum. – Knowles, E. S., & Linn, J. A. (2004). <i>Resistance and persuasion</i>. Psychology Press. – Kolko, J. (2015), Design thinking comes of age. <i>Harvard Business Review</i>, 93 (9), 66–71. – Liedtka, J. (2018). Why design thinking works. <i>Harvard Business Review</i>, 96(5), 72-79. – Nęcka, E. (1987). <i>Proces twórczy i jego ograniczenia</i>. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. – Nęcka, E., Orzechowski, J., & Szymura, B. (2008). <i>Psychologia poznawcza</i>. Wydawnictwo Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej "Academica". (str. 483-546). – Wszółek M., Moszczyński K. (2015) <i>Algorytmizacja procesów projektowych [w:] Communication Design: badanie i projektowanie komunikacji 4 (red.) Grech M., Kraków, Libron, 2015, s. 173-195.</i> 	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:	
Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Opracowanie projektu działania/intervencji opartej na wiedzy psychologicznej (teoriach/koncepcjach/prawach/danych) i przedstawienie go w formie pisemnego raportu i ustnej prezentacji (praca zespołowa).	46-85
2.	Ocena współpracy zespołowej na podstawie oceny pracy zespołu wystawionej przez studentów.	5-15

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe:

1. Szczegółowe informacje dotyczące przygotowania projektów np. wielkość grupy, etapy prac, termin prezentacji zostaną opublikowane w Classroom.

Lp.	Zadania (kryteria oceny)	Liczba punktów
1	Rozwiązywany problem	15
2	Adresaci	5
3	Cele projektu i oczekiwane efekty	15
4	Harmonogram	5
5	Opis działań/intervencji psychologicznej	20
6	Implementacja	5
7	Ewaluacja	5
8	Publiczna prezentacja	15
Suma		85

2. Ocena współpracy zespołowej na podstawie oceny pracy zespołu wystawionej przez studentów według kwestionariusza zamieszczonego [na końcu dokumentu](#).

Poprawianie zadań:

Zadanie zaliczeniowe będą na bieżąco konsultowane podczas zajęć.

Zadania, które spełniły kryteria zaliczenia (zostały zaliczone przez osobę prowadzącą zajęcia), nie podlegają poprawie.

Dokładne terminy oddania poszczególnych zadań zaliczeniowych będą na bieżąco wskazywane przez osobę prowadzącą podczas zajęć oraz komunikowane w Classroom.

Zadanie zaliczeniowe oddane do 7 dni po ustalonym terminie będzie ocenione na maksymalnie 50% punktów możliwych do uzyskania za to zadanie. Za zadanie oddane ponad 7 dni po terminie grupa otrzyma 0 punktów (dotyczy punktu 1 z tabeli Sposób weryfikacji efektów uczenia się).

Obecności:

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa (§ 30 Regulaminu studiów ust. 4 oraz § 9 ust. 2 i ust. 3 Zasad studiowania na Wydziale Psychologii we Wrocławiu). Dopuszcza się nieusprawiedliwione nieobecności na maksymalnie 4 godzinach dydaktycznych. Spóźnienie na zajęcia lub wyjście z zajęć, które przekracza 20 minut, będzie kwalifikowane jako nieobecność na jednej godzinie dydaktycznej. Wszystkie nieobecności spowodowane chorobą, muszą być usprawiedliwione np. zwolnieniem lekarskim. W przypadku nieobecności z wymienionych wyżej powodów lub innych, osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć sposób ich nadrobienia, np. odpowiedź ustną podczas konsultacji lub wykonanie zadań zastępczych.

Nieobecności na ponad 50% godzin skutkują niezaliczeniem przedmiotu, bez względu na przyczynę nieobecności. W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18. Regulaminu Studiów).

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Praca w grupach:

Studenci pracujący w grupach otrzymają identyczne oceny zadań od 1 do 8 (por. Zadania zaliczeniowe). Studenci sami dzielą pracę i biorą odpowiedzialność za to, by podział ten był sprawiedliwy i sensowny. Jeżeli jeden z autorów pracy jest nieobecny na zajęciach, pozostali mają obowiązek przedstawić wspólną pracę. Osoba nieobecna podczas prezentacji projektu musi usprawiedliwić nieobecność, a osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć dodatkowe zadanie zaliczeniowe.

Zróżnicowanie ocen końcowych poszczególnych studentów może wynikać z oceny pracy swojej i członków grupy (por. Sposób weryfikacji efektów uczenia się, pkt. 2).

Pozostałe informacje:

Podczas zajęć prowadzonych zdalnie studenci muszą mieć włączoną kamerę (§9 ust 7 Zasad studiowania)

Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania)

Współpraca zespołowa – ocena siebie i współpracowników

Ty i Twój numer albumu:

Osoba 1:

Osoba 2:

Osoba 3:

Każdy student wchodzący w skład zespołu realizującego projekt ocenia swoje zaangażowanie w realizację projektu (kolumna Ja), a także ocenia udział wszystkich pozostałych członków zespołu w realizacji tych zadań. Ostateczna liczba punktów przyznana studentowi jest średnią z wystawionych ocen sobie i przez pozostałych członków danego zespołu. Wystawiając oceny prosimy o wzięcie pod uwagę wszystkich etapów realizacji projektu (por. tabela Zadania (kryteria oceny) w sylabusie).

Kryterium	Nieakceptowalnie* 0	Minimalnie 5	Akceptowalnie 10	Bardzo dobrze 15	Ty	O1	O2	O3
Aktywnie uczestniczy w spotkaniach zespołu	Nie bierze udziału w kluczowych spotkaniach zespołu.	Bierze udział w spotkaniach, ale jest podczas nich nieaktywny/-a, w żaden sposób nie przyczynia się do postępów w pracy grupy podczas spotkań.	Bierze aktywny udział w spotkaniach, daje sugestie, proponuje kierunki działania. Przyczynia się do postępu pracy zespołu.	Bierze aktywny udział w spotkaniach, daje sugestie i pomysły, a także czerpiąc z pomysłów innych oferuje alternatywne pomysły i rozwiązania, i przedstawia korzyści z nich płynące.				
Pozytywnie wpływa na zaangażowanie innych osób w zespole	Swoją postawą negatywnie wpływa na atmosferę pracy i obniża zaangażowanie osób w zespole.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole poprzez uważne słuchanie innych bez przerywania.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole poprzez utrzymywanie entuzjazmu i dobrej atmosfery pracy, a także poprzez powtarzanie wypowiedzi innych członków zespołu i/lub zadawanie pytań w celu uzyskania wyjaśnień.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole, dba o to, by każda osoba czuła, że jej wkład jest ważny, poprzez podsumowywanie wypowiedzi innych, a także poprzez zauważanie, że ktoś nie uczestniczy w spotkaniu i zachęcanie go do zaangażowania się.				
Wkład indywidualny poza spotkaniami zespołu	Nie wypełnia przydzielonych zadań albo robi to ze znacznym opóźnieniem.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie, choć nie zawsze dokładnie i na odpowiednio wysokim poziomie.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie; wykonana praca jest dokładna, kompletna i znacząco przyczynia się do postępu projektu.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie; wykonana praca jest dokładna, kompletna i znacząco przyczynia się do postępu projektu. Pomaga innym członkom zespołu w realizacji przydzielonych im zadań.				
Ocena końcowa (średnia ocen):								

Źródło: Rubryka została stworzona na podstawie the Association of American Colleges and Universities (AAC&U) Teamwork VALUE Rubric. Pozyskana z: <https://www.aacu.org/value-rubrics>

Nazwa przedmiotu:

Zastosowania psychologii: projekt zespołowy

Kryminologia i kryminalistyka

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	100
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr Bogusława Błoch, bbloch@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
ćwiczenia		12
projekt		10

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
ćwiczenia	-	mgr Magdalena Kempa mkempal@swps.edu.pl
projekt	-	mgr Magdalena Kempa mkempal@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS					
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	ćwiczenia	22	12	22	12
	projekt		10		10

Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	78	30	78	30
	przygotowanie projektu zespołowego (w formie pracy pisemnej i prezentacji)		48		48
Łączny nakład pracy studenta			100		100

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W4 PS1_W8	<ul style="list-style-type: none"> Student opisuje problematykę funkcjonowania człowieka w otoczeniu społecznym, wskazuje teorie wyjaśniające i sposoby prowadzenia badań w psychologii.
PS1_U8 PS1_U9	<ul style="list-style-type: none"> Student formułuje problem praktyczny i proponuje jego rozwiązanie, posługując się wiedzą psychologiczną przygotowuje projekt zespołowy zgodnie z zaproponowanym schematem i metodyką. Student przygotowuje wystąpienie i tekst zgodnie z wymaganymi kryteriami merytorycznymi i formalnymi. Student potrafi aktywnie uczestniczyć w pracy zespołowej na każdym etapie realizacji projektu (ustalenie problemu, zbieranie lub pozyskiwanie danych, analiza i prezentacja wyników).
PS1_K4 PS1_K8	<ul style="list-style-type: none"> Student wykorzystuje opinie ekspertów w ramach dziedziny i z innych dziedzin w celu rozwiązywania problemu społecznego lub praktycznego. Student uzasadnia wybór problemu społecznego lub praktycznego i sposób jego rozwiązania, z zachowaniem zasad etyki.

Treści programowe i formy zajęć
<p>Celem zajęć jest opracowanie projektu oddziaływań psychologicznych uwzględniających teorie psychologiczne, wyniki badań, interwencje psychologiczne o udowodnionej naukowej skuteczności (Evidence Based Practice), który będzie dotyczył problemów z obszaru kryminologii i kryminalistyki mających wpływ na wybraną przez siebie grupę osób, środowisk.</p> <p>Przykładowymi projektami oddziaływań psychologicznych może być stworzenie programu psychoedukacyjnego dotyczącego np.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • tzw. grupy oszustw "na wnuczka", "policjanta", "pokazów dla seniorów" lub innych rodzajów oszustw skierowanych szczególnie wobec osób starszych; • cyberprzestępczości wobec osób nieletnich np. <i>grooming</i>; • przestępczości seksualnej np. wobec osób niepełnosprawnych, wykluczonych społecznie, nieletnich; • stalkingu, mobbingu, bullyingu i sposobów radzenia sobie z nim;

- przemocy wobec różnych grup społecznych - dzieci, kobiet, mężczyzn, osób starszych, wykluczonych lub bezbronnych ze względu na swoje właściwości psychospołeczne i fizyczne (osoby niepełnosprawne, bezdomne, zwierzęta);
- reagowania i zachowania się w sytuacjach stania się ofiarą przestępstwa, porwania, masowych ataków przestępczych, terrorystycznych itp.

Ćwiczenia

Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Wprowadzenie do założeń projektu zespołowego: omówienie założeń i celów projektu, warunków oraz kryteriów zaliczenia. ▪ Tworzenie zespołów projektowych. (2 godziny) 	<p>W zależności od tematyki realizowanego projektu, poszczególne grupy projektowe będą zobowiązane przeczytać wybrane pozycje z poniższej listy.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bartczak-Szermer, D., & Sierakowski, M., (2021). <i>Wpływ wieku na mechanizmy pamięci</i>. W Sobczyk, P., & Kołota, J., (Red.), <i>Bezpieczeństwo seniorów. Wyzwanie dla Społeczeństwa XXI w.</i> (s. 131-156). Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego. • Grzegorzewska, I. & Pastwa-Wojciechowska, B., (2024). Diagnostyka i opiniowanie ofiar przestępstw seksualnych. W: A. Depko, A. Krasowska (red.), <i>Seksuologia sądowa T.5 Wiktymologia</i>. • Beisert, B. i Izdebska, A., (2012). <i>Wykorzystanie seksualne dzieci</i>. <i>Dziecko Krzywdzone</i>. 2(39), 48-66. • Czernski, W.M. (2022). <i>Cyberprzestępczość wśród nieletnich – Charakterystyka zjawiska jego skala i przeciwdziałanie</i>. <i>Dydaktyka informatyki</i>. 17, 11-18. DOI: 10.15584/di.2022.17.2 • Czerwińska-Jakimiuk, E. (2022). <i>Sprawcy agresji i przemocy wobec zwierząt. Od czynników osobowościowych i sytuacyjno-społecznych do psychopatii i antyspołecznego zaburzenia osobowości</i>. „<i>Zoophilologica. Polish Journal of Animal Studies</i>”. 1(9), 1-21. DOI: https://doi.org/10.31261/ZOOPHILOLOGICA.2022.09.05 • Grzegorzewska, I. & Pastwa-Wojciechowska, B., (2022). <i>Znaczenie diagnozy prognostycznej w resocjalizacji nieletnich sprawców przestępstw seksualnych</i>. <i>Resocjalizacja polska</i>. 22, 123-138. DOI 10.22432/pjsr.2021.22.08 • Pastwa-Wojciechowska, B., Grzegorzewska, I., Markiewicz, I. (2022). Diagnostyka psychologiczna w opiniowaniu seksuologicznym. W: A. Depko, A. Krasowska (red.), <i>Seksuologia sądowa T.2 Opiniowanie w sprawach karnych</i> (217-294).
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Analiza potrzeb i wybór grupy docelowej w projekcie. (1 godzina) 	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Definiowanie problemu – synteza danych i ich analiza (1 godzina) 	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Generowanie pomysłów na rozwiązanie problemu. ▪ Wybór metod i strategii w oparciu o analizę teorii psychologicznych (1 godzina) 	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Projektowanie prototypowych rozwiązań problemu. ▪ Zasady tworzenia harmonogramu i budżetu projektu (1 godzina) 	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Publiczna prezentacja założeń projektowanej interwencji psychologicznej (w wybranej metodologii np.: SMART, intervention mapping, itp.) wraz z uzasadnieniem dokonanych wyborów (2 godziny) 	

	<ul style="list-style-type: none"> • Fenik K., 2013, Psychologiczne aspekty <i>bullyingu: perspektywa sprawcy, ofiary i świadka</i>, Ośrodek Rozwoju Edukacji • Heitzman, J., Lew-Starowicz, M. & Pacholski, m. (2014). <i>Wykorzystywanie seksualne dzieci w Polsce – analiza badań 257 sprawców, którzy popełnili przestępstwa seksualne wobec małoletnich</i>. <i>Psychiatria Polska</i>. 48(1), 105-120. • Helios, J., & Jedlecka, W., (2017). <i>Okrucieństwo wobec zwierząt z punktu widzenia psychologii i filozofii – zarys problemu</i>. <i>Przegląd Prawa i Administracji</i>. 108, 31-44. DOI: 10.19195/0137-1134.108.3 • Jurczyk, M. . (2019). <i>Przemoc seksualna wobec osób z niepełnosprawnością intelektualną – wymiary i oblicza</i>. <i>Niepełnosprawność- Dyskursy Pedagogiki Specjalnej</i>, (34), 193–201. https://doi.org/10.4467/25439561.NP.19.026.11856 • Kmiecik, B. (2023). <i>Wykorzystanie seksualne dzieci z niepełnosprawnością – między ciszą statystyk a krzykiem osób skrzywdzonych</i>. <i>Dziecko Krzywdzone. Teoria, badania, praktyka</i>. 22(2), 81-103 • Kozłowska, P. (2023). <i>Problematyka oszustw matrymonialnych popełnianych za pośrednictwem Internetu</i>. <i>Problemy Prawa Karnego</i>, 1(7), 1-21. https://doi.org/10.31261/PPK.2023.07.01.01 • Kłoda, B. (2021). <i>Oszustwa „na legendę” istotnym zagrożeniem dla seniorów</i>. <i>Security Rewiew</i>, 3(20), 12-22. • Król, K., & Zawadzki, A., (2021). <i>Zjawisko cyberprzemocy w kontekście bezpieczeństwa dzieci w sieci</i>. <i>Edukacja, Terapia, opieka</i>, 2, 179-197. DOI:10.52934/eto.21 • Lachowska, A. (2008). <i>Przemoc seksualna wobec dzieci z niepełnosprawnością intelektualną</i>. <i>Dziecko krzywdzone</i>. 1(22), 1-9. • Lisiecka-Bednarczyk, A., (2022). <i>Działania upodmiotawiające w profilaktyce manipulacji wobec seniorów</i>. <i>Zeszyty naukowe KUL</i>, 3(259), 101-115. DOI: 10.31743/znkul.13829 • Malicka-Ochtera, A. (2020). <i>Stalking z perspektywy sprawcy i ofiary</i>. <i>Nowa kodyfikacja Prawa Karnego</i> 55, 105-116. https://doi.org/10.19195/2084-5065.55.8 • Podlewska, J., (2009). <i>Odpowiedzialność prawna cyberprzemoc w stosunku do nieletnich</i>. <i>Dziecko Krzywdzone. Teoria Badania Praktyka</i>. 1(8), 1-10. • Podedworny Z. (2019). <i>Przemoc domowa a przemoc wobec zwierząt. Analiza</i>
--	--

	<p>prawno-wiktymologiczna. Biuletyn Kryminologiczny. 26, 82-129. DOI 10.5281/zenodo.3751706</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pruszkiewicz-Słowińska, K. (2014). <i>Porwania dla okupu – analiza roli pokrzywdzonego</i>. Wydawnictwo uniwersytetu Warmińsko-mazurskiego. • Rode, D. (2014). <i>Przemoc w relacjach małżeńskich. Mechanizmy uzależnienia</i>. Ethos. 2(106), 314-333. DOI 10.12887/27-2014-2-106-17 • Różańska, A., & Pastwa-Wojciechowska, B. (2018). <i>Mechanizmy wywierania wpływu społecznego wykorzystywane przez sprawców przestępstwa oszustwa metodami „na wnuczka” i „na policjanta”</i>. Kultura Bezpieczeństwa. Nauka – Praktyka – Refleksje, 30, 192-209. DOI: 10.5604/01.3001.0012.5889 • Studzińska-Makara, M., Madej, A. (2015). <i>Przemoc wobec mężczyzn</i>. Hygeia Public Health. 50(4): 581-588. • Szpakowska, A., (2019). <i>Przemoc seksualna wobec dzieci w cyberprzestrzeni</i>. Parezja 12(2), 65-76. DOI: 10.15290/parezja.2019.12.05 • Strojer-Polańska, J. (red.). (2020). <i>Przypadki kryminalne. Ciemna liczba przestępstw przeciwko bezbronnym</i>. Poznań: Wydawnictwo Naukowe Silva Rerum • Światła, K. (2021). <i>Zagrożenia dla osób starszych w związku z występowaniem przestępstw w cyberprzestrzeni</i>. W Sobczyk, P., & Kołota, J., (Red.), <i>Bezpieczeństwo seniorów. Wyzwanie dla Społeczeństwa XXI w.</i> (s. 205-219). Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego • Tomaszek, K. (2012). <i>Stalker – psychologiczna charakterystyka sprawców przestępstw „uporczywego nękania”</i>. Studia z Psychologii w KUL. 18, 135-156. • Truskolaska, E.,M., (2021). <i>Grooming, czyli uwodzenie małoletnich przez Internet – aspekty kryminologiczne oraz prawne</i>. Prawo w działaniu. Sprawy Karne. 47., 72-81. DOI: 10.32041/pwd.4704 • Weissbrot-Koziarska, A. (2020). <i>Nie bij, nie krzycz... O przemocy wobec osób starszych – przegląd badań</i>. Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska. Sectio J, Paedagogia-Psychologia, 33(1), 137-147. DOI: http://dx.doi.org/10.17951/j.2020.33.1.137-147.
--	---

	<ul style="list-style-type: none"> • Wojtasik, Ł. (2013). <i>Jak reagować na cyberprzemoc. Poradnik dla szkół</i>. Wydawca Fundacja Dzieci Niczyje. • Włodarek, W. (2020). <i>Kryminalistyczno-kryminologiczne aspekty zjawiska cyberpedofilii</i>. W Mołdoch-Mehdoń I., Maciąg K., Wybrane zagadnienia z zakresu kryminologii i psychologii kryminalistycznej, Wydawnictwo Naukowe TYGIEL, Lublin 2020 r. • Włodarczyk, R. (2015). <i>Kryminalistyczno-kryminologiczne aspekty przestępstw na tle seksualnym</i>. Wydawnictwo Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie.
Literatura uzupełniająca:	
<ul style="list-style-type: none"> – Bason, C., & Austin, R. D. (2019). <i>The right way to lead design thinking</i>. Harvard Business Review, 97(2), 85–91 – Brown, T. (2008). <i>Design thinking</i>. Harvard Business Review, 86(6), 84-92. – Brown, T. (2011). <i>Why social innovators need design thinking</i>. Stanford Social Innovation Review, 15, 31-35. – Brown, T., & Wyatt, J. (2010). <i>Design thinking for social innovation</i>. Development Outreach, 12(1), 29-43. – Brown, T., Katz, B., Höffner, M., Grech, M., & Wszolek, M. (2016). <i>Zmiana przez design: jak design thinking zmienia organizacje i pobudza innowacyjność</i>. Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, Uniwersytet Wrocławski. – Buchanan, R. (1992). <i>Wicked problems in design thinking</i>. Design issues, 8(2), 5-21. – Docherty, Catherine. (2017). <i>Perspectives on Design Thinking for Social Innovation</i>. The Design Journal. 20, 719-724. – Kolko, J. (2015), <i>Design thinking comes of age</i>. Harvard Business Review, 93 (9), 66–71. – Liedtka, J. (2018). <i>Why design thinking works</i>. Harvard Business Review, 96(5), 72-79. – Michalska-Dominiak, B., Grocholiński, P. (2019). <i>Poradnik design thinking czyli jak wykorzystać myślenie projektowe w biznesie</i>. Onepress. 	

Projekt	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Wybór przez zespoły obszarów problemowych, wstępna analiza wyzwań projektowych, planowanie działań. 	<ul style="list-style-type: none"> – Literatura obligatoryjna zostanie podana przez prowadzącego w zależności od wybranego tematu.
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Wybór metod/działania, delegowanie zadań, ustalenie harmonogramu i kosztów. Dyskusja wyników, wskazówki do podsumowania i definiowania problemu. 	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Przygotowanie krótkiego pisemnego podsumowania uzasadniającego wybór problemu i jego diagnozę. 	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Wybór kontekstu teoretycznego dla wybranych problemów, generowanie pomysłów rozwiązania problemów. 	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Przygotowanie pisemnego raportu podsumowującego wszystkie etapy pracy. 	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Przygotowanie prezentacji proponowanych rozwiązań wybranych problemów osadzonych w wybranej metodologii np.: intervention mapping, SMART (akronim od ang. Specific, 	

Measurable, Achievable, Relevant, Time-bound) połączona z dyskusją.	
Literatura uzupełniająca:	
-	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania	
W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:	
Bardzo dobra (5,0) Dobra plus (4,5) Dobra (4,0) Dostateczna plus (3,5) Dostateczna (3,0) Niedostateczna (2,0)	od 91 punktów do 100 punktów od 81 punktów do 90 punktów od 71 punktów do 80 punktów od 61 punktów do 70 punktów od 51 punktów do 60 punktów poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Opracowanie projektu działania/interwencji opartej na wiedzy psychologicznej (teoriach/koncepcjach/prawach/danych) i przedstawienie go w formie pisemnego raportu i ustnej prezentacji (praca zespołowa).	46-85
2.	Ocena współpracy zespołowej na podstawie oceny pracy zespołu wystawionej przez studentów.	5-15

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe:

1. Szczegółowe informacje dotyczące przygotowania projektów np. wielkość grupy, etapy prac, termin prezentacji zostaną opublikowane w Classroom.

Lp.	Zadania (kryteria oceny)	Liczba punktów
1	Rozwiązywany problem	15
2	Adresaci	5
3	Cele projektu i oczekiwane efekty	15
4	Harmonogram	5
5	Opis działań/interwencji psychologicznej	20
6	Implementacja	5
7	Ewaluacja	5

8	Publiczna prezentacja	15
Suma		85

- Ocena współpracy zespołowej na podstawie oceny pracy zespołu wystawionej przez studentów według kwestionariusza zamieszczonego [na końcu dokumentu](#).

Poprawianie zadań:

Zadanie zaliczeniowe będą na bieżąco konsultowane podczas zajęć.

Zadania, które spełniły kryteria zaliczenia (zostały zaliczone przez osobę prowadzącą zajęcia), nie podlegają poprawie.

Dokładne terminy oddania poszczególnych zadań zaliczeniowych będą na bieżąco wskazywane przez osobę prowadzącą podczas zajęć oraz komunikowane w Classroom.

Zadanie zaliczeniowe oddane do 7 dni po ustalonym terminie będzie ocenione na maksymalnie 50% punktów możliwych do uzyskania za to zadanie. Za zadanie oddane ponad 7 dni po terminie grupa otrzyma 0 punktów (dotyczy punktu 1 z tabeli Sposób weryfikacji efektów uczenia się).

Obecności:

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa (§ 30 Regulaminu studiów ust. 4 oraz § 9 ust. 2 i ust. 3 Zasad studiowania na Wydziale Psychologii we Wrocławiu). Dopuszcza się nieusprawiedliwione nieobecności na maksymalnie 4 godzinach dydaktycznych. Spóźnienie na zajęcia lub wyjście z zajęć, które przekracza 20 minut, będzie kwalifikowane jako nieobecność na jednej godzinie dydaktycznej.

Wszystkie nieobecności spowodowane chorobą, muszą być usprawiedliwione np. zwolnieniem lekarskim. W przypadku nieobecności z wymienionych wyżej powodów lub innych, osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć sposób ich nadrobienia, np. odpowiedź ustną podczas konsultacji lub wykonanie zadań zastępczych.

Nieobecności na ponad 50% godzin skutkują niezaliczeniem przedmiotu, bez względu na przyczynę nieobecności. W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18. Regulaminu Studiów).

Podejrzanie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej.

Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Praca w grupach:

Studenci pracujący w grupach otrzymają identyczne oceny zadań od 1 do 8 (por. Zadania zaliczeniowe). Studenci sami dzielą pracę i biorą odpowiedzialność za to, by podział ten był sprawiedliwy i sensowny. Jeżeli jeden z autorów pracy jest nieobecny na zajęciach, pozostali mają obowiązek przedstawić wspólną pracę. Osoba nieobecna podczas prezentacji projektu musi usprawiedliwić nieobecność, a osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć dodatkowe zadanie zaliczeniowe.

Zróżnicowanie ocen końcowych poszczególnych studentów może wynikać z oceny pracy swojej i członków grupy (por. Sposób weryfikacji efektów uczenia się, pkt. 2).

Pozostałe informacje:

Podczas zajęć prowadzonych zdalnie studenci muszą mieć włączoną kamerę (§9 ust 7 Zasad studiowania)

Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania)

Współpraca zespołowa – ocena siebie i współpracowników

Ty i Twój numer albumu:

Osoba 1:

Osoba 2:

Osoba 3:

Każdy student wchodzący w skład zespołu realizującego projekt ocenia swoje zaangażowanie w realizację projektu (kolumna Ja), a także ocenia udział wszystkich pozostałych członków zespołu w realizacji tych zadań. Ostateczna liczba punktów przyznana studentowi jest średnią z wystawionych ocen sobie i przez pozostałych członków danego zespołu. Wystawiając oceny prosimy o wzięcie pod uwagę wszystkich etapów realizacji projektu (por. tabela Zadania (kryteria oceny) w sylabusie).

Kryterium	Nieakceptowalnie* 0	Minimalnie 5	Akceptowalnie 10	Bardzo dobrze 15	Ty	O1	O2	O3
Aktywnie uczestniczy w spotkaniach zespołu	Nie bierze udziału w kluczowych spotkaniach zespołu.	Bierze udział w spotkaniach, ale jest podczas nich nieaktywny/-a, w żaden sposób nie przyczynia się do postępów w pracy grupy podczas spotkań.	Bierze aktywny udział w spotkaniach, daje sugestie, proponuje kierunki działania. Przyczynia się do postępu pracy zespołu.	Bierze aktywny udział w spotkaniach, daje sugestie i pomysły, a także czerpiąc z pomysłów innych oferuje alternatywne pomysły i rozwiązania, i przedstawia korzyści z nich płynące.				
Pozytywnie wpływa na zaangażowanie innych osób w zespole	Swoją postawą negatywnie wpływa na atmosferę pracy i obniża zaangażowanie osób w zespole.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole poprzez uważne słuchanie innych bez przerywania.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole poprzez utrzymywanie entuzjazmu i dobrej atmosfery pracy, a także poprzez powtarzanie wypowiedzi innych członków zespołu i/lub zadawanie pytań w celu uzyskania wyjaśnień.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole, dba o to, by każda osoba czuła, że jej wkład jest ważny, poprzez podsumowywanie wypowiedzi innych, a także poprzez zauważanie, że ktoś nie uczestniczy w spotkaniu i zachęcanie go do zaangażowania się.				
Wkład indywidualny poza spotkaniami zespołu	Nie wypełnia przydzielonych zadań albo robi to ze znacznym opóźnieniem.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie, choć nie zawsze dokładnie i na odpowiednio wysokim poziomie.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie; wykonana praca jest dokładna, kompletna i znacząco przyczynia się do postępu projektu.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie; wykonana praca jest dokładna, kompletna i znacząco przyczynia się do postępu projektu. Pomaga innym członkom zespołu w realizacji przydzielonych im				

				zadań.				
Ocena końcowa (średnia ocen):								

Źródło: Rubryka została stworzona na podstawie the Association of American Colleges and Universities (AAC&U) Teamwork VALUE Rubric. Pozyskana z: <https://www.aacu.org/value-rubrics>

Nazwa przedmiotu:

Zastosowania psychologii: projekt zespołowy

Reklama społeczna w biznesie

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	100
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr Bogusława Błoch, bbloch@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
ćwiczenia	-	12
projekt	-	10

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
ćwiczenia	-	mgr Inga Kowalewska, ikowalewska@swps.edu.pl
projekt	-	mgr Inga Kowalewska, ikowalewska@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS					
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	ćwiczenia	22	12	22	12
	projekt		10		10

Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	78	30	78	30
	przygotowanie projektu zespołowego (w formie pracy pisemnej i prezentacji)		48		48
Łączny nakład pracy studenta			100		100

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PSI_W4 PSI_W8	<ul style="list-style-type: none"> Student opisuje problematykę funkcjonowania człowieka w otoczeniu społecznym, wskazuje teorie wyjaśniające i sposoby prowadzenia badań w psychologii.
PSI_U8 PSI_U9	<ul style="list-style-type: none"> Student formułuje problem praktyczny i proponuje jego rozwiązanie, posługując się wiedzą psychologiczną przygotowuje projekt zespołowy zgodnie z zaproponowanym schematem i metodyką. Student przygotowuje wystąpienie i tekst zgodnie z wymaganymi kryteriami merytorycznymi i formalnymi. Student potrafi aktywnie uczestniczyć w pracy zespołowej na każdym etapie realizacji projektu (ustalenie problemu, zbieranie lub pozyskiwanie danych, analiza i prezentacja wyników).
PSI_K4 PSI_K8	<ul style="list-style-type: none"> Student wykorzystuje opinie ekspertów w ramach dziedziny i z innych dziedzin w celu rozwiązywania problemu społecznego lub praktycznego. Student uzasadnia wybór problemu społecznego lub praktycznego i sposób jego rozwiązania, z zachowaniem zasad etyki.

Treści programowe i formy zajęć	
Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Wykorzystanie wiedzy psychologicznej dla potrzeb skutecznej komunikacji, perswazji i zmiany postaw wobec wybranego negatywnego zjawiska pojawiającego się w środowisku biznesowym. W projekcie powinny zostać wykorzystane: centralna i peryferyczna strategia perswazji, hipoteza wzmocnienia, teoria manipulacji, teoria torowania, reguły Cialdiniego, teorie dotyczące emocji, percepcji obrazu i dźwięku, struktury języka i inne. Projekt powinien zostać wykonany na podstawie wybranego modelu perswazji: TIM, ELM, HSM lub heurystyki symulacji. Tematem kampanii są patologie w organizacji (świadomość społeczna, przeciwdziałanie, pomoc ofiarom mobbingu, molestowania, nepotyzmu, korupcji, rasizmu itd).</p>	

Wprowadzenie do założeń projektu zespołowego: omówienie założeń i celów projektu, warunków oraz kryteriów zaliczenia. Tworzenie zespołów projektowych. (2 godziny)	<p>Literatura obligatoryjna):</p> <ul style="list-style-type: none"> – Doliński, D. (2011). Psychologiczne mechanizmy reklamy. Warszawa: GWP – Fortuna, P. (2007). Zmiana przekonań w wyimaginowanym świecie. Rola wyobraźni w perswazji narracyjnej [w:] Obrazy w umyśle. Studia nad percepcją i wyobraźnią (red.) Francuz P., Warszawa, Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR, 2007, s. 249-270. – Laszczak, M. (1998). Psychologia przekazu reklamowego. Dla twórców i odbiorców komunikatów reklamowych. Wydawnictwo Profesjonalnej Szkoły Biznesu. (str. 138-177). – Nęcka, E. (1987). Proces twórczy i jego ograniczenia. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. – Nęcka, E., Orzechowski, J., & Szymura, B. (2008). Psychologia poznawcza. Wydawnictwo Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej "Academica". (str. 483-546).
Analiza potrzeb i wybór grupy docelowej w projekcie. (1 godzina)	
Definiowanie problemu – synteza danych i ich analiza (1 godzina)	
Generowanie pomysłów na rozwiązanie problemu. Wybór metod i strategii w oparciu o analizę teorii psychologicznych (1 godzina)	
Projektowanie prototypowych rozwiązań problemu. Zasady tworzenia harmonogramu i budżetu projektu (1 godzina)	
Psychologia emocji, percepcji obrazu i dźwięku, języka i komunikacji w reklamie. (2 godziny) Modele perswazji: TIM, ELM, HSM oraz heurystyka symulacji. (1 godzina) Studium przypadku na podstawie polskich i zagranicznych reklam społecznych. (1 godzina)	
Publiczna prezentacja przygotowanej reklamy społecznej wraz z uzasadnieniem dokonanych wyborów (2 godziny)	
<p>Literatura uzupełniająca (dodatkowa):</p> <ul style="list-style-type: none"> – Kurzeja, E. (2016). Perswazja w telewizyjnej reklamie społecznej. Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego Katowice. – Michalska-Dominiak, B., Grocholiński, P. (2019). Poradnik design thinking czyli jak wykorzystać myślenie projektowe w biznesie. Onepress. – Osterwalder, A., & Pigneur, Y. (2012). Tworzenie modeli biznesowych. Podręcznik wizjonera, Wydawnictwo Helion – Osterwalder, A., Pigneur, Y., Bernarda, G., & Smith, A. (2016). Projektowanie propozycji wartości. ICAN Institute. – Ogonowska, A. (2018). Kino, Film, Psychologia. Wydawnictwo Edukacyjne – Roam, D. (2016). Narysuj swoje myśli. Jak skutecznie prezentować i sprzedawać pomysły na kartce papieru. Onepress. – Roam, D. (2017). Wizualna strona biznesu. Jak przekonywać, przewodzić i sprzedawać za pomocą rysunków. Onepress. – Sibbet, D. (2010). Visual meetings: How graphics, sticky notes and idea mapping can transform group productivity. John Wiley & Sons. – Sutherland, J. V., Kowalik, M., & Sikorski, W. (2015). Scrum czyli Jak robić dwa razy więcej, dwa razy szybciej. Wydawnictwo Naukowe PWN. 	

Projekt	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Wybór przez zespoły obszarów problemowych, wstępna analiza wyzwań projektowych, planowanie działań. ▪ Wybór metod/działania, delegowanie zadań, ustalenie harmonogramu i kosztów. Dyskusja wyników, wskazówki do podsumowania i definiowania problemu. ▪ Przygotowanie krótkiego pisemnego podsumowania uzasadniającego wybór problemu i jego diagnozę ▪ Wybór kontekstu teoretycznego dla wybranych problemów, generowanie pomysłów rozwiązania problemów. ▪ Przygotowanie pisemnego raportu podsumowującego wszystkie etapy pracy. ▪ Przygotowanie prezentacji proponowanych rozwiązań wybranych problemów osadzonych w wybranej metodologii np.: intervention mapping, SMART (akronim od ang. Specific, Measurable, Achievable, Relevant, Time-bound) połączona z dyskusją. 	<p>Literatura obligatoryjna):</p> <ul style="list-style-type: none"> – Doliński, D. (2011). Psychologiczne mechanizmy reklamy. Warszawa: GWP – Fortuna, P. (2007). Zmiana przekonań w wyimaginowanym świecie. Rola wyobraźni w perswazji narracyjnej [w:] Obrazy w umyśle. Studia nad percepcją i wyobraźnią (red.) Francuz P., Warszawa, Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR, 2007, s. 249-270. – Laszczak, M. (1998). Psychologia przekazu reklamowego. Dla twórców i odbiorców komunikatów reklamowych. Wydawnictwo Profesjonalnej Szkoły Biznesu. (str. 138-177). – Nęcka, E. (1987). Proces twórczy i jego ograniczenia. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. – Nęcka, E., Orzechowski, J., & Szymura, B. (2008). Psychologia poznawcza. Wydawnictwo Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej" Academica". (str. 483-546).
Literatura uzupełniająca:	
<ul style="list-style-type: none"> – Kurzeja, E. (2016). Perswazja w telewizyjnej reklamie społecznej. Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego Katowice. – Michalska-Dominiak, B., Grocholiński, P. (2019). Poradnik design thinking czyli jak wykorzystać myślenie projektowe w biznesie. Onepress. – Osterwalder, A., & Pigneur, Y. (2012). Tworzenie modeli biznesowych. Podręcznik wizjonera, Wydawnictwo Helion – Osterwalder, A., Pigneur, Y., Bernarda, G., & Smith, A. (2016). Projektowanie propozycji wartości. ICAN Institute. – Ogonowska, A. (2018). Kino, Film, Psychologia. Wydawnictwo Edukacyjne – Roam, D. (2016). Narysuj swoje myśli. Jak skutecznie prezentować i sprzedawać pomysły na kartce papieru. Onepress. – Roam, D. (2017). Wizualna strona biznesu. Jak przekonywać, przewodzić i sprzedawać za pomocą rysunków. Onepress. – Sibbet, D. (2010). Visual meetings: How graphics, sticky notes and idea mapping can transform group productivity. John Wiley & Sons. – Sutherland, J. V., Kowalik, M., & Sikorski, W. (2015). Scrum czyli Jak robić dwa razy więcej, dwa razy szybciej. Wydawnictwo Naukowe PWN. 	

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania	
W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:	
Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów

Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Opracowanie projektu działania/intervencji opartej na wiedzy psychologicznej (teoriach/koncepcjach/prawach/danych) i przedstawienie go w formie pisemnego raportu i ustnej prezentacji (praca zespołowa).	46-85
2.	Ocena współpracy zespołowej na podstawie oceny pracy zespołu wystawionej przez studentów.	5-15

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe:

1. Szczegółowe informacje dotyczące przygotowania projektów np. wielkość grupy, etapy prac, termin prezentacji zostaną opublikowane w Classroom.

Lp.	Zadania (kryteria oceny)	Liczba punktów
1	Rozwiązywany problem	15
2	Adresaci	5
3	Cele projektu i oczekiwane efekty	15
4	Harmonogram	5
5	Opis działań/intervencji psychologicznej	20
6	Implementacja	5
7	Ewaluacja	5
8	Publiczna prezentacja	15
Suma		85

2. Ocena współpracy zespołowej na podstawie oceny pracy zespołu wystawionej przez studentów według kwestionariusza zamieszczonego [na końcu dokumentu](#).

Poprawianie zadań:

Zadanie zaliczeniowe będą na bieżąco konsultowane podczas zajęć.

Zadania, które spełniły kryteria zaliczenia (zostały zaliczone przez osobę prowadzącą zajęcia), nie podlegają poprawie.

Dokładne terminy oddania poszczególnych zadań zaliczeniowych będą na bieżąco wskazywane przez osobę prowadzącą podczas zajęć oraz komunikowane w Classroom.

Zadanie zaliczeniowe oddane do 7 dni po ustalonym terminie będzie ocenione na maksymalnie 50% punktów możliwych do uzyskania za to zadanie. Za zadanie oddane ponad 7 dni po terminie grupa otrzyma 0 punktów (dotyczy punktu 1 z tabeli Sposób weryfikacji efektów uczenia się).

Obecności:

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa (§ 30 Regulaminu studiów ust. 4 oraz § 9 ust. 2 i ust. 3 Zasad studiowania na Wydziale Psychologii we Wrocławiu). Dopuszcza się nieusprawiedliwione nieobecności na maksymalnie 4 godzinach dydaktycznych. Spóźnienie na zajęcia lub wyjście z zajęć, które przekracza 20 minut, będzie kwalifikowane jako nieobecność na jednej godzinie dydaktycznej. Wszystkie nieobecności spowodowane chorobą, muszą być usprawiedliwione np. zwolnieniem lekarskim. W przypadku nieobecności z wymienionych wyżej powodów lub innych, osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć sposób ich nadrobienia, np. odpowiedź ustną podczas konsultacji lub wykonanie zadań zastępczych.

Nieobecności na ponad 50% godzin skutkują niezaliczeniem przedmiotu, bez względu na przyczynę nieobecności. W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18. Regulaminu Studiów).

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Praca w grupach:

Studenci pracujący w grupach otrzymają identyczne oceny zadań od 1 do 8 (por. Zadania zaliczeniowe). Studenci sami dzielą pracę i biorą odpowiedzialność za to, by podział ten był sprawiedliwy i sensowny. Jeżeli jeden z autorów pracy jest nieobecny na zajęciach, pozostali mają obowiązek przedstawić wspólną pracę. Osoba nieobecna podczas prezentacji projektu musi usprawiedliwić nieobecność, a osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć dodatkowe zadanie zaliczeniowe.

Zróżnicowanie ocen końcowych poszczególnych studentów może wynikać z oceny pracy swojej i członków grupy (por. Sposób weryfikacji efektów uczenia się, pkt. 2).

Pozostałe informacje:

Podczas zajęć prowadzonych zdalnie studenci muszą mieć włączoną kamerę (§9 ust 7 Zasad studiowania)

Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania)

Realizowane podczas zajęć projekty dotyczyć będą psychologii reklamy i psychologii organizacji. Celem jest stworzenie skutecznej (czyli wykorzystującej wiedzę na temat emocji, percepcji obrazu i dźwięku, komunikacji oraz wybranego modelu perswazji: TIM, ELM, HSM lub heurystyki symulacji) kampanii społecznej telewizyjnej i radiowej dotyczącej wybranej patologii w środowisku zawodowym (mobbing, molestowanie, nepotyzm, korupcja, rasizm itd). Projekt będzie realizowany w całości, zaczynając od koncepcji, poprzez stworzenie scenariusza, aż po nagranie materiałów filmowych i dźwięku oraz montaż. Celem projektu jest uwrażliwienie społeczeństwa na problemy pojawiające się

w biznesie, pomoc ofiarom takich patologii, wsparcie ich i/lub zwrócenie uwagi na sposoby radzenia sobie z takimi sytuacjami. Docelowy odbiorca: social media.

Projekty realizowane będą na zasadach obowiązujących w branży reklamowej (w tym brainstorm, storyboard, script, completion), a efektem pracy będzie 30-60 sekundowa reklama telewizyjna oraz 30-60 sekundowa reklama radiowa, materiały dodatkowe oraz pisemne uzasadnienie wykorzystanych mechanizmów psychologicznych.

Współpraca zespołowa – ocena siebie i współpracowników

Ty i Twój numer albumu:

Osoba 1:

Osoba 2:

Osoba 3:

Każdy student wchodzący w skład zespołu realizującego projekt ocenia swoje zaangażowanie w realizację projektu (kolumna Ja), a także ocenia udział wszystkich pozostałych członków zespołu w realizacji tych zadań. Ostateczna liczba punktów przyznana studentowi jest średnią z wystawionych ocen sobie i przez pozostałych członków danego zespołu. Wystawiając oceny prosimy o wzięcie pod uwagę wszystkich etapów realizacji projektu (por. tabela Zadania (kryteria oceny) w sylabusie).

Kryterium	Nieakceptowalnie* 0	Minimalnie 5	Akceptowalnie 10	Bardzo dobrze 15	Ty	O1	O2	O3
Aktywnie uczestniczy w spotkaniach zespołu	Nie bierze udziału w kluczowych spotkaniach zespołu.	Bierze udział w spotkaniach, ale jest podczas nich nieaktywny/-a, w żaden sposób nie przyczynia się do postępów w pracy grupy podczas spotkań.	Bierze aktywny udział w spotkaniach, daje sugestie, proponuje kierunki działania. Przyczynia się do postępu pracy zespołu.	Bierze aktywny udział w spotkaniach, daje sugestie i pomysły, a także czerpiąc z pomysłów innych oferuje alternatywne pomysły i rozwiązania, i przedstawia korzyści z nich płynące.				
Pozytywnie wpływa na zaangażowanie innych osób w zespole	Swoją postawą negatywnie wpływa na atmosferę pracy i obniża zaangażowanie osób w zespole.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole poprzez uważne słuchanie innych bez przerywania.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole poprzez utrzymywanie entuzjazmu i dobrej atmosfery pracy, a także poprzez powtarzanie wypowiedzi innych członków zespołu i/lub zadawanie pytań w celu uzyskania wyjaśnień.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole, dba o to, by każda osoba czuła, że jej wkład jest ważny, poprzez podsumowywanie wypowiedzi innych, a także poprzez zauważanie, że ktoś nie uczestniczy w spotkaniu i zachęcanie go do zaangażowania się.				

Wkład indywidualny poza spotkaniami zespołu	Nie wypełnia przydzielonych zadań albo robi to ze znacznym opóźnieniem.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie, choć nie zawsze dokładnie i na odpowiednio wysokim poziomie.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie; wykonana praca jest dokładna, kompletna i znacząco przyczynia się do postępu projektu.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie; wykonana praca jest dokładna, kompletna i znacząco przyczynia się do postępu projektu. Pomaga innym członkom zespołu w realizacji przydzielonych im zadań.				
Ocena końcowa (średnia ocen):								

Źródło: Rubryka została stworzona na podstawie the Association of American Colleges and Universities (AAC&U) Teamwork VALUE Rubric. Pozyskana z: <https://www.aacu.org/value-rubrics>

Nazwa przedmiotu:

Zastosowania psychologii: projekt zespołowy Promocja zdrowia

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	100
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr Bogusława Błoch, bbloch@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma niestacjonarna
ćwiczenia	12
projekt	10

Forma zajęć	Prowadzący
ćwiczenia	10h - mgr Katarzyna Kozłowska-Panek, kkozlowska1@swps.edu.pl 2h - dr Monika Boberska, mboberska@swps.edu.pl
projekt	8h - mgr Katarzyna Kozłowska-Panek, kkozlowska1@swps.edu.pl 2h - dr Monika Boberska, mboberska@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS					
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	ćwiczenia	22	12	22	12
	projekt		10		10
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	78	30	78	30

	przygotowanie projektu zespołowego (w formie pracy pisemnej i prezentacji)		48	48
Łączny nakład pracy studenta			100	100

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W4 PS1_W8	<ul style="list-style-type: none"> - Student opisuje problematykę funkcjonowania człowieka w otoczeniu społecznym, wskazuje teorie wyjaśniające i sposoby prowadzenia badań w psychologii.
PS1_U8 PS1_U9	<ul style="list-style-type: none"> - Student formułuje problem praktyczny i proponuje jego rozwiązanie, posługując się wiedzą psychologiczną przygotowuje projekt zespołowy zgodnie z zaproponowanym schematem i metodyką. - Student przygotowuje wystąpienie i tekst zgodnie z wymaganymi kryteriami merytorycznymi i formalnymi. - Student potrafi aktywnie uczestniczyć w pracy zespołowej na każdym etapie realizacji projektu (ustalenie problemu, zbieranie lub pozyskiwanie danych, analiza i prezentacja wyników).
PS1_K4 PS1_K8	<ul style="list-style-type: none"> - Student wykorzystuje opinie ekspertów w ramach dziedziny i z innych dziedzin w celu rozwiązywania problemu społecznego lub praktycznego. - Student uzasadnia wybór problemu społecznego lub praktycznego i sposób jego rozwiązania, z zachowaniem zasad etyki.

Treści programowe i formy zajęć	
Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Celem zajęć jest przygotowanie przez studentów własnego projektu z obszaru promocji zdrowia w oparciu o wiedzę z zakresu psychologii zdrowia oraz zasady przygotowywania programów zdrowotnych (planowania, implementacji oraz ewaluacji). Projekt skierowany będzie do wybranej populacji osób. Podczas zajęć studenci poznają podstawy teoretyczne i skuteczne techniki zmiany zachowań zdrowotnych oraz sposoby projektowania rozwiązań dla zachowań ryzykownych związanych ze zdrowiem np. palenia papierosów, prowadzenia siedzącego trybu życia czy stosowania nieprawidłowej diety. Uczestnicy przedmiotu dowiedzą się jak prawidłowo określić potrzeby zdrowotne, grupę docelową, cel, zakres, ramy czasowe czy zasoby niezbędne do realizacji projektu z obszaru promocji zdrowia. Studenci dokonają wyboru metod, strategii i narzędzi niezbędnych do osiągnięcia zakładanych celów oraz prowadzenia skutecznej komunikacji z odbiorcami, a także dowiedzą się jak prawidłowo zaprojektować implementację i ewaluację programów zdrowotnych.</p>	

Wprowadzenie do założeń projektu zespołowego: omówienie założeń i celów projektu, warunków oraz kryteriów zaliczenia. Tworzenie zespołów projektowych. (2 godziny)	<p>Literatura obligatoryjna):</p> <ul style="list-style-type: none"> – Brown, T., Katz, B., Höffner, M., Grech, M., & Wszolek, M. (2016). Zmiana przez design: jak design thinking zmienia organizacje i pobudza innowacyjność. Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, Uniwersytet Wrocławski. – Horodyska, K., Luszczynska, A., Hayes, C. B., O'Shea, M. P., Langoien, L. J., Roos, G., ... Brug, J. (2015). Implementation conditions for diet and physical activity interventions and policies: An umbrella review. BMC Public Health. 15, 1250. – Łuszczynska, A. (2004). Zmiana zachowań zdrowotnych. Dlaczego dobre chęci nie wystarczają? GWP. – Łuszczynska, A. (2007). Nadwaga i otyłość. Interwencje psychologiczne. Wydawnictwo Naukowe PWN. – Karlińska, B., & Knosala, R. (2012). Model procesu twórczego a rozwój innowacji procesowych. Zarządzanie Przedsiębiorstwem, 3, 22-28. – Karski, J. B. (2007). Praktyka i teoria promocji zdrowia. CeDeWu – Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 marca 2021 r. w sprawie Narodowego Programu Zdrowia na lata 2021-2025. – Sallis, J. F., Cervero, R. B., Ascher, W., Henderson, K. A., Kraft, M. K., & Kerr, J. (2006). An ecological approach to creating active living communities. Annual Review of Public Health, 27, 297-322. https://doi.org/10.1146/annurev.publhealth.27.02.1405.102100 – Ustawa z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. poz. 1916). – www.aotm.gov.pl (schemat PPZ) – Woynarowska, B. (2007) Edukacja Zdrowotna. PWN. – Woynarowska, B. (2009). Planowanie programów edukacji zdrowotnej i promocji zdrowia. Problemy Higieny i Epidemiologii. 90(3): 293-298. – https://basiw.mz.gov.pl/mapy-informacje/mapa-2022-2026/analizy/ – https://www.aotm.gov.pl/media/2020/06/Instrukcja_PPZ.pdf – https://epibaza.pzh.gov.pl
Analiza potrzeb i wybór grupy docelowej w projekcie. (1 godzina)	
Definiowanie problemu – synteza danych i ich analiza (1 godzina)	
Generowanie pomysłów na rozwiązanie problemu. Wybór metod i strategii w oparciu o analizę teorii psychologicznych (1 godzina)	
Projektowanie prototypowych rozwiązań problemu. Zasady tworzenia harmonogramu i budżetu projektu (1 godzina)	
Zasady implementacji i ewaluacji projektu (2 godziny)	
Publiczna prezentacja założeń projektowanej interwencji psychologicznej wraz z uzasadnieniem dokonanych wyborów (2 godziny)	
Literatura uzupełniająca:	
– Kelley, D., & Kelley, T. (2015). Twórcza odwaga. Warszawa: Wydawnictwo MT Biznes.	

Projekt	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Ustalenie składu zespołów, wybór obszarów problemowych, wstępna analiza wyzwań projektowych, planowanie działań. 	<p>Literatura obligatoryjna):</p> <ul style="list-style-type: none"> – Brown, T., Katz, B., Höffner, M., Grech, M., & Wszolek, M. (2016). Zmiana przez design: jak design thinking zmienia organizacje i pobudza innowacyjność. Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, Uniwersytet Wrocławski. – Horodyska, K., Luszczynska, A., Hayes, C. B., O'Shea, M. P., Langoien, L. J., Roos, G., ... Brug, J. (2015). Implementation conditions for diet and physical activity interventions and policies: An umbrella review. BMC Public Health. 15, 1250. – Łuszczynska, A. (2004). Zmiana zachowań zdrowotnych. Dlaczego dobre chęci nie wystarczają? GWP. – Łuszczynska, A. (2007). Nadwaga i otyłość. Interwencje psychologiczne. Wydawnictwo Naukowe PWN. – Karlińska, B., & Knosala, R. (2012). Model procesu twórczego a rozwój innowacji procesowych. Zarządzanie Przedsiębiorstwem, 3, 22-28. – Karski, J. B. (2007). Praktyka i teoria promocji zdrowia. CeDeWu – Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 marca 2021 r. w sprawie Narodowego Programu Zdrowia na lata 2021-2025. – Sallis, J. F., Cervero, R. B., Ascher, W., Henderson, K. A., Kraft, M. K., & Kerr, J. (2006). An ecological approach to creating active living communities. Annual Review of Public Health, 27, 297-322. https://doi.org/10.1146/annurev.publhealth.27.02.1405.102100 – Ustawa z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. poz. 1916). – www.aotm.gov.pl (schemat PPZ) – Woynarowska, B. (2007) Edukacja Zdrowotna. PWN. – Woynarowska, B. (2009). Planowanie programów edukacji zdrowotnej i promocji zdrowia. Problemy Higieny i Epidemiologii. 90(3): 293-298. – https://basiw.mz.gov.pl/mapy-informacje/mapa-2022-2026/analizy/ – https://www.aotm.gov.pl/media/2020/06/Instrukcja_PPZ.pdf – https://epibaza.pzh.gov.pl
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Określenie problemu zdrowotnego (zebranie danych potwierdzających potrzeby oraz istnienie problemu), zdefiniowanie grupy docelowej, celu oraz zachowań i czynników psychologicznych, które podlegać będą zmianie. 	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Wybór kontekstu teoretycznego dla wybranych problemów, generowanie pomysłów rozwiązania problemów. 	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Opracowanie harmonogramu (w tym wskazanie kamieni milowych) oraz budżetu projektu 	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Wskazanie sposobów implementacji projektu oraz narzędzi i sposobów pomiaru oczekiwanych efektów (plan ewaluacji). 	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Przygotowanie prezentacji proponowanych rozwiązań wybranych problemów osadzonych w wybranej metodologii np.: intervention mapping, SMART (akronim od ang. Specific, Measurable, Achievable, Relevant, Time-bound) połączona z dyskusją. 	

Literatura uzupełniająca:

- Kelley, D., & Kelley, T. (2015). Twórcza odwaga. Warszawa: Wydawnictwo MT Biznes.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Opracowanie projektu działania/interwencji opartej na wiedzy psychologicznej (teoriach/koncepcjach/prawach/danych) i przedstawienie go w formie pisemnego raportu i ustnej prezentacji (praca zespołowa).	46-85
2.	Ocena współpracy zespołowej na podstawie oceny pracy zespołu wystawionej przez studentów.	5-15

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:**Zadania zaliczeniowe:**

1. Szczegółowe informacje dotyczące przygotowania projektów np. wielkość grupy, etapy prac, termin prezentacji zostaną opublikowane w Classroom.

Lp.	Zadania (kryteria oceny)	Liczba punktów
1	Rozwiązywany problem	15
2	Adresaci	5
3	Cele projektu i oczekiwane efekty	15
4	Harmonogram	5
5	Opis działań/interwencji psychologicznej	20
6	Implementacja	5

7	Ewaluacja	5
8	Publiczna prezentacja	15
Suma		85

2. Ocena współpracy zespołowej na podstawie oceny pracy zespołu wystawionej przez studentów według kwestionariusza zamieszczonego [na końcu dokumentu](#).

Poprawianie zadań:

Zadanie zaliczeniowe będą na bieżąco konsultowane podczas zajęć.

Zadania, które spełniły kryteria zaliczenia (zostały zaliczone przez osobę prowadzącą zajęcia), nie podlegają poprawie.

Dokładne terminy oddania poszczególnych zadań zaliczeniowych będą na bieżąco wskazywane przez osobę prowadzącą podczas zajęć oraz komunikowane w Classroom.

Zadanie zaliczeniowe oddane do 7 dni po ustalonym terminie będzie ocenione na maksymalnie 50% punktów możliwych do uzyskania za to zadanie. Za zadanie oddane ponad 7 dni po terminie grupa otrzyma 0 punktów (dotyczy punktu 1 z tabeli Sposób weryfikacji efektów uczenia się).

Obecności:

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa (§ 30 Regulaminu studiów ust. 4 oraz § 9 ust. 2 i ust. 3 Zasad studiowania na Wydziale Psychologii we Wrocławiu). Dopuszcza się nieusprawiedliwione nieobecności na maksymalnie 4 godzinach dydaktycznych. Spóźnienie na zajęcia lub wyjście z zajęć, które przekracza 20 minut, będzie kwalifikowane jako nieobecność na jednej godzinie dydaktycznej. Wszystkie nieobecności spowodowane chorobą, muszą być usprawiedliwione np. zwolnieniem lekarskim. W przypadku nieobecności z wymienionych wyżej powodów lub innych, osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć sposób ich nadrobienia, np. odpowiedź ustną podczas konsultacji lub wykonanie zadań zastępczych.

Nieobecności na ponad 50% godzin skutkują niezaliczeniem przedmiotu, bez względu na przyczynę nieobecności. W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18. Regulaminu Studiów).

Podejrzanie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Praca w grupach:

Studenci pracujący w grupach otrzymają identyczne oceny zadań od 1 do 8 (por. Zadania zaliczeniowe). Studenci sami dzielą pracę i biorą odpowiedzialność za to, by podział ten był sprawiedliwy i sensowny. Jeżeli jeden z autorów pracy jest nieobecny na zajęciach, pozostali mają obowiązek przedstawić wspólną pracę. Osoba nieobecna podczas prezentacji projektu musi usprawiedliwić nieobecność, a osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć dodatkowe zadanie zaliczeniowe.

Zróżnicowanie ocen końcowych poszczególnych studentów może wynikać z oceny pracy swojej i członków grupy (por. Sposób weryfikacji efektów uczenia się, pkt. 2).

Pozostałe informacje:

Podczas zajęć prowadzonych zdalnie studenci muszą mieć włączoną kamerę (§9 ust 7 Zasad studiowania)

Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania)

Współpraca zespołowa – ocena siebie i współpracowników

Ty i Twój numer albumu:

Osoba 1:

Osoba 2:

Osoba 3:

Każdy student wchodzący w skład zespołu realizującego projekt ocenia swoje zaangażowanie w realizację projektu (kolumna Ja), a także ocenia udział wszystkich pozostałych członków zespołu w realizacji tych zadań. Ostateczna liczba punktów przyznana studentowi jest średnią z wystawionych ocen sobie i przez pozostałych członków danego zespołu. Wystawiając oceny prosimy o wzięcie pod uwagę wszystkich etapów realizacji projektu (por. tabela Zadania (kryteria oceny) w sylabusie).

Kryterium	Nieakceptowalnie* 0	Minimalnie 5	Akceptowalnie 10	Bardzo dobrze 15	Ty	O1	O2	O3
Aktywnie uczestniczy w spotkaniach zespołu	Nie bierze udziału w kluczowych spotkaniach zespołu.	Bierze udział w spotkaniach, ale jest podczas nich nieaktywny/-a, w żaden sposób nie przyczynia się do postępów w pracy grupy podczas spotkań.	Bierze aktywny udział w spotkaniach, daje sugestie, proponuje kierunki działania. Przyczynia się do postępu pracy zespołu.	Bierze aktywny udział w spotkaniach, daje sugestie i pomysły, a także czerpiąc z pomysłów innych oferuje alternatywne pomysły i rozwiązania, i przedstawia korzyści z nich płynące.				
Pozytywnie wpływa na zaangażowanie innych osób w zespole	Swoją postawą negatywnie wpływa na atmosferę pracy i obniża zaangażowanie osób w zespole.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole poprzez uważne słuchanie innych bez przerywania.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole poprzez utrzymywanie entuzjazmu i dobrej atmosfery pracy, a także poprzez powtarzanie wypowiedzi innych członków zespołu i/lub zadawanie pytań w celu uzyskania wyjaśnień.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole, dba o to, by każda osoba czuła, że jej wkład jest ważny, poprzez podsumowywanie wypowiedzi innych, a także poprzez zauważanie, że ktoś nie uczestniczy w spotkaniu i zachęcanie go do zaangażowania się.				
Wkład indywidualny poza spotkaniami	Nie wypełnia przydzielonych zadań albo robi to ze znacznym	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie, choć	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie;	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie; wykonana praca jest dokładna,				

iami zespołu	opóźnieniem.	nie zawsze dokładnie i na odpowiednio wysokim poziomie.	wykonana praca jest dokładna, kompletna i znacząco przyczynia się do postępu projektu.	kompletna i znacząco przyczynia się do postępu projektu. Pomaga innym członkom zespołu w realizacji przydzielonych im zadań.				
Ocena końcowa (średnia ocen):								

Źródło: Rubryka została stworzona na podstawie the Association of American Colleges and Universities (AAC&U) Teamwork VALUE Rubric. Pozyskana z: <https://www.aacu.org/value-rubrics>

Nazwa przedmiotu:

Zastosowania psychologii: projekt zespołowy

Profilaktyka zdrowia psychicznego

Rok akademicki	2023/2024
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	100
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr Bogusława Błoch, bbloch@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
ćwiczenia	12	-
projekt	10	-

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
ćwiczenia	mgr Ernest Swora, eswora@swps.edu.pl	-
projekt	mgr Ernest Swora, eswora@swps.edu.pl	-

Bilans punktów ECTS					
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	ćwiczenia	22	12	22	12
	projekt		10		10

Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	78	30	78	30
	przygotowanie projektu zespołowego (w formie pracy pisemnej i prezentacji)		48		48
Łączny nakład pracy studenta			100		100

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PSI_W4 PSI_W8	<ul style="list-style-type: none"> Student opisuje problematykę funkcjonowania człowieka w otoczeniu społecznym, wskazuje teorie wyjaśniające i sposoby prowadzenia badań w psychologii.
PSI_U8 PSI_U9	<ul style="list-style-type: none"> Student formułuje problem praktyczny i proponuje jego rozwiązanie, posługując się wiedzą psychologiczną przygotowuje projekt zespołowy zgodnie z zaproponowanym schematem i metodyką. Student przygotowuje wystąpienie i tekst zgodnie z wymaganymi kryteriami merytorycznymi i formalnymi. Student potrafi aktywnie uczestniczyć w pracy zespołowej na każdym etapie realizacji projektu (ustalenie problemu, zbieranie lub pozyskiwanie danych, analiza i prezentacja wyników).
PSI_K4 PSI_K8	<ul style="list-style-type: none"> Student wykorzystuje opinie ekspertów w ramach dziedziny i z innych dziedzin w celu rozwiązywania problemu społecznego lub praktycznego. Student uzasadnia wybór problemu społecznego lub praktycznego i sposób jego rozwiązania, z zachowaniem zasad etyki.

Treści programowe i formy zajęć	
Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<p>Projekty realizowane w toku zajęć koncentrują się wokół zastosowania potencjalnie nowej i innowacyjnej metodologii w dziedzinie profilaktyki zdrowia psychicznego. Studenckie zespoły robocze zajmują się problematyką związaną z działaniami/interwencjami wykorzystującymi nowoczesne podejścia i rozwiązania ukierunkowane na promocję lub prewencję zdrowia psychicznego człowieka dorosłego w kontekście społecznym. Propozycje projektów dotyczą rozwiązań opartych o praktykę opartą na dowodach (Evidence Based Practice).</p>	

Wprowadzenie do założeń projektu zespołowego: omówienie założeń i celów projektu, warunków oraz kryteriów zaliczenia. Tworzenie zespołów projektowych. (2 godziny)	<p>Literatura obligatoryjna:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Cieśla, M., Ziegart-Sadowska, K. (2022). Terapia Akceptacji i Zaangażowania online–wsparcie rodziców dzieci ze spektrum autyzmu. <i>Psychologia Wychowawcza</i>, 66(24), 91-99. – Fernandez, M. E., Ruiter, R. A., Markham, C. M., Kok, G. (2019). Intervention mapping: theory-and evidence-based health promotion program planning: perspective and examples. <i>Frontiers in public health</i>, 209. – Kirk, M. A., Pirbaglou, M., Weerasekera, R., Ritvo, P. (2022). Effectiveness of online cognitive behavioral interventions that include mindfulness for clinically-diagnosed anxiety and depressive disorders: A systematic review and meta-analysis. <i>International Journal of Mental Health</i>, 51(3), 235-266. – Lubina, E. (2022). Online counseling–development prospects. <i>Journal of Modern Science</i>, 1(48), 81-96. – Rigabert, A., Motrico, E., Moreno-Peral, P., Resurrección, D. M., Conejo-Ceron, S., Cuijpers, P., Bellón, J. Á. (2020). Effectiveness of online psychological and psychoeducational interventions to prevent depression: Systematic review and meta-analysis of randomized controlled trials. <i>Clinical Psychology Review</i>, 82, 101931. – Trojan, M., Gut, M. (2020). Nowe technologie i metody w psychologii. Warszawa: Wydawnictwo Liberi Libri. (str. 233-486). – Westermann, S., Rüegg, N., Lüdtke, T., Moritz, S., Berger, T. (2020). Internet-based self-help for psychosis: Findings from a randomized controlled trial. <i>Journal of consulting and clinical psychology</i>, 88(10), 937.
Analiza potrzeb i wybór grupy docelowej w projekcie. (1 godzina)	
Definiowanie problemu – synteza danych i ich analiza (1 godzina)	
Generowanie pomysłów na rozwiązanie problemu. Wybór metod i strategii w oparciu o analizę teorii psychologicznych w kontekście zastosowania w obszarach klinicznych i zdrowia (1 godzina)	
Projektowanie prototypowych rozwiązań problemu. Zasady tworzenia harmonogramu i budżetu projektu (1 godzina)	
Analiza proponowanych rozwiązań w kontekście ich innowacyjności (2 godziny)	
Publiczna prezentacja założeń projektowanej interwencji psychologicznej (w wybranej metodologii np.: SMART, intervention mapping, itp.) wraz z uzasadnieniem dokonanych wyborów (2 godziny)	
Literatura uzupełniająca (dodatkowa):	
<ul style="list-style-type: none"> – Bason, C., & Austin, R. D. (2019). The right way to lead design thinking. <i>Harvard Business Review</i>, 97(2), 85-91 – Brown, T. (2008). Design thinking. <i>Harvard Business Review</i>, 86(6), 84-92. – Brown, T. (2011). Why social innovators need design thinking. <i>Stanford Social Innovation Review</i>, 15, 31-35. – Brown, T., & Wyatt, J. (2010). Design thinking for social innovation. <i>Development Outreach</i>, 12(1), 29-43. – Brown, T., Katz, B., Höffner, M., Grech, M., & Wszolek, M. (2016). Zmiana przez design: jak design thinking zmienia organizacje i pobudza innowacyjność. Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, Uniwersytet Wrocławski. 	

- Brown, T., Martin R. (2016) Projektowanie służące działaniu. *Harvard Business Review Polska*, 156, 58-67.
- Buchanan, R. (1992). Wicked problems in design thinking. *Design issues*, 8(2), 5-21.
- Docherty, Catherine. (2017). Perspectives on Design Thinking for Social Innovation. *The Design Journal*. 20, 719-724.
- Iskander, N. (2018). Design thinking is fundamentally conservative and preserves the Status Quo. *Harvard Business Review*.
- Kalbach, J., & Stron, I. (2017). Mapowanie wrażeń: kreowanie wartości przy pomocy ścieżek klienta, schematów usług i diagramów. Wydawnictwo Helion.
- Karlińska, B., & Knosala, R. (2012). Model procesu twórczego a rozwój innowacji procesowych. *Zarządzanie Przedsiębiorstwem*, 3, 22-28.
- Kelley, D., & Kelley, T. (2015). *Twórcza odwaga*. Warszawa: Wydawnictwo MT Biznes.
- Knowles, E. S., & Linn, J. A. (2004). Approach–avoidance model of persuasion: Alpha and omega strategies for change. In E. S. Knowles & J. A. Linn (Eds.), *Resistance and persuasion* (pp. 117–148). Mahwah, NJ: Erlbaum.
- Knowles, E. S., & Linn, J. A. (2004). *Resistance and persuasion*. Psychology Press.
- Kolko, J. (2015). Design thinking comes of age. *Harvard Business Review*, 93 (9), 66–71.
- Liedtka, J. (2018). Why design thinking works. *Harvard Business Review*, 96(5), 72-79.
- Michalska-Dominiak, B., Grocholiński, P. (2019). *Poradnik design thinking czyli jak wykorzystać myślenie projektowe w biznesie*. Onepress.
- Nęcka, E. (1987). *Proces twórczy i jego ograniczenia*. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
- Nęcka, E., Orzechowski, J., & Szymura, B. (2008). *Psychologia poznawcza*. Wydawnictwo Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej "Academica". (str. 483-546).
- Osterwalder, A., & Pigneur, Y. (2012). *Tworzenie modeli biznesowych*. Podręcznik wizjonera, Wydawnictwo Helion
- Osterwalder, A., Pigneur, Y., Bernarda, G., & Smith, A. (2016). *Projektowanie propozycji wartości*. ICAN Institute.
- Roam, D. (2016). *Narysuj swoje myśli. Jak skutecznie prezentować i sprzedawać pomysły na kartce papieru*. Onepress.
- Roam, D. (2017). *Wizualna strona biznesu. Jak przekonywać, przewodzić i sprzedawać za pomocą rysunków*. Onepress.
- Sibbet, D. (2010). *Visual meetings: How graphics, sticky notes and idea mapping can transform group productivity*. John Wiley & Sons.
- Sutherland, J. V., Kowalik, M., & Sikorski, W. (2015). *Scrum czyli Jak robić dwa razy więcej, dwa razy szybciej*. Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Wszolek M., Moszczyński K. (2015) *Algorytmizacja procesów projektowych [w:] Communication Design: badanie i projektowanie komunikacji 4 (red.) Grech M., Kraków, Libron, 2015, s. 173-195.*

Projekt	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Wybór przez zespoły obszarów problemowych, wstępna analiza wyzwań projektowych, planowanie działań. 	<p>Literatura obligatoryjna:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Cieśla, M., Ziegart-Sadowska, K. (2022). <i>Terapia Akceptacji i Zaangażowania online–wsparcie rodziców dzieci ze spektrum autyzmu</i>. <i>Psychologia Wychowawcza</i>, 66(24), 91-99. – Fernandez, M. E., Ruiter, R. A., Markham, C. M., Kok, G. (2019). <i>Intervention mapping: theory-and evidence-based health promotion program planning: perspective</i>
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Wybór metod/działania, delegowanie zadań, ustalenie harmonogramu i kosztów. Dyskusja wyników, wskazówki do podsumowania i definiowania problemu. 	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Przygotowanie krótkiego pisemnego podsumowania uzasadniającego wybór problemu i jego diagnozę. 	

<ul style="list-style-type: none"> ▪ Wybór kontekstu teoretycznego dla wybranych problemów, generowanie pomysłów rozwiązania problemów. 	<p>and examples. <i>Frontiers in public health</i>, 209.</p>
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Przygotowanie pisemnego raportu podsumowującego wszystkie etapy pracy. 	<ul style="list-style-type: none"> – Kirk, M. A., Pirbaglou, M., Weerasekera, R., Ritvo, P. (2022). Effectiveness of online cognitive behavioral interventions that include mindfulness for clinically-diagnosed anxiety and depressive disorders: A systematic review and meta-analysis. <i>International Journal of Mental Health</i>, 51(3), 235-266.
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Przygotowanie prezentacji proponowanych rozwiązań wybranych problemów osadzonych w wybranej metodologii np.: intervention mapping, SMART (akronim od ang. Specific, Measurable, Achievable, Relevant, Time-bound) połączona z dyskusją. 	<ul style="list-style-type: none"> – Lubina, E. (2022). Online counseling–development prospects. <i>Journal of Modern Science</i>, 1(48), 81-96. – Rigabert, A., Motrico, E., Moreno-Peral, P., Resurrección, D. M., Conejo-Ceron, S., Cuijpers, P., Bellón, J. Á. (2020). Effectiveness of online psychological and psychoeducational interventions to prevent depression: Systematic review and meta-analysis of randomized controlled trials. <i>Clinical Psychology Review</i>, 82, 101931. – Trojan, M., Gut, M. (2020). <i>Nowe technologie i metody w psychologii</i>. Warszawa: Wydawnictwo Liberi Libri. (str. 233-486). – Westermann, S., Rüegg, N., Lüdtke, T., Moritz, S., Berger, T. (2020). Internet-based self-help for psychosis: Findings from a randomized controlled trial. <i>Journal of consulting and clinical psychology</i>, 88(10), 937.
Literatura uzupełniająca:	
<ul style="list-style-type: none"> – Bason, C., & Austin, R. D. (2019). The right way to lead design thinking. <i>Harvard Business Review</i>, 97(2), 85–91 – Brown, T. (2008). Design thinking. <i>Harvard Business Review</i>, 86(6), 84-92. – Brown, T. (2011). Why social innovators need design thinking. <i>Stanford Social Innovation Review</i>, 15, 31-35. – Brown, T., & Wyatt, J. (2010). Design thinking for social innovation. <i>Development Outreach</i>, 12(1), 29-43. – Brown, T., Katz, B., Höffner, M., Grech, M., & Wszolek, M. (2016). Zmiana przez design: jak design thinking zmienia organizacje i pobudza innowacyjność. Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej, Uniwersytet Wrocławski. – Brown, T., Martin R. (2016) Projektowanie służące działaniu. <i>Harvard Business Review Polska</i>, 156, 58-67. – Buchanan, R. (1992). Wicked problems in design thinking. <i>Design issues</i>, 8(2), 5-21. – Docherty, Catherine. (2017). Perspectives on Design Thinking for Social Innovation. <i>The Design Journal</i>. 20, 719-724. – Iskander, N. (2018). Design thinking is fundamentally conservative and preserves the Status Quo. <i>Harvard Business Review</i>. – Kalbach, J., & Stron, I. (2017). Mapowanie wrażeń: kreowanie wartości przy pomocy ścieżek klienta, schematów usług i diagramów. Wydawnictwo Helion. – Karlińska, B., & Knosala, R. (2012). Model procesu twórczego a rozwój innowacji procesowych. <i>Zarządzanie Przedsiębiorstwem</i>, 3, 22-28. – Kelley, D., & Kelley, T. (2015). <i>Twórcza odwaga</i>. Warszawa: Wydawnictwo MT Biznes. 	

- Knowles, E. S., & Linn, J. A. (2004). Approach-avoidance model of persuasion: Alpha and omega strategies for change. In E. S. Knowles & J. A. Linn (Eds.), *Resistance and persuasion* (pp. 117-148). Mahwah, NJ: Erlbaum.
- Knowles, E. S., & Linn, J. A. (2004). *Resistance and persuasion*. Psychology Press.
- Kolko, J. (2015). Design thinking comes of age. *Harvard Business Review*, 93 (9), 66-71.
- Liedtka, J. (2018). Why design thinking works. *Harvard Business Review*, 96(5), 72-79.
- Michalska-Dominiak, B., Grocholiński, P. (2019). *Poradnik design thinking czyli jak wykorzystać myślenie projektowe w biznesie*. Onepress.
- Nęcka, E. (1987). *Proces twórczy i jego ograniczenia*. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
- Nęcka, E., Orzechowski, J., & Szymura, B. (2008). *Psychologia poznawcza*. Wydawnictwo Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej "Academica". (str. 483-546).
- Osterwalder, A., & Pigneur, Y. (2012). *Tworzenie modeli biznesowych*. Podręcznik wizjonera, Wydawnictwo Helion
- Osterwalder, A., Pigneur, Y., Bernarda, G., & Smith, A. (2016). *Projektowanie propozycji wartości*. ICAN Institute.
- Roam, D. (2016). *Narysuj swoje myśli. Jak skutecznie prezentować i sprzedawać pomysły na kartce papieru*. Onepress.
- Roam, D. (2017). *Wizualna strona biznesu. Jak przekonywać, przewodzić i sprzedawać za pomocą rysunków*. Onepress.
- Sibbet, D. (2010). *Visual meetings: How graphics, sticky notes and idea mapping can transform group productivity*. John Wiley & Sons.
- Sutherland, J. V., Kowalik, M., & Sikorski, W. (2015). *Scrum czyli Jak robić dwa razy więcej, dwa razy szybciej*. Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Wszolek M., Moszczyński K. (2015) *Algorytmizacja procesów projektowych [w:] Communication Design: badanie i projektowanie komunikacji 4 (red.) Grech M., Kraków, Libron, 2015, s. 173-195.*

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Opracowanie projektu działania/intervencji opartej na wiedzy psychologicznej (teoriach/koncepcjach/prawach/danych) i przedstawienie go w formie pisemnego raportu i ustnej prezentacji (praca zespołowa).	46-85
2.	Ocena współpracy zespołowej na podstawie oceny pracy zespołu wystawionej przez studentów.	5-15

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe:

1. Szczegółowe informacje dotyczące przygotowania projektów np. wielkość grupy, etapy prac, termin prezentacji zostaną opublikowane w Classroom.

Lp.	Zadania (kryteria oceny)	Liczba punktów
1	Rozwiązywany problem	15
2	Adresaci	5
3	Cele projektu i oczekiwane efekty	15
4	Harmonogram	5
5	Opis działań/interwencji psychologicznej	20
6	Implementacja	5
7	Ewaluacja	5
8	Publiczna prezentacja	15
Suma		85

2. Ocena współpracy zespołowej na podstawie oceny pracy zespołu wystawionej przez studentów według kwestionariusza zamieszczonego [na końcu dokumentu](#).

Poprawianie zadań:

Zadanie zaliczeniowe będą na bieżąco konsultowane podczas zajęć.

Zadania, które spełniły kryteria zaliczenia (zostały zaliczone przez osobę prowadzącą zajęcia), nie podlegają poprawie.

Dokładne terminy oddania poszczególnych zadań zaliczeniowych będą na bieżąco wskazywane przez osobę prowadzącą podczas zajęć oraz komunikowane w Classroom.

Zadanie zaliczeniowe oddane do 7 dni po ustalonym terminie będzie ocenione na maksymalnie 50% punktów możliwych do uzyskania za to zadanie. Za zadanie oddane ponad 7 dni po terminie grupa otrzyma 0 punktów (dotyczy punktu 1 z tabeli Sposób weryfikacji efektów uczenia się).

Obecności:

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa (§ 30 Regulaminu studiów ust. 4 oraz § 9 ust. 2 i ust. 3 Zasad studiowania na Wydziale Psychologii we Wrocławiu). Dopuszcza się nieusprawiedliwione nieobecności na maksymalnie 4 godzinach dydaktycznych. Spóźnienie na zajęcia lub wyjście z zajęć, które przekracza 20 minut, będzie kwalifikowane jako nieobecność na jednej godzinie dydaktycznej. Wszystkie nieobecności spowodowane chorobą, muszą być usprawiedliwione np. zwolnieniem lekarskim. W przypadku nieobecności z wymienionych wyżej powodów lub innych, osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć sposób ich nadrobienia, np. odpowiedź ustną podczas konsultacji lub wykonanie zadań zastępczych.

Nieobecności na ponad 50% godzin skutkują niezaliczeniem przedmiotu, bez względu na przyczynę nieobecności. W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18. Regulaminu Studiów).

Podejrzanie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Praca w grupach:

Studenci pracujący w grupach otrzymają identyczne oceny zadań od 1 do 8 (por. Zadania zaliczeniowe). Studenci sami dzielą pracę i biorą odpowiedzialność za to, by podział ten był sprawiedliwy i sensowny. Jeżeli jeden z autorów pracy jest nieobecny na zajęciach, pozostali mają obowiązek przedstawić wspólną pracę. Osoba nieobecna podczas prezentacji projektu musi usprawiedliwić nieobecność, a osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć dodatkowe zadanie zaliczeniowe.

Zróżnicowanie ocen końcowych poszczególnych studentów może wynikać z oceny pracy swojej i członków grupy (por. Sposób weryfikacji efektów uczenia się, pkt. 2).

Pozostałe informacje:

Podczas zajęć prowadzonych zdalnie studenci muszą mieć włączoną kamerę (§9 ust 7 Zasad studiowania)

Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania)

Współpraca zespołowa – ocena siebie i współpracowników

Ty i Twój numer albumu:

Osoba 1:

Osoba 2:

Osoba 3:

Każdy student wchodzący w skład zespołu realizującego projekt ocenia swoje zaangażowanie w realizację projektu (kolumna Ja), a także ocenia udział wszystkich pozostałych członków zespołu w realizacji tych zadań. Ostateczna liczba punktów przyznana studentowi jest średnią z wystawionych ocen sobie i przez pozostałych członków danego zespołu. Wystawiając oceny prosimy o wzięcie pod uwagę wszystkich etapów realizacji projektu (por. tabela Zadania (kryteria oceny) w sylabusie).

Kryterium	Nieakceptowalnie* 0	Minimalnie 5	Akceptowalnie 10	Bardzo dobrze 15	Ty	O1	O2	O3
Aktywnie uczestniczą w spotkaniach zespołu	Nie bierze udziału w kluczowych spotkaniach zespołu.	Bierze udział w spotkaniach, ale jest podczas nich nieaktywny/-a, w żaden sposób nie przyczynia się do postępów w pracy grupy podczas spotkań.	Bierze aktywny udział w spotkaniach, daje sugestie, proponuje kierunki działania. Przyczynia się do postępu pracy zespołu.	Bierze aktywny udział w spotkaniach, daje sugestie i pomysły, a także czerpiąc z pomysłów innych oferuje alternatywne pomysły i rozwiązania, i przedstawia korzyści z nich płynące.				
Pozytywnie wpływa na zaangażowanie innych osób w zespole	Swoją postawą negatywnie wpływa na atmosferę pracy i obniża zaangażowanie osób w zespole.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole poprzez uważne słuchanie innych bez przerywania.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole poprzez utrzymywanie entuzjazmu i dobrej atmosfery pracy, a także poprzez powtarzanie wypowiedzi innych członków zespołu i/lub zadawanie pytań w celu uzyskania wyjaśnień.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole, dba o to, by każda osoba czuła, że jej wkład jest ważny, poprzez podsumowywanie wypowiedzi innych, a także poprzez zauważanie, że ktoś nie uczestniczy w spotkaniu i zachęcanie go do zaangażowania się.				

Wkład indywidualny poza spotkaniami zespołu	Nie wypełnia przydzielonych zadań albo robi to ze znacznym opóźnieniem.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie, choć nie zawsze dokładnie i na odpowiednio wysokim poziomie.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie; wykonana praca jest dokładna, kompletna i znacząco przyczynia się do postępu projektu.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie; wykonana praca jest dokładna, kompletna i znacząco przyczynia się do postępu projektu. Pomaga innym członkom zespołu w realizacji przydzielonych im zadań.				
Ocena końcowa (średnia ocen):								

Źródło: Rubryka została stworzona na podstawie the Association of American Colleges and Universities (AAC&U) Teamwork VALUE Rubric. Pozyskana z: <https://www.aacu.org/value-rubrics>

Nazwa przedmiotu:

Zastosowania psychologii: projekt zespołowy

Psychologia emocji, motywacji i poznania

Rok akademicki	2024/2025
Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Rok studiów	3
Semestr	letni
Liczba punktów ECTS	4 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	100
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr Bogusława Błoch, bbloch@swps.edu.pl

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
ćwiczenia	-	12
projekt	-	10

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
ćwiczenia	-	mgr Jarosław Świątek jswiatek@swps.edu.pl
projekt	-	mgr Jarosław Świątek jswiatek@swps.edu.pl

Bilans punktów ECTS					
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	ćwiczenia	22	12	22	12
	projekt		10		10

Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	78	30	78	30
	przygotowanie projektu zespołowego (w formie pracy pisemnej i prezentacji)		48		48
Łączny nakład pracy studenta			100		100

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się	
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W4 PS1_W8	<ul style="list-style-type: none"> - Student opisuje problematykę funkcjonowania człowieka w otoczeniu społecznym, wskazuje teorie wyjaśniające i sposoby prowadzenia badań w psychologii.
PS1_U8 PS1_U9	<ul style="list-style-type: none"> - Student formułuje problem praktyczny i proponuje jego rozwiązanie, posługując się wiedzą psychologiczną przygotowuje projekt zespołowy zgodnie z zaproponowanym schematem i metodyką. - Student przygotowuje wystąpienie i tekst zgodnie z wymaganymi kryteriami merytorycznymi i formalnymi. - Student potrafi aktywnie uczestniczyć w pracy zespołowej na każdym etapie realizacji projektu (ustalenie problemu, zbieranie lub pozyskiwanie danych, analiza i prezentacja wyników).
PS1_K4 PS1_K8	<ul style="list-style-type: none"> - Student wykorzystuje opinie ekspertów w ramach dziedziny i z innych dziedzin w celu rozwiązywania problemu społecznego lub praktycznego. - Student uzasadnia wybór problemu społecznego lub praktycznego i sposób jego rozwiązania, z zachowaniem zasad etyki.

Treści programowe i formy zajęć	
<p>Realizowane projekty dotyczą psychologii emocji, motywacji i poznania w kontekście pracy z jednostką lub grupą.</p> <p>Podejmowana tematyka koncentruje się na teoriach gier i projektowaniu gier interaktywnych, jako sposobu na wdrażanie psychologicznych, zweryfikowanych naukowo koncepcji i narzędzi w praktyczne zastosowania do rozwiązywania określonych problemów. Podczas zajęć wskazane zostaną narzędzia identyfikacji wyzwań i konstruowania skutecznych strategii rozwiązywania problemów a następnie zasady tworzenia gier, które można aplikować zarówno na salach szkoleniowych, jak w indywidualnej pracy z klientami. Celem zaprojektowania dobrej gry jest wywołanie pożądanej zmiany psychologicznej u jednostki lub grupy jednostek.</p>	
Ćwiczenia	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa

<ul style="list-style-type: none"> ▪ Wprowadzenie do założeń projektu zespołowego: omówienie założeń i celów projektu, warunków oraz kryteriów zaliczenia. ▪ Tworzenie zespołów projektowych. (2 godziny) 	<ul style="list-style-type: none"> - Balcerak, A., Woźniak, J. (2014). <i>Szkoleniowe metody symulacyjne</i>. Sopot: GWP. - De Bono, E. (2009). <i>Umysł kreatywny. 62 ćwiczenia rozwijające intelekt</i>. Warszawa: Emka. - Dehaene, S. (2021). <i>Jak się uczyliśmy? Dlaczego mózgi uczą się lepiej niż komputery...</i> Kraków: Copernicus Center Press. - Dixit, A. K., Nalebuff, B. J. (2019). <i>Sztuka Strategii. Teoria gier w biznesie i życiu prywatnym</i>. Warszawa: MT Biznes - Rumelt, R, P. (2013). <i>Dobra strategia, zła strategia. Czym się różnią i jakie to ma znaczenie</i>. Warszawa: MT Biznes
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Analiza potrzeb i wybór grupy docelowej w projekcie. (1 godzina) 	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Definiowanie problemu – synteza danych i ich analiza (1 godzina) 	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Generowanie pomysłów na rozwiązanie problemu. ▪ Wybór metod i strategii w oparciu o analizę teorii psychologicznych (1 godzina) 	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Projektowanie prototypowych rozwiązań problemu. ▪ Zasady tworzenia harmonogramu i budżetu projektu (1 godzina) 	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Publiczna prezentacja założeń projektowanej interwencji psychologicznej (w wybranej metodologii np.: SMART, intervention mapping, itp.) wraz z uzasadnieniem dokonanych wyborów (2 godziny) 	

Literatura uzupełniająca:

- Christensen, C., Hall, T., Duncan, D., Dillon K. (2019). *Nie licz na szczęście. Opowieść o innowacjach i wyborach klientów*. Warszawa: MT Biznes.
- Davidson, R. J., Begley, S. (2013). *Życie emocjonalne mózgu*. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
- Harari, Y. N. (2018). *Homo Deus. Krótka historia jutra*. Kraków: Wydawnictwo Literackie.
- Karlińska, B., & Knosala, R. (2012). *Model procesu twórczego a rozwój innowacji procesowych*. Zarządzanie Przedsiębiorstwem, 3, 22-28.
- Kelley, D., & Kelley, T. (2015). *Twórcza odwaga*. Warszawa: Wydawnictwo MT Biznes.
- Laraki, R., Renault, J. Sorin, S. (2022). *Teoria gier. Podstawy matematyczne*. Warszawa: PWN.
- Nęcka, E. (1987). *Proces twórczy i jego ograniczenia*. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
- Nęcka, E., Orzechowski, J., & Szymura, B. (2008). *Psychologia poznawcza*. Wydawnictwo Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej "Academica". (str. 483-546).

Projekt	
Treści programowe	Literatura obowiązkowa
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Wybór przez zespoły obszarów problemowych, wstępna analiza wyzwań projektowych, planowanie działań. 	<ul style="list-style-type: none"> - Balcerak, A., Woźniak, J. (2014). <i>Szkoleniowe metody symulacyjne</i>. Sopot: GWP. - De Bono, E. (2009). <i>Umysł kreatywny. 62 ćwiczenia rozwijające intelekt</i>. Warszawa: Emka.
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Wybór metod/działania, delegowanie zadań, ustalenie harmonogramu i kosztów. Dyskusja wyników, wskazówki do podsumowania i definiowania problemu. 	

<ul style="list-style-type: none"> ▪ Przygotowanie krótkiego pisemnego podsumowania uzasadniającego wybór problemu i jego diagnozę. 	<ul style="list-style-type: none"> – Dehaene, S. (2021). <i>Jak się uczy my? Dlaczego mózgi uczą się lepiej niż komputery...</i> Kraków: Copernicus Center Press. – Dixit, A. K., Nalebuff, B. J. (2019). <i>Sztuka Strategii. Teoria gier w biznesie i życiu prywatnym.</i> Warszawa: MT Biznes – Rumelt, R, P. (2013). <i>Dobra strategia, zła strategia. Czym się różni i jakie to ma znaczenie.</i> Warszawa: MT Biznes
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Wybór kontekstu teoretycznego dla wybranych problemów, generowanie pomysłów rozwiązania problemów. 	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Przygotowanie pisemnego raportu podsumowującego wszystkie etapy pracy. 	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Przygotowanie prezentacji proponowanych rozwiązań wybranych problemów osadzonych w wybranej metodologii np.: intervention mapping, SMART (akronim od ang. Specific, Measurable, Achievable, Relevant, Time-bound) połączona z dyskusją. 	

Literatura uzupełniająca:

- Christensen, C., Hall, T., Duncan, D., Dillon K. (2019). *Nie licz na szczęście. Opowieść o innowacjach i wyborach klientów.* Warszawa: MT Biznes.
- Davidson, R. J., Begley, S. (2013). *Życie emocjonalne mózgu.* Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
- Harari, Y. N. (2018). *Homo Deus. Krótka historia jutra.* Kraków: Wydawnictwo Literackie.
- Karlińska, B., & Knosala, R. (2012). *Model procesu twórczego a rozwój innowacji procesowych.* Zarządzanie Przedsiębiorstwem, 3, 22-28.
- Kelley, D., & Kelley, T. (2015). *Twórcza odwaga.* Warszawa: Wydawnictwo MT Biznes.
- Laraki, R., Renault, J. Sorin, S. (2022). *Teoria gier. Podstawy matematyczne.* Warszawa: PWN.
- Nęcka, E. (1987). *Proces twórczy i jego ograniczenia.* Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
- Nęcka, E., Orzechowski, J., & Szymura, B. (2008). *Psychologia poznawcza.* Wydawnictwo Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej "Academica". (str. 483-546).

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Opracowanie projektu działania/interwencji opartej na wiedzy psychologicznej (teoriach/koncepcjach/prawach/danych) i przedstawienie go w formie pisemnego raportu i ustnej prezentacji (praca zespołowa).	46-85
2.	Ocena współpracy zespołowej na podstawie oceny pracy zespołu wystawionej przez studentów.	5-15

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

Szczegółowe warunki zaliczenia przedmiotu:

Zadania zaliczeniowe:

1. Szczegółowe informacje dotyczące przygotowania projektów np. wielkość grupy, etapy prac, termin prezentacji zostaną opublikowane w Classroom.

Lp.	Zadania (kryteria oceny)	Liczba punktów
1	Rozwiązywany problem	15
2	Adresaci	5
3	Cele projektu i oczekiwane efekty	15
4	Harmonogram	5
5	Opis działań/interwencji psychologicznej	20
6	Implementacja	5
7	Ewaluacja	5
8	Publiczna prezentacja	15
Suma		85

2. Ocena współpracy zespołowej na podstawie oceny pracy zespołu wystawionej przez studentów według kwestionariusza zamieszczonego [na końcu dokumentu](#).

Poprawianie zadań:

Zadanie zaliczeniowe będą na bieżąco konsultowane podczas zajęć.

Zadania, które spełniły kryteria zaliczenia (zostały zaliczone przez osobę prowadzącą zajęcia), nie podlegają poprawie.

Dokładne terminy oddania poszczególnych zadań zaliczeniowych będą na bieżąco wskazywane przez osobę prowadzącą podczas zajęć oraz komunikowane w Classroom.

Zadanie zaliczeniowe oddane do 7 dni po ustalonym terminie będzie ocenione na maksymalnie 50% punktów możliwych do uzyskania za to zadanie. Za zadanie oddane ponad 7 dni po terminie grupa otrzyma 0 punktów (dotyczy punktu 1 z tabeli Sposób weryfikacji efektów uczenia się).

Obecności:

Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa (§ 30 Regulaminu studiów ust. 4 oraz § 9 ust. 2 i ust. 3 Zasad studiowania na Wydziale Psychologii we Wrocławiu). Dopuszcza się nieusprawiedliwione nieobecności na maksymalnie 4 godzinach dydaktycznych. Spóźnienie na zajęcia lub wyjście z zajęć, które przekracza 20 minut, będzie kwalifikowane jako nieobecność na jednej godzinie dydaktycznej. Wszystkie nieobecności spowodowane chorobą, muszą być usprawiedliwione np. zwolnieniem lekarskim. W przypadku nieobecności z wymienionych wyżej powodów lub innych, osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć sposób ich nadrobienia, np. odpowiedź ustną podczas konsultacji lub wykonanie zadań zastępczych.

Nieobecności na ponad 50% godzin skutkują niezaliczeniem przedmiotu, bez względu na przyczynę nieobecności. W przypadku długotrwałej nieobecności z powodów zdrowotnych studenci mogą ubiegać się o przyznanie urlopu zdrowotnego na dany semestr (na podstawie §17-18. Regulaminu Studiów).

Podejrzenie plagiatu lub niesamodzielności:

Prace, co do których zachodzi podejrzenie niesamodzielności lub plagiatu otrzymują zero punktów za zadanie zaliczeniowe. Każdy przypadek podejrzenia niesamodzielności lub plagiatu jest zgłaszany do Dziekana, który może zdecydować o przekazaniu sprawy do Rektora i komisji dyscyplinarnej. Stwierdzenie plagiatu może skutkować skreśleniem z listy studentów.

Niesamodzielność i plagiat, rozumiane są jako: 1) zgłaszanie rozwiązania, które nie jest wynikiem samodzielnej pracy zespołu; 2) zgłaszanie tej samej pracy w ramach różnych przedmiotów; 3) kopiowanie pomysłów, tekstów czy grafiki z jakiegokolwiek źródła bez stosownego cytowania.

Praca w grupach:

Studenci pracujący w grupach otrzymują identyczne oceny zadań od 1 do 8 (por. Zadania zaliczeniowe). Studenci sami dzielą pracę i biorą odpowiedzialność za to, by podział ten był sprawiedliwy i sensowny. Jeżeli jeden z autorów pracy jest nieobecny na zajęciach, pozostali mają obowiązek przedstawić wspólną pracę. Osoba nieobecna podczas prezentacji projektu musi usprawiedliwić nieobecność, a osoba prowadząca zajęcia może wyznaczyć dodatkowe zadanie zaliczeniowe.

Zróżnicowanie ocen końcowych poszczególnych studentów może wynikać z oceny pracy swojej i członków grupy (por. Sposób weryfikacji efektów uczenia się, pkt. 2).

Pozostałe informacje:

Podczas zajęć prowadzonych zdalnie studenci muszą mieć włączoną kamerę (§9 ust 7 Zasad studiowania)

Podczas zajęć studenci nie powinni korzystać z urządzeń elektronicznych, w szczególności laptopów, tabletów, telefonów, do celów innych niż wskazane przez prowadzącego zajęcia (§9 ust 6 Zasad studiowania)

Współpraca zespołowa – ocena siebie i współpracowników

Ty i Twój numer albumu:

Osoba 1:

Osoba 2:

Osoba 3:

Każdy student wchodzący w skład zespołu realizującego projekt ocenia swoje zaangażowanie w realizację projektu (kolumna Ja), a także ocenia udział wszystkich pozostałych członków zespołu w realizacji tych zadań. Ostateczna liczba punktów przyznana studentowi jest średnią z wystawionych ocen sobie i przez pozostałych członków danego zespołu. Wystawiając oceny prosimy o wzięcie pod uwagę wszystkich etapów realizacji projektu (por. tabela Zadania (kryteria oceny) w sylabusie).

Kryterium	Nieakceptowalnie* 0	Minimalnie 5	Akceptowalnie 10	Bardzo dobrze 15	Ty	O1	O2	O3
Aktywnie uczestniczy w spotkaniach zespołu	Nie bierze udziału w kluczowych spotkaniach zespołu.	Bierze udział w spotkaniach, ale jest podczas nich nieaktywny/-a, w żaden sposób nie przyczynia się do postępów w pracy grupy podczas spotkań.	Bierze aktywny udział w spotkaniach, daje sugestie, proponuje kierunki działania. Przyczynia się do postępu pracy zespołu.	Bierze aktywny udział w spotkaniach, daje sugestie i pomysły, a także czerpiąc z pomysłów innych oferuje alternatywne pomysły i rozwiązania, i przedstawia korzyści z nich płynące.				
Pozytywnie wpływa na zaangażowanie innych osób w zespole	Swoją postawą negatywnie wpływa na atmosferę pracy i obniża zaangażowanie osób w zespole.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole poprzez uważne słuchanie innych bez przerywania.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole poprzez utrzymywanie entuzjazmu i dobrej atmosfery pracy, a także poprzez powtarzanie wypowiedzi innych członków zespołu i/lub zadawanie pytań w celu uzyskania wyjaśnień.	Wzmacnia zaangażowanie osób w zespole, dba o to, by każda osoba czuła, że jej wkład jest ważny, poprzez podsumowywanie wypowiedzi innych, a także poprzez zauważanie, że ktoś nie uczestniczy w spotkaniu i zachęcanie go do zaangażowania się.				
Wkład indywidualny poza spotkaniami zespołu	Nie wypełnia przydzielonych zadań albo robi to ze znacznym opóźnieniem.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie, choć nie zawsze dokładnie i na odpowiednio wysokim poziomie.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie; wykonana praca jest dokładna, kompletna i znacząco przyczynia się do postępu projektu.	Wypełnia wszystkie przydzielone zadania w terminie; wykonana praca jest dokładna, kompletna i znacząco przyczynia się do postępu projektu. Pomaga innym członkom zespołu w realizacji przydzielonych im zadań.				
Ocena końcowa (średnia ocen):								

Źródło: Rubryka została stworzona na podstawie the Association of American Colleges and Universities (AAC&U) Teamwork VALUE Rubric. Pozyskana z: <https://www.aacu.org/value-rubrics>

Nazwa przedmiotu:

Fakultet 1; Fakultet 2; Fakultet 3; Fakultet 4; Fakultet 5

Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	wybieralny (student wybiera jeden przedmiot z oferty przygotowanej przez wydział; kursy proponowane w ofercie odnoszą się do niżej opisanych efektów uczenia się, ale różnią się szczegółowymi treściami programowymi)
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Liczba punktów ECTS	3 ECTS każdy przedmiot
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	75 każdy przedmiot
Język wykładowy	polski

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
ćwiczenia / wykład	30	24

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
ćwiczenia / wykład	zgodnie ze zgłoszoną ofertą	zgodnie ze zgłoszoną ofertą

Bilans punktów ECTS					
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	ćwiczenia	30	30	24	24
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	45	20	51	26
	wykonanie zadań zaliczeniowych		25		25
Łączny nakład pracy studenta		75		75	

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W_	Przedmiotowy efekt uczenia się zależy od tematyki i zakresu fakultetu
PS1_U8 PS1_U10	Samodzielnie planuje rozwój swoich umiejętności akademickich i praktycznych.
PS1_K7	Jest przygotowany do odpowiedzialnego podejmowania zobowiązań społecznych i zawodowych.

Treści programowe

Treści programowe zależne od oferty przygotowanej przez wydział w danym roku akademickim. Przedmiot fakultatywny służy realizacji jednego lub więcej z poniższych celów dydaktycznych:

- przedstawiać fragment wiedzy i/lub działalności praktycznej w dziedzinie psychologii zbudowanej przy pomocy powszechnie akceptowanych w tej dziedzinie metod naukowych;
- prezentować tę wiedzę/praktykę w sposób komunikatywny, całościowy i spójnie zorganizowany;
- pogłębiać wiedzę i/lub rozwijać umiejętności uzyskiwane przez studentów w toku kształcenia;
- prezentować autorskie, nowe podejście badawcze (teoretyczne i empiryczne) i/lub praktyczne.

Literatura zgodna z tematyką fakultetu wskazana przez wykładowcę w sylabusie.

Decyzje o włączeniu zgłoszonych propozycji do oferty podejmuje Prodzikan ds. dydaktycznych.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Zadania zaliczeniowe właściwe dla realizowanych treści**	51-100

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

**Zadania zaliczeniowe do wyboru: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)

Nazwa przedmiotu:

Fakultet humanistyczny/psychologiczny 1 / Fakultet humanistyczny/psychologiczny 2

Kierunek studiów	psychologia
Profil studiów	ogólnoakademicki
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Rodzaj przedmiotu	wybieralny (student wybiera jeden przedmiot z oferty przygotowanej przez wydział; kursy proponowane w ofercie odnoszą się do niżej opisanych efektów uczenia się, ale różnią się szczegółowymi treściami programowymi)
Forma studiów	stacjonarne / niestacjonarne
Liczba punktów ECTS	3 / 3 ECTS
Nakład pracy studenta (liczba godzin)	75 / 75
Język wykładowy	polski

Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna	Liczba godzin - forma niestacjonarna
ćwiczenia / wykład	30	18

Forma zajęć	Prowadzący	Prowadzący
ćwiczenia / wykład	zgodnie ze zgłoszoną ofertą	zgodnie ze zgłoszoną ofertą

Bilans punktów ECTS					
	Forma zajęć	Liczba godzin - forma stacjonarna		Liczba godzin - forma niestacjonarna	
Liczba godzin kontaktowych	ćwiczenia/wykład	30	30	18	18
Samodzielna praca studenta*	czytanie literatury do zajęć	45	20	57	32
	wykonanie zadań zaliczeniowych		25		25
Łączny nakład pracy studenta		75		75	

*Średnia liczba godzin przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć (godzina lekcyjna oznacza 45 minut)

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się
PS1_W_	<i>Przedmiotowy efekt uczenia się zależy od tematyki i zakresu fakultetu</i>
PS1_U4	- Posługuje się terminologią stosowaną w określonej subdyscyplinie z obszaru nauk społecznych lub humanistycznych.
PS1_K7	- Terminowo i rzetelnie wykonuje powierzone mu zadania.

Treści programowe

Treści programowe zależne od oferty przygotowanej przez wydział w danym roku akademickim. Przedmiot fakultatywny służy realizacji jednego lub więcej z poniższych celów dydaktycznych:

- przedstawiać fragment wiedzy i/lub działalności praktycznej w dziedzinie psychologii i/lub nauk pokrewnych (humanistycznych lub społecznych) zbudowanej przy pomocy powszechnie akceptowanych w tej dziedzinie metod naukowych;
- prezentować tę wiedzę/praktykę w sposób komunikatywny, całościowy i spójnie zorganizowany;
- pogłębiać wiedzę i/lub rozwijać umiejętności uzyskiwane przez studentów w toku kształcenia;
- rozszerzać horyzonty intelektualne studentów poprzez prezentację problemów z pogranicza psychologii i innych nauk (humanistycznych lub społecznych);
- prezentować autorskie, nowe podejście badawcze (teoretyczne i empiryczne) i/lub praktyczne.

Literatura zgodna z tematyką fakultetu wskazana przez wykładowcę w sylabusie.

Decyzje o włączeniu zgłoszonych propozycji do oferty podejmuje Prodziekan ds. dydaktycznych.

Warunki zaliczenia/kryteria oceniania

W celu zaliczenia przedmiotu należy osiągnąć od 51 do 100 punktów, przy czym w odniesieniu do ocen przedstawia się to w następujący sposób:

Bardzo dobra (5,0)	od 91 punktów do 100 punktów
Dobra plus (4,5)	od 81 punktów do 90 punktów
Dobra (4,0)	od 71 punktów do 80 punktów
Dostateczna plus (3,5)	od 61 punktów do 70 punktów
Dostateczna (3,0)	od 51 punktów do 60 punktów
Niedostateczna (2,0)	poniżej 51 punktów

Sposób weryfikacji efektów uczenia się		Punktacja*
1.	Zadania zaliczeniowe właściwe dla realizowanych treści**	51-100

*Uzyskanie minimalnej punktacji podanej w tabeli jest warunkiem zaliczenia zadania.

**Zadania zaliczeniowe do wyboru: sprawdzian (pisemny, ustny, testowy), kolokwium, kartkówka/wejściówka, praca pisemna, praca domowa, zadania realizowane w trakcie zajęć (np. prezentacje indywidualne i grupowe)